

M. GRUODŽIO 17 D., KETVIRTADIENIS

PIRMININKAVO: P. SCHMITT

Pirmininko pavaduotojas

1. Posėdžio pradžia

(Posėdis pradėtas 9.00 val.)

2. Abipusis profesinių kvalifikacijų pripažinimas (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – žodinis klausimas Komisijai, dėl Direktyvos 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo perkėlimo, kurį Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto vardu pateikė Malcolm Harbour, Andreas Schwab, Evelyn Gebhardt, Cristian Silviu Buşoi, Heide Rühle, Adam Bielan ir Kyriacos Triantaphyllides (O-0108/2009/rev.2 - B7-0217/2009).

Malcolm Harbour, autorius. – Pone pirmininke, jums leidus, norėčiau pasiūlyti porai minučių atidėti šį klausimą, nes tai yra žodinis klausimas Komisijai ir tikėjomės, kad čia dalyvaus Ch. McCreedy, tačiau matau, kad kalbėti ketina P. Samecki. Nepažįstu P. Sameckio, taigi man įdomu, ar jis čia atvyko tam, kad pateiktų atsakymą į klausimą, dėl kurio dirba Ch. McCreedy ir jo komanda. Labai ačiū.

Ketinau čia pasveikinti Ch. McCreedy ir padėkoti jam už ankstesnį darbą, taigi galbūt jūs perduosite jam mūsų geriausius linkėjimus, nes tai galėjo būti jo paskutinis pasirodymas čia. Nepaisant to, labai džiaugiuosi, kad prie mūsų komiteto dėl šio klausimo labai aktyviai prisijungė M. Barnier, nes šis klausimas – be abejo, tik jei Parlamentas patvirtins jo kandidatūrą ir Komisija galės dirbti – bus kaip tik iš jo srities. Vis tiek labai gerai, kad jis čia atvyko.

Laisvas specialistų judėjimas ir Direktyva dėl abipusio profesinių kvalifikacijų pripažinimo yra vieni svarbiausių klausimų, dėl kurių mano komitetas dirba visoje vienos bendros rinkos sandaros srityje. Labai gerai, kad šį rytą šiuo klausimu diskutuojame su Komisija, ir reikia būtinai paklausti apie persvarstytos direktyvos, dėl kurios mano komitetas dirbo 2004–2005 m., perkėlimo pažangą ir apie tai, kaip valstybės narės iš tiesų įgyvendina šią direktyvą. Be to, šios diskusijos vyksta labai laiku, nes pirmadienį į mūsų komitetą buvo atvykęs profesorius M. Monti ir kalbėjo apie savo misiją Komisijos Pirmininkui dėl būsimos vidaus rinkos krypties. Jis labai aiškiai pabrėžė, kad tiesą pasakius, vidaus rinkos problemos dalis yra ne teisės aktų trūkumas, o nuolatinis laikymosi užtikrinimas ir esančių priemonių, kurias turime patvirtinę vidaus rinkai kurti, veiksmingumas.

Abipusio profesinių kvalifikacijų pripažinimo klausimo atveju, kaip aiškiai nurodyta mūsų klausime, žinome, kad piliečiai Europos Sąjungoje susiduria su daugeliu problemų, susijusių su profesinių kvalifikacijų pripažinimu. Labai daug nusiskundimų gaunama dėl sistemos SOLVIT, kurią smarkiai remiame narių vyriausybės lygmeniu. Daug žmonių jaučiasi nusivylę dėl to, kad nėra aiškių sprendimų ir trūksta skirtingų valstybių narių leidimus išduodančių įstaigų bendravimo. Vienas iš dalykų, kurį parodė mūsų pačių tyrimas, – komitetas užsakė tyrimą šia tema, – yra tai, kad nepakanka suderintų veiksmų, kuriais būtų padedama žmonėms sužinoti savo su abipusiu pripažinimu susijusias teises. Kitas aspektas, kuris paaiškėjo iš mūsų ir kitų nuveikto darbo, yra tai, kad, tiesą pasakius, nepakankamai profesijų iš tiesų ketinama perkelti į Europos kvalifikacijų sistemą. Turime užduoti nemažai rimtų klausimų dėl šios priemonės, dėl to, ar paprasta ją pasinaudoti ir kiek ji veiksminga praktikoje. Iš statistikos ir informacijos žinome, – esu tikras, netrukus apie tai išgirsime iš Komisijos, – kad šios priemonės perkėlimas vėluoja beveik visose valstybėse narėse. Praėjo daug daugiau laiko, nei žmonės tikėjosi, kada ši priemonė pradės veikti, ir vien dėl to kyla klausimas dėl pačios priemonės sudėtingumo.

Siekiant sujungti visus šiuos dalykus, atsižvelgiant į Vidaus rinkos komiteto darbą per ateinančius penkerius metus, esu patenkintas, kad šiandien čia, manau, dalyvauja visi komiteto koordinatoriai, ir noriu jiems padėkoti už jų kartu su manimi nuveiktą darbą formuojant būsimą šio komiteto darbotvarkę. Abipusio profesinių kvalifikacijų pripažinimo klausimas nėra klausimas pats savaime. Keliamo šį klausimą manydami, kad mūsų komiteto vaidmuo yra ir toliau nagrinėti ir skatinti tolesnę pagrindinių teisės aktų raidą, t. y. svarbiausius vienos bendros rinkos kūrimo elementus, ir dėl jų teikti rekomendacijas.

Žinome, kad 2011 m. Komisija ketina persvarstyti abipusio pripažinimo direktyvą. Planuojame susitikti su nacionaliniais parlamentais ir aptarti šį pasiūlymą. Jau buvome surengę klausymus šia tema ir parengėme savo tyrimų pranešimą. Šiomis priemonėmis mano komitetas gali naudotis ir esu tikras, kad jei pritars koordinatoriai, kažkuriuo metu 2010 m. parengsime pranešimą savo iniciatyva, kuris prisidės prie Komisijos rengiamos diskusijos.

Tokios yra klausimą lėmusios aplinkybės. Laukiame Komisijos atsakymo į šį klausimą, tačiau tai yra tik proceso pradžia ir esu tikras, kad naujas Komisijos narys sugebės pastumti šį klausimą į priekį ir dirbti su mumis, kad šis svarbus teisės aktas būtų iš tiesų plėtojamas ir geriau veiktų viena bendra rinka.

Paweł Samecki, *Komisijos narys*. – Pone pirmininke, norėčiau padėkoti, Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto nariams, kad buvo iškelti šie svarbūs klausimai.

Prieš atsakydamas į konkrečius klausimus, norėčiau iš pradžių pateikti trumpą apžvalgą. Profesinių kvalifikacijų direktyvos tikslas yra palengvinti laisvą mūsų piliečių judėjimą vidaus rinkoje. Praėjus dvejiems metams po perkėlimo laikotarpio pabaigos, perkėlimą baigusios 22 valstybės narės, o keturios valstybės narės, tikėtina, šį procesą užbaigs iki šių metų pabaigos. Tačiau šiame etape esu labai susirūpinęs dėl Graikijos, iš kurios negavome informacijos apie jokiais perkėlimo priemones.

Norėčiau pereiti prie pirmo klausimo. Perkėlimas buvo sudėtingas valstybėms narėms daugiausia dėl to, kad kalbama apie daugiau kaip 800 profesijų. Šios profesijos buvo dažnai reguliuojamos netgi pagal federalinius ar regioninius įstatymus. Tačiau tai negali būti pretekstas jokiai vėlavimui ir Teisingumo Teismas nepateisino tokio vėlavimo jau šešiuose iki šiol pateiktuose sprendimuose.

Dėl antrojo klausimo – pagrindinės problemos yra susijusios su sveikatos priežiūros ir architektų profesijomis, kurių atžvilgiu Europos lygmeniu nustatytas aukštesnis mokymo reikalavimų suderinimo lygis. Problemų taip pat kyla dėl profesijų, kurių atstovų tarptautinio judėjimo lygis yra aukštesnis, pvz., mokytojų ir kelionių gidų.

Dėl trečiojo klausimo – Komisijos prioritetas yra užtikrinti teisingą ir nuoseklų šios direktyvos įgyvendinimą. Šiuo tikslu mes parengėme administracinės veiklos elgesio kodeksą ir piliečiams skirtą vartotojo instrukciją, kuria taip pat bus skatinamas didesnis nuoseklumas.

Dėl su sistema SOLVIT susijusių nustatytų kliūčių galiu pasakyti, kad gerai žinome apie esančias problemas, pvz., pripažinimo procedūroje esantį vėlavimą, nepakankamą nacionalinių kompetentingų institucijų reagavimą, nepagrįstus sprendimus, pamestas bylas ir t. t. Kartais migrantams suteikiama klaidinga informacija ir jiems siūloma laikytis neteisingų procedūrų. Tačiau SOLVIT tinklas buvo veiksmingas sprendžiant daugelį šių problemų.

Tačiau kalbame ne tik apie SOLVIT. Visose valstybėse narėse dabar veikia informacijos centrai, skirti informuoti piliečius ir jiems padėti, o Komisija tikisi, kad šie centrai ateityje veiks dar aktyviau. Be to, Vidaus rinkos informacijos sistema tapo priemone, per kurią šiemet buvo atlikta daugiau nei 1 200 apsikeitimų informacija dėl daugelio reguliuojamų profesijų. Taip buvo pagerintas kasdienis administracinis valstybių narių bendradarbiavimas.

Galiausiai dėl paskutinio klausimo – Komisija negali įvertinti, ar šiuo metu reikia reformos. Tai bus padaryta direktyvoje atliekant nustatytą *ex-post* įvertinimą. Be abejo, ketiname laikytis direktyvoje nustatyto laiko grafiko. Būsima Komisija turės nuspręsti, kaip visa tai įgyvendinti.

Kurt Lechner, *PPE frakcijos vardu*. – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, 2005 m. po kelerių metų darbo ir diskusijų Parlamente patvirtinome šią direktyvą ir ji įsigaliojo. 2007 m. ji buvo įgyvendinta. Dabar, atėjus 2009 m., sunku priimti tai, kad ji ne visur įgyvendinta, ypač todėl, kad tai nebuvo visiškai naujas dalykas, nes jau buvo pateikti pasiūlymai. Galiu tik paraginti Komisiją valstybėms narėms daryti didesnę spaudimą.

Tikėjau, kad dėl direktyvos praktinio valdymo kils problemų. Tai pagrindinė būsimų tyrimų tema: nustatyti, kur slypi specifinės vietinės problemos, ir parodyti, kas iš tiesų vyksta. Jau buvo nurodyta, kad 20 proc. skundų dėl SOLVIT yra susiję su šia tema. Tai labai rimtas klausimas. M. Harbour teisingai pabrėžė – nenoriu kartoti to, ką jis pasakė – šios problemos svarbą vidaus rinkai ekonomikos požiūriu.

Tačiau šis klausimas yra ne tik ekonomikos problema, tai kartu ir viena iš pagrindinių piliečių laisvių, t. y. jų galimybė vykdyti savo profesinę veiklą ir išnaudoti savo galimybes kitoje valstybėje narėje, pvz., kai jie susituokia arba dėl kitos priežasties persikelia į kitą valstybę. Tai tikra Europos piliečių problema.

Mums labai svarbu pripažinti, kad neišvengiamai susidursime su problemomis. Tai sudėtingas klausimas, reikia daug laiko jam išspręsti, be to, jis apima skirtingas kultūras ir tradicijas, ypač profesijų ir tų profesijų kokybės ir kvalifikacijų požiūriu. Todėl neįmanoma pripažinti visų vienos valstybės kvalifikacijų kitoje valstybėje be jokių klausimų. Man ir mums tai reiškia, kad reikėtų mažiau gilintis į konkrečius sudėtingus atvejus, kurių neabejotinai atsirastų, o labiau stengti iširti, – būtent čia svarbi tampa sistema SOLVIT, – ar yra klaidų struktūrose ar sistemoje ir ar galima ir kaip galima diegti patobulinimus.

Norėčiau pabrėžti, kad niekuomet nebus įmanoma užbaigti šio klausimo. Tai ilgalaikė problema, nes akivaizdu, kad nuolat atsiranda naujų profesijų ir naujų darbo aprašymų. Dėl šios priežasties tai yra ilgalaikis uždavinys Komisijai ir Parlamentui bei valstybėms narėms, kurias norėčiau paraginti šiuo atveju rodyti gerą valią.

Evelyne Gebhardt, *S&D frakcijos vardu*. – (DE) Pone pirmininke, pirmiausia norėčiau pasakyti, kad labai piktna tai, kad čia nėra Komisijos narių, nes šis klausimas užduotas Europos Komisijai. Tai rodo nepagarbą Parlamentui. Tai labai įžeidžia ir yra visiškai nepriimtina.

(*Pertraukiantys šūksniai*)

Taip? Taip, jis neatsistojo. Na, atsiprašau. Man tai netinka.

Pereidama prie nagrinėjamo klausimo, ponios ir ponai, turiu pasakyti, kad šis klausimas susijęs su Europos Sąjungos pilietybe, su asmenimis, kurie turi teisę laisvai judėti visoje Europos Sąjungoje ir imtis savo profesinės veiklos ten, kur jie gyvena ir kur nori dirbti. Patvirtiname šį teisės aktą, siekdami, kad tai daryti būtų lengviau, kad profesinių kvalifikacijų pripažinimo procesas būtų iš tiesų atnaujintas. Didelį nerimą kelia tai, kad daugeliu atvejų valstybės narės nesiėmė reikalingų žingsnių, kad būtų įgyvendintas šis teisės aktas ir užtikrintas tikras laisvas piliečių judėjimas. Šiuo požiūriu Europos Komisija turi nuveikti dar daug darbo.

Norėčiau atkreipti dėmesį į vieną man labai svarbų aspektą, dėl kurio pakartotinai klausimą kėlėme Parlamente. Privalome užtikrinti, kad būtų įvestas pasiūlytas Europos profesinis pažymėjimas. Taip į piliečių rankas įduosime tai, kas sudarys jiems sąlygas judėti visoje Europoje. Yra siekiančių tai padaryti organizacijų. Tačiau manau, kad svarbu paklausti Europos Komisijos, ar ji gali įsikišti ir pasiekti, kad šioje srityje darbai vyktų sparčiau.

Cristian Silviu Bușoi, *ALDE frakcijos vardu*. – (RO) laisvas asmenų judėjimas yra viena pagrindinių Europos Sąjungos piliečių teisių. Tai apima ir laisvą specialistų judėjimą, nes tai būtina sąlyga siekiant užtikrinti kuo efektyvesnį vidaus rinkos veikimą.

Kaip jau buvo minėta visuose iki šiol padarytuose pranešimuose, nepaisant to, kad 2005 m. buvo patvirtinta direktyva dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo, norintys pasinaudoti savo laisvo judėjimo laisve specialistai vis dar susiduria su įvairiais sunkumais. Pats asmeniškai susidūriau su įvairiais tokiais atvejais, kuriuos man nurodė ne tik Rumunijos piliečiai, bet ir Europos piliečiai, susiję su įvairiomis profesijomis.

Mano kolegos iš Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto suteikė man garbę ir paskyrė mane pranešėju dėl Europos SOLVIT tinklo. Kaip jau buvo minėta, didelė dalis atvejų, kuriuos turi išspręsti SOLVIT, yra susiję su abipusio profesinių kvalifikacijų pripažinimo sistemos neveikimu.

Manau, kolegos nariai, kad mums reikia išsamiai iširti problemas, kurios buvo pateiktos SOLVIT centrams, kad galėtume pamatyti, ką galime patobulinti.

Taip pat reikia geresnių informacijos centrų ryšių, siekiant skatinti abipusį valstybių narių supratimą. Jos privalo suprasti, kaip kitos sistemos veikia Europos Sąjungoje, kad direktyva būtų taikoma kuo lanksčiau ir būtų išvengta specialistams trukdančių administracinių kliūčių.

Galiausiai reikėtų, kad penkios valstybės narės, kurios dar neužbaigė direktyvos perkėlimo, ir visos valstybės iš 22 direktyvą perkėlusios valstybių, kurios susiduria su problemomis arba kurios direktyvą perkėlė neteisingai, kuo skubiau ištaisyti tokią padėtį. Svarbiausias tikslas – palengvinti vidaus rinkos veikimą paslaugų teikimo požiūriu, kuriam tiesioginį poveikį daro su profesinių kvalifikacijų pripažinimu susijusios problemos.

Heide Rühle, *Verts/ALE frakcijos vardu*. – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nary, manau, kad visi sutariame dėl šio tikslo. Be abejo, visi norime, kad Europos piliečiai galėtų laisvai judėti ir vykdyti savo profesinę veiklą. Klausimas toks: kodėl, praėjus ketveriems – o dabar jau beveik penkeriems – metams, ši direktyva vis dar neįgyvendinta tinkamai. Manau, kad būtų buvę geriau, jei komitetas būtų ne tik dalyvavęs rengiant ir diegiant teisės aktą, bet vėliau būtų atlikęs ir priežasčių, dėl kurių taip vėluoja perkėlimas, analizę.

Direktyva dėl profesinių kvalifikacijų prapažinimo nėra vienintelė direktyva, dėl kurios kyla problemų. Kai tiek bylų perduota Europos Sąjungos Teisingumo Teismui, kai yra tiek daug nusiskundimų procedūrų ir kai su šiuo klausimu yra taip smarkiai susijusi sistema SOLVIT, visa tai turėtų pažadinti mus visus. Turėtume atidžiau išnagrinėti tai lemiančias priežastis. Yra daug priežasčių. Viena vertus, labai lengva sakyti, kad dėl vėlavimo kaltos valstybės narės. Neabejotinai, protekcionizmas yra irgi viena iš priežasčių. Be abejo, įtaką daro ir skirtingos kultūros ir teisinės sistemos. Kokį poveikį Europos teisės aktai daro šioms skirtingoms teisės sistemoms? Tai kitas klausimas, kurį turime išnagrinėti.

Be to, privalome nuspręsti, ar direktyva padarė poveikį, kurio buvo siekiama, ar ja buvo pasiekti tam tikri sumanyti rezultatai. Manau, kad labai svarbu, kad mes dar kartą įsigilintume į šį klausimą. Tokio tipo *ex-ante* analizė yra vienas iš svarbių dalykų, kurį šis komitetas turi išspręsti ir jo atžvilgiu padaryti pažangą.

Tačiau ir aš turiu klausimų Komisijai. Esu nustebusi, kad šios gairės pasirodė tik praėjus daugiau nei ketveriems metams. Tai galėjo būti padaryta daug anksčiau. Tačiau džiaugiuosi dėl šių gairių. Perskaičiau jas ir galiu pasakyti, kad jos iš tiesų naudingos. Nepaisant to, būtų buvę naudinga gaires turėti anksčiau. Norėčiau prisijungti prie E. Gebhardt klausimo dėl su Europos kvalifikacijos pažymėjimu susijusios padėties. Tai bus antras svarbus žingsnis.

Adam Bielan, ECR frakcijos vardu. – (PL) Pone pirmininke, pastaraisiais mėnesiais Europos Sąjungai poveikį padariusi krizė nenuginčijamai parodė, kokia svarbi yra vidaus rinka visos Europos Sąjungos veikimui. Negalėsime užbaigti kurti vidaus rinkos, jei neužtikrinsime tam tikros laisvės asmenims migruoti, kurią, kartu su kitomis direktyvomis, užtikrina ir Direktyva dėl abipusio profesinių kvalifikacijų pripažinimo. Todėl liūdina ir nerimą kelia tai, kad praėjus ketveriems metams po direktyvos patvirtinimo, ji vis dar negalioja keturiose valstybėse narėse ir nė viena valstybė narė nepatvirtino šios direktyvos anksčiau nei direktyvoje nustatyta galutinė data, t. y. 2007 m. spalio 20 d.

Todėl mano pirmas klausimas Komisijai toks: ar per pastaruosius ketverius metus Komisija nesielgė pernelyg pasyviai ir ką tiksliai ji padarė, kad visos valstybės įstengtų perkelti direktyvą laiku? Antra, norėčiau paklausti, kada Komisija pateiks direktyvos perkėlimo vertinimo ataskaitą ir kuo remiantis ataskaitoje bus padarytos išvados? Paslaugų direktyva turėtų būti įgyvendinta iki metų pabaigos. Šiandien Parlamente jau žinome, kad daug valstybių laiku nesugebės patvirtinti susijusių įstatymų. Norėčiau paklausti, kokias sąsajas tarp šių dviejų dokumentų mato Komisija?

Galiausiai labai svarbus klausimas šaliai, kuriai aš atstovauju, yra slaugių migracijos klausimas. Direktyvoje nustatytas slaugių mokymo reikalavimų suderinimas. Norėčiau paklausti, kokių specialių priemonių, skirtų padėti slaugėms iš Vidurio ir Rytų Europos šalių, įskaitant Lenkiją, ėmėsi Komisija?

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nary, pirmiausia norėčiau nuoširdžiai padėkoti Komisijai už tai, kad mums pristatė savo nuomonę. Tačiau norėčiau pabrėžti, kad po tarpinstitucinio Komisijos ir Parlamento susitarimo, kaip ir Paslaugų direktyvos atveju, dėl kurios diskutavome Briuselyje prieš kelis mėnesius, Parlamentas turi teisę reikalauti, kad atsakingas Komisijos narys atvyktų čia ir atsakytų į sudėtingus klausimus. Nemanau, kad galime išspręsti šį klausimą su šia Komisija, ir nėra jokio tikslo stengtis tai daryti.

Parlamento vardu norėčiau paaiškinti čia atvykusiam Komisijos atstovui, kad manome, jog ši tarpinstitucinio susitarimo dalis labai svarbi. Kodėl? Ne dėl grynai formalių priežasčių, o todėl, kad tai labai svarbus politinis klausimas Europos Sąjungos piliečiams. A. Bielan ką tik kalbėjo apie Paslaugų direktyvą, kuri gali veikti tik tuomet, jei abi pusės pripažins profesines kvalifikacijas. Tai labai svarbu, tačiau daug žmonių jaučiasi bejėgiai, kai mato, jog darbdavys išnaudoja tarptautinio abipusio profesinių kvalifikacijų pripažinimo trūkumus vien tam, kad sumažintų atlyginimus.

Tokie žmonės jaučiasi apleisti ir bejėgiai. Pats mačiau daug tokių atvejų prie Vokietijos ir Prancūzijos sienos. Tačiau akivaizdu, kad tai nėra vienintelė probleminė sritis. Sutinku, kad negalime išspręsti visų sudėtingų klausimų per vieną naktį ir kad šis procesas kels problemų ir ateityje, kaip sakė pranešėjas K. Lechner. Nepaisant to, mūsų darbas yra parodyti piliečiams, kad mes rimtai atsižvelgiame į jiems rūpimus dalykus ir, mano nuomone, ir Komisija privalo šiam klausimui skirti pakankamą svarbą.

Tikiuosi, kad galėsime dirbti kartu su naująja Komisija šiuo klausimu ir pasiekti pažangą. Norėčiau jūsų paprašyti suderinti tai su už šią sritį atsakingu generaliniu direktoratu.

Bernadette Vergnaud (S&D). – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, jau aptarėme su paslaugų direktyvos perkėlimu susijusius nerimą keliančius dalykus. Šiuo požiūriu direktyvos dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo pavyzdys yra simbolinis. Kai kurios valstybės narės pažeidė galutinę perkėlimo datą ir turi

problemų dėl spragų tekste. Nors direktyva padėtas tvirtas pagrindas abipusiam pripažinimui, nebuvo atsižvelgta į specifines kai kurių profesijų savybes. Iš tiesų, kvalifikacijų pripažinimas nesukūrus tikrų bendrų kvalifikacijos ir mokymo lygių, įskaitant aukštesnįjį mokslą, gali tik sukelti komplikacijas ir sukurti nepasitikėjimą tarp valstybių narių, specialistų ir piliečių.

Geriausias pavyzdys yra medicinos profesijos. Pvz., Prancūzijoje akušerėms leidžiama išrašyti receptus ir jos yra išmokytos tai daryti, tačiau kitose valstybėse narėse taip nėra. Kas nutiks, kai tokio leidimo neturinti akušerė be papildomo mokymo atvyks dirbti į Prancūziją ir turės išrašyti receptą? Panašiai yra ir su kai kuriomis kitomis specializacijos sritimis, kurių yra ne visose valstybėse narėse.

Ši direktyva labai svarbi laisvam darbuotojų judėjimui, pagrindui, kuriuo grindžiamas Europos projektas, tačiau direktyvą reikia pagerinti ir patobulinti, o sunkumai, su kuriais susiduriama, turi padėti nustatyti profesijas, kurioms būtinas kalbos mokymas ir suderintas mokymas.

Norėčiau paminėti svarbią iniciatyvą, kuriai pritaria visi sveikatos priežiūros darbuotojai – Europos pažymėjimo sukūrimą. Tai tikra garantija ir kortelės turėtojai, ir vartotojai ar pacientai, todėl raginu Komisiją išplėsti šią iniciatyvą, kad ji apimtų ir kitas profesijas, nes ši iniciatyva padės mums pagerinti abipusį pripažinimą ir įgyti piliečių pasitikėjimą.

Antonyia Parvanova (ALDE). – Pone pirmininke, diskutuodami dėl abipusio profesinių kvalifikacijų pripažinimo ir gero vidaus rinkos veikimo, privalome pažvelgti į dabartinę sveikatos priežiūros sektoriaus būklę, kurio požiūriu direktyva ir jos įgyvendinimas turi būti aptarti išsamiau.

Be visapusiško šios direktyvos įgyvendinimo, labai svarbu nustatyti kitas priemones, – ne tik diplomų, bet ir sveikatos priežiūros profesinių kvalifikacijų, – taikomas abipusiam pripažinimui. Sveikatos priežiūros paslaugų teikimui reikia tinkamų kalbinių įgūdžių, registracijos nacionalinėse reguliavimo institucijose ir, svarbiausia, sugebėjimo teikti saugią ir aukštos kokybės priežiūrą.

Manau, kad valstybės narės privalo geriau dalytis informacija apie sveikatos priežiūros specialistų registraciją, pvz., naudojant bendrą ES duomenų bazę. Kompetencijos užtikrinimo sistema taip pat yra svarbus saugių sveikatos priežiūros paslaugų teikimo elementas ir turėtų būti pagalvoti apie bendrus kompetencijų ir įgūdžių įvertinimo standartus.

Sveikatos priežiūros specialistų judumas taip pat yra visuomenės sveikatos ir visuomenės saugumo klausimas. Dėl šių priežasčių ETT jau patvirtino papildomus nacionalinius prekių judėjimo saugiklius. Būtų protinga tokias pat priemones taikyti sveikatos paslaugų teikimui, ypač kai naujos komunikacijų technologijos sudaro sąlygas teikti tokias prieštaringas paslaugas, kaip e. gydytojo konsultacijos. Privalome atsižvelgti į visuomenės senėjimo iššūkį, nes tai darys dar didesnę spaudimą Europos sveikatos priežiūros sektoriaus darbo jėgai.

Užtikrindami sveikatos priežiūros specialistų judumą, taip pat privalome visiems Europos piliečiams užtikrinti galimybę laiku gauti aukščiausios kokybės sveikatos priežiūros paslaugas. Už tai mes visi atsakingi. Tikiuosi, kad Europos institucijos ir valstybės narės tai apsvarstys rimtai, nes kai kurios nacionalinės sveikatos priežiūros sistemos beveik nebeturi specialistų ir dėl to mums bus labai sudėtinga teikti pagrindinės sveikatos priežiūros paslaugas.

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Pone pirmininke, jeigu norime, kad mūsų piliečiai galėtų laisvai judėti, – o to reikia Europos ekonomikai, – jie turi būti tikri, jog įgijus kvalifikaciją, pvz., Lenkijoje, jiems nekils jokių sunkumų dėl jų kvalifikacijos pripažinimo bet kurioje kitoje valstybėje narėje. Puikiai suprantu problemos mastą. 800 reguliuojamų profesijų, apie kurias kalbėjo P. Samecki, ir gausus tų profesijų reguliavimas valstybiniu bei regioniniu lygmeniu kelia didelių sunkumų bet kurios valstybės narės vyriausybei. Tačiau pagrindinis sunkumas mūsų piliečiams, turintiems problemų su jų kvalifikacijų pripažinimu, iš esmės yra tai, kaip nepasimesti sudėtingoje sistemoje. Tai patvirtina sistemos SOLVIT duomenys, todėl šios direktyvos įgyvendinimas laiku yra tik vienas mūsų diskusijų aspektų.

Tačiau nereikėtų pamiršti, jog daug problemų kyla dėl valstybių narių pasitikėjimo stokos kitų valstybių narių švietimo ir mokymo sistemomis. Galiausiai mums trūksta bendradarbiavimo, išteklių ir nacionalinių vyriausybių dalyvavimo. Europos profesinio pažymėjimo diegimas yra geras sumanymas, mes turėjome galimybę tai aptarti praeitos kadencijos Europos Parlamente. Tačiau toks pažymėjimas turėtų palengvinti žmonių judėjimą, o ne sudaryti tam kokias nors papildomas kliūtis. Minėto pažymėjimo įdiegimas – norėčiau tai tvirtai pabrėžti – neturėtų tapti dar vienu trukdžiu vidaus rinkoje.

Ponios ir ponai, vos po dešimties dienų baigsis Paslaugų direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę terminas. Tai priminiau dėl to, jog šis faktas irgi svarbus mūsų šiandienos diskusijoms. Šios dvi direktyvos tam tikrais

atžvilgiais viena kitą papildo. Profesinių kvalifikacijų pripažinimo direktyvos perkėlimas į nacionalinę teisę negali būti laikomas sėkmingu, todėl čia kalbėdamas norėčiau dar kartą kreiptis ir paprašyti dirbti intensyviau abiejų direktyvų atžvilgiu, nes be jų mes nepasieksime pažangos vidaus rinkoje.

António Fernando Correia De Campos (S&D). – (PT) Pone pirmininke, kaip visi žinome, penkiolika direktyvų buvo sujungtos į vieną teisės aktą dėl abipusio profesinių kvalifikacijų pripažinimo. Taip atsirado daug praktinių problemų dėl šio teisės akto perkėlimo į įvairių šalių nacionalinę teisę. Sunkumai yra gerai žinomi ir Komisija turėtų nurodyti likusius trukdžius ir išnagrinėti problemines sritis, aptiktas į nacionalinę teisę perkeltiant šią svarbią vidaus rinkos nuostatą.

Protekcionizmas, įvairiais lygmenimis pasiekęs viršūnę, yra kliūtis ne tik laisvam asmenų judėjimui, bet ir vidaus rinkai. Privalome rasti neaiškias direktyvos dalis tam, kad nenukentėtų jos veiksmingumas dėl prarasto pasitikėjimo. Neprašome ES daryti to, ką turėtų daryti valstybės narės, tačiau reikia dėti pastangas ir pagerinti sąlygas, padedant sunaikinti profesinį korporatyvizmą.

Norint pagerinti šios direktyvos perkėlimą į nacionalinę teisę, reikia platinti kvalifikacijų pripažinimą SOLVIT ir EURES tinklais, skatinti bendras platformas, įdiegti veiksmingus informacijos centrus ir – tai ne mažiau svarbu – susieti šią direktyvą su Paslaugų direktyva.

Louis Grech (S&D). – (MT) Didžiausia problema, daranti poveikį tinkamam direktyvos įgyvendinimui, yra valstybių narių tarpusavio pasitikėjimo stoka kitų sistemomis. Valstybių narių abejingumas tarpusavyje bendradarbiaujant taip pat matomas iš nenuoseklių metodų, kuriais šalys suvokia vidaus rinkos informacinę sistemą. Visos valstybės narės tvirtina, kad naudoja sistemą, tačiau naudojimo dažnumas skiriasi atsižvelgiant į tikslą, kuriuo sistema naudojama. Informacijos mainų sistema negali tinkamai veikti, kai valstybės narės ją naudoja skirtingai. Privalu turėti visiškai surinktus ir nuolat atnaujinamus duomenis, taip pat būtina sukurti atskaitos tašką visoms valstybėms narėms, pagal kurį kiekviena valstybė narė įvestų visus reikalingus duomenis, sudarančius sąlygas konkrečiai taikyti direktyvą.

Norėčiau paprašyti Komisijos mus informuoti apie veiksmų planus, kuriuos ji ketina patvirtinti tam, kad direktyva būtų tinkamai perkelta į nacionalinę teisę, jeigu tikrai norime apimti vienos bendros rinkos sampratą, o ne tik interpretuoti ją taip, kaip, mūsų nuomone, atrodo tinkama.

Catherine Stihler (S&D). – Pone pirmininke, prieš pardėdama klausimą noriu pasakyti, kad šįryt daug buvo kalbama apie SOLVIT. Paskutiniame IMCO komiteto posėdyje mums buvo pranešta apie nepakankamą SOLVIT centrų finansavimą. Turbūt jums geriau būtų buvę tai išgirsti prieš jūsų klausymą, pone M. Barnieri, tačiau vienas internas vadovauja visai organizacijai vienoje didelėje valstybėje narėje. Mes negalime leisti tam tęstis, nes SOLVIT mums teikia neprikaištingas paslaugas.

Mano klausimas Komisijai yra susijęs su sveikatos priežiūros specialistais. Dėl didesnės profesinės rizikos pacientų sveikatai kyla pavojus, o kraštutiniais atvejais netgi mirties grėsmė.

Ar Komisija svarsto apie teisinį įpareigojimą, kompetentingoms institucijoms aktyviai ir veiksmingai dalytis informacija apie specialistus, kuriems atimta teisė versti praktika, siekiant užtikrinti, jog sveikatos priežiūros specialistų judumas nekeltų grėsmės pacientų saugumui?

Dabartinė vidaus rinkos informacinė sistema sudaro sąlygas dalytis informacija tik tuo atveju, kai kompetentinga reguliavimo institucija turi klausimą apie jos registre esantį pareiškėją, todėl mes privalome geriau keistis informacija ir įspėti institucijas, kai asmeniui dėl nekompetencijos atimama teisė versti praktika.

Dėkoju, pone pirmininke, kad iškėlėte šią problemą komitete.

Philippe Juvin (PPE). – (FR) Pone pirmininke, daug buvo pasakyta apie abipusį profesinių kvalifikacijų pripažinimą. Klausimas toks: kodėl taip sunku taikyti tokią svarbią direktyvą, kuri visuotinai buvo laukiama? Paprasčiausiai todėl, kad direktyvą sudėtinga praktiškai taikyti kasdienėje veikloje, o jos taikymo sritis plati.

Matau tris pagrindines problemas: pirmoji, akivaizdu, yra kalbos klausimas, apie tai jau buvo kalbėta; antroji – sudėtingos procedūros, kurių reikia laikytis, norint, kad asmens kvalifikacijos būtų pripažintos tinkamomis – kartais asmenys tikrąja šio žodžio prasme turi padaryti neįmanomus dalykus, kad būtų pripažinti jų pradiniai diplomai; ir trečioji – greičiausiai tai, kad yra labai daug įvairių pradinio mokymo tipų.

Šiuo požiūriu manau, jog gera mintis būtų, kad Komisija paprašytų valstybių narių kiekvienai profesijai paskirti profesinę instituciją, atsakingą už nuolatinį mokymą – nuolatinis mokymas yra vienas iš problemos sprendimų. Tokios kompetentingos institucijos turėtų sudaryti tarybą Europos lygmeniu ir apibrėžti bendrą

Europos leidimo suteikimo formą. Tokiu būdu kvalifikuoti darbuotojai palaipsniui pereitų iš dabartinio įvairiarūšio mokymo prie bendro nuolatinio mokymo.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Pone pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, Belgija yra viena iš penkių valstybių narių, visapusiškai neperkėlusią direktyvos dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo. Tačiau pagal mano turimą informaciją vienintelis dalykas, kurį liko padaryti, kad būtų pasiektas suderinimas su Europos teise, yra išspręsti kelionių specialistų klausimą.

Paliekant nuošalyje Belgijos institucijos sistemai būdingus sunkumus, susijusius su įvairių Europos direktyvų perkėlimu, atrodo, kad ši čia mūsų aptariama direktyva ypač sudėtinga. Tai jau buvo minėta. Belgija nėra vienintelė valstybė, kuriai poveikį daro direktyvų neperkėlimas, prastas perkėlimas ar dalinis perkėlimas. Būtent todėl, specialistų labui, raginu Europos Komisiją padėti toms valstybėms narėms, kurios susiduria su sunkumais. Specialistai turėtų turėti galimybę gauti naudą iš laisvo asmenų judėjimo ir įsikūrimo laisvės, kuri, norėčiau pabrėžti, yra pagrindinis šios direktyvos tikslas.

Seán Kelly (PPE). – Pone pirmininke, pirmiausia labai ačiū P. Sameckiui už jo puikų darbą. Manau, kad visi sutariame dėl principo, dėl kurio šį rytą diskutuojame, tačiau šis principas turėtų būti taikomas ne tik visoje Europos Sąjungoje, bet ir visame pasaulyje.

Šiuo klausimu neseniai diskutavome su Kanados delegacija, ir tai yra žingsnis tinkama linkme. Tačiau jei norime pasiekti tokią utopinę padėtį, privalome užtikrinti, kad profesinėms kvalifikacijoms būtų taikomi vienodi standartai visoje Europos Sąjungoje, o idealiu atveju – visame pasaulyje.

Yra anekdotinių duomenų, kad jei kuriose nors valstybėse narėse studentai nepasiekia švietimo standartų, reikalingų kursui užbaigti, jie gali nuvykti į kitą šalį ir už mokėstį tai padaryti toje šalyje.

Taigi reikia nepriklausomų patikrinamų įrodymų, kad standartai yra vienodi, ir jei jie vienodi, tuomet negali būti jokių pasiteisinimų dėl šio principo perkėlimo visoje Europos Sąjungoje ir, tikėkimės, tinkamu būdu visame pasaulyje, kad būtų pasiektas mūsų norimas tikslas – laisvas specialistų darbo judėjimas.

Alan Kelly (S&D). – Pone pirmininke, kalbėkime tiesiai šviesiai. Dėl to, kad valstybės narės nesuderina savo teisės aktų dėl kvalifikacijų pripažinimo, mes netenkame darbo vietų. Tai, kad valstybės narės nesiima šio klausimo pakankami rimtai, yra rimta problema. Mūsų tarptautinės prekybos, kuri turėtų būti viena bendra rinka, lygis yra visai ne toks, koks turėtų būti. Esame Europos ekonomikos atkūrimo procese ir vieni iš šio proceso veiksmų turėtų apimti būdus, skirtus pagerinti tarptautinę prekybą ir sudaryti geresnes judėjimo sąlygas darbo jėgai nei dabartinės.

Privalome įžengti į naują verslo inovacijų sritį, kad Europoje dirbtume kartu ir gamintume pačius moderniausius produktus. Atsižvelgiant į tai, kad mūsų gamybos bazė nusilpo, – pavyzdžiu galime paimti Airiją, – mūsų paslaugų eksportas yra naujas būdas, kaip didinti prekybą Europoje. Tačiau šiam tikslui reikia, kad Europa turėtų kvalifikacijų standartus.

Kol kas valstybių narių nesugebėjimas susitarti dėl taisyklių dėl šio klausimo riboja mūsų galimybes parduoti tas pačias paslaugas tarptautiniu lygmeniu. Susijusių asmenų atžvilgiu tai riboja laisvą darbo jėgos judėjimą.

Pritariu savo kolegai Europos Parlamento nariui L. Grechui, kad valstybės narės nepakankamai laikosi reikalavimų ypač dėl jų naudojamos informavimo sistemos ir kažkas kiekvienoje valstybėje narėje už tai turi būti atsakingas. Raginu Komisiją nustatyti ir įveikti kliūtis, šiuo atveju trukdančias sukurti vieną bendrą rinką.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Pone pirmininke, norėčiau pabrėžti vieną šių diskusijų aspektą. Atrodo, kad labai trūksta specializuotų profesijų ir dėl to prekiaujama tokiomis kvalifikacijomis, o tikrosios kvalifikacijos nepaisomos. Dėl to gali kilti didelė rizika, pvz., saugumo sektoriuje, ar didelio masto gamyklose, pvz., chemijos pramonės bendrovėse ar naftos perdirbimo gamyklose. Atrodo, kad šiuo požiūriu nacionalinė priežiūra yra nepakankama.

Norėčiau Komisijos nariui užduoti tris klausimus. Pirma, ar jis apie tai žino, antra, ar Europos Komisija mums galėtų pateikti ataskaitą šiuo klausimu ir, trečia, ką galime padaryti šiuo klausimu.

Tai visiškai absurdiškas ir nepageidaujamas reiškinys, kuris, mano manymu, turi būti panaikintas.

Milan Zver (PPE). – (SL) Ponios ir ponai, abipusio profesinių kvalifikacijų pripažinimo Europos Sąjungoje klausimas, dėl kurio čia diskutuojame, iš tiesų labai svarbus. Tai didelė problema, nes kvalifikacijos suteikiamos ES valstybių narių švietimo sistemose, kurių yra bent 27.

Kai kurie iš jūsų turbūt prisimenate, kad praėjusių metų kovo mėn. mes sukūrėme Europos kvalifikacijų sistemą, t. y. priemonę, kurią naudojant galima palyginti švietimo sistemas. Tačiau su šia kvalifikacijų sistema yra viena problema, nes valstybės narės jos neįgyvendino. Kai kurios valstybės narės jos neįgyvendino visiškai, kai kurios šią sistemą naudojo tik kaip patogų įvairių kvalifikacijų, profesijų, įgūdžių ir išsilavinimo lygių vertėją.

Mano nuomone, didžiausias uždavinys šioje srityje tenka valstybėms narėms ir jei jos iš tiesų sustiprintų Europos kvalifikacijų sistemą, kuri anksčiau buvo patvirtinta Europos institucijų lygmeniu, valstybės narės smarkiai palengvintų palyginimą ir tikrą abipusį švietimo kvalifikacijų pripažinimą.

Paweł Samecki, *Komisijos narys*. – Pone pirmininke, gerbiamieji Parlamento nariai, atsiprašau, kad neatsistojau sakydamas pirmą pranešimą – taip nutiko dėl mano nelygybės ir ankstyvo ryto.

Apskritai, norėčiau atsakyti į porą pasirinktų klausimų. Pirmiausia, noriu pabrėžti, kad Komisija rėmė valstybes nares, joms rengiantis perkelti direktyvą. Pasibaigus perkėlimo laikotarpiui, mes taip pat energingai prižiūrėjome perkėlimą. 2007 m. paskelbėme perkėlimo gaires. Tuomet parengėme vidaus rinkos informavimo sistemą, kurią dabar ganėtinai intensyviai naudoja valstybės narės, ir šių metų birželio mėn. paskelbėme elgesio kodeksą dėl administracinės praktikos.

Prieš metus Komisija perdavė pažeidimus padariusias valstybes nares Europos Teisingumo Teismui ir Teisingumo Teismas paskelbė šešis palankius sprendimus, kuriuose pasmerkė nepakankamą perkėlimą, kurį atliko susijusios valstybės narės. Labai neseniai paskelbėme švieslentę, kurioje nurodoma perkėlimo būklė valstybėse narėse ir pateikiamas vartotojo gidas piliečiams ir verslo bendruomenei.

Baigdamas norėčiau jums visiems padėkoti už klausimus ir pastabas, ypač pirmininkui Malcolmui Harbourui už jo vertingą indėlį. Manome, kad dabar veiksmų turi imtis valstybės narės. Komisija tikisi sukurti specialius santykius su Parlamentu ir dėl šio klausimo. Ypač esame pasirengę aktyviai diskutuoti dėl praktinio direktyvos veikimo ir to, kaip per ateinančius metus geriausiai atsižvelgti į sparčiai besikeičiančią aplinką.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Christa Klauß (PPE), *raštu*. – (DE) Vienas šios direktyvos nustatytų tikslų yra visapusiškai įgyvendinti dabartinės teisines nuostatas dėl laisvo specialistų judėjimo ES. Laisvas specialistų judėjimas jau patvirtintas Direktyvoje 2005/36/EB. Tačiau nuolat kyla problemų, ypač netoli valstybės sienų esančiuose regionuose. Daug žmonių iš regiono, kuriam atstovauju, dirba Liuksemburge, Belgijoje ar Prancūzijoje. Gaunu daug paklausimų iš piliečių, kurie dirba vienoje iš kaimyninių valstybių. Tokie paklausimai dažnai yra susiję su profesinių kvalifikacijų pripažinimu. Tokią padėtį reikia pakeisti. Dėl tam tikrų profesijų susitarimus pasiekė profesinės organizacijos, tačiau tai nepadeda visais atvejais ir pernelyg dažnai piliečiai turi kovoti, kad būtų pripažintos jų kvalifikacijos. Tai tampa ypač sudėtinga, kai tam tikra valstybė neturi tam tikros profesijos arba tokia profesija yra organizuojama kitokiu būdu, pvz., fizioterapeutų ar asmenų, turinčių mokslų daktaro laipsnį, verslo administravime atvejais. Be to, daugelyje sričių trūksta darbuotojų. Slaugytojams ar pvz., įrankių gamintojams ateityje reikia suteikti geresnes galimybes mūsų darbo rinkose ir, svarbiausia, vidaus rinka turi veikti efektyviai darbo požiūriu. Mums reikia skaidrios, paprastos ir aiškios pripažinimo procedūros.

3. Sanglaudos politika po 2013 m. (diskusijos)

Pirmininkas. – Kitas klausimas – žodinis klausimas Komisijai dėl sanglaudos politikos po 2013 m., kurį Regioninės plėtros komiteto vardu pateikė Danuta Maria Hübner (O-0121/2009/rev. 1 - B7-0229/2009).

Danuta Maria Hübner, *autorė*. – Pone pirmininke, prieš trejus metus buvo pradėta svarbi Europos sanglaudos politikos reforma, kuria buvo atsižvelgta į beprecedentę Europos Sąjungos plėtrą ir naujus atsiradusius iššūkius.

Nieko nuostabaus, kad tuomet, 2005 ir 2006 m., svarbiausi Europos sanglaudos politikos tikslai buvo šie: Lisabonos strategija, inovacijos ir konkurencingumas, klimato kaita, energetinis saugumas ir energijos vartojimo efektyvumas, vandens vartojimo efektyvumas, investicijos į naujus įgūdžius, teritorijų patrauklumas jaunimui ir gyvenimo kokybė.

Kadangi sanglaudos politikos misiją suvokėme kaip pasirengimą pokyčiams, o ne prisitaikymą prie jų, į 2007–2013 m. sanglaudos politikos darbotvarkę įtraukėme visus prioritetus, kuriuos šiandien matome Komisijos darbotvarkėje Europai 2020 m.

Būtent todėl prieš porą metų buvo paskelbtas analitinis pranešimas Regionai 2020 m. Šio pranešimo tikslas – nustatyti, kokie turėtų būti sanglaudos politikos prioritetai po 2013 m. Šiandien visi esame pasirengę pasitikti ateitį.

Prieš metus visos politikos lėšos buvos perduotos Europos atkūrimo paketui, taip sukuriant svarbų ryšį tarp tikrosios ekonomikos krizės įveikimo strategijos ir ilgalaikio tvaraus augimo ir struktūrinių pokyčių.

Tačiau mūsų žodinis klausimas yra apie ateitį. Per ateinančius metus Europai, kurioje gyvename, reikės stiprių bendrų veiksmų, skirtų patenkinti jos piliečių, kurie dabar yra informuoti piliečiai, puikiai žinantys, kiek daug priklauso nuo politikos kūrėjų padarytų sprendimų, lūkesčius. Tokius lūkesčius patvirtina viešosios nuomonės apklausos.

Jacques Delors kartą pasakė, kad vienos bendros Europos rinkos požymiai yra konkurencija, kuri skatina, bendradarbiavimas, kuris daro mus stipresnius, ir solidarumas, kuris mus vienija. Europos sanglauda, sudaranti sąlygas veikti vienai bendrai rinkai, kuriama Europos regionine politika, kuri šiandien grindžiama kaip tik šiuo trigubu pamatu: konkurencingumu, bendradarbiavimu ir solidarumu.

Metų metus kalbėjome apie poreikį atlaisvinti ir sutelkti visų Europos regionų ir miestų plėtros galimybes. Patirtis ir logika aiškiai rodo, kad toks sutelkimas yra veiksmingiausias ir efektyviausias tuomet, kai vykdomas per tiesioginį dalyvavimą žemesniais už nacionalinį Europos valdymo lygmenimis.

Europos regioninė politika jau išlaikė subsidiarumo bandymą. Subsidiarumas Europoje veikia.

Po 2006 m. sanglaudos politikos reformos ši politika tapo modernia vietovėmis grindžiama politika, kurioje nustatyta tinkama teisingumo ir efektyvumo, metodų iš apačios į viršų ir iš viršaus į apačią, bendrų Europos strateginių tikslų ir vietinio lankstumo pusiausvyra.

Reikia toliau dirbti šiais klausimais, tęsti politikos valdymo reformą, tačiau nereikėtų pamiršti tam tikrų principų. Naujoji sutartis sutvirtino naują supratimą apie Europos subsidiarumą, kuris jau yra giliai įleidęs šaknis į sanglaudos politiką, t. y. subsidiarumą, kuris išplečiamas į vietinius ir regioninius valdymo lygmenis.

Galime daugiau nuveikti šiuo klausimu, ypač vietinio lygmens požiūriu. Tie, kurie kalba, kad sanglaudos politika gali būti apribota iki Briuselio ir nacionalinio lygmens, arba nežino Europos tikrovės, arba nesupranta, kad atskirti vietinį ir regioninį Europos lygmenis nuo bendrų Europos tikslų siekimo yra geriausiu atveju neprotinga ekonomiškai ir pavojinga politiškai.

Sanglauda yra sąvoka, į kurią nepatenka atskyrimas. Dėl politinių, ekonominių, socialinių ir teisėtumo priežasčių sanglaudos politika neturėtų būti dalijama: tai turėtų būti politika visiems, kaip vidaus rinka ir kaip bendra valiuta.

Visi šio integracijos trikampio elementai – bendra rinka, bendra valiuta ir sanglauda – yra vieni kitus stiprinantys ir vieni nuo kitų priklausomi. Jie yra mūsų bendra Europos viešoji vertybė.

Mes, politikos kūrėjai, pakėlėme kartelę, pažadėdami pasiekti rezultatų. Iššūkiai gerai žinomi, dėl 2020 m. ES strategijos pradėtos viešos konsultacijos.

Reikia aiškius tikslus ir priemones turinčios vystymosi politikos. Sanglaudos politika yra skirta vystymuisi, kuris apima visus Europos valdymo lygmenis bendrai dirbant Europos piliečių labui.

Baigdama noriu pasakyti, kad Europai reikia naujos energijos, kad ji galėtų pasirūpinti savo ateimi ir tvirtai atsinaujinti. Reikia paklausti, iš kur ši energija galėtų ir turėtų ateiti. Man atsakymas aiškus. Šiandien tokia energija turėtų ateiti iš apačios. Šiandien tokią energiją galima sukurti, kai, siekiant bendrų Europos tikslų, tiesiogiai veikiama vietiniu ir regioniniu Europos valdymo lygmenimis.

Paweł Samecki, Komisijos narys. – Pone pirmininke, iškelti klausimai labai aktualūs. Jais pabrėžiama svarba, kurią teikiame sanglaudos politikai, ir jūsų pasiryžimas laikyti šią politiką svarbia Europos integracijos dalimi.

Dėl jūsų klausimo dėl daugiapakopio valdymo – daugiapakopis valdymas yra pripažinta pamatinė priemonė, kuria siekiama ES politikos prioritetų. Augantis įvairių valdymo lygmenų Europos Sąjungoje tarpusavio priklausomumas buvo pabrėžtas konsultacijų dokumente, kurį pateikė Komisija dėl 2020 m. ES strategijos.

Sanglaudos politika yra geras daugiapakopio valdymo pavyzdys. Pagal ją taikoma valdymo sistema, kurioje vertinamos ir naudojamos vietinės ir regioninės žinios, jos jungiamos su strategine Bendrijos lygmens kryptimi ir derinamas skirtingų valdymo lygmenų įsikišimas.

Daugiapakopio valdymo stiprumą savo 2009 m. birželio mėn. baltojoje knygoje pabrėžė ir Regionų komitetas, kur jis paragino Europos Sąjungą sustiprinti daugiapakopio valdymo priemones ir pabrėžė išlyginamąjį poveikį, kurį daro sanglaudos politika, ir kuris prisidėjo prie kitų Bendrijos politikos krypčių įgyvendinimo.

Dėl jūsų dviejų klausimų dėl galimo antrojo tikslo atsisakymo ir visų Europos regionų tinkamumo – 2007–2013 m. laikotarpiu visi regionai yra tinkami gauti struktūrinių fondų paramą. Šiuo metu Komisija dar neturi oficialios pozicijos dėl laikotarpio po 2013 m.

Dėl jūsų trečiojo klausimo dėl papildomumo principo susilpnėjimo – papildomumas yra vienas pagrindinių sanglaudos politikos principų. Juo užtikrinama, kad struktūriniais fondais nebūtų pakeistos viešosios ar tokio pat pobūdžio struktūrinės valstybės narės išlaidos. Taigi šiuo principu užtikrinamas tikras ekonominis ES intervencijos poveikis ir sanglaudos politikai suteikiama svarbi Europos pridėtinė vertė.

Dėl jūsų klausimo dėl sanglaudos politikos regioninio aspekto po 2013 m. – Lisabonos sutartyje išlaikytas skirtingų regionų vystymosi lygio skirtumų ir nepalankiausioje padėtyje esančių regionų atsilikimo mažinimo tikslas, kuris yra Europos Sąjungos kompetencijos dėl ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos pagal 174 straipsnį dalis.

Be to, 176 straipsnyje pabrėžiama, kad Europos regioninės plėtros fondu siekiama padėti ištaisyti pagrindinius Europos Sąjungos regionų pusiausvyros sutrikimus prisidedant prie atsiliekančių regionų plėtros bei struktūrinio prisitaikymo ir nuosmukį patiriančių pramoninių regionų pertvarkos.

Dėl jūsų klausimo dėl regionų ir vietos lygmens valdžios institucijų dalyvavimo siekiant Europos tikslų, susijusių su sanglaudos politika po 2013 m. – vėlgi norėčiau atkreipti jūsų dėmesį į Komisijos konsultacijų dėl 2020 m. ES strategijos dokumentą, kuriame ieškoma aktyvios suinteresuotųjų šalių, pvz., socialinių partnerių ir pilietinės visuomenės, paramos ir pripažįstama, kad norint, jog 2020 m. ES strategija būtų sėkminga, būtina, kad ją susidomėtų visi ES regionai.

Komisija dar neparengė pozicijos dėl vaidmens, kurį sanglaudos politika vaidins siekiant 2020 m. ES strategijos tikslų. Tačiau sanglaudos politika galima sutelkti visus regioninius ar vietos veikėjus siekiant Europos tikslų.

Dėl jūsų klausimo, ar Komisija ketina paskelbti Teritorinės sanglaudos baltąją knygą – šiuo metu Teritorinės sanglaudos baltoji knyga nėra numatyta. Tačiau viešų diskusijų dėl Teritorinės sanglaudos žaliosios knygos politikos išvados bus įtrauktos į išsamų sanglaudos politikos teisėkūros paketą laikotarpiui po 2013 m., kuris rengiamas pagal Penktąją sanglaudos ataskaitą, kuri pagal naująją sutartį turi būti pateikta 2010 m.

Dėl jūsų klausimo dėl Europos socialinio fondo vaidmens sanglaudos politikoje – siekiant suderinto ir tvaraus vystymosi tikslo, sanglaudos politika vaidina svarbų vaidmenį siekiant Europos prioritetų. Taip pat yra ir Europos socialinio fondo atveju, kuriuo ir toliau bus siekiama tikslų, kurie nustatyti naujosios sutarties XI antraštinėje dalyje.

Norint pasiekti socialinę, ekonominę ir teritorinę sanglaudą reikia tinkamų politikos krypčių ir įvairių lygmenų investicijų derinio. Iš ESF finansuojamos investicijos į žmogiškąjį kapitalą yra svarbus šios politikos derinio elementas, atsižvelgiant į pasaulinę žiniomis pagrįstą ekonomiką.

Dėl jūsų klausimo dėl sanglaudos politikos vaidmens, palyginti su kitomis ES politikos sritimis – sanglaudos politika yra didžiausias investicijų į tikrąją ekonomiką šaltinis ES. 2008 m. gruodžio mėn. Komisijos komunikate „Sanglaudos politika. Investicijos į tikrąją ekonomiką“ buvo pabrėžta politikos svarba įgyvendinant ES Lisabonos darbotvarkę, investuojant į žmones, verslą, mokslinius tyrimus ir inovacijas, prioritetinę infrastruktūrą ir energetiką.

Dabartinis Komisijos užtikrintam planuotų investicijų įgyvendinimui sutelktas dėmesys gali būti dar sustiprintas pasitelkus kuo veiksmingesnę partnerystę su nacionaline ir regionine valdžia. Tokios pastangos apima artimą atitinkamų Komisijos tarnybų ir atitinkamų regioninės ir vietinės valdžios institucijų bendradarbiavimą.

Praktinis Komisijos tarnybų bendradarbiavimo pavyzdys yra 2007 m. paskelbtos „Praktinės gairės dėl ES finansavimo galimybių moksliniams tyrimams ir inovacijoms“, kuriomis buvo siekiama padėti galimiems paramos gavėjams rasti jiems tinkantį kelią trijose Bendrijos finansavimo priemonėse ir kuriose politikos kūrėjams teikiami patarimai dėl suderintos galimybės naudotis šiomis priemonėmis.

Kalbant apie ESF, reikia pasakyti, kad artimai suderinus šio fondo prioritetus su Užimtumo gairėmis yra sukurtas tiesioginis ES užimtumo politikos prioritetų ir ES finansinės paramos ryšys.

Papildomumas veikia ir tarp veiksmų, kurie remiami pagal sanglaudos politiką ir pagal kaimo plėtros politiką, kaip tai aiškiai nustatyta abiejų politikos krypčių Bendrijos strateginėse gairėse.

Tikiuosi, kad atsakiau į daugumą jūsų klausimų, ir laikiu įdomių diskusijų.

Lambert van Nistelrooij, *PPE frakcijos vardu*. – (NL) Pone pirmininke, Komisijos nary, šios dienos diskusijos labiausiai susijusios su išsamiu sanglaudos politikos įvertinimu ir šios politikos ateitimi. Be abejo, Europos Parlamentas nori finansinio vidutinio laikotarpio persvarstymo. Sanglaudos politika ir dabartinis bei būsimas fondų naudojimas iki 2020 m. yra svarbi tokio persvarstymo dalis. Tačiau dideliame mūsų nustebeimui neaptikome visiškai jokios užuominos apie išsamų įvertinimą, „nepopieriniame“ pasirengime vidutinio laikotarpio persvarstymui. Kaip pirmas pranešėjas iš Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos, norėčiau aiškiai pasakyti, kad naujoji Komisija privalo pateikti Europos Parlamentui išsamų įvertinimą, o ne regioninės politikos karikatūrą.

Komisijos Pirmininko J. M. Barroso vizijos dokumente ES 2020 m. numatytas augimas ir žiniomis grįsta ekonomika, aprūpinimas priemonėmis, mokymas, konkurencija ir ekologiška ekonomika. Taigi, tokiu atveju dabartinė ir būsimą regioninė politika yra Europos integracijos pagrindas šiems tikslams pasiekti. Pažiūrėkite į energetinį perėjimą, klimato kaitą ir Lisabonos sutartį: visi šie elementai regionams ir miestams yra labai svarbūs.

PPE frakcija nori, kad sanglaudos politikoje didesnis dėmesys būtų skiriamas svarbiems šios ES 2020 m. strategijos elementams, išlaikant visų regionų solidarumą, ir antrajam tikslui, apie kurį Komisija ką tik kalbėjo labai miglotai. Konkurencijos skatinimas turtinguose regionuose yra išsamaus įvertinimo dalis. Biudžetų išskyrimas, sektorinės fondų fragmentacijos Europos lygmeniu didinimas vykdamas tokį vidutinio laikotarpio persvarstymą neduos jokios naudos ir tai yra netinkamas metodas. Per dabartinę krizę matome, kad regioniniai fondai yra svarbūs atkūrimui. Šie fondai išmokami greičiau ir yra visiškai išnaudojami: 2009 m. mano regione, Pietų Olandijos regione, 100 proc. lėšų buvo sutelkta inovacijoms ir naujiems tikslams. 2010 m. aš pats pateiksiu pranešimą apie regioninių fondų ir mokslinių tyrimų ir plėtros sinergiją.

Norėčiau baigti užduodamas klausimą. Komisijos nary, sakote, kad neteiksite Teritorinės sanglaudos baltosios knygos, tačiau vis dėlto Parlamentas spręs šį klausimą naudodamas įprastą teisėkūros procedūrą ir užtikrindamas, kad šie dalykai atsidurtų naujuose reglamentuose.

Constanze Angela Krehl, *S&D frakcijos vardu*. – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, norėjau išgirsti išsprendesnę šios temos pristatymą, nes, mano manymu, Europos sanglaudos politika po 2013 m. turėtų pasikeisti. Mes susiduriame su gana skirtingais iššūkiais, palyginti su tais, kurie buvo prieš dešimt ar penkiolika metų.

Mano frakcija didžiausią dėmesį teikia tam, kad dėl regionų solidarumo klausimo negali būti jokių derybų. Viena vertus, tai reiškia, kad visi regionai privalo turėti galimybę dalyvauti Europos Sąjungos sanglaudos politikoje, kita vertus, tai reiškia, kad privalome prieštarauti bet kokiam bandymui renacionalizuoti sanglaudos politiką. Turime taikyti tokį Europos modelį, kuris sudarytų sąlygas piliečiams solidarizuotis su Europos Sąjunga.

Mums taip pat nekyla jokių abejonų, kad privalome keistis. Per ateinančius penkerius metus dėmesys bus sutelktas į diskusijas apie pirmenybės suteikimą toms sritims, kurios gaus Europos sanglaudos politikos finansavimą. Ateityje nebegalėsime Europos pinigais subsidijuoti visų. Turime sutelkti dėmesį į efektyvios infrastruktūros kūrimą, ypač naujosiose valstybėse narėse, ir į mokslinių tyrimų ir inovacijų plėtrą. Be abejo, taip pat privalome atminti, kad ateityje Europos sanglaudos politika reikės tinkamai reaguoti į tokius iššūkius, kaip klimato kaita, demografiniai pokyčiai ir globalizacija.

Taip pat privalome sutelkti dėmesį į miestų plėtrą. Taip sakau ne todėl, kad reikėtų apleisti kaimo vietas, o todėl, kad 80 proc. gyventojų gyvena miestuose, didmiesčiuose ir urbanistiniuose rajonuose, ir todėl, kad šiuo metu, deja, kaimo plėtra yra ne sanglaudos politikos, o žemės ūkio politikos dalis. Mūsų metodas yra kurti stipresnius tinklus. Nežinau, ar tai veiks, tačiau privalome pasitikti šį iššūkį.

Labai svarbu, kad parama patiems žmonėms irgi yra sanglaudos politikos dalis, ir apgailestauju, kad Komisijos nario atsakymas buvo su išsisukinėjimo atspalviu. Mūsų manymu, tai pirmiausia reiškia švietimą, mokymą ir kvalifikacijas visiems nuo mažų vaikų iki pat pagyvenusiųjų. Mokymasis visą gyvenimą yra svarbus

elementas. Tačiau tai taip pat reiškia, kad Europos socialinis fondas (ESF) ir toliau turi būti integruojamas su sanglaudos politika. Negali būti jokių minčių apie ESF atskyrimą nuo sanglaudos politikos.

Mums labai svarbus tarptautinis bendradarbiavimas. Norime stiprinti šį bendradarbiavimą ir kartu mažinti susijusių biurokratiją.

PIRMININKAVO: A. VIDAL-QUADRAS

Pirmininko pavaduotojas

Filiz Hakaeva Hyusmenova, ALDE frakcijos vardu. – (BG) Ponios ir ponai, diskusijos dėl struktūrinių fondų reformos ypač svarbios, nes tai galimybė Europos Sąjungai turėti finansines ekonominei padėčiai tinkamas priemones ir tinkamus gamtinius ir žmogiškuosius išteklius.

Susiduriame su sudėtingu sanglaudos politikos, kuria bus skatinama ilgalaikė piliečių gerovė, planavimo ir kūrimo uždaviniu. Ši politika buvo ir vis dar yra vienas iš matomų pamatuojamų Europos solidarumo rodiklių. Tačiau kai kurių regionų skirtumai ganėtinai dideli ir negalime šio fakto ignoruoti.

Susirūpinimą kelia štai kas: pastebima, kad tokie skirtumai vis auga, ir dėl to gali padidėti nelygybė ir atsirasti izoliavimas. Atstovaudama vienai neturtingiausių Europos Sąjungos valstybių narių, raginu, kad vienas iš sanglaudos politikos tikslų būtų mažas pajamas turinčių valstybių narių sanglauda.

Pažymiu, kad mes nežiūrime į struktūrinius fondus kaip į panacėją. Suprantame, kad turime bendrai ir sparčiau dirbti, kad pasiektume pagrindinius Europos Sąjungos standartus. Taip pat turėtume įspėti, kad gali nutikti taip, kad dėl skirtingo valstybių vystymosi tempo tam tikru metu gali įvykti Europos Sąjungos vidaus restruktūrizacija.

Pirmiausia, turime nustatyti kriterijus, supaprastintas sąlygas ir vienodas galimybes ištekliams gauti iš ES fondų. Tik po to reikėtų pridėti išlygą dėl paramos sumažinimo šalims, kurios nesugebėjo pasiekti pažangos. Manau, kad tuo atveju, kai valstybės susiduria su problemomis veikdamos vienos pačios, reikėtų tokias valstybes įtraukti į tam tikras sritis ir problemų, turinčių aiškų tarptautinį aspektą, sprendimą.

Tokiu būdu Europos ištekliai bus skiriami ir turtingesnėms valstybėms ir jų regionams, kurių BVP mažesnis. Galiausiai sanglaudos politikos rezultatus taip pat reikėtų matuoti skaičiuojant sukurtas darbo vietas. Šis rodiklis taip pat rodo, kaip ši politika siejasi su kitomis politikos kryptimis, ir užtikrina pridėtinę vertę.

Elisabeth Schroedter, Verts/ALE frakcijos vardu. – (DE) Pone pirmininke, Komisijos nary, nedaug buvo pasakyta apie Europos sanglaudos politikos svarbą Europoje. Ši politikos sritis yra viena pagrindinių Europos Sąjungoje ir dėl jos ES laikosi kartu. Sanglaudos politika yra solidarumo ir nacionalinio egoizmo atsisakymo simbolis. Tai visiems regionams skirta priemonė. Būtent todėl Europos Parlamentas yra taip susirūpinęs, kad šios solidarumo priemonės gali paprasčiausiai būti atsisakyta už mūsų nugarų. Neatrodo labai geras valdymo pavyzdys, kai Komisija slapta išleidžia strateginius dokumentus, užuot rengusi atviras diskusijas dėl to, kaip galėtume toliau vykdyti solidarumo priemonę, atsižvelgdami į pagrindinius iššūkius, su kuriais susiduriame, pvz., klimato kaitą, demografinius pokyčius, ir atsižvelgdami į griežtus biudžeto apribojimus.

Mums reikia reformos, tačiau jos rezultatas turi būti tikri pokyčiai. Reforma turėtų sudaryti sąlygas pasiekti tvarų vystymąsi regionuose. Regionams turi būti suteikta parama jų projektams ir atsisakyta politikos „iš viršaus į apačią“, kuri šiuo metu taikoma šioje priemonėje. Reikia sukurti metodą „iš apačios į viršų“ veikiantį procesą, sudarant artimą partnerystę su visais veikėjais regione. Jau naudojame metodą LEADER kaimo vietovių plėtrai. Tai puikus metodas, skirtas skatinti tvarų vystymąsi ir įtraukti visus veikėjus, kad būtų užtikrintas labai aukštas pritarimo lygis vietos bendruomenėje. Tačiau mums reikia tokios Komisijos, kuri būtų pakankamai drąsi pritarti solidarumo priemonei ir pritarti regionams, nusprendusiems dėl savo pačių plėtros, užuot manius, kad už tai turėtų būti atsakingos nacionalinės vyriausybės.

Oldřich Vlasák, ECR frakcijos vardu. – (CS) Pone pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, dabartinė sanglaudos politika yra gyvas organizmas. Kadangi keičiasi Europa, keičiasi ir atskirtų valstybių ir grupių pozicija šios politikos atžvilgiu. Deja, diskusijose dėl sanglaudos politikos ateities po 2014 m. kilo daugiau klausimų, nei buvo gauta atsakymų.

Ar sanglaudos politika ir toliau labiausiai tarnaus mažiausiai išsivysčiusiems Europos Sąjungos regionams? Ar per ateinančių laikotarpį turėsime galimybę statyti transporto ir techninę infrastruktūrą? Ar galėsime gerinti gyvenimo kokybę ir taupyti? Ar sugebėsime sumažinti biurokratiją ir perteklinį administravimą, susijusius su ES finansavimo panaudojimu? Ieškosime bendrų atsakymų į šiuos ir kitus klausimus labai greitai.

Iš būsimų pokyčių perspektyvos aš asmeniškai manau, kad pirmiausia būtina teisingai sulygtinti vietos valdžios vaidmenį valdant Europos fondus ir, antra, nukreipti Europos fondus į modernių technologijų naudojimo rėmimą. Būtent šios dvi sritys yra sujungtos vadinamojoje „Protingų miestų“ iniciatyvoje, pagal kurią sudaromos sąlygos atgaivinti savivaldos institucijas ir kartu pasiūlyti verslo sektoriui galimybę ekonomikos krizės laikotarpiu taikyti modernias sistemas ir protingas technologijas, siekiant ekonomikos augimo. Be jokių abejonių, dėl šios priežasties reikėtų sutelkti strategines investicijas šioje srityje ne tik vietos valdžios lygmeniu, bet ir valstybių narių ar net ES lygmeniu. Protingo transporto sistemos, kuriomis miestai gali būti išgelbėti nuo transporto keliamo chaoso, papildomos navigacijos priemonės, kuriomis gali būti padidintas turizmo miestuose patrauklumas, ir telepagalbos sistemos, kuriomis sudaromos sąlygos pagyvenusiems piliečiams ilgiau pasilikti savo pačių namuose – visoms tokios rūšies investicijoms turėtume uždegti žalią šviesą.

Dėl ekonomikos krizės mūsų diskusijos dėl sanglaudos politikos ateities tapo dar aktualesnės nei kada nors anksčiau. Šiandien prieš nusprenddami, kur nukreipti Europos fondus, privalome pagalvoti du kartus.

Charalampos Angourakis, GUE/NGL frakcijos vardu. – (EL) Pone pirmininke, Europos Sąjungos sanglaudos politika regioninė ir socialinė nelygybė ne tik nebuvo sumažinta, bet netgi padidinta. Statistikoje pateikiami duomenys dažnai yra išgalvoti, kaip tai pripažįsta pati Europos Sąjunga, būtent todėl ji sukūrė pereinamąjį paramos režimą kai kuriems regionams, kurių trys yra mano valstybėje, Graikijoje.

Nelygaus vystymosi taisyklė kapitalistinėje sistemoje yra nenumaldoma, ypač krizės metu, per kurią skirtumai tampa dar akivaizdesni. Deja, prognozės 2013 m. yra dar blogesnės tokiems darbuotojams, ypač mažiau išsivysčiusiuose regionuose. Europos Sąjungos sanglaudos politika bandoma užglaistyti tokią prieš paprastus žmones nukreiptą politiką, stengiamasi papirkti žmones, priversti darbuotojus prarasti orientaciją ir, svarbiausia, užtikrinti kapitalo pelną.

Tikslą, laikinai panaikinti skirtumus tarp plutokratijos dalių, kuris klaidingai vadinamas „solidarumu“, dabar keičia konkurencijos ir laisvos rinkos taisyklė. Šie elementai taip pat numatyti Lisabonos strategijoje ir ES 2020 m. strategijoje.

Ten raginama taikyti naujas regioninio ir vietinio valdymo formas, kaip Graikijoje siūlo PASOK ir naujosios demokratijos partijos, taikyti platesnį ir labiau tiesioginį Europos Sąjungos išikišimą į regionines įstaigas ir taikyti skirtingą teritorinį bendradarbiavimą, vykstantį ir tarptautiniu mastu. Mes raginame darbuotojus atmesti tokią politiką.

Galiausiai norėčiau pasinaudoti šia proga ir paraginti jus, pone pirmininke, panaudoti savo įtaką ir Europos Parlamente gauti pritarimą darbuotojų, kurie išeina į gatves, reikalavimams.

John Bufton, EFD frakcijos vardu. – Pone pirmininke, paviešintame biudžetinio dokumento „Pasaulinės Europos reformos darbotvarkė“ projekte dėl sanglaudos politikos po 2013 m. teigiama, kad ES finansavimas nuo 2013 m. gali būti pakeistas nacionaliniu, o ne regioniniu lygmeniu koordinuojamu skirstymu.

Projekte atsisakoma regioninio ir vietinio lygmens kontrolės daugiapakopio valdyme, atsisakant bendro valdymo principo. Naujame biudžete tvirtinamas sektorinis metodas, užuot veikus nepriklausomai pagal dabartines struktūras.

Dėl pasiūlymo apriboti politiką iki nacionalinio lygmens įvyktų reikalavimus atitinkančių valstybių narių valdymo perskirstymas. Tai reiškia ne tik tai, kad tikrieji įnašų teikėjai praras tolesnį grįžtamąjį finansavimą, bet ir valstybės narės, kurios, kaip tikimasi, prisijungs prie Europos Sąjungos per būsimą plėtros etapą, taps narėmis pagal tokį sanglaudos finansavimą, koks greičiausiai liks per visą būsimą biudžeto laikotarpį.

Dėl to valstybės, kurioms šiuo metu tenka didelė Europos Sąjungos finansinė našta, pvz., JK, pamatys, kad joms tenka finansuoti daugiau valstybių narių, kurios atitinka reikalavimus paramai gauti.

Netgi mažiau valstybių turės mokėti daugiau, nes JK gali prarasti grąžinimo nuolaidą. Kadangi vis daugiau šalių nori prisijungti prie ES, susirūpinimą man kelia tai, kad Velsui taip reikalinga parama nukeliaus į naujasias valstybes nares.

Visai nenuostabu, kad kai kurios turtingiausios Europos šalys, pvz., Norvegija ir Šveicarija, iš tolo apeina Europos Sąjungą, nes žino, kad joms tektų mokėti ir finansuoti neturtingiausias kaimynes. Tačiau Velsas negali leisti sau mokėti, jei jam nieko nebus grąžinama.

Šiais veiksmais stiprinami vis didėjantys Europos Sąjungos užmojai būti dar labiau integruotai, centralizuotai ir federalinei, tačiau atsisakoma sanglaudos politikos regioninio aspekto, pagal kurį remiamas Europos Sąjungos išpareigojimas skatinti teritorinę sanglaudą ir teikti naudą visoms narėms.

Vietoj to ES kaip vilkas avies kailyje paslapčiomis atsisako bendradarbiavimo ir kompromisų konsolidavimo naudai.

Kadangi Europos žmonėms buvo pasakyta, kad Europos Sąjunga – sustiprinusi prekybinius ryšius – sustiprino žemės ūkio ryšius ir skatino lygybę, didėjančią biurokratiją turinti nesąžininga globalizuota Europa mato, kaip nepageidaujamos plataus užmojo pasaulinės strategijos, įskaitant augančią emigraciją į tokias valstybes kaip JK, sąskaita mažėja dėmesys ūkininkavimui ir regioninei plėtrai.

Laikantis tokios darbotvarkės, jai reikės skirti didesnę ES biudžeto dalį tokių regionų kaip Velsas sąskaita. Paskutiniai mokėjimai pagal 2007–2013 m. ES struktūrinių fondų programą bus padaryti 2015 m. Nėra aišku, už ką bus, jei bus iš viso, skiriamas vėlesnis ES finansavimas Velsui per ateinančius fondų laikotarpius.

Ženkla, rodantys, kad sanglauda gali visiškai išnykti iš turtingesnių tautų, visai nekalbant apie pereinamąjį finansavimą, dar labiau nuvils JK.

Neproporcingas narystės mokestis geriau būtų naudojamas finansuoti ekonomikos vystymąsi per ekonominį nepriklausomumą, dėl kurio spręstų pati JK.

Per ES biudžeto persvarstymą, kuris numatytas pavasarį, greičiausiai visos Europos vyriausybės paskelbs, kad viešajam sektoriui reikia daugiau skolintis. Ir dar labiau panašu, kad Velsui prieinamas finansavimas bus smarkiai sumažintas.

Viso to pasekmės – bus sumažinti programų biudžetai, mažiau investuojama į platesnę Vello ekonomiką ir bus prarasta daug darbo vietų, susijusių su programos valdymu ir projektų vykdymu.

Užuot mano rinkėjams padariusi kokią nors teigiamą poveikį, ES nukreips smūgį nuo Vello žmonių, jei jie sugalvos patraukti kilimėlį iš po mūsų kojų. Sumažinus finansavimą Velsui ir JK bus padarytas didelis bendras poveikis mūsų šaliai, įskaitant ūkininkavimo sektorių.

Jau atėjo laikas Vello ir JK žmonėms surengti referendumą dėl santykių su Europos Sąjunga, kad žmonės galėtų nuspręsti, iš kur jiems turi būti vadovaujama – Vestminsterio ar Briuselio.

Markus Pieper (PPE). – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, akimirkai įsivaizduokime Europos regionus be Europos regioninės politikos. Daugeliui miestų ir kaimo regionų trūktų svarbių iniciatyvų, skirtų struktūriniams pokyčiams. Paprasčiausiai nebūtų rūpinamasi pasienių regionais, kurie turi kitose valstybėse dirbančių darbuotojų ir tarptautinės infrastruktūros problemų. Socialinė politika nebegautų naudos iš Europos indėlio į švietimo ir užimtumo politiką. Vidutinėms įmonėms būtų užkirstas kelias sėkmingai dalyvauti tarptautiniuose tinkluose.

Be Europos regioninės politikos nebebūtų matomos regionų bendruomenės. Dėl šios priežasties mus labai pykdo iš Komisijos gaunami signalai, kad ji įtraukia pasiūlymus dėl socialinių programų be finansavimo iš struktūrinių fondų. Taip Komisija taptų socialine monopolija be regionų arba būtų raginama subsidijuoti tik mūsų visuomenės silpniausiesiems skirtą politiką. Tai, savo ruožtu, reiškia, kad visiškai prarastume Europos aspektą ir grįžtume prie renacionalizavimo amžiaus.

Nepaisant to, ar Komisija paskelbė šiuos dokumentus viešai, ar ne, Europos Parlamentas nepritaris veiksams, kuriais – kaip aprašoma – einama link regioninės politikos be regionų. Tai nereiškia, kad prieštaraujame pačiai reformos idėjai. Į mūsų dabartinės subsidijavimo struktūras reikėtų įtraukti naujus su aplinka, energetikos politika ir demografiniais pokyčiais susijusius iššūkius. Taip pat pritariu tam, kad Europos indėlis į regionus būtų lengviau pamatuojamas.

Taip pat privalome nustatyti griežtesnes sankcijas valstybėms narėms, kurios nuolat nesugeba parodyti, kad teisingai valdo fondus. Daugiau bendrojo regioninio finansavimo, daugiau paskolų, daugiau skaidrumo ir daugiau efektyvumo: būtent tokio tipo pasiūlymus norėtume matyti sanglaudos politikos reformoje. Remsime tokios rūšies pasiūlymus, tačiau kovosime su bet koku bandymu sunaikinti regioninę politiką. Taip – reformoms, ne – renacionalizavimui!

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Pone pirmininke, pritariu iki šiol kalbėjusiems Parlamento nariams ir taip pat norėčiau pabrėžti, kad negalime priimti tokios sanglaudos politikos po 2013 m., kuria, pirma, bus išskirti Europos regionai, teikiant tokius pasiūlymus, kaip antrojo tikslo atsisakymas (konkurencingumas);

antra, kuri apims politikos kryptį renacionalizavimą ir, trečia, kuria vietos valdžia bus atskirta nuo Bendrijos politikos programų kūrimo ir įgyvendinimo.

Priešingai, sanglaudos politiką po 2013 m. matome kaip laikotarpį, kuriuo vis dar bus taikoma bendra Europos politika visiems Europos Sąjungos regionams, per kurį ir toliau bus teikiamas tinkamas finansavimas politikos tikslams pasiekti ir bus nustatytos supaprastintosios taikymo taisyklės, kad politika sudarytų sąlygas pasiekti dar didesnę pridėtinę vertę.

Man susirūpinimą kelia 2020 m. strategijos dokumento turinys, nes tame dokumente nedaroma jokia nuoroda į sanglaudos politiką, kuri yra pati tinkamiausia priemonė Lisabonos tikslams pasiekti. Tiesą pasakius, didelė sanglaudos politikos dalis jau naudojama šiems tikslams ir suteikia pridėtinę vertę. Be to, svarbus šios politikos reikšmės įrodymas yra tai, kad sanglaudos politika yra Europos ekonomikos atkūrimo plano priešakyje.

Yra viena vystymosi politika, viena solidarumo politika, viena politika visiems Europos piliečiams, nepaisant Europos Sąjungos regiono, kuriame jie gyvena. Tačiau, deja, žmonės Europos Komisijoje apie tai pamiršo arba paprasčiausiai tai ignoruoja ir jie teikia pasiūlymus, kuriais keičiami sanglaudos politikos principai ir forma. Tačiau galite būti tikri, kad mes kiekviena proga jiems apie tai priminsime.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, regionų finansavimas ir struktūrinis finansavimas yra mūsų praktinės ekonomikos politikos dalis ir būtent dėl to Europa yra matoma piliečių akyse. Įvairūs veikėjai artimai bendradarbiauja ir vietos valdžios srityse, regionų miestuose ir savivaldybėse. Dėl to privalome išlaikyti tokį bendrą metodą visoje Europos Sąjungoje.

Raginu Komisiją daug daugiau dėmesio skirti mažosioms ir vidutinėms įmonėms ir ateityje į sanglaudos politiką daug labiau įtraukti vietos valdžios sritis, miestus ir savivaldybes. Be jokios abejonės, ateityje privalome investuoti į infrastruktūrą, tačiau svarbiausia, privalome užtikrinti, kad mažosioms ir vidutinėms įmonėms būtų garantuotas inovacijų ir technologijų perkėlimas. Ateityje taip pat turėtume sudaryti galimybes subsidijuoti darbo vietas. Šie klausimai yra esminiai, renkantis naujas struktūrinės ir sanglaudos politikos kryptis Europos Sąjungoje.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Pone pirmininke, Žaliųjų frakcija / Europos laisvasis aljansas mano, kad sanglaudos politika yra esminė vienos svarbiausios Europos Sąjungos politikos srities – solidarumo dalis. Europa tampa stipresnė, kai tiktai parodomas Europos solidarumas. Tai yra esminis klausimas mums visiems.

Mūsų nuomone, Europos Komisija turėtų sujungti šiuos principus. Pirmiausia, kadangi teritorinei sanglaudai suteikta politinė pirmenybė, jai turėtų būti suteikta pirmenybė ir biudžete.

Antra, regionas yra tinkamas partnerystės lygmuo regioninei vystymosi politikai. Šios politikos renacionalizavimas mums būtų nepriimtinas.

Trečia, sanglauda taip pat turėtų būti naudojama didžiausiems ekonominiais ir socialiniams skirtumams teritorijoje mažinti, teikiant naudą skurdžioms miesto dalims ar kaimo vietovėms, kurios susiduria su sunkumais arba kurios gauna labai mažai paslaugų dėl struktūrinių trūkumų, pvz., kaip kad salų atveju.

Galiausiai dėl visų ES regionų tinkamumo gauti naudą iš sanglaudos politikos turi būti sprendžiama kiekvienu konkrečiu atveju, be abejo, atsižvelgiant į regionų turtingumo lygį, tačiau Europos Sąjunga turi turėti galimybes padaryti indėlį, kai klausimas kyla dėl sanglaudos politikos.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Pone pirmininke, tai svarbios diskusijos dėl Europos Sąjungos pobūdžio. Renkamės tarp rinkos ir socialinės politikos. Komisijos dabartinės idėjos apie sanglaudos politikos ateitį nepriimtinos. Struktūriniai fondai turi būti stiprinami, o ne silpninami. Europa turi daryti daugiau, o ne mažiau, kad būtų panaikinti ekonominiai ir socialiniai vystymosi skirtumai. Norėčiau visai atvirai pasakyti, kad netgi dalies dabartinės sanglaudos politikos renacionalizavimas padarytų rimtą poveikį nepalankioje padėtyje esantiems regionams, įskaitant esančius Vokietijoje, ypač Rytų Vokietijoje. Po paskutinio Europos Sąjungos plėtros etapo skirtumai tarp Europos Sąjungos regionų padidėjo.

Be to, man labai svarbu, kad būtų pripažinti socialiniai ekonominiai reikalavimai tuose regionuose, kurie tik labai nežymiai viršija tinkamumo kriterijų, t. y. 75 proc. ES BVP vidurkio asmeniui. Staigus subsidijų panaikinimas nuo 2013 m. tokiems regionams būtų ypač žalingas.

Be abejo, labai svarbu, kad Europos Sąjunga padidintų specialias subsidijas miestams, nes būtent čia slypi didžiausios ekonomikos ir finansų galimybės ir kadangi krizė ypač stipriai smogė miestams.

Norėčiau pasakyti paskutinį dalyką apie pasienio regionus. Būdama Parlamento narė iš Rytų Vokietijos, žinau, kad į šią sritį mums reikia investuoti ir joje daug nuveikti. Esu labai susirūpinusi, kad šiuo požiūriu Komisija mus gali nuvilti.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Pone pirmininke, tikriausiai girdėjote, kad šiuo metu tarp Regioninės plėtros komiteto narių kilo nerimas ir visi su siaubu kalba apie vadinamąjį slaptą Komisijos dokumentą, kuris cirkuliuoja nuo spalio mėn. Šiame dokumente yra biudžeto reformos projektas 2013–2020 m. laikotarpiui, kur biudžeto politika keičiama iš esmės. Įprastas regioninis biudžeto metodas keičiamas sektoriniu metodu.

Naujajame projekte nustatyti dideli apribojimai subsidiarumo daugiapakopio valdymo principams, ir tai prieštarauja Lisabonos strategijai. Kalbant konkrečiau, projekte planuojama atsisakyti antrojo tikslo, kitaip tariant konkurencingumo ir užimtumo politikos. Kadangi antrojo tikslo regionų yra visose valstybėse narėse, toks atsisakymas, deja, padarytų neigiamą poveikį dviem trečdaliams visų ES regionų. Šis nesėkmingas pasiūlymas grindžiamas tuo, kad skirtumas tarp naujųjų – kitaip tariant būsimų – valstybių narių ir Vakarų Europos nacionaliniu lygmeniu yra toks didelis, jog reikia naujos biudžeto politikos. Teigiama, kad finansų krizės akivaizdoje tai taps ekonomikos stimuliavimo būdu.

Man visiškai aišku, kad šiuo pasiūlymu laukiama galimo Turkijos įstojimo. Žinome, kad reikės didesnio finansavimo ir planuojant tokiu būdu siekiama užtikrinti, kad būtų prieinamos didžiulės pinigų sumos, kurių reikės stojimui.

Tačiau norėčiau labai aiškiai pasakyti, kad regioniniu lygmeniu sanglaudos politikos sėkmė yra tai, kad ji vykdoma labai arti vietinių ekonomikos problemų. Todėl pinigai bus investuojami jautriai ir efektyviai, taip, kaip tai buvo daroma iki šiol. Neįtraukus regioninio aspekto nebus įmanoma įveikti ekonomikos krizės.

Manęs neįtikino J. M. Barroso atsakymas į atvirą D. Hübner laišką, kuriame buvo pateikti jai susirūpinimą keliantys aspektai, todėl tikiuosi greitai išgirsti konkretų pareiškimą.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, mūsų frakcija aiškiai pritaria tvirtai ir gerai finansuojamai sanglaudos politikai, kuria galima skatinti Europos regionų konvergenciją. Tiesą pasakius manome, kad norint, jog ši politika būtų veiksminga, ją reikia reformuoti ir sustiprinti. Mes, Europos Parlamentas, ir Europos Komisija privalome kartu kuo skaidriau parengti šią politikos kryptį.

Džiaugiuosi, kad Europos Parlamento regioninės plėtros komitetas sukūrė darbo grupę dėl sanglaudos politikos ateities. Konsultacijose dėl biudžeto po 2013 m. ir būsimų šios politikos tikslų turi dalyvauti visi susiję veikėjai: valstybės narės, regionai, Europos Komisija ir Parlamentas. Nesuvokiama, kaip galima silpninti, tiesą pasakius netgi atsisakyti regioninio ir vietos lygmenų, kurie ir suteikia šiai politikai visą prasmę. Dabartinės finansinės sistemos pasibaigimo data neaiški – neaiškus ir finansinės perspektyvos reformos mastas. Būtina atminti, kad svarbu išlaikyti šios politikos finansavimo stabilumą. Be to, labai svarbu atmesti bet kokią mintį apie sanglaudos politikos renacionalizavimą, nes tokiu būdu regionams būtų atimta galimybė rinktis, kaip pasidalyti struktūrinius fondus, ir būtų sunaikintas šios politikos regioninis aspektas.

Tikimės iš Komisijos sulaukti aiškaus ir aktyvaus požiūrio dėl Teritorinės sanglaudos baltosios knygos parengimo, pone Komisijos nary. Dėl šių fondų skirstymo – norime ne egalitarizmo, o finansinės lygybės ir norime vienodo vystymosi, kuris būtų grindžiamas išvadomis ir padėtimi, kurios skiriasi visoje teritorijoje. Sanglaudos politikoje dėmesys negali būti skiriamas vien tik nuskurdusiems regionams; ši politika turi būti skirta visiems Europos regionams, įskaitant esančius užjūriuose.

Parlamentui gyvybiškai svarbu, kad būtų aiškiai nustatyti vietiniai kontaktiniai centrai. Tokia yra kaina, – ir ji vienintelė, – kad Europos struktūriniai fondai būtų skirstomi sąžiningai ir veiksmingai.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Pone pirmininke, Komisijos nary, ponios ir ponai, pirmiausia norėčiau pasiūlyti sveikinimus visoms socialinėms organizacijoms, esančioms Kopenhagoje, tikėdamasis teigiamų rezultatų dėl mūsų planetos ateities ir dėl pasaulinės sanglaudos ateities.

Privalome ginti sanglaudos politiką, kaip Bendrijos politiką, kuri yra tvirta apsauga nuo renacionalizavimo bandymų. Tai būtina ne tik todėl, kad ši politika daro tiesioginį poveikį sanglaudos plėtrai mūsų regionuose ir valstybėse narėse, bet ir dėl šios politikos pridėtinės vertės, kuri sukurama per strateginį planavimą, finansinį stabilumą ir Europos projekto matomumą.

Be to, labai svarbu atsižvelgti į gyvybiškai svarbų regionų vaidmenį, kurį jie vaidina ir privalo vaidinti sanglaudos politikoje. Decentralizuotas valdymas ir geras valdymas įvairiais lygmenimis yra svarbūs tam, kad būtų užtikrinta regioninės plėtros politikos sėkmė.

Perėjimo priemonių, kuriomis šiuose regionuose ir valstybėse vykdomas sklandus perėjimas, sukūrimas, kai intervencija mažinama palaipsniui, laikantis vadinamojo konvergencijos tikslo, ir Sanglaudos fondas yra man nerimą keliantys dalykai. Taip pat klausimų kyla ir dėl Europos regionų, kurie turi taikstyti su gamtiniais sunkumais, įskaitant pasienio regionams būdingas aplinkybes, vystymosi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Pone pirmininke, mums didelį susirūpinimą kelia visi biudžeto reformą supantys pokyčiai, ypač susiję su struktūriniu ir sanglaudos politika.

Krizės, kurios požymiai yra didelė socialinė nelygybė ir regioniniai skirtumai, metu struktūrinė ir sanglaudos politika yra pagrindinis veiksmingos ekonominės ir socialinės sanglaudos veiksnys. Tai reiškia giežtų tikslų šioje srityje išlaikymą ir atsakymą bandyti nacionalizuoti Bendrijos politikos išlaidas žemės ūkyje ar žvejyboje, nes tai padarytų žalą mažiau išsivysčiusioms šalims ir regionams bei atokiausiems regionams.

Tačiau yra įvairių ženklų, rodančių, kad rengiamasi dar labiau suardyti pačią sanglaudos sąvoką, bandant padaryti, kad ji apimtų ir finansuotų visas veiksmų ir veikėjų, neturinčių ryšio su sanglaudos tikslais, rūšis – ypač 2020 m. Europos Sąjungos strategiją ir klimato kaitos politiką – arba keičiant tinkamumo ir valdymo kriterijus. Todėl labai reikia šių diskusijų dėl sanglaudos politikos ateities po 2013 m. Tikimės gauti aiškius atsakymus dėl tikros ekonominės ir socialinės sanglaudos politikos rėmimo.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Pone pirmininke, mums skubiai reikia diskusijų dėl Bendrijos biudžeto ir dėl to, kaip pagerinti jo tvarumą ir skaidrumą ateityje. Finansų pagrindai po 2013 m. turėtų būti grindžiami solidarumu ir teritorine sanglauda. Būtent tokios vertybės yra pačios svarbiausios regionams, pvz., Madeirai, kurie nuolat susiduria su sunkumais ir todėl turi būti nuolat remiami.

Norėčiau su jumis pasidalyti keliomis mintimis, į kurias, mano manymu, reikia visuomet atsižvelgti, galvojant apie mūsų sanglaudos politiką ir ją plėtojant. Keletą kartų Komisija minėjo tam tikrus aspektus, kurie, mano manymu, yra esminiai, pvz., tai, kad apibrėžiant ir įgyvendinant šią politiką būtina ją padaryti lankstesnę, paprastesnę ir labiau nukreiptą į rezultatus. Tačiau yra man susirūpinimą keliančių aspektų, tai ypač su atokių regionų poreikiais susiję klausimai. Šiuo klausimu norėčiau pateikti trumpą pastabą.

Pirmiausia, turėtų išlikti dabartinis regioninis metodas, o ne siūlomi alternatyvūs kriterijai, pvz., pridėtinės vertės sektoriai. Toks pokytis gali sukelti pavojų antrajam tikslui, pagal kurį šiuo metu naudos gauna maždaug du trečdaliai Europos regionų, ir toks pokytis gali būti labai neproduktyvus regionuose, kurių ekonomika labai specifinė ir kurie turi konkurencinį pranašumą.

Antra, manau, kad gyvybiškai būtina išlaikyti artimumo kriterijų sanglaudos politikoje. Pirmenybę ir toliau reikėtų teikti struktūrinių fondų skyrimui ir valdymui remiantis regioniniu, o ne nacionaliniu ar net centralizuotu Europos požiūriu.

Mano trečioji ir paskutinė ne mažiau svarbi mintis: norėčiau pabrėžti Lisabonos sutarties 39 straipsnį, kuriame nustatytas specialus režimas atokiausiems regionams naudoti struktūrinius fondus, atsižvelgiant būtent į tų regionų ekonominę ir socialinę padėtį, kurią apsunkina specifiniai suvaržymai ir aplinkybės. Tokie regionai nuolat susiduria su sunkumais, todėl jiems nuolat reikia teikti pagalbą.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Pone pirmininke, šiandien sanglaudos politika prisideda prie kelių ir geležinkelių infrastruktūros plėtros, ypač naujosiose valstybėse narėse. Dėl šios politikos srities buvo sukurta daug naujų darbo vietų ir, be abejo, nemažai jų bus sukurta per ateinančius kelerius metus. Su aplinkos apsauga susijusios investicijos taip pat labai svarbios.

Šiandien vertinant politiką ir jos veiksmingumą, verta atsakyti į klausimą: kas bus po 2013 m.? Europos Parlamentas turėtų aiškiai pasakyti, kad nėra jokios bendros nuomonės dėl sanglaudos politikos racionalizavimo. Po 2013 m. sanglaudos politika, kaip ir jos tradicinėmis veiklos sritimis ir priemonėmis, turėtų būti remiami moksliniai tyrimai, mokslas, vystymasis, inovacijos, darbo vietų kūrimas ir kova su pasauliniu atšilimu. Sanglaudos politika taip pat labiau turėtų apimti ir kaimo vietas. Labai svarbu, kad sanglaudos politikos įgyvendinimas būtų grindžiamas regionais ir makroregionais.

Tamás Deutsch (PPE). – (HU) Pone pirmininke, ponios ir ponai, norėčiau trumpai apžvelgti tris dalykus, teisių ir statuso lygybę, slaptumą, ir kaimo plėtros svarbą. Praėjus dvidešimčiai metų po Berlyno sienos griuvimo ir dvidešimčiai metų nuo tada, kai mūsų kolega parlamento narys László Tőkés pralaužė tylos sieną Rumunijos revoliucijos pradžioje Temesváre (Timișoara) Transilvanijoje, ne kartą buvo pasakyta, kad XXI a. Europos Sąjungoje nebeturime senųjų ir naujųjų valstybių narių, o tik vieną bendrą Europos Sąjungą. Visiškai pritariu šiam teiginiui, kuris, be abejo, yra labai bendras, tačiau, manau, svarbu, kad šis principas nebūtų tik

simboliškų sprendimų dalis, tačiau būtų kasdien taikomas sanglaudos politikoje, vienoje svarbiausių Europos Sąjungos bendrųjų politikos krypčių.

Jei Europos Sąjungos valstybės narės turi vienodas teises ir statusą, nesuvokiama, kaip galima reformuoti sanglaudos politiką taip, kad 2004 ir 2007 m. į Europos Sąjungą įstojusios valstybės narės pralaimėtų naujoje sanglaudos politikoje. Tokia reforma tiesiog neįsivaizduojama. Antra mano mintis yra apie slaptumą. Juokingai sprendžiame klausimus, kai Europos Komisija arba pateikia bereikšmius pranešimus dėl sanglaudos politikos arba visiškai nieko nesako šia tema. Būdamas Europos Parlamento ir atitinkamo jo komiteto narys, norėčiau, kad Europos Komisija patvirtintų aiškią, nedviprasmišką poziciją šiais klausimais.

Galiausiai norėčiau pakalbėti apie kaimo plėtrą. Tvirtai manau, kad kaimo plėtra ir toliau turi būti svarbus sanglaudos politikos aspektas. Kaimo plėtros politikai reikia skirti tinkamus išteklius. Remdamiesi Europos savivaldybių ir regionų tarybos patvirtinta technine pozicija, manau, privalome apsvarstyti galimybę po 2013 m. integruoti kaimo plėtros politiką su sanglaudos politika.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Sanglaudos politika yra svarbiausia Europos Sąjungos priemonė, skirta visiems, bet kur gyvenantiems Europos Sąjungos piliečiams, užtikrinti vienodas sėkmės galimybes. Ši politika svariai prisideda prie bendro priklausymo Europai jausmo kūrimo ir yra viena sėkmingiausių ir veiksmingiausių Europos vystymosi politikos krypčių.

Komisijos nary, negaliu paslėpti savo susirūpinimo dėl Komisijos dabar jau pagarsėjusio „Ne dokumento“ ir pateiktų pasiūlymų. Mes nesutinkame su sanglaudos politikos renacionalizavimu, nes praktiškai ši politika neveiktų, jei jos veiksmingumas priklausytų nuo kiekvienos valstybės narės turto. Nuoširdžiai tikiuosi, kad Komisija vieną kartą ir visiems laikams atsisakys šio kelio.

Kaip, Komisijos nary, žinote, naujame Sutarties 349 straipsnyje nustatyta, jog būtina pritaikyti Europos politikos kryptis prie specialių atokiausių regionų sąlygų: ir siekiant sušvelninti tokių regionų trūkumus, ir tinkamai išnaudoti tokių regionų galimybes. Kokių minčių galite mums pateikti apie būsimą atokiausių regionų strategiją, kurią Komisija turi paskelbti per 2010 m.

Seán Kelly (PPE). – Pone pirmininke, kaip ir mano kolegoms, man susirūpinimą kelia kai kurios vidaus dokumento, apie kurį neseniai sužinojome, nuostatos. Didžiausią susirūpinimą man kelia pasiūlymas konkurencingumo tikslams nebeteikti pirmenybės.

Šie konkurencingumo tikslai buvo gyvybiškai svarbūs kuriant kaimo ir regioninę plėtrą – ypač technologinius parkus, kurie sudarė sąlygas plėtoti protingą ekonomiką ir kurie ateityje taps dar svarbesni.

Šie konkurencingumo tikslai buvo naudingi sanglaudai pačiuose regionuose. Manau, kad labai svarbu suprasti, kad regionuose yra labai didelis skurdo atotrūkis. Tai ne visuomet pripažįstama, ir tvirtai manau, kad klaidinga taikyti kriterijų, pagal kurį viskas grindžiama nacionaliniu BVP. Didesnį dėmesį reiktų skirti perkamajai galiai ir aišku, kad perkamoji galia kai kuriuose regionuose yra daug žemesnė už nacionalinį vidurkį.

Tikiuosi, kad šie klausimai bus sprendžiami būsimosiose baltojoje knygoje ir bus išnagrinėtos galimybės, slypinčios moksliniuose tyrimuose, inovacijose ir regioninėje plėtroje.

Kaip ir kolega, norėčiau pareikšti susirūpinimą kaimo plėtros politika, – nors ne kaip sanglaudos politikos, o BŽŪP dalimi, – tačiau vis dėlto visiškai būtina, kad būsimuosiuose pasiūlymuose ši politika nebūtų silpninama, nes kaimo plėtra, ir ypač šeimos ūkiai, yra gyvybiškai svarbūs visuomenės socialinei infrastruktūrai.

Galiausiai tiesiog noriu pasakyti, kad reikia daugiau nuveikti kovojant su sukčiavimu. Žinau, kad pastaraisiais metais padėtis pagerėjo, tačiau privalome užtikrinti, jog ES teikiami pinigai nukeliaus ten, kur ir turi nukeliauti, kad turėtume geresnes galimybes žmonėms visoje Europos Sąjungoje.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Pone pirmininke, Pakarpatėje – regione, kuriam atstovauju – gyvena puikūs, ambicingi, darbštūs žmonės, tai yra vieta, kurioje veikia daug aktyvaus verslo. Atsiranda naujų iniciatyvų, pvz., Aviacijos slėnis, tačiau reikia pasakyti, kad Pakarpatė yra vienas mažiausiai išsivysčiusių Europos Sąjungos regionų. Mūsų problemos yra susijusios ne su noro trūkumu, tačiau su struktūriniais ir infrastruktūriniais apribojimais, kuriuos įvairiomis programomis stengiamės panaikinti. Norėčiau pabrėžti, kad patys stengdamiesi prašome ne labdaros, o paramos mūsų iniciatyvoms. Mes irgi norime, kad augtų Europos ekonomikos konkurencingumas, norime sprendimų, kurie padėtų saugoti mūsų klimatą.

Tačiau taip pat norime, kad finansavimo prioritetai būtų keičiami laipsniškai, o ne staiga, nes tai reikštų, kad silpniausi regionai bus palikti vieni vieni. Labai svarbu, kad sanglaudos politiką pripažintų regionai, nes

toks sprendimas duoda geriausius rezultatus. Taip pat norėčiau pažymėti, kad sanglaudos politika piliečiams siunčiama labai svarbi žinia. Ši politika rodo, kad Europa yra vieninga ir kad verta dalyvauti šiame išskirtiniame projekte.

Sabine Verheyen (PPE). – (DE) Pone pirmininke, regioninis struktūrinis finansavimas yra svarbi Europos integracijos priemonė, o antrojo tikslo finansavimas, ypač anksčiau, žmonėms daugelyje regionų buvo vietinio struktūrinio ir ekonominio vystymosi variklis. Tai yra svarbi struktūrinių pokyčių valdymo regionuose ir vietos valdžios srityse priemonė.

Tai sudaro sąlygas piliečiams tiesiogiai patirti Europą, nes finansavimas daro vietinį poveikį. Tačiau mums reikia paprastesnės, aiškesnės ir skaidresnės struktūros ir geresnės sanglaudos fondų kontrolės, kad pinigai būtų naudojami tvariai ir veiksmingai. Sanglauda, arba socialinės ir ekonominės plėtros konvergencija, yra pagrindinis ES tikslas, taigi labai svarbu, kad ši priemonė ateityje būtų stiprinama, o ne silpninama.

Sanglaudos politikai Europoje reikia daugiau aiškumo, skaidrumo ir veiksmingumo. Valstybės narės taip pat privalo priimti didesnę atsakomybę šioje srityje. Būtent todėl finansuojant labai svarbu išlaikyti papildomumo sistemą. Nenorime, kad struktūrinis finansavimas būtų renacionalizuotas. Todėl norėčiau paprašyti Komisijos, kad ji išpildytų šiuos reikalavimus 2013 m. finansavimo kriterijuose.

Derek Vaughan (S&D). – Pone pirmininke, Velsas, ko gero, yra labiausiai Europai pritarianti sritis visoje JK, nes visos bendruomenės, beveik visi žmonės ir daugelis organizacijų gauna naudos iš Europos finansavimo, iš buvusio pirmojo tikslo – dabartinio konvergencijos finansavimo.

Todėl jei bus toliau plėtojami Komisijos pateikti pasiūlymai, manau, kad tai padarys didelę politinę įtaką, tokiose srityse kaip Velsas. Be abejo, milžiniška įtaka būtų padaryta ir tų regionų ekonomikai, finansams ir socialinei padėčiai.

Todėl manau, kad gyvybiškai svarbu, jog visi šio Parlamento nariai ragintų Komisiją teikti tokius pasiūlymus, kurie mums priimtini, turiu omenyje pasiūlymus, kurie sudarytų sąlygas visiems kriterijus atitinkantiems Europos regionams naudotis struktūriniais fondais ir užtikrinti, kad sritimis, kurios nebebus tinkamos konvergencijos finansavimui gauti po 2013 m., ateityje būtų suteiktas pereinamasis statusas.

Pirmininkas. – Taigi, pone B. Gollnischai, pagaliau atvykote. Suteikiu jums žodį, tačiau turite tik vieną minutę.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pone pirmininke, bet kuriuo atveju atidžiai klausiausi visų savo kolegų parlamento narių. Manau, kad kalbėjusieji pabrėžė du pagrindinius dalykus. Pirmas, slaptumą, supantį mistinį Komisijos „Ne dokumentą“ – būtent todėl nekantriai laukiame Komisijos paaiškinimų.

Antras dalykas – keistokas požiūris, kai teritorinės sanglaudos politika keičiama remiantis visiškai naujais prioritetais, kurie, atrodo, turi labai mažai ką bendro su pačia sanglauda. Turiu omenyje užsienio politiką, kuri, kaip gerai žinome, yra Vyriausiojo įgaliojimo prioritetas, tačiau nėra labai didelis prioritetas aptariamoje srityje.

Dėl bendrosios žemės ūkio politikos – deja, jau daug šios politikos buvo paaukota rinkos jėgoms. Todėl manome, kad būtų ypač naudinga, jei Komisija mums pateiktų daug aiškesnes mintis apie tikslus, kurie bus keliami nuo šiol. Galiausiai pasaulinis atšilimas, mano manymu, nepatenka į sanglaudos politikos sritį.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, pritariu daugumos savo kolegų susirūpinimui. Tvirtai manau, kad vos vos matomas BVP augimo lygis, koks prognozuojamas 2010 m., dar nereiškia, kad baigiasi dabartinė ekonomikos krizė. Taip galėsime manyti tik tuomet, kai užimtumo lygis grįš į buvusį prieš krizę. Pačiais optimistiškiausiais skaičiavimais taip gali nutikti maždaug šiuo laiku 2010 m.

Šiuo požiūriu būtina įgyvendinti investicijų politiką ir strateginiu požiūriu gyvybiškai būtina, kad antrasis tikslas, arba kas nors panašaus, būtų išlaikytas, nes tai veiksminga priemonė, padedanti mūsų regionams įveikti krizę. Išsaugoti antrąjį tikslą suinteresuota Italija ir daugelis kitų Europos valstybių, nes šis tikslas sudaro sąlygas išpildyti esminį poreikį: plėtoti atsiliekančius regionus ir stiprinti daugumos išsivysčiusių regionų konkurencingumą.

Atsižvelgiant į šiuos argumentus, Komisijos nary, pone pirmininke, ar nemanote, kad siūlomas atsisakymas yra ypač žalingas Italijos regionams, Europai, Viduržemio jūros regionui ir kitoms valstybėms?

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Pone pirmininke, visi ar bent dauguma pranešėjų kalba apie Europos socialinį modelį, tačiau tai nepakankamai atspindima ES biudžete ar sanglaudos politikoje. Todėl norėčiau matyti nepriklausomą Europos socialinį fondą (ESF), atskirtą nuo Europos struktūrinės politikos. Daugiau lėšų turėtų būti skirta ESF, o pats fondas turėtų tapti lankstesnis. Taip pat reikėtų sudaryti galimybes padidinti finansavimą, skirtą per septynerių metų finansinį laikotarpį.

Atskyrus socialinį fondą nuo struktūrinės politikos, bus galima skirti pakankamą finansavimą tiems regionams, kurie nėra mažiau išsivystę ekonomiškai ir kurie dėl to iš esmės ES struktūrinių fondų politikos buvo ignoruojami. Todėl Europos socialinis fondas turėtų būti naudojamas veiksmingiau sprendžiant problemas darbo rinkoje, pvz., aukštą nedarbo lygį, žemą moterų užimtumo lygį, didelį mokyklos nebaigusių asmenų skaičių ir žemą tolesnio švietimo lygį.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Pone pirmininke, manau, kad mūsų parlamentinis komitetas priėmė labai svarbų sprendimą dėl šiandienos diskusijų, kurios iš tiesų yra labai įdomios: keliami daug problemų ir labai svarbių aspektų, susijusių ne tik su veiksminga sanglaudos politika po 2013 m., bet ir su Europos Sąjungos pobūdžiu.

Norėčiau pabrėžti, kad šios diskusijos, šis susirūpinimas, pateiktas labai Europos Sąjungai keistu laiku. Viena vertus, einame teigiama linkme link integracijos pagal Lisabonos sutartį, tačiau, kita vertus, vis dar jaučiame beprecedentės tarptautinės finansų krizės poveikį, dėl kurios visi suvokėme, koks svarbus yra Europos Sąjungos solidarumas remiant vidaus rinką ir sanglaudą.

Norėčiau paklausti Europos Komisijos apie du susirūpinimą Europos Parlamentui keliančius dalykus, dėl kurių pritariu savo kolegų Parlamento narių nuomonei. Pirmia, ar ketinate pateikti kokių nors naujoviškų pasiūlymų, kuriems mes mielai pritartume, dėl Bendrijos sanglaudos politikos renacionalizavimo ir, antra, kas bus su antruoju tikslu, nes konkurencingumui – ne tik tam tikrų regionų, bet visos Europos rinkos – skatinti reikia būtent šio tikslo.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Pone pirmininke, manau, kad Europos Parlamento ir Europos Sąjungos darbas yra sukurti pagrindines sąlygas, kurioms esant visų valstybių narių žmonės galėtų gauti geriausią įmanomą gyvenimo kokybę tuose regionuose, kuriuose jie gyvena. Tačiau tokios sąlygos visoje Europoje labai skiriasi. Būtent todėl mums reikia tvirtos ir atitinkamai finansuojamos sanglaudos politikos.

Privalome tvirtai atmesti bet kokius pasiūlymus, kuriuose siūloma atsisakyti mūsų pasirinkto kelio – šiandien girdėjome, kad tokių pasiūlymų jau yra pateikta. Mums nereikia renacionalizavimo. Mums reikia finansavimo priemonių visiems Europos regionams, įskaitant ir nepalankioje padėtyje esančius ir tuos, kurių išsivystymo lygis yra aukštas. Negalime rizikuoti tuo, ką jau pasiekėme.

Mums reikia skaidrios subsidijavimo sistemos, kuri sudarytų sąlygas lengvai prieiti prie finansavimo, tačiau kartu užtikrintų, kad pinigai būtų naudojami teisingai ir efektyviai. Privalome mąstyti Europos lygmeniu, o veikti – regioniniu.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Manau, kad šios diskusijos dėl sanglaudos politikos ateities po 2013 m. yra labai naudingos. Šiuo metu, ypač per dabartinę krizę, įvairių Europos regionų vystymosi lygio skirtumai yra dideli ir vis dar auga.

Europos vietos regionams vis dar reikia taikyti sanglaudos politiką, kad būtų pasiekti siūlomi tikslai. Reikia greičiau, nedelsiant, sumažinti įvairių regionų skirtumus. Be jokios abejonės, turi išaugti regiono ir vietos valdymo lygmenų vaidmuo ir negalima leisti tokiems regionams pajausti, kad jie palaiapsniui yra pamiršami ir apleidžiami.

Daugelis Europos Sąjungos valstybių savo vystymąsi ir nacionalinę ekonomikos politiką grindžia ir sanglaudos politikos tikslais. Mano valstybė, Rumunija, mano, kad būtų labai naudinga tęsti dabartinę sanglaudos politiką po 2013 m., sujungiant pastangas ir nacionalinius fondus su struktūriniais fondais ir regiono lygmens finansais.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Pone pirmininke, pritariu, kad regioninė politika yra geresnės sanglaudos ir solidarumo Bendrijoje svertas. Dabartinė tarptautinė ekonomikos krizė parodė savo dantis. Ji sukėlė nelygybę ir dėl jos padidėjo spaudimas, ypač pažeidžiamiausiose grupėse. Dėl jos išaugo nedarbas, nelygybė ir socialiniai neramumai nacionaliniu ir regioniniu lygmeniu.

Tačiau dabartinė pasaulio ekonomikos krizė yra ir iššūkis. Būtina skubiai sustiprinti Bendrijos solidarumą, siekiant tinkamos, integruotos Europos regioninės sanglaudos politikos, kurioje bus suteikta pirmenybė ir

užtikrintos sąlygos tinkamai infrastruktūrai ir artimesniam tarptautiniam bendradarbiavimui, naudojant keitimąsi geriausios patirties pavyzdžiais.

Sakome „ne“ diskriminavimui, „ne“ – renacionalizavimui, „ne“ – biurokratijai, „ne“ – skaidrumo trūkumui, „ne“ – slaptam fondų atsisakymui ir antrojo tikslo atsisakymui, nes tai padarys žalą Pietų Europai ir Viduržemio jūros regionui. Sakome „taip“ sąžiningam Bendrijos fondų paskirstymui, vietos valdžios dalyvavimui, mažųjų ir vidutinių įmonių stiprinimui, tinkamai reformai, kuri turi būti vykdoma, kad būtų tinkamai finansuojami veiksmai, kuriais siekiama 2010 m. Europos tikslų. Galiausiai sakome „taip“ specialiam atokių zonų, ypač Pietų Europoje ir Viduržemio jūros regione, vertinimui.

Petru Constantin Luhan (PPE). – Pone pirmininke, augant daugiapakopiam valdymui vis labiau reikia suderintų priemonių ir sistemų, o vietos valdžiai dažnai tenka spręsti socialinę nelygybę, kurią sukėlė politikos, kuriai vietos valdžia neturi jokios kontrolės arba kuriai turi labai mažai įtakos, vystymasis.

Be to, labai sudėtinga įvertinti ilgalaikį Europos fondų finansuojamų projektų poveikį ir tuo pat metu įgyvendinamų programų poveikį.

Norėčiau sužinoti, kaip Europos Komisija ketina remti vietos valdžios pastangas sukurti integruotą ir tvarią vystymosi strategiją, pagrįstą bendruomenių poreikiais ir skirtą atsižvelgti į poreikius, kuriems poveikį gali daryti išorinės priežastys.

Kokias priemones Europos Komisija parengs vietos valdžiai?

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Pone pirmininke, sanglaudos politika yra vystymosi politikos ramstis. Tiesą pasakius, būtent ši politika daugiausia prisideda prie regionų ir vietos bendruomenės tapatybės stiprinimo. Mano nuomone, čia mes einame į du kraštutinius. Vieni nori, kad į šią politiką būtų įtraukta šiek tiek per daug, kiti nori šią politiką per daug apriboti. Aišku, svarbiausias politikos tikslas yra tvarus įvairių vietovių vystymasis.

Sanglaudos politika turėtų būti tokia pat ir miesto, ir kaimo vietovėms. Atminkime, kad taip smarkiai išsiplėtusi Europos Sąjunga yra labai skirtinga. Lygių vystymosi galimybių užtikrinimas yra svarbus uždavinys. Dabartiniai iššūkiai, su kuriais mums tenka susidurti, yra kova su ekonomikos krize, nepalankios demografinės tendencijos ir galiausiai klimato kaita. Vienas dalykas aišku – būtina tęsti sanglaudos politiką ir ją pritaikyti prie dabartinių iššūkių.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Norėčiau papildyti tai, ką sakė mano kolega Parlamento narys: kai kalbame apie protingus miestus, turime atminti, kad mums labai svarbu daugiau investuoti į gyvenamųjų namų energijos vartojimo efektyvumą. Jau dabar pastatyti 90 proc. namų, kurie stovės 2020 m. Būtent todėl raginu būsimos sanglaudos politikoje padidinti Europos regioninės plėtros fondo biudžetą, kad valstybės narės šį fondą naudotų pastatų, ypač gyvenamųjų namų, energijos vartojimo efektyvumui didinti. Taip pat manau, kad turime daugiau investuoti į viešąjį transportą ir plėtoti judumą miestuose.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Pone pirmininke, mano kolegos Parlamento nariai aptarė pagrindines šios dienos diskusijos problemas. Norėčiau tik pabrėžti du klausimus.

Pirma, nepriimtina, kad tam, jog būtų patenkintos būtinos sąlygos ir panaudoti sanglaudos politikos ir programų pranašumai, trukdo veiklos ir, svarbiausia, biurokratinės priežastys. Todėl privalome supaprastinti savo procedūras ir politiką, nes taip priartėsime prie mūsų siekio, t. y. Europos sanglaudos.

Antra, sakėme, kad bet kuriuo atveju brendame iš krizės, kuri šiuo metu daro poveikį visai Europai ir visam pasauliui. Jei norime veikti optimistiškai, akivaizdu, kad privalome stiprinti sritis, kuriose labiausiai reikia tai daryti, ir, svarbiausia, – šiuo klausimu norėčiau išgirsti ir Komisijos atsakymą – socialines grupes, kurių poreikis paramai yra didžiausias. Čia pirmiausia kalbu apie jaunimą.

Tokia yra mūsų ir mūsų frakcijos pagrindinė pozicija dėl socialinės rinkos ekonomikos. Tik taip veikdami galime užtikrintai pasitikti ateitį.

Paweł Samecki, Komisijos narys. – Pone pirmininke, pirmiausia, nėra jokių abejonių, kad sanglaudos politika bus intensyviai naudojama įgyvendinant 2020 m. ES strategiją.

2020 m. ES strategija bus sprendžiami įvairūs pasauliniai iššūkiai, o sanglaudos politika bus viena svarbiausių šių iššūkių sprendimo priemonių, kurią turės Europos Sąjunga ir valstybės narės. Todėl susirūpinimas, kad sanglaudos politika bus atskirta nuo ES bendros strategijos įgyvendinimo, yra nepagrįstas.

Antra, šiuo metu Komisija dar neturi aiškių atsakymų į daugelį gerbiamų Parlamento narių iškeltų klausimų ir problemų, pvz., dėl geografinės aprėpties ar antrojo tikslo regionų, tinkamos finansavimo bazės, pereinamųjų susitarimų ar konkrečių regionų grupių statuso.

Tai pripažįstu, tačiau noriu pasakyti, kad vyksta gyvos ir išsamios Komisijos tarnybų diskusijos, taip pat valstybių narių vyriausybės ekspertų ir Komisijos diskusijos. Remdamasi šiomis diskusijomis Komisija parengs visavertę poziciją 2010 m. rudenį.

Per ateinančius mėnesius Komisija turėtų rasti tinkamus atsakymus į čia iškeltus klausimus ir problemas.

Galiausiai norėčiau padėkoti visiems gerbiamausiems Parlamento nariams už jų klausimus ir pasiūlymus. Jie patvirtino sanglaudos politikos, kaip ilgalaikio investavimo priemonės į vietoves, kurios būtinos Europos regionų ir valstybių narių augimo galimybėms didinti, svarbą. Jūsų įdomias ir vertingas pastabas nuvešiu atgal į Briuselį ir apie jas pranešiu savo kolegoms Komisijos tarnybose ir mano darbo tęsėjui.

Komisija per ateinančius mėnesius bus pasirengusi su Parlamentu tęsti diskusijas dėl būsimos sanglaudos politikos formos.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Raštiški pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 149 straipsnis)

Livia Járóka (PPE), raštu. – (HU) Ponios ir ponai, diskusijos dėl sanglaudos politikos ateities labai svarbios. Atsižvelgiant į tai, kad kalbame apie horizontaliąją politiką, per kurią perskirstoma daugiau nei vienas trečdalis ES biudžeto, rezultatai, pasiekti įgyvendinant sanglaudos tikslus, gyvybiškai svarbūs žemyno ateičiai. Nuo pat vykdymo pradžios sanglaudos politika buvo labai sėkminga penkiolikos valstybių narių ES. Deja, reikia didesnių pastangų neseniai į ES įstojusiose valstybėse narėse, kurios susiduria su dideliu skurdu. Be to, padėtis tampa sudėtingesnė ir dėl naujų didelių iššūkių, pvz., klimato kaitos, mažėjančio gyventojų skaičiaus ar pasaulinės ekonomikos recesijos. Dėl to ateityje turėsime spręsti teritorinius socialinių ir ekonominių rodiklių skirtumus veiksmingesnėje ir lankstesnėje sistemoje. Taip pat didelį dėmesį reikėtų skirti mažiau išsivysčiusių vietovių plėtrai, ypač mažiems regionams, kurie atsilieka nuo vidurkio ir yra daug nepalankesnėje padėtyje, palyginti su juos supančiomis vietovėmis. Siekiant šio tikslo, vertėtų apsvarstyti lėšų ES lygmeniu skyrimą tam, kad LAU 1 (buvę NUTS 4) statistiniai regionai būtų pritaikyti tam, kad sprendimą dėl minėtų išteklių galėtų priimti atitinkami maži regionai ar jų asociacijos. Taip pat reikėtų pagerinti derinimą su kitomis ES politikos kryptimis. Reikia panaikinti kliūtis tarp įvairių fondų, kad būtų galima pasiekti didžiausią galimą lėšų kiekį. Taip pat būtina smarkiai supaprastinti įgyvendinimo taisykles. Be to, reikia suteikti pirmenybę su švietimu, profesiniu mokymu ir tvariu užimtumu susijusioms investicijoms ir išsamių programų, sukurtų patenkinti konkretiems mažų regionų poreikiams, įgyvendinimui.

Richard Seeber (PPE), raštu. – (DE) Regionų Europa yra principas, dėl kurio ES sutarė jau seniai. Sanglaudos politika po 2013 m. ir toliau turi versti šią viziją tikrove. Vienas geras metodas yra padaryti teritorinę sanglaudą pagrindiniu tikslu. Šiuo požiūriu labai svarbus vaidmuo tenka tarpregioniniam bendradarbiavimui. Įvairiais ES projektais šioje srityje sudaromos sąlygos piliečiams tiesiogiai pajausti Europą ir Europos politikai būdinga veiksmų laisvė perkeliama į regioninį lygį. Tačiau dar reikia daug nuveikti. Tarpregioniniam metodui reikia veiksmingo koordinavimo, kad būtų suderintos skirtingos įvairių valstybių struktūros. Ateinančiais metais kertiniais regioninės politikos akmenimis bus finansavimo papildomumas, tarpsektorinis bendradarbiavimas ir sąlygų atitikimas. Siekiant užtikrinti, kad finansavimas būtų skirtas sritims, kurioms jo reikia, projektuose turi būti nustatyti aiškūs ir specialūs tikslai. Mano nuomone, atsakingas ilgalaikis planavimas taip pat suteikia pridėtinę vertę ir užkerta kelią lėšų švaistymui.

Tomasz Piotr Poręba (ECR), raštu. – (PL) Bijau, kad Komisijos pasiūlytos nuostatos, ypač susijusios su antrojo tikslo nutraukimu ir sanglaudos politikos regioninio aspekto atsisakymu sektorinio metodo naudai, gali reikšti grįžimą prie „dviejų greičių“ Europos sąvokos ir ekonominio ir civilizacinio atotrūkio didėjimo tarp senosios ir naujausios Europos. Pritaikę tokį modelį, nutoltume nuo visų 27 valstybių integracijos ir nuo minties apie solidarumą, kuris pabrėžtas Lisabonos sutarties 3 straipsnyje. Be abejo, tokia mintis glūdi visos sanglaudos politikos esmėje, nes šia politika siekiama sulyginti regionų galimybes ir panaikinti jų skirtumus.

Reikėtų pagirti Komisijos pasiūlymą dėl didesnio dėmesio suteikimo moksliniams tyrimams ir naujų technologijų plėtrai. Būtent toks kelias reikalingas Europai. Tačiau eidami šiuo keliu privalome nepamiršti tų regionų ir valstybių, kur svarbiausias dalykas yra gyvenimo standartų priartinimas prie ES vidurkio.

Atminkite, kad turtingiausios ir vargingiausios ES vietovės turto požiūriu skiriasi maždaug vienuolika kartų. Tokio skirtumo panaikinimas turėtų būti pagrindinis ES sanglaudos politikos principas.

Šiuo metu rengiama nauja dokumento versija. Tikiuosi, kad naujoje versijoje Komisija atsižvelgs į šią dieną per diskusijas pasakytus žodžius ir į tai, kas kalbama įvairiais lygmenimis visose Europos Sąjungos vietovėse: vietos valdžios institucijose, vyriausybėse, asociacijose ir nevyriausybiniuose organizacijose. Gerą regioninę politiką galima sukurti tik artimai bendradarbiaujant su regionais.

(Posėdis nutrauktas 11.05 val. ir atnaujintas 11.30 val.)

PIRMININKAVO: Jerzy BUZEK

Pirmininkas

Pirmininkas. – Turiu paskelbti vieną pranešimą. Jis susijęs su ponija, kuri palaikė mus Europos Parlamente daugelį metų, t. y. ponija Birgitte Stensballe. Deja, ji mus palieka ir 2010 m. sausio 1 d. išeina į pensiją.

(Parlamento nariai palydėjo Birgitte Stensballe griausmingomis ovacijomis)

4. Darbotvarkė

Martin Schulz (S&D). – (DE) Pone pirmininke, ponios ir ponai, norėčiau iškelti du klausimus dėl reglamento. Be to, norėčiau turėti galimybę pateikti juos vieną po kito. Pirma, turiu prašymą visam Parlamentui. Jis susijęs su skubiu klausimu, kurį svarstysime šiandien po pietų. Kalbu apie Aminatou Haidar atvejį.

Pagal darbotvarkę po pietų svarstysime skubų klausimą. Norėčiau paprašyti kolegų Parlamento narių išreikšti pasitikėjimą dėl tokios darbo tvarkos. Keli Parlamento nariai, kurie buvo glaudžiai susiję su šiuo atveju, žino (negaliu šiuo metu pateikti daugiau informacijos, bet ir aš esu vienas iš tų, kurie žino), kad jau šiandien mes priimsime sprendimą šiuo klausimu. Aukšti ES valdžios atstovai stengiasi pasiekti teigiamą sprendimą. Todėl būtų protinga, jei šis skubus klausimas būtų išbrauktas iš šios popietės darbotvarkės, nes bet kokios papildomos diskusijos tik trukdytų veiklai, kuri atliekama diplomatiniais kanalais. Štai kodėl prašau Parlamento pritarti, kad šiuo išskirtiniu atveju išbrauktume šį skubų klausimą iš darbotvarkės, nes tai gerokai labiau padės jį išspręsti nei diskusijos. Tai, pone pirmininke, buvo pirmasis mano prašymas. Antrasis prašymas bus pateiktas nedelsiant.

Pirmininkas. – Pone M. Schulzai, nesu įsitikinęs, ar galime vėl svarstyti šį klausimą. Deja, manau, kad jau per vėlu, nes mes jau anksčiau priėmėme sprendimą šiuo klausimu. Dėl to dabar sudėtinga jį vėl svarstyti.

Joseph Daul (PPE). – (FR) Pone pirmininke, pritariu pono M. Schulzo pasiūlymui. Manau, derybos labai sudėtingos. Mes kalbame apie atvejį, susijusį su žmogaus, moters, likimu. Šiuo metu dedamos pastangos rasti politinį sprendimą.

Dėl to manau, kad, atsižvelgiant į tai, jog dedamos pastangos rasti politinį sprendimą, svarbu nepabloginti padėties. Prašau suteikti mums galimybę iš pradžių rasti politinį sprendimą.

(Plojimai)

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Norėčiau pateikti trumpą pastabą. Diplomatinės pastangos labai svarbios, tačiau Aminatou Haidar 33-ią jos bado streiko dieną atsidūrė ligoninėje. Blogiausias dalykas, kurį galėtume padaryti, būtų pasakyti už pagrindines žmogaus teises kovojančiai moteriai, kad šis Parlamentas ketina ją dabar pamiršti.

Pirmininkas. – Ponios ir ponai, pagal Darbo tvarkos taisyklų 140 straipsnį galime balsuoti dėl pasiūlymo, kad šis klausimas būtų išbrauktas iš darbotvarkės.

Šiuo atžvilgiu norėčiau, kad kalbėtų kuris nors pasiūlymui pritariantis narys.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Aš, kaip Ispanijos socialistų delegacijos Europos Parlamente vadovas, norėčiau pareikšti padėką už Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijos pirmininko pasakytus žodžius, kuriems pritarė Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos pirmininkas. Darau tai dėl dviejų priežasčių. Pirma, dėl to, kad, mano nuomone, šis Parlamentas dėl pavojingos padėties, susidariusios dėl ilgai trukusio bado streiko, rodo aiškų solidarumą su ponija A. Haidar asmeniškai.

Antra, dėl to, kad, mano nuomone, tai parodo šio Parlamento teigiamą poziciją remiant intensyvias daugiašales diplomatinės pastangas, kurioms vadovauja Ispanijos Karalystės Vyriausybė. Juk tai Vyriausybė šalies, kurios teritorijoje šiuo metu yra ponias A. Haidar. Taip pat ir Vyriausybė šalies, kurioje vyksta bado streikas, kuris, kaip pareiškė ponias A. Haidar, nesibaigs tol, kol ji negrįš į teritoriją, kuri nepriklauso Ispanijos jurisdikcijai.

Dėl to remiu dabartines diplomatinės pastangas ir manau, kad geriausia, ką galėtume padaryti, būtų nepriimti rezoliucijos, kuri galėtų pakenkti bet kokioms sėkmingoms deryboms, kurios gali prasidėti per artimiausias keletą valandų...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Pirmininkas. – Dabar norėčiau paprašyti, kad kas nors kalbėtų prieš šį pasiūlymą.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Pone pirmininke, paprašiau žodžio, kad išreikščiau savo frakcijos nepritarimą šiam pasiūlymui, ir dabar paaiškinsiu jo priežastis. Nemanau, kad tinkama pateikti tokį pasiūlymą šį rytą. Be to, tai reikštų nepagarbą toms Parlamento frakcijoms, kurios pateikė rezoliucijos tekstą.

Tik vakar mes skyrėme tris valandas tam, kad nuspręstume, kaip rasti išeitį iš šių politinių diskusijų, o ne sutelkti dėmesį į tai, kas vyksta Ispanijoje. Visų dalyvaujančių frakcijų pastangomis mums pavyko suderinti skirtingas pozicijas ir parengti bendrą rezoliucijos tekstą. Tame pačiame posėdyje mes taip pat sugebėjome įveikti nuomonių skirtumus.

Todėl norėčiau paklausti: jei manoma, jog netikslinga, kad šio Parlamento balsas šiuo atveju būtų išgirstas, kada apskritai EP pasistengs, kad jo balsas būtų išgirstas? Kada tai bus?

(Garsūs plojimai)

Turiu paskutinį prašymą...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Pone pirmininke, neteisinga sakyti, kad Parlamentas išreiškė nuomonę dėl ponios A. Haidar atvejo. To nebuvo. Parlamentui teks pareikšti savo nuomonę šiandien. Buvo ketinama tai padaryti šiandien po 33 dienas trukusio bado streiko, tačiau dabar stengiamasi sutrukdyti mums aptarti šį klausimą. Manau, kad tai amoralu. Kartoju, tai yra visiškai amoralu.

(Plojimai)

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Pone pirmininke, paprašiau žodžio norėdamas pateikti pastabą dėl darbo tvarkos. Šis Parlamentas neatšaukiamai įsipareigojo ginti žmogaus teises ir turi įvykdyti šį įsipareigojimą. Šį rytą ponas M. Schulz pateikė Parlamentui pasiūlymą. Jei jam žinomi svarbūs duomenys arba informacija, susiję su ponios A. Haidar atveju, jis turėtų pateikti šią informaciją Parlamentui. Po to, šios popietės plenarinio posėdžio diskusijų pradžioje, turėtų būti priimtas sprendimas.

(Plojimai)

Martin Schulz (S&D). – (DE) Pone pirmininke, daugelį metų šiame Parlamente buvau atsakingas už diskusijas savo frakcijos vardu žmogaus teisių klausimais. Šį atvejį vertinu labai atsargiai. Norėčiau paminėti, kad praeitą sekmadienį šiuo klausimu labai ilgai diskutavau su Maroko užsienio reikalų ministru.

Man susidarė įspūdis, jog yra galimybė, kad šiandien būtų užbaigtas ponios A. Haidar bado streikas ir rastas jai tinkamas sprendimas. Jei manyčiau, kad viešas pareiškimas padėtų išspręsti šį atvejį, padaryčiau jį. Tačiau kadangi manau, kad dėl šios rūšies diplomatinių atvejų sudėtingumo apdairumas – geriausias būdas problemai išspręsti, norėčiau paprašyti kolegų Parlamento narių elgtis apdairiai, siekiant užtikrinti, kad ši moteris būtų išgelbėta. Tai mano vienintelis noras.

Pirmininkas. – Ponios ir ponai, prašyčiau šiek tiek jūsų dėmesio. Mes negalime toliau neribotą laiką diskutuoti šiuo klausimu.

Raúl Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Pone pirmininke, norėčiau pradėti išreikšdamas savo nuostabą, nes jau vakar, kaip nurodė ponias Bilbao Barandica, mes skyrėme beveik tris valandas diskusijoms šiuo klausimu. Jei ponas M. Schulz nuo sekmadienio turėjo su šiuo klausimu susijusios informacijos, ji turėjo būti mums pateikta vakar. Kartoju, informacija turėjo būti mums pateikta vakar, prieš pradėdant svarstyti

bendrą rezoliuciją. Mes turėjome turėti šią informaciją, kai vyko įvairių frakcijų derybos, kurias vainikavo susitarimas, t. y. kompromisas.

(FR) Ne, tai netiesa. Mes įpareigoti priimti rezoliuciją, bent jau tam, kad pademonstruotume Europos Parlamento poziciją dėl A. Haidar atvejo. Todėl siūlau ne balsuoti, bet surengti diskusiją kaip įprasta.

(Plojimai)

Charles Tannock (ECR). – Pone pirmininke, nuomonės Parlamente neabejotinai pasidalijo. Tai labai subtilus klausimas. Yra daug painiavos. Ar galėčiau paprašyti, kad mes atidėtume šį balsavimą iki 15.00 val., kad galėtume pasikonsultuoti ir su partijomis, ir su frakcijomis, taip pat sužinoti, kas iš tikrųjų vyksta Maroke?

Pirmininkas. – Ponios ir ponai, išgirdome visas pastabas. Jūs viską girdėjote ir susidarėte bendrą vaizdą. Pagal Darbo tvarkos taisyklių 140 straipsnį teikiu šį pasiūlymą balsavimui. Turime konkretų pasiūlymą, kad šiandien šiuo klausimu diskutuojama nebūtų.

(Parlamentas pritarė šiam prašymui)

Martin Schulz (S&D). – (DE) Pone pirmininke, labai apgailestauju turėdamas dar kartą paprašyti Parlamento kantrybės. Į šios dienos balsavimo sąrašą įtrauktas balsavimas dėl subsidiarumo principo. Remdamasis Darbo tvarkos taisyklių 177 straipsnio 4 dalies nuostatomis prašau, kad balsavimas šiuo klausimu būtų atidėtas iki kito plenarinio posėdžio ir būtų apsvarstytas rezoliucijos šiuo klausimu priėmimo teisėtumas. Manau, kad čia, šiame Parlamente, visi vieningai pritaria tam, kad turi būti laikomasi subsidiarumo ir pagrindinių teisių principų. Vis dėlto nėra jokio prasmės kelti šį klausimą Europos Sąjungos lygmeniu. Taip pat norėčiau konkrečiai mano kolegų narių iš Italijos vardu aiškiai pasakyti, kad Italijoje vykstančios diskusijos – Italijos, o ne Europos diskusijos ir kad mano kolegos Parlamento nariai, kaip ir mes, sieks įvairovės ir pliuralizmo. Vis dėlto nėra prasmės tai daryti priimant tokio pobūdžio rezoliuciją.

(Šūksniai iš salės)

Pone pirmininke, stebina tai, kad frakcijos, kurių pavadinimuose yra žodis demokratija, netgi nežino demokratinio principo, pagal kurį kalbėtoji turi būti leista baigti kalbą.

Remdamasis Darbo tvarkos taisyklių 177 straipsnio 4 dalies nuostatomis prašau, kad balsavimas šiuo klausimu būtų atidėtas iki kito plenarinio posėdžio ir būtų apsvarstytas rezoliucijos šiuo klausimu priėmimo teisėtumas.

(Plojimai)

Pirmininkas. – Ponios ir ponai, pone M. Schulzai, prašome užsidėti savo ausines. Turiu konkretų pasiūlymą – mes grįšime prie šio klausimo antroje balsavimo dalyje. Pirmiausia balsuosime dėl biudžeto. Po to turėsime keletą papildomų punktų. Visi galite apmąstyti pono M. Schulzo pasiūlymą. Netrukus grįšime prie šio klausimo antroje balsavimo dalyje, kai visi priešais save turėsime rezoliuciją.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Pone pirmininke, po to, kai skubus klausimas buvo išbrauktas iš darbotvarkės, norėčiau jūsų paprašyti paskirstyti Vakarų Sacharos klausimui svarstyti skirtą kalbėjimo laiką kitiems dviem skubiems klausimams, atsižvelgiant į vakar vykusias audringas diskusijas dėl kalbėjimo laiko skubiems klausimams. Tai mano praktinis pasiūlymas šią popietę. Prašau Jūsų jį priimti, nes skubiems klausimams aptarti mums bus skirta viena valanda.

Pirmininkas. – Mes atsižvelgsime į jūsų pasiūlymą.

5. Balsuoti skirtas laikas

Pirmininkas. – Kitas darbotvarkės punktas – balsuoti skirtas laikas.

(Balsavimo rezultatai ir kita informacija pateikta protokole)

5.1. Lankstumo priemonės mobilizavimas (A7–0080/2009, Reimer Böge) (balsavimas)

5.2. Daugiametės finansinės 2007–2013 metų programos: energetikos srities projektų finansavimas, atsižvelgiant į Europos ekonomikos atkūrimo planą (A7–0085/2009, Reimer Böge) daliniai pakeitimai (balsavimas)

5.3. 2010 finansinių metų Europos Sąjungos bendrojo biudžeto pakeitimų projektas su Tarybos pakeitimais (balsavimas)

– Prieš balsavimą:

László Surján, *pranešėjas*. – Pone pirmininke, mes ketiname surengti tikriausiai trumpiausią balsavimą dėl biudžeto pagal Nicos sutartį, ir be abejo, tai bus paskutinis balsavimas pagal šią sutartį.

Dėl kokių priežasčių balsavimo sąrašas yra toks trumpas? Būtent dėl puikaus frakcijų bendradarbiavimo. Aš, kaip pranešėjas, norėčiau padėkoti visoms frakcijoms, kurios dalyvavo rengiantis šiam balsavimui. Be to, norėčiau padėkoti sekretoriatui už jo darbą. Be jo taip pat nebūtų buvę įmanoma visko sudėti į du puslapius. Labai ačiū jums visiems.

(Plojimai)

Be to, manau, ši trumpa versija pateisinama, nes per krizę turime dirbti siekdami įveikti krizę ir negaišti laiko ilgam balsavimui.

Vladimír Maňka, *pranešėjas*. – (SK) Pone pirmininke, siūlau balsuoti dėl *Kitų institucijų* klausimų bloko vienu balsavimu, nes nemanau, kad kils kokių nors problemų. Ačiū.

Pirmininkas. – Susiklostė padėtis, kuriai esant balsuojame dėl skirtingų institucijų, o pagal taisykles privalome balsuoti dėl kiekvienos institucijos atskirai. Negalima viso to sujungti į vieną bloką. Tai prieštarautų tvarkai.

Hans Lindblad, *einantis Tarybos pirmininko pareigas*. – (SV) Pone pirmininke, Taryba su pasitenkinimu pažymi, kad Parlamentas patvirtino susitarimą, kurį mes pasiekėme taikinimo posėdyje šių metų lapkričio 18 d. Manome, kad per antrąją Tarybos svarstymą ir antrąjį Parlamento svarstymą pasiektus rezultatus galima laikyti dviejų biudžeto valdymo institucijų bendru tekstu, kaip nustatyta naujajame Lisabonos sutarties 314 straipsnyje.

Taryba pritaria bendram tekstui. Taigi dabar Europos Parlamento pirmininkas turi paskelbti, kad biudžetas galutinai patvirtintas. Vis dėlto norėčiau pabrėžti, kad jums, pone pirmininke, paskelbus, kad biudžetas galutinai priimtas, Tarybos nuomone, jį turėtų pasirašyti abi šalys, nes naujoje Sutartyje numatyta, kad už jį atsako ir Taryba, ir Parlamentas.

Taryba apgailestauja dėl to, kad į šią poziciją nebuvo atsižvelgta. Tai sakau pabrėždamas, kad visiškai neabejojame mūsų susitarimo rezultatu. Vis dėlto tikimės, kad per kitų metų biudžeto procedūrą turėsime pakankamai laiko apsvarstyti šioms dalykams.

Taip pat norėčiau padėkoti Biudžeto komiteto pirmininkui Alainui Lamassoure'ui ir trimis pranešėjams L. Surjánui, V. Maňkai ir J. Haug už konstruktyvų požiūrį, kurio jie laikėsi per biudžeto procedūrą, o tai rodo, kad mums pavyko puikiai bendradarbiauti.

Norėčiau baigti kalbą pateikdamas savo asmeninę nuomonę. Einančiojo Tarybos pirmininko pareigas postas – tikriausiai aukščiausias mano kada nors užimtas postas. Man buvo didelė garbė tokiu būdu tarnauti Europai, todėl norėčiau išreikšti padėką už šią galimybę. Labai jums ačiū.

(Plojimai)

Pirmininkas. – Ponios ir ponai, aš, atsižvelgdamas į tai, kad mes jau baigėme šią balsavimo dalį, taip pat norėčiau išreikšti labai nuoširdžią padėką ir pasveikinti mūsų pranešėjus L. Surjáną ir V. Maňka bei poną R. Böge, kurio pranešimą svarstėme anksčiau, taip pat visus, kurie rengė biudžetą. Jį rengti buvo nepaprastai sunku. Be to, norėčiau pasveikinti mūsų kolegas narius, taip pat ir visą Parlamentą, nes priėmėme šį sprendimą kartu. Tai iš tikrųjų puikus rezultatas. Sveikinu visus!

(Plojimai)

Dabar turiu paskelbti keletą labai svarbių dalykų, kurie susiję su ypatingu būdu, kuriuo priėmėme biudžetą. Tai labai svarbu, nes mes perėjome nuo Nicos sutarties prie Lisabonos sutarties taikymo. Tai buvo labai

sudėtingas dalykas. Pradėjome darbą pagal Nicos sutartį, o jį baigsime pagal Lisabonos sutartį. Štai dėl ko šis pareiškimas yra būtinas. Prašau paklausti šio pareiškimo.

„2010 m. biudžeto sudarymo procedūra išskirtinė. Ji pradėta remiantis EB sutarties 272 straipsniu, o baigta įsigaliojus Lisabonos sutarčiai. 2009 m. lapkričio 18 d. Parlamentas, Taryba ir Komisija susitarė tęsti biudžeto sudarymo procedūrą laikantis EB sutarties, tačiau taip pat susitarė dėl šios procedūros užbaigimo, įskaitant balsavimą Parlamente, kuris vyko visapusiškai laikantis daugiametės finansinės programos. Taryba neseniai patvirtino savo susitarimą dėl biudžeto, dėl kurio mes ką tik balsavome. Vadinasi, Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą dėl bendro teksto, laikantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 314 straipsnyje nubrėžto tikslo. Taigi tvirtinu, kad biudžeto sudarymo procedūra, pradėta pagal EB sutarties 272 straipsnį ir tęsta pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 314 straipsnį, užbaigta laikantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 314 straipsnio ir daugiametės finansinės programos. Taigi biudžeto sudarymo procedūra gali būti laikoma baigta ir biudžetas skelbiamas galutinai priimtu.“

Tai labai svarbus pareiškimas. Kitą kartą nebebus tokių komplikacijų, nes Lisabonos sutartis jau bus įsigaliojusi. Dabar oficialiai pasirašysiu dokumentą.

Ponios ir ponai, leiskite pridurti, kad didelį su tuo susijusį darbą atliko Biudžeto komiteto pirmininkas ponas A. Lamassoure. Norėčiau paminėti jo vardą ir kaip asmens, kuris labai aktyviai dalyvavo šios srities darbe.

6. Oficialus pasveikinimas

Pirmininkas. – Šiuo metu oficialioje galerijoje sėdi Serbijos delegacija. Mes norėtume ją labai nuoširdžiai pasveikinti. Prašome atsistoti, kad visi galėtų jus matyti.

(Plojimai)

7. Balsuoti skirtas laikas (tęsinys)

7.1. 2010 finansinių metų Europos Sąjungos bendrojo biudžeto projektas su Tarybos pakeitimais (visi skirsniai) (A7–0083/2009, Vladimír Maňka) (balsavimas)

– Prieš balsavimą dėl 3 ir 7 pakeitimų (antra dalis):

László Surján, pranešėjas. – Pone pirmininke, siūloma, kad balsavimas už 3 ir 7 pakeitimus, kurių tekstas vienodas, susidėtų iš trijų dalių ir kad antroje dalyje turėtų būti pateiktas žodinis pakeitimas. Kodėl? Dėl to, kad pirminiame tekste paminėta Komisijos nuomonė, bet šiuo metu Taryba jau išsprendė šią problemą.

Todėl perskaitysiu naują pasiūlymą: „atkreipia dėmesį į Europos Vadovų Tarybos išvadą, kad ES ir valstybės narės laikotarpiu nuo 2010 m. iki 2012 m. yra pasirengusios kuo skubiau prisidėti 2,4 mlrd. EUR; vis dėlto pabrėžia, kad reikalinga informacija apie dalyvavimą ir įnašą iš ES biudžeto 2011 m. ir 2012 m.“

Tai ir yra žodinis pakeitimas. Be to, siūlau balsuoti už visas tris dalis.

(Žodinis pakeitimas priimtas)

Pirmininkas. – Norėčiau pasinaudoti šia galimybe ir perduoti jums visiems geriausius linkėjimus prieš trijų savaičių atostogas. Kitais metais turėsime labai svarbių darbų. 2010 m. sausio 12 d. norėčiau pakviesti jus visus kokteilio, kad pažymėtume Naujuosius metus ir Lisabonos sutarties, kuri mums labai svarbi, taikymo pradžią. Kviečiu visus atvykti sausio 12 d.

Linkiu jums viso ko geriausio. Linksmų Kalėdų ir Naujųjų metų!

PIRMININKAVO: Diana WALLIS

Pirmininko pavaduotoja

Simon Busuttil (PPE). – Ponia pirmininke, į PPE balsavimo sąrašą įsivėlė klaida. Norėčiau atkreipti kolegų iš PPE dėmesį, kad prie dviejų atskirų balsavimų mūsų balsavimo sąraše turėtų būti pliuso ženklas; taip, „plius“ prie dviejų atskirų balsavimų klausimais, dėl kurių dabar balsuosime.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Ponia pirmininke, tai privatus PPE reikalas, todėl nesuprantu, kodėl Asamblėja turėtų klausyti šių nuobodžių pareiškimų.

7.2. Galimybės visuomenei susipažinti su dokumentais teisinio pagrindo patobulinimai, kurie būtini įsigaliojus Lisabonos sutarčiai (balsavimas)

7.3. Subsidiarumo principo gynimas (balsavimas)

– *Prieš balsavimą:*

Martin Schulz (S&D). – (DE) Ponia pirmininke, norėčiau pakartoti savo prašymą dėl darbo tvarkos:

(Šurmulyse salėje)

Džiaugiuosi, kad visada sugebu pažadinti kolegas Parlamento narius. Tai naudinga kraujo apytakai.

Remdamasis Darbo tvarkos taisyklių 177 straipsnio 4 dalies nuostatomis dar kartą prašau, kad balsavimas šiuo klausimu būtų atidėtas ir būtų apsvarstytas rezoliucijos ir balsavimo šiuo klausimu teisėtumas.

Manfred Weber (PPE). – (DE) Ponia pirmininke, ponios ir ponai, pirmiausia norėčiau panagrinėti argumentus dėl procedūros. Norėčiau visiems priminti, kad ką tik balsavome dėl M. Cashmano pranešimo. Šis pranešimas parengtas tebevykstančios Parlamento teisėkūros procedūros metu. Mūsų teisės tarnyba pareiškė, kad tai nėra leidžiama, tačiau socialistai primygtinai pareikalavo jo įvedimo. Nors mes diskutavome dėl spaudos laisvės Italijoje ir atsakingas Komisijos narys paaiškino, kad Europos Sąjunga neturi teisės kištis į šią sritį, socialistams vis tiek atrodė, kad verta pulti S. Berlusconi. Kai tai socialistams paranku, mes neturime teisės kištis, tačiau jei jie nusistatė prieš ką nors, įgaliojimai iškart „atsiranda“. Dėl šios priežasties neturėtume jiems nusileisti.

Vis dėlto antrasis argumentas vertas rimtų diskusijų. Ar mes esame atsakingi už Žmogaus teisių konvenciją? Norėčiau priminti kolegoms Parlamento nariams, kad įsigaliojus Lisabonos sutarčiai Europos Sąjunga taps Žmogaus teisių konvencijos šalimi. Tai reiškia, kad jei Italijos parlamentas turi pagrindo teisėtai nagrinėti šį klausimą, nes Italijos Respublika yra Konvencijos narė, ji taip pat turi pagrindo teisėtai nagrinėti ir Europos Parlamentą, kaip būsimą Žmogaus teisių konvencijos šalį.

Mano trečiasis ir paskutinis argumentas susijęs su tuo, kad esame ne teisininkai, o politikai. Šis sprendimas turi įtakos milijonams žmonių, todėl turėtume dėl jo balsuoti jau šiandien.

(Plojimai)

(Balsavimas atidėtas)

7.4. Baltarusija (balsavimas)

– *Prieš balsavimą:*

Jacek Protasiewicz (PPE). – Ponia pirmininke, šio pakeitimo loginis pagrindas – siekis informuoti visuomenę apie naujausius represijų atvejus Baltarusijoje. Mano žodiniu pakeitimu tiesiog siekiama į pakeitime išvardytų asmenų sąrašą įtraukti dar vieno jauno demokratų aktyvisto, kuris buvo pagrobtas šių metų gruodžio 6 d., pavardę.

Taigi bus taip: po Zmitserio Dashkevichiaus pavardės norėčiau įterpti šį tekstą – „ir Yauhen Afnahel, pagrobtas 2009 m. gruodžio 6 d.“ Taigi į asmenų, kuriuos persekioja Baltarusijos Vyriausybė, sąrašą tik įtraukiama dar viena pavardė.

(Žodinis pakeitimas priimtas)

7.5. Smurtas Demokratinėje Kongo Respublikoje (balsavimas)

8. Paaiškinimai dėl balsavimo

Žodiniai paaiškinimai dėl balsavimo

– Pranešimas: Reimer Böge (A7–0080/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Ponia pirmininke, priimtas sprendimas dėl lankstumo priemonės įgyvendinimo rodo tarptautinio bendradarbiavimo sėkmę ir dar kartą patvirtina, kad, Europos institucijų nuomone, turi būti skubiai skirtas finansavimas antrajam Europos ekonomikos atkūrimo plano etapui. Kitas teigiamas šios rezoliucijos dalykas yra tai, kad mums pavyko rasti neišnaudotų ekonomikos atkūrimo plano lėšų energetikos projektams finansuoti. Vėliau tai buvo patvirtina biudžete. Aš balsavau už šią rezoliuciją.

– Pranešimas: Reimer Böge (A7–0085/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Aš taip pat pritariau šiam pranešimui (jo priėmimui), nes taikinimo komiteto darbo rezultatai (atrodo, kad taikinimo komitetas nesugeba išnagrinėti klausimų tiesiogiai ir greitai) buvo teigiami: pritarta, kad reikia įgyvendinti Europos ekonomikos atkūrimo planą ir nustatytą šio plano tikslą. Kitas teigiamas dalykas buvo tai, kad vėliau įvykusiame balsavime dėl biudžeto mes pritārėme ankstesniam sprendimui skirti šiam tikslui 2,4 mlrd. EUR. Aš pritariau šiam pranešimui.

– Pranešimas: László Surján, Vladimír Maňka (A7–0083/2009)

Chris Davies (ALDE). – Ponia pirmininke, Britų nacionalinės partijos atstovas Nick Griffin padarė užuominą, kad mano balsavimą lemia komerciniai interesai. Noriu aiškiai pasakyti, kad didžiuojuosi būdamas mažai anglies dioksido į aplinką išskiriančių technologijų, padedančių kovoje su klimato kaita, gynėjas. Niekada nesu prašęs arba gavęs bent centą už savo darbą; aš tai darau, nes tuo tikiu. Bet kokios mano kada nors turėtos akcijos visada buvo deklaruojamos interesų deklaracijoje; tai nesutrukdė man kritikuoti kai kuriuos vėjo jėgainių projektus.

Atvirumas ir skaidrumas visada buvo būdingi mano politiniam gyvenimui, todėl Nick Griffin, bandydamas čia sutepti narių reputaciją, tegu pats paaiškina, kodėl partija, kuriai jis vadovauja, du kartus nesugebėjo laiku pateikti savo finansinių ataskaitų Didžiosios Britanijos rinkimų komisijai. Jo buhalteriai sako, kad ataskaitos nerodo tikro ir tikslaus jo partijos veiklos vaizdo. Nemažai žmonių įtaria, kad jo partijos narių pinigai buvo naudojami asmeniniais tikslais. Jei jis tai neigia, gal ponas N. Griffin galėtų pateikti finansines ataskaitas, kurias patvirtintų jo paties auditoriai.

Ashley Fox (ECR). – Ponia pirmininke, gal galėčiau perfrazuoti Johno Dunningo, XVIII amžiaus Anglijos parlamento nario, žodžius: ES biudžetas išaugo, didėja ir turėtų būti mažinamas.

Aš balsavau prieš rezoliuciją dėl biudžeto, nes joje pažeistas reikalavimas dėl 1 proc. bendrojo vidaus produkto ribinės vertės. Tai apribojimas, kurio neturėtume pažeisti. Turime atsiminti, kad kiekvienas euras, kurį išleidžiame, gaunamas iš mokesčių mokėtojų. Mes turėtume protingai leisti jų pinigus, o šis biudžetas nėra protingas.

Syed Kamall (ECR). – Ponia pirmininke, aš, kaip ir ankstesnis kolega, taip pat balsavau prieš biudžetą. Įdomu tai, kad dažnai kalbame apie Europos vertybes ir solidarumą su piliečiais. Tačiau tuo metu, kai daugelis bendruomenių ir šeimų kovoja su dabartinėmis ekonomikos problemomis, vos išgali apmokėti sąskaitas, kai kurie iš jų praranda darbą, daugelis net sutinka su darbo užmokesčio apkarpymais, mano nuomone, begėdiška balsuoti už biudžetą, kuriuo neatsižvelgiama į dabartinę ekonominę padėtį, padidinimą.

Mums reikia tinkamai parengto biudžeto, turime parodyti, kad suprantame mūsų rinkėjų problemas, be to, turime apdairiai panaudoti mokesčių mokėtojų pinigus. Tik taip galime užtikrinti augimą, kuris toks reikalingas siekiant tinkamai padėti visų Europos Sąjungos šalių piliečiams. Todėl balsavau prieš šį biudžetą.

Norėčiau palinkėti visiems linksmų Kalėdų ir laimingų Naujųjų metų.

– Pasiūlymas dėl rezoliucijos B7–0248/2009

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Ponia pirmininke, balsavau už rezoliuciją, nes baltarusiai šiandien rodo pakankamą savo išpareigojimą Europos Sąjungai lygi.

Nepaisant begalės Baltarusijos kalbų, iki šiol įvyko tik nedidelių pokyčių. Visai neseniai gavome žinių iš opozicijos, kad prezidentas ketina pasirašyti dekretą, kuriuo bus apribota galimybė susipažinti su nepriklausoma informacija internetu.

ES tikrai turi remti Baltarusiją, kad ji labiau suartėtų su Europa, bet mes visų pirma turėtume bendradarbiauti su Baltarusijos žmonėmis.

Atrodo, kad šiuo metu stengiamės bendradarbiauti su Baltarusijos valdžios institucijomis panaikindami draudimus keliauti, tačiau kelionių apribojimai vis dar egzistuoja paprastiems Baltarusijos žmonėms. 60 EUR už Šengeno vizą per brangu daugumai baltarusių. O vizos kaina Rusijos piliečiams yra perpus mažesnė. ES nenukentėtų, jei Baltarusijos piliečiams vizos kainuotų ne daugiau kaip 5 EUR.

Pirmininkė. – Būčiau dėkinga, jei ponai E. Brok ir K. Saryusz-Wolski išeitų iš salės ir tęstų savo diskusijas kitur. Pone E. Brokai, gal galėtumėte diskutuoti už salės ribų?

Ar galėtumėte diskutuoti už salės ribų?

Prašau išeiti!

Pone E. Brokai, prašome palikti salę ir diskutuoti kitur.

Pone C. Predai, jei norite pateikti paaiškinimą dėl balsavimo dėl Baltarusijos, suteikiu jums galimybę padaryti tai dabar. Ar norite tai padaryti?

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Norėjau paaiškinti, kodėl balsavau už pono M. Schultzo pasiūlymą. Kadangi nemaniau, kad toks pasiūlymas bus pateiktas, neužsiregistravau iš anksto, tačiau norėčiau paaiškinti, kodėl balsavau už pirmąjį pono M. Schultzo pasiūlymą dėl ...

(Pirmininkė nutraukė kalbėtoją)

Pirmininkė. – Apgailestauju, bet to daryti nėra galimybės. Maniau, kad norėjote kalbėti dėl Baltarusijos.

– Pasiūlymas dėl rezoliucijos B7–0187/2009

Laima Liucija Andrikienė (PPE). – Ponia pirmininke, balsavau už rezoliuciją, nes padėtis Kongo yra siaubinga. Kas mėnesį šalyje dėl ginkluotų grupuočių smurto žūva dešimtys tūkstančių žmonių. Kongo ginkluotosios pajėgos, naudodamosi nežabota galia, dažnai tiesiogiai dalyvauja tokiose nusikaltimuose, o tokio smurto aukos paprastai būna civiliai. Moterų padėtis pasibaisėtina, o seksualinis smurtas – specifinė šios šalies problema. Pranešama apie beveik visų kariaujančių šalių, įskaitant Kongo armiją, įvykdytus prievartavimus.

Mes pritariame Kongui skirtoms ES priemonėms. Europos karinių pajėgų dalyvavimas padėjo išvengti padėties, panašios į susidariusią Ruandoje. ES policijos misija itin svarbi, nes pagrindinė Kongo problema – nusikaltėlių nebaudžiamumas ir baudžiamojo persekiojimo pajėgumų trūkumas. Vis dėlto, norėdami pasiekti esminę pažangą, turime siekti aktyvesnio tarptautinės bendruomenės dalyvavimo. Todėl daugiau priemonių turėtų būti vykdomos per MONUC ir daugiau lėšų turėtų būti skiriama per Jungtinių Tautų Organizaciją.

Nirj Deva (ECR). – Ponia pirmininke, kadangi išiname kalėdinių atostogų ir ruošiamės per šventes valgyti riebius kalakutus ir dar daug kitų dalykų, taip pat turėtume prisiminti, kad tuo pačiu metu Kongo Demokratinėje Respublikoje miršta daugybė žmonių.

Nuo 1999 m. buvo nužudyta beveik penki milijonai žmonių, ir manoma, kad kiekvieną mėnesį nužudoma 45 000 (t. y. po mažą Anglijos miestelį). Švęsdami Kalėdas turėtume apie tai pagalvoti ir pasvarstyti, ar Kongo Demokratinės Respublikos gyventojai ir mes vis dar gyvename toje pačioje planetoje.

Net dvidešimt su viršum metų Jungtinės Tautos narsiai bandė nors šiek tiek stabilizuoti šią padėtį, tačiau tik su 20 000 karių. Kaip, dėl Dievo meilės, 20 000 karių gali palaikyti taiką? Turime padėti Jungtinės Tautos dirbti veiksmingai ir suimti tuos, kurie naudojami savo nebaudžiamumu ir prievartauja bei žudo moteris ir vaikus. Turime imtis rimtų priemonių ir užkirsti tam kelią.

– Pasiūlymas dėl rezoliucijos B7–0191/2009

Simon Busuttil (PPE). – Ponia pirmininke, PPE frakcijos vardu norėčiau pasakyti, kad PPE balsavo prieš rezoliuciją ne todėl, kad ji nepritaria skaidrumo arba galimybės naudotis dokumentais nuostatomis,

neabejotinai reikalingomis pagal naująją Sutartį, bet todėl, kad pateikė savo rezoliuciją, dėl kurios mes vis dėlto neabsolvuome, bet kurioje, mūsų nuomone, pateiktas labiau subalansuotas požiūris į šį itin opų klausimą.

Mes turime būti atsargūs, kai kalbama apie galimybę naudotis dokumentais ir skaidrumą, kad patys neliktume už borto, t. y. kad nepaliktume dokumentų ir procedūrų neapsaugotų tokiu laipsniu, jog visos sistemos darbas taptų neįmanomas. Jei norime visiškai paviešinti slaptas ir uždaras derybas, galime pakenkti ir pačioms deryboms, ir visai mūsų sukurtai sistemai.

Rašytiniai paaiškinimai dėl balsavimo

- Pranešimas: Reimer Böge (A7-0080/2009)

Andrew Henry William Brons (NI), raštu. – Balsavau už šį pranešimą labai nenoriai. Nors jis daugiausia susijęs su esamų lėšų persikirstymu, jame numatoma subsidija panaudojant lankstumo priemonę. Vis dėlto pagrindinis tikslas buvo padengti Bulgarijos ir kitų šalių, kurios prasilenkiant su sveiku protu buvo priverstos nutraukti atominų reaktorių eksploatavimą, susijusias išlaidas. ES pažadėjo skirti finansavimą ir šis pažadas turėjo būti ištesėtas.

David Casa (PPE), raštu. – Taikinimo posėdyje, įvykusiame 2009 m. lapkričio 18 d., Parlamentui ir Tarybai pavyko susitarti panaudoti lankstumo priemonę siekiant skirti lėšų Europos ekonomikos atkūrimo planui ir Kozlodujaus branduolinės elektrinės eksploatavimo nutraukimui Bulgarijoje. Nors abu punktai labai svarbūs, manau, kad tinkamas ir visiškas šios elektrinės eksploatavimo nutraukimas ypač svarbus. Taigi nusprendžiau palaikyti pranešėją ir balsuoti už šį pranešimą.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Rezoliucija, kuri svarstoma, susijusi su Europos Sąjungos skiriamu Kozlodujaus branduolinės elektrinės Bulgarijoje eksploatavimo nutraukimo finansavimu 2010–2013 m. ir lankstumo priemonės mobilizavimu šiuo tikslu, siekiant paremti Bulgarijos pastangas vykdant per stojimo derybas priimtą įsipareigojimą.

Ji taip pat susijusi su lankstumo priemonės panaudojimu siekiant papildyti antrojo Europos ekonomikos atkūrimo plano (EEAP) etapo finansavimą energetikos srityje, nes šio plano finansavimas iki šiol buvo nepakankamas.

Neneigiu, kad branduolinė energija gali būti gerai subalansuoto Europos energetikos paketo dalis ir kad jos naudojimas gali sumažinti mūsų išorės priklausomybę šioje srityje, bet manau, kad Europos Sąjunga negali atsisakyti remti pastangas uždarančias pasenusius branduolinius įrenginius; kartu turėtų būti užtikrintas tinkamas ekonomikos atkūrimui skirtų projektų finansavimas.

Ir saugi aplinka nutraukus Kozlodujaus elektrinės eksploatavimą, ir daugiau investicijų į energetikos projektus yra svarios priežastys mobilizuoti lankstumo priemonę.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) 2009 m. lapkričio 18 d. taikinimo posėdyje nuspręsta panaudoti lankstumo priemonę siekiant finansuoti Kozlodujaus branduolinės elektrinės eksploatavimo nutraukimą 75 mln. EUR suma 2010 m. Apgailestauju dėl to, kad Komisija šį būtiną finansavimą pristatė tik Taisomajame rašte Nr. 2/2010, t. y. po pirmojo Parlamento svarstymo, kai Parlamentas jau nustatė savo 2010 m. biudžeto prioritetus.

Dėl to kilo papildomas spaudimas, susijęs su 1a išlaidų pakategore, kuris turėjo itin didelio poveikio derybų dėl 2010 m. biudžeto dinamikai ir sukėlė grėsmę Parlamento politiniams prioritetams. Vis dėlto duotų pažadų, taip pat ir ES įsipareigojimo, numatyto protokole dėl Bulgarijos priėmimo į Europos Sąjungą sąlygų ir tvarkos, finansuoti Kozlodujaus branduolinės elektrinės eksploatavimo nutraukimą būtina laikytis. 2011–2013 m. papildomo finansavimo poreikio, iš viso 225 mln. EUR, klausimas turi būti sprendžiamas atliekant daugiamečių finansinės programos laikotarpio vidurio peržiūrą. Tolesnis Kozlodujaus branduolinės elektrinės eksploatavimo nutraukimo finansavimas 2011–2013 m. neturėtų pakenkti kitų daugiamečių programų ir veiksmų finansavimui. Todėl balsavau už šį pasiūlymą.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Šių lėšų naudojimas grindžiamas logika, kuria paremta Europos ekonomikos atgaivinimo plano energetikos sričiai skirta dalis. Dėl tų pačių priežasčių susilaikau.

- Pranešimas: Reimer Böge (A7-0085/2009)

David Casa (PPE), raštu. – Atkūrimo planas buvo vienas iš Komisijos sprendimų siekiant reaguoti į pastaraisiais metais Europos patiriamą ekonomikos krizę. Tarp jo tikslų – verslo bei vartotojų pasitikėjimo atgaivinimas

ir ypač galimybės gauti kreditų užtikrinimas. Būtina užtikrinti lankstumą ir sudaryti sąlygas, kai reikia, perkelti lėšas iš skirtingų biudžeto eilučių. Todėl palaikau pranešėjo nuomonę ir balsuoju už šį pasiūlymą.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Europos ekonomikos atkūrimo planas (EEAP), kuriam 2009 m. kovo mėn. Parlamentas skyrė 5 mlrd. EUR, padalytas į dvi dalis: transeuropinius energetikos projektus ir plačiajuosčio interneto prieigos kaimo vietovėse plėtros projektus. Tai svarbi priemonė siekiant įveikti ekonomikos krizę, atgaivinti ekonomiką ir taip kurti darbo vietas. 2009 m. lapkričio 18 d. taikinimo posėdžio metu pasiektas Parlamento, Tarybos ir Komisijos susitarimas dėl EEAP antrųjų metų (2010 m.) finansavimo iš viso skiriant 2,4 mlrd. EUR sumą. Siekiant užtikrinti energetikos ir plačiajuosčio interneto projektų finansavimą reikia persvarstyti daugiametę 2007–2013 metų finansinę programą.

EEAP finansavimas neturėtų būti nukeltas į kitus metus, todėl džiaugiuosi pasiektu susitarimu. Taip pat norėčiau pabrėžti, kad šiuo metu įgyvendinama daugiametė finansinė programa neatitinka Europos Sąjungos finansinių poreikių. Todėl Komisija turėtų kuo skubiau pateikti pasiūlymą dėl DFP laikotarpio vidurio persvarstymo. Taip pat pritariu, kad reikalingas DFP 2007–2013 m. pratęsimas iki 2015–2016 m. Todėl balsavau už pranešimą.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Nors ir yra tam tikrų teigiamų poslinkių naudojant sutelktas lėšas, jų vis dar toli gražu nepakanka, kad būtų patenkintas paramos kaimo vietovėms poreikis. Europos Sąjungos šalių žemės ūkis turi daug kitų problemų ir ūkininkams, dirbantiems žemę, reikalinga žemės ūkio politika, kuri skatintų gamybą, užtikrintų jiems deramą gyvenimo lygį ir užkirstų kelią tebevykstančiam kaimo vietovių tuštėjimui.

Jeigu iš tikrųjų norime prisidėti prie Europos ekonomikos atkūrimo, nepakanka vien tik sakyti, kad remiame solidarumą energijos išteklių srityje ir skatiname plačiajuosčio ryšio diegimą kaimo vietovėse.

Kaip sakėme, reikalinga nuodugni Bendrijos politikos kryptį peržiūra ir esminis biudžeto padidėjimas.

Todėl mes susilaikėme.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Europos ekonomikos atkūrimo plano su energetika susijusioje dalyje yra keletas išpūdingų pasiūlymų. Tarp jų – specialaus 2020 Europos fondo sukūrimas, didesni valstybės reikalavimai, susiję su gaminių aplinkosauginiu veiksmingumu, ir paskatos statyti energiją tausojančius pastatus. Pirmos kartos Kozlodujaus atominės elektrinės Bulgarijoje eksploatavimo nutraukimas savo ruožtu yra neatidėliotina būtinybė. Vis dėlto reikia pabrėžti, kad ES neketina teikti pagalbos jokiai projektui, kuris mus atitolintų nuo branduolinės energetikos.

Be abejo, nors tai skubus klausimas, ES nėra tvirtai pasiryžusi atsisakyti maksimalaus produktyvumo siekio. Kaip ji galėtų tai daryti, jei yra pasiryžusi teikti visišką prioritetą liberalizmo principams, šlovinamiems šiame atkūrimo plane? Todėl nusprendžiau susilaikyti dėl šio pasiūlymo.

- Report: László Surján, Vladimír Maňka (A7-0083/2009)

Liam Aylward (ALDE), raštu. – (GA) Pritariau Europos Sąjungos 2010 finansinių metų biudžetui. Ypač džiaugiuosi susitarimu su Taryba, kuriuo remiantis bus suteikta papildoma 300 mln. EUR pagalba pieno gamintojams. Vienas iš reikalavimų, kuriuos pateikė Parlamentas derybose dėl 2010 m. biudžeto, buvo tai, kad pieno krizei spręsti būtų sukurtas 300 mln. EUR pieno fondas. Nors Komisija iš pradžių sutiko su pasiūlymu, ji norėjo skirti šiam fondui tik 280 mln. EUR.

Šie pinigai labai padės pieno gamintojams, kurie patyrė didelių nuostolių dėl mažų kainų vasarą ir kurie turi mokumo problemų. Taip pat džiaugiuosi, kad palaikytas specialiųjų olimpinėjų žaidynių organizavimo biudžetas ir prašymas dėl Europos specialiųjų olimpinėjų žaidynių, kurios vyks Varšuvoje 2010 m., ir Pasaulio specialiųjų olimpinėjų žaidynių, kurios vyks Atėnuose 2011 m., finansavimo. Specialiosioms olimpinėms žaidynėms skirta 6 mln. EUR, taip pat numatyta skirti tolesnį finansavimą 2011 m.

Françoise Castex (S&D), raštu. – (FR) Nenoromis balsavau už Europos 2010 finansinių metų biudžetą, kad nekiltų pavojaus Europos ekonomikos atkūrimo plano antrojo etapo (energetikos infrastruktūra ir plačiajuosčio internetas) finansavimui, kad būtų pradėta naujoji Europos mikrokreditų plėtojimo iniciatyva (kuriai 2010 m. numatyta 25 mln. EUR) ir suteikta neatidėliotina pagalba pieno sektoriui (papildomi 300 mln. EUR). Norėčiau atkreipti dėmesį į tai, kad jau 2006 m. mano kolegos socialistai iš Prancūzijos ir aš balsavome prieš 2007–2013 m. finansinę perspektyvą. Tada mes kritikavome sumažintą biudžetą, kuris dėl savo trūkumų nebūtų sudaręs sąlygų plėtoti didelius novatoriškus projektus. Šiandien mūsų analizė patvirtina: šis biudžeto nesuteikia mums galimybės įveikti krizės ir liudija apie Europos politinio projekto nebuvimą. Nors reikalingas

stiprus, bendras Europos Sąjungos atsakas į neturinčią precedento ekonomikos krizę, kurią patiria Europa, Taryba ir Europos Komisija nusprendė leisti valstybėms narėms kurti savo atkūrimo planus. Turėdami tokį biudžetą kaip šis negalėsime atgaivinti tvaraus ekonomikos augimo ir sėkmingai kovoti su klimato kaita.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), raštu. – (RO) Balsavimo dėl 2010 m. biudžeto rezultatai yra svarbus žingsnis rengiant ir taikant bendras normas bei priemones, būtinas siekiant reguliuoti energetikos, technologijų, žemės ūkio ir infrastruktūros sritis. Jis laikomas realia parama valstybių narių ekonomikoms susidūrus su krize. Džiaugiuosi, kad skirta 300 mln. EUR, nors iš pradžių buvo numatyta tik 280 mln. EUR, siekiant skubiai padėti pieno gamintojams, kurie patiria kainų nuosmukį, sukėlusį nesaugumą. Manau, kad ši priemonė padės pašalinti priežastis, o svarbiausia, pasekmes, kurios paskatino tokį didelį nuosmukį pieno produktų rinkoje, vykstantį dabartinės ekonomikos krizės sąlygomis.

Marielle De Sarnez (ALDE), raštu. – (FR) Ką tik patvirtintas 2010 m. ES biudžetas. Šis 2,4 mlrd. EUR biudžetas suteiks mums galimybę finansuoti antrąjį ir galutinį Europos ekonomikos atkūrimo plano etapą, ir tai gera žinia. Deja, derybos dėl Europos mikrokreditų plėtojimo programos, ypač naudingos ir reikalingos priemonės augimui atgaivinti, finansavimo Taryboje vilkinamos.

Be to, tenka labai apgailestauti, kad Taryba atmetė Parlamento pakeitimą, kuriuo siūloma padidinti teikiamą paramą labiausiai skurstantiems žmonėms precedento neturinčios ekonominės ir socialinės krizės metu, nors 2010 m. buvo paskelbti Europos kovos su skurdu ir socialine atskirtimi metai.

Kita vertus, Europos Vadovų Tarybos praėjusio penktadienio pareiškimu dėl ES ir jos valstybių narių pasiryžimo 2010–2012 m. laikotarpiu kasmet skirti ir greitai panaudoti 2,4 mlrd. EUR siekiant padėti besivystančioms šalims kovoti su klimato kaita žengiamą tinkama kryptimi. Vis dėlto jei Taryba nori būti nuosekli ir atsakinga, ji turi pripažinti, kad būtina skubi daugiametės 2007–2013 m. finansinės programos laikotarpio vidurio peržiūra. To nepadarius šios naujienos būtų, deja, viso labo reklaminis triukas.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson ir Åsa Westlund (S&D), raštu. – (SV) Mes, Švedijos socialdemokratai, nusprendėme šiandien balsuoti už antrą Europos ekonomikos atkūrimo plano finansavimo etapą. Planas yra svarbus bendrų mūsų pastangų žingsnis siekiant suteikti ES galimybę atsigaivinti po finansų ir ekonomikos krizės. Vis dėlto didelė atkūrimo plano dalis susijusi su investicijomis į CCS technologijas. Pritariame tolesniems šios srities moksliniams tyrimams, bet manome, kad neturėtume sutelkti pernelyg daug dėmesio į šią technologiją, kol CCS technologija nebus palyginta su kitais esamais išmetamo anglies kiekio mažinimo metodais. Toks palyginimas leistų mums investuoti ES lėšas ten, kur jos duotų daugiausia naudos kovojant su klimato kaita.

Mes pritariame biudžetiniams išsipareigojimams ir balsavome už visas dalis, išskyrus reikalavimą įvesti nuolatinę paramą pieno sektoriui, dėl kurio balsavome prieš.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Kaip minėjau anksčiau, manau, labai svarbu, kad mums svarstant lėšų paskirstymą įvairiems Europos ekonomikos sektoriams būtų atsižvelgiama į ypatingas dabartinės krizės sąlygas. Visų pirma, manau, būtina skirti lėšų Europos ekonomikos atkūrimo planui įgyvendinti, ypač siekiant patvirtinti priemones, skirtas skatinti ekonomikos augimą, konkurencingumą, sanglaudą ir darbo vietų apsaugą.

Kartoju, kad ypač svarbu skirti būtinuosius asignavimus mažosioms ir vidutinėms įmonėms, kurios yra vienos iš pagrindinių šios krizės aukų, kad jos galėtų išgyventi šios krizės sąlygomis, o struktūriniai ir sanglaudos fondai labai svarbūs siekiant skatinti nacionalinės ekonomikos augimą.

Tačiau apgailestauju, kad tik 300 mln. EUR suma, kuri, mano nuomone, nepakankama, buvo skirta įsteigti fondą pieno sektoriui remti. Rimta krizė, kurią sektorius šiuo metu patiria, mano nuomone, pateisintų sprendimą skirti pieno gamintojams didesnę paramą, kad padėtume jiems įveikti sunkumus, su kuriais jie šiuo metu kovoja.

José Manuel Fernandes (PPE), raštu. – (PT) Šis biudžetas padės kovoti su nedarbu ir pagyvinti ekonomiką. Parlamentas pirmenybę teikia Europos ekonomikos atkūrimo planui, kurio finansavimui ateinančiais metais numatyta 2,4 mlrd. EUR. Džiaugiuosi, kad pieno gamybos sektoriui skiriama papildoma 300 mln. EUR parama, bet pritariu tam, kad būtų sukurta biudžeto eilutė, pagal kurią būtų visam laikui įkurtas fondas šiam sektoriui. Be to, manau, labai svarbu, kad dabartinė daugiametė 2007–2013 m. finansinė programa būtų peržiūrėta ir pratęsta iki 2015–2016 finansinių metų, kaip siūlėme šiame biudžete. Atkreipčiau dėmesį į tai, kad kova su klimato kaita yra ES prioritetas, į kurį šiame biudžete atsižvelgta nepakankamai. Taip pat norėčiau atkreipti dėmesį į tai, jog Europos Sąjungai gyvybiškai svarbus energetinis saugumas, todėl džiaugiuosi, kad

pasirašytas projektas „Nabucco“. Parlamento ir kitų institucijų biudžetai, kurie pateikti antrajam svarstymui, yra tokie patys, kokius patvirtinome per pirmąjį svarstymą. Turime 72 mln. EUR maržą pagal 5 išlaidų kategoriją; ši marža pirmiausia bus naudojama papildomoms išlaidoms, tiesiogiai susijusioms su Lisabonos sutarties įsigaliojimu, finansuoti. Todėl balsavau už pasiūlymą.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), raštu. – (PT) Mes balsavome prieš šį pranešimą, kuriame džiaugiamasi, kad „pasiiektas bendras sutarimas dėl 2010 m. biudžeto“, nes tai Bendrijos biudžetas, kuriame jau atsispindi Lisabonos sutartyje nustatyti Europos Sąjungos, kuri tampa vis labiau neoliberali bei militaristinė ir vis mažiau ir mažiau dėmesio skiria ekonominei ir socialinei sanglaudai, prioritetai.

Ekonominės ir socialinės krizės, kurios padariniai užimtumui ir žmonių gyvenimo sąlygoms labai sunkūs, laikotarpiu nepriimtina Bendrijos biudžeto projekte numatyti 11 mlrd. EUR mažiau mokėjimų, nei buvo planuojama finansinėje perspektyvoje.

Vis dėlto džiaugiamės, kad priimti kai kurie mūsų pateikti pasiūlymai, būtent:

- sukurti biudžeto eilutę, skirtą veiksams tekstilės ir avalynės sektoriuje siekiant parengti šiam sektoriui skirtą Bendrijos programą;

- sukurti kitą biudžeto eilutę, skirtą skatinti perėjimą nuo nepatikimo darbo prie darbo, kuri dirbant užtikrinamos teisės.

Šiais pasiūlymais pirmiausia siekiama atkreipti dėmesį į šiuo metu tekstilės pramonės patiriamą sunkią krizę, kurią iš dalies sukėlė vis didėjantis importas iš trečiųjų šalių, ir, antra, padėti kovoti su sparčiai augančiu darbo vietų nepastovumu, nedarbu ir skurdu.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), raštu. – (PL) Ponia pirmininke, per taikinimo procedūrą susitarta dėl išlaidų lygio, kuris patenkina Parlamentą ir yra pakankamas siekiant ateinančiais metais įgyvendinti svarbiausius Europos Sąjungos tikslus. Ypač reikšmingi susitarimai dėl Europos ekonomikos atkūrimo plano, įskaitant energetikos srities projektus, įgyvendinimo priemonių, kurioms buvo numatyta 1 980 mln. EUR. 420 mln. EUR suma bus skirta padidinti plačiajuosčio interneto, kuris prisidės prie Lisabonos strategijos principų įgyvendinimo, prieinamumą. Paskutinę akimirką padaryta svarbių planuojamų administracinių išlaidų, susijusių su Lisabonos sutarties įsigaliojimu, pakeitimų.

Poveikio Europos Sąjungos biudžetui turi ir Europos Vadovų Tarybos, kaip ES institucijos, Europos Vadovų Tarybos pirmininko pareigų ir Išorės veiksmų tarnybos įsteigimas. Išlaidos, susijusios su Europos Vadovų Taryba ir jos pirmininku, sudarys 23,5 mln. EUR ir bus padengiamos iš 2009 m. sutaupytų lėšų, o išlaidos, susijusios su Išorės veiksmų tarnybos įsteigimu, gali viršyti 72 mln. EUR, kurie šiuo metu yra 2010 m. biudžeto rezerve. Taigi diskusijos dėl 2010 m. išlaidų šiandien nesibaigs. Rezervo lėšų gali nepakakti, ir tada būtinai reikės koreguoti biudžetą. Todėl reikia kreiptis į valstybes nares raginant parodyti atsakomybę ir skirti reikiamų lėšų, kad Europos Sąjunga galėtų vykdyti naujus įsipareigojimus pagal Lisabonos sutartį.

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Aš nenoromis balsavau už Europos 2010 finansinių metų biudžetą, nes jis netinkamas spręsti mums iškilusių iššūkių ne tik atsižvelgiant į šios sunkios ekonominės ir socialinės krizės kontekstą, bet ir į kovą su klimato kaita. Balsuodama visų pirma norėjau paremti Europos ekonomikos atkūrimo planą, naująją Europos mikrokreditų plėtojimo iniciatyvą (kuriai 2010 m. numatyta 25 mln. EUR) ir neatidėliotiną pagalbą pieno sektoriui (kuriai numatyta 300 mln. EUR). Ateityje turėsime persvarstyti ES biudžeto struktūros efektyvumą, kad sutelktume išteklius bendroms priemonėms, kurios iš tikrųjų pritaikytos reformoms.

Jörg Leichtfried (S&D), raštu. – (DE) Aš balsuoju už pranešimą dėl 2010 m. ES biudžeto. Nors tai paskutinis biudžetas, dėl kurio buvo deramasi pagal Nicos sutartį, ir Europos Parlamentas neturėjo jokios oficialios kompetencijos priimti sprendimus dėl žemės ūkio išlaidų, labai džiaugiuosi tuo, kad mums pavyko susitarti dėl biudžeto punkto, pagal kurį numatyta 300 mln. EUR parama pieno gamintojams.

Petru Constantin Luhan (PPE), raštu. – (RO) 2010 m. ES biudžete atsižvelgiama į ankstesnius Europos lygmeniu priimtus įsipareigojimus dėl Europos ekonomikos atkūrimo plano. Nors rasti reikiamų išteklių krizės sukeltoms problemoms spręsti ir toliau plėtoti projektus, kuriuos Europos Sąjunga jau vykdė, buvo iš tikrųjų sunkus uždavinys, manau, biudžete visapusiškai atsižvelgta į abu šiuos dalykus. Pavyzdžiui, įvykdyti Europos Komisijos pirmininko 2008 m. pabaigoje priimti įsipareigojimai ir taip pat įtrauktos naujoviškos priemonės, pvz., Parengiamieji veiksmai – „Erasmus“ programa jauniems verslininkams. Šis biudžetas sudarys sąlygas Rumunijai ir toliau naudotis finansine parama iš struktūrinių ir Sanglaudos fondų. Be to, sudarytos geros galimybės spręsti rytinių Europos Sąjungos sienų, taip pat Juodosios jūros baseino regiono

problemas, nes numatyti asignavimai parengiamiesiems veiksams, skirtiems Juodosios jūros baseino aplinkos stebėsenai ir bendrajai Europos pagrindų programai, skirtai Juodosios jūros regiono vystymuisi. Be to, nors išgyvename sunkų laikotarpį, nusprendėme atkreipti dėmesį į turizmą, kaip ekonomikos augimo šaltinį; tai įrodo biudžeto asignavimai aplinką tausojančiam ir socialiniu požiūriu tvariam turizmui.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Europos Sąjungos biudžetas yra jos politikos atspindys: jis yra neoliberalus ir ignoruoja daugumos interesus. Kapitalistinės sistemos krizė ir ekologinė krizė (kuo didesnio našumo siekio ir su juo susijusio nesibaigiančio pelno vaikymosi pasekmė) neturės jam jokio poveikio. ES ir toliau beatodairiškai taiko neoliberalias dogmas deramai neatsižvelgdama į tai, kad įrodytas jų ekonominis neefektyvumas ir daroma žala aplinkos apsaugos ir socialiniu požiūriu.

Tik vakar Parlamentas balsavo už paramą, kuri turi būti teikiama iš Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo. Šis fondas paprasčiausiai atspindi socialistų požiūrį į didelių įmonių grupių, pvz., „Ford“, „Nokia“ ir „Dell“ nepagrįstus perkėlimus. Ir tai tik vienas pavyzdys. Ką galime pasakyti apie Europos ekonomikos atkūrimo planą, kuriame pritariama laisvai prekybai, lanksčioms darbo sąlygoms ir didžiausiam našumui? Ne, tokia Europa iš tikrųjų būtų ne sprendimas, o problema. Balsavimas už šį biudžetą prieštarautų Europos bendros svarbos interesams.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Šiandien patvirtintas pranešimas labai svarbus keletu aspektų, visų pirma, jame numatoma skirti 2,5 mlrd. EUR ekonomikos atkūrimo planui. Taip pat patvirtinta 300 mln. EUR suma tekstilės sektoriui; Parlamentas to reikalavo ilgą laiką. Į biudžetą taip pat įtrauktos kelios eilutės, kuriomis siekiama įvertinti svarbių ekonomikos sektorių, pvz., tekstilės bei avalynės pramonės ir žuvininkystės sektoriaus, padėti, skatinti žvejybos laivyno atnaujinimą; mano šaliai tai labai reikšmingi sektoriai. Bandomieji projektai, kuriais siekiama sustabdyti dykumėjimą ir išsaugoti darbo vietas, taip pat labai svarbūs šios ekonomikos krizės laikotarpiu. Taip pat reiktų pažymėti, kad tai buvo paskutinis ES biudžetas, sudarytas pagal Nicos sutartį. Pagal Lisabonos sutartį Europos Parlamento galios išplečiamos: jis priims sprendimus dėl viso biudžeto.

Willy Meyer (GUE/NGL), raštu. – (ES) Šis biudžetas nepadės išspręsti Europos Sąjungai iškilusių ekonominių, socialinių ir aplinkos apsaugos problemų, kurios dar labiau paastrėjo dėl krizės.

Jame taip pat neatsižvelgiama į išaugusią socialinę ir regioninę nelygybę, nedarbą ir skurdą. Remiantis Europos Sąjungos biudžetu turi būti nustatomi prioritetai, susiję su politikos, pagrįstos socialine pažanga, kiekvienos valstybės narės potencialo išsaugojimu bei skatinimu, tausiu gamtinių išteklių naudojimu ir aplinkos apsauga, konvergencija siekiant tikros ekonominės ir socialinės sanglaudos.

Visa mano frakcija vieningai atmeta idėją naudoti Bendrijos biudžetą labiau militaristinei ir neoliberaliai Europos Sąjungai remti. Todėl prieštaraujame biudžeto karinių išlaidų didinimui. Atsižvelgdami į tai norime pabrėžti, kad būtina demokratinė išlaidų, susijusių su bendrąja užsienio ir saugumo politika, kontrolė. Tai – „pilkoji zona“, kuriai netaikomos biudžeto išlaidų kontrolės priemonės.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Ekonomikos krizės metu, kai Europos piliečiai masiškai atleidžiami iš darbo ir mažinamos socialinės paslaugos, Europos Sąjunga taip pat turi taupyti. Žinoma, sunkiu ekonominiu laikotarpiu reikalingos ekonomikos skatinimo priemonės, bet abejotina, ar tokios priemonės kaip Europos ekonomikos atkūrimo planas gali padėti pasiekti į tikslą. Praeityje plačiai išgirtos ES programos pasirodė esančios drąsios tik popieriuje, o įvairios ES subsidijos, atrodo, buvo tik kvietimas įvairiais būdais piktnaudžiauti. Tai reiškia, kad sunkiai uždirbti mokesčių mokėtojų pinigai jau daugelį metų kažkur paslaptinai dingsta. Turi būti ne toliau pučiamas ES biudžetas, o įvykdytas platus subsidijų sistemos renacionalizavimas. Dėl to atmetu biudžeto projektą.

Aldo Patriciello (PPE), raštu. – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, sveikinu su puikiu darbu, atliktu pranešėjo, kuriam pavyko užtikrinti, kad Europos ekonomikos atkūrimo planui finansuoti būtų skirta 1,98 mlrd. EUR ir jis taptų pagrindiniu 2010 m. biudžeto tikslu.

Esu įsitikinęs, kad naujasis planas suteiks naują impulsą Europos ekonomikos augimui, konkurencingumui, sanglaudai ir darbo vietų apsaugai, ir kartu bus parodyta, kad ES biudžetas – tai priemonė, didžiausią dėmesį skirianti Europos piliečiams ir galinti pateikti konkrečių sprendimų, kurie padės įveikti pastarųjų metų ekonomikos krizę, apėmusią mūsų žemyną.

Dabar Komisija turi užtikrinti, kad visi projektai, kurie turi būti finansuojami pagal atkūrimo planą, visiškai atitiktų galiojančius ES aplinkos apsaugos teisės aktus. Taip pat turėtų būti palankiai vertinama bendra

deklaracija, kuria raginama supaprastinti ir tikslingiau naudoti struktūrinių fondų ir Sanglaudos fondo lėšas siekiant padėti įveikti ekonomikos krizės pasekmes.

Taip pat labai svarbu, kad pieno gamybos sektoriaus krizei įveikti skirta 300 mln. EUR. Tai 20 mln. EUR daugiau, nei buvo numatyta Tarybos rekomendacijoje, ir galime tuo tik džiaugtis.

Marit Paulsen, Olle Schmidt ir Cecilia Wikström (ALDE), raštu. – (SV) Manome, kad siekiant, jog žemės ūkio politika būtų naudinga vartotojams ir kaimo gyventojams, ji turi būti liberalizuota ir orientuota į rinką. Todėl būtina nuodugni bendrosios žemės ūkio politikos reforma.

Turėtų būti kuo greičiau, vėliausiai iki 2015 m., panaikintos visų formų subsidijos žemės ūkio produktų eksportui ir gamybai. ES ir JAV žemės ūkio subsidijų panaikinimas taip pat gyvybiškai svarbus siekiant kovoti su skurdu ir badu pasaulyje. Per tą patį laikotarpį turėtų būti palaipsniui panaikintos visos prekybos žemės ūkio produktais ir žuvimi kliūtys ir taip sudarytos sąlygos laisvai prekiauti maisto produktais.

Viena su žemės ūkiu susijusi 2010 m. ES biudžeto dalis įtraukta į 2 biudžeto eilutę („Gamtos išteklių išsaugojimas ir valdymas“) ir sudaro vadinamąjį „3 bloką“. Šis blokas apima intervencijos ir paramos priemones, kurioms nepritariame, pvz., priemonės, skirtas alkoholio saugojimui, ir didelę ES paramą vyno sektoriui. Į jį taip pat įtraukta ES parama įgyvendinant mokyklų aprūpinimo pienu ir vaisiais programą, kuri yra svarbi, bet, manome, šis klausimas turėtų būti sprendžiamas nacionaliniu lygmeniu. Kartu bloke numatomos svarbios iniciatyvos, pvz., susijusios su gyvūnų gerove ir gyvūnų vežimo kontrole, kurias iš esmės laikome sveikintinomis. Vis dėlto balsavimo tvarka verčia mus užimti poziciją dėl visos šios pakeitimų grupės, todėl nusprendėme susilaikyti nuo balsavimo už „3 bloką“.

Paulo Rangel (PPE), raštu. – (PT) Kadangi Europos Parlamentas pripažįsta, kad Europos piliečiai nori gyventi saugioje ir patikimoje Europoje, jis palankiai vertina tai, jog į 3a išlaidų pakategorę („Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė“) įrašoma daugiau lėšų, palyginti su 2009 m. biudžetu. Jis pabrėžia, kad svarbu ES biudžeto lėšomis toliau finansuoti trečiųjų valstybių piliečių teisėtą imigracijos ir integracijos valdymą ir kartu kovoti su neteisėta imigracija.

Jis atkreipia dėmesį į tai, kad šios politikos kryptys visada turi būti įgyvendinamos atsižvelgiant į ES pagrindinių teisių chartiją. Taip pat svarbu didinti finansavimą sienų apsaugai stiprinti, įskaitant Europos grąžinimo fondo ir Europos pabėgėlių fondo naudojimą siekiant skatinti valstybių narių solidarumą. Jis pripažįsta, kad visos Europos Sąjungos šalys, įgyvendindamos politikos kryptis, kurioms taikoma ši antraštė, susiduria su vis didesniais sunkumais, ir ragina valstybes nares pasinaudoti didesniu, palyginti su 2009 m. biudžetu, finansavimu laisvės, saugumo ir teisingumo srityse, kad jos galėtų kartu spręsti šias naujas problemas, kurių gali kilti skatinant bendrą visapusišką, bet grindžiamą besąlygiška pagarba žmogaus teisėms imigracijos politiką.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), raštu. – Džiaugiuosi šio balsavimo dėl 2010 m. biudžeto rezultatais. Šiuo biudžetu bus užtikrinta, kad lėšos būtų nukreiptos įvairiems svarbiems projektams ir teikiama labai reikalinga parama, ypač atsižvelgiant į ekonominius sunkumus, kurių vis dar patiria Europos Sąjunga. Labai svarbūs yra 300 mln. EUR, kurie bus skirti pieno sektoriui dėl neseniai ištikusios krizės. Taryba galiausiai pritarė Europos Parlamento prašymui dėl šios sumos, nors anksčiau buvo už 280 mln. EUR. Taip pat didelis finansavimas – 2,4 mlrd. EUR – skiriamas antrojo ekonomikos atkūrimo plano, pagal kurį numatoma gyvybiškai svarbi parama energetikos (įskaitant atsinaujinančiuosius energijos išteklius) bei infrastruktūros projektams, taip pat 420 mln. EUR plačiajuosčio ryšio prieigai kaimo vietovėse užtikrinti, etapo įgyvendinimui. Taigi biudžetu bus sudarytos galimybės reikšmingai plėtrai energetikos, infrastruktūros ir technologijų srityse, taip pat užtikrins labai svarbią paramą dabartinėmis ekonomikos sąlygomis.

Nuno Teixeira (PPE), raštu. – (PT) Balsavimas dėl Europos Sąjungos biudžeto yra kasmetinė institucinė procedūra, per kurią patvirtinamas išipareigojimas dėl Bendrijos programų ir pabrėžiamas Parlamento vaidmuo. Džiaugiuosi, kad bus galima užbaigti antrojo Europos ekonomikos atkūrimo plano finansavimo 2009 ir 2010 m. etapą, nes ekonomikos ir užimtumo atkūrimas yra labiausiai Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijai rūpimi klausimai dabartinės krizės metu. Naujos mikrofinansų priemonės programos patvirtinimas rodo, kad pirmenybė bus skiriama Lisabonos strategijos tikslams ir svarbiam vaidmeniui, kurį atlieka mažosios ir vidutinės įmonės kuriant darbo vietas. Turiu pareikšti savo susirūpinimą dėl biudžeto asignavimų sumažinimo struktūriniams ir Sanglaudos fondams, kurie yra labai svarbi ekonomikos atkūrimo ir teritorinės sanglaudos, ypač atokiausiuose regionuose, pvz., Madeiroje, skatinimo priemonė.

Mano nuomone, labai svarbu toliau siekti, jog sanglaudos politika taptų lankstesnė siekiant padidinti šiuo metu žemą programų, finansuojamų iš Bendrijos lėšų, įgyvendinimo lygį. Be to, ir toliau turėtų būti skatinami

projektai, kuriais ilguoju laikotarpiu siekiama įgyvendinti strateginius tikslus, didinti pridėtinę vertę ir skatinti konkurencingumą. Dėl visų šių priežasčių balsavau už šį pranešimą, kuris yra techniniu požiūriu sudėtingo derybų proceso kulminacija.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), raštu. – (RO) Balsavau už 2010 finansinių metų Europos Sąjungos bendrojo biudžeto projektą su Tarybos pakeitimais (visi skirsniai) ir 2010 finansinių metų Europos Sąjungos bendrojo biudžeto projekto taisomuosius raštus. 2010 m. ES biudžete numatyti dideli asignavimai pagal Europos ekonomikos atkūrimo planą priimtiems įsipareigojimams, pvz., elektros tinklų (1 175 mln. EUR), Europos jūrų vėjo energijos tinklo (208 mln. EUR) ir anglies dioksido surinkimo ir saugojimo po žeme (523,2 mln. EUR) projektams. Europos Parlamentas taip pat sugebėjo pasiekti, kad būtų padidinti asignavimai transporto saugumui, bendrajai įmonei SESAR, veiksams, kuriais remiama Europos transporto politika ir keleivių teisės, programai „Pažangi energetika Europai“, kuri yra Konkurencingumo ir inovacijų bendrosios programos dalis, ir bendrajai įmonei „Švarus dangus“. Be to, padidinti žemės ūkio sektoriui skirti asignavimai numatant 14 mlrd. EUR kaimo plėtrai skatinti ir 300 mln. EUR paramą pieno produktų gamintojams, kuriems labai skaudžiai smogė ekonomikos ir finansų krizė. Dėl ekonomikos ir finansų krizės Europos piliečiams dabar didžiausią nerimą kelia darbo praradimas. Manau, kad 2010 m. ypatingas dėmesys turėtų būti skirtas jaunų verslininkų rengimo ir paramos jiems steigiant savo įmonę programoms.

Artur Zasada (PPE), raštu. – (PL) Šiandien patvirtinome Europos Sąjungos biudžetą 2010 m., kurį sudaro beveik 123 mlrd. EUR. Kiekvienas biudžetas yra tam tikras kompromisas. Tikriausiai daugelis iš mūsų suvokia jo trūkumus, tačiau verta pabrėžti, kad eiliniam ES piliečiui šiandien priimtas dokumentas naudingas. Visų pirma, Europos Sąjunga stiprina savo energetinį saugumą ir sutelkia ypatingą dėmesį į verslo, ypač mikroįmonių, plėtrą. Džiaugiuosi, kad 20 mln. EUR skirta Baltijos jūros regiono strategijai. Tiesa, šiomis rezervo lėšomis bus leista naudotis tik tada, kai Europos Komisija pateiks pasiūlymus raštu dėl jų naudojimo. Tačiau tikiu, kad tai bus padaryta kuo greičiau. Man ypač malonu, kad į biudžetą įtraukti trys mano šaliai svarbūs projektai. Turiu omeny paramą Specialiosioms olimpinėms žaidynėms, kurios vyks Varšuvoje ir Atėnuose, stipendijas Europos kaimynystės politikos šalių studentams ir Bronislavo Geremeko Europos civilizacijos katedros Europos koledže Natoline įsteigimo finansavimą.

–Pasiūlymas dėl rezoliucijos B7–0191/2009

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Europos institucijų atvirumas ir jų procedūrų skaidrumas užtikrina, kad valstybių narių pilietinė visuomenė ir viešoji nuomonė būtų ne tik informuojamos, bet ir taptų sudedamąja ir kompetentinga sprendimų priėmimo proceso dalimi. Nors žmonės jaučiasi šiek tiek atitolę nuo Europos, iš dalies ir todėl, kad procedūra, kuri leido įsigaliooti Lisabonos sutarčiai, ne visada buvo aiški ir dažnai kritikuojama, Europos institucijos turi toliau tęsti darbą ir visiškai nuoširdžiai įsipareigoti, kad tinkamu laiku būtų galima susipažinti su kuo daugiau dokumentų, taip padėdamos panaikinti atotrūkį.

Vis dėlto turiu pareikšti apgailestavimą, kad Parlamento kairieji, pasinaudodami tuo, kad po Sutarties įsigaliojimo tapo reikalingi teisinio pagrindo, kuriuo reglamentuojama galimybė visuomenei susipažinti su dokumentais, patobulinimais, užėmė populistinę poziciją ir atmeta tikro konfidencialumo kai kuriose Europos veiklos srityse būtinybę, siekdami išaukštinti save kaip vienintelius kovotojus už skaidrumą.

Sprendžiant tokius jautrius reikalus galima būtų apsieiti ir be dirbtinio bei populistinio susiskaldymo. Jie turi būti vertinami rimtai, atsakingai ir siekiant kuo platesnio sutarimo. Apgailestauju, kad tai nebuvo įmanoma.

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Visiškai palaikiau mano kolegos pono M. Cashmano pateiktą rezoliuciją, kuria siekiama paraginti Komisiją ir Tarybą persvarstyti prieigos prie Europos institucijų dokumentų taisyklės atsižvelgiant į skaidrumo nuostatas, išdėstytas Lisabonos sutartyje. Šis klausimas labai svarbus siekiant užtikrinti demokratinių bei atsakingą mūsų institucijų darbą ir padėti atkurti Europos piliečių pasitikėjimą Europa.

Elisabeth Köstinger, Hella Ranner, Richard Seebler ir Ernst Strasser (PPE), raštu. – (DE) Ketvirtadienio, 2009 m. gruodžio 17 d., balsavime balsavau prieš Michaelo Cashmano rezoliuciją B7–0194/2009 dėl Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su dokumentais teisinio pagrindo patobulinimų, kurie būtini įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, dėl šių priežasčių: šioje rezoliucijoje nurodytos su skaidrumu nieko bendra neturinčios faktinės aplinkybės ir raginama atlikti pakeitimus, kurie nepadėtų konstruktyviai gerinti skaidrumą.

Norėčiau pabrėžti, kad tvirtai remiu pasiūlymus dėl skaidrumo ir galimybės visuomenei susipažinti su dokumentais užtikrinimo. Vis dėlto šių svarbių tikslų negalima bus pasiekti patenkinus M. Cashmano iškeltus

reikalavimus; tai galima pasiekti tik atsakingai sprendžiant su šia tema susijusius klausimus, kaip pabrėžta Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) frakcijos atstovų Renate Sommer, Simono Busuttilio ir Manfredo Weberio rezoliucijoje šiuo klausimu.

Véronique Mathieu (PPE), raštu. – (FR) Nepaprastai svarbu, kad būtų padidintas Europos veiklos skaidrumas ir kiek įmanoma plačiau leista susipažinti su Europos institucijų dokumentais, siekiant suteikti Europos piliečiams galimybę geriau suprasti, kaip Europos Sąjunga veikia. Vis dėlto šiuo klausimu turime būti budrūs ir užkirsti kelią bet kokiai demagogijai. Europos veiklos veiksmingumo sumetimais turi būti numatyti šio „sakralaus“ skaidrumo principo apribojimai. Suteikus maksimalų skaidrumą kiltų pavojus, kad mūsų diskusijos taps sterilios, nes EP nariai bijos atvirai kalbėti jautriais klausimais. Iš esmės deryboms reikalinga konfidenciali aplinka. Be to, šios diskusijos vyks neoficialiuose susitikimuose, visai nesusijusiuose su oficialiais posėdžiais, todėl galutinis rezultatas bus priešingas tam, kurį mes bandome pasiekti. Dėl to tariau „taip“ didesniai skaidrumui ir pritariu įsigaliojusiai Lisabonos sutarčiai. Tai sudarys sąlygas įgyvendinti šiuos pakeitimus. Vis dėlto tai neturi būti daroma trikdant tinkamą Europos sprendimų priėmimo procesą.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Po Lisabonos sutarties įsigaliojimo tapo reikalingi teisinio pagrindo, kuriuo reglamentuojama galimybė visuomenei susipažinti su dokumentais, patobulinimai. Šiais patobulinimais turi būti užtikrintos visų Europos Sąjungos piliečių teisės. Kadangi, kaip apibrėžta Pagrindinių teisių chartijos preambulėje, Europos Sąjunga yra laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė, sveikintini bet kokie siekiai užtikrinti didesnę skaidrumą, susijusį su galimybėmis visuomenei susipažinti su ES institucijų dokumentais. Vis dėlto taip pat labai svarbu įvertinti, kokių mastu visiškai laisvė susipažinti su visais dokumentais gali pakenkti tinkamam institucijų darbui. Dėl to labai svarbu rasti pusiausvyrą šiuo klausimu.

Frédérique Ries (ALDE), raštu. – (FR) Aš ryžtingai balsavau už plataus užmojo Europos Parlamento rezoliuciją dėl galimybės piliečiams susipažinti su dokumentais. Taip pasielgiau, nes manau, kad visada svarbu priminti žmonėms, jog skaidrumas itin svarbus demokratijai, kadangi vidutiniam piliečiui, siekiančiam gauti informaciją apie Europos Sąjungą vis dar per dažnai paspėsta daug spąstų, taip pat dėl to, kad gruodžio 1 d. įsigaliojus Lisabonos sutarčiai padėtis gerokai keičiasi. Piliečių teisė susipažinti su Europos Sąjungos institucijų, įstaigų ir organų bet kurios formos dokumentais dabar įtvirtinta Pagrindinių teisių chartijos 42 straipsnyje. Be to, piliečių teisės išplečiamos Tarybos teisinėmis nuomonėmis, kuriomis, kita vertus, išplečiamos visų institucijų pareigos.

Šis balsavimas taip pat apvainikuoja visą mano frakcijos, kuri visada buvo šios kovos avangarde, atliktą darbą. Prieš devynis mėnesius Europos Parlamentas priėmė M. Cappato pranešimą šiuo klausimu ir paragino, kad Tarybos veikla būtų skaidresnė, atviresnė ir demokratiškesnė. Be abejo, ši institucija turi moralinę pareigą viešai skelbti savo sprendimus ir savo diskusijas; tai tiesiog demokratijos reikalavimas atitikti pareigą piliečiams.

Axel Voss (PPE), raštu. – (DE) Skaidrumas – svarbus dalykas, o jo reikšmė globalizacijos amžiuje didėja. Dėl to aš pritariu pastangoms užtikrinti didesnę skaidrumą ES lygmeniu. Vis dėlto mums reikia išlaikyti pusiausvyrą. Mums pateiktos rezoliucijos nuostatos peržengia piliečiams reikalingo skaidrumo ribas, todėl aš balsavau prieš ją. Pasiūlyme dėl šios rezoliucijos neišlaikyta pusiausvyra tarp poreikio užtikrinti skaidrumą ir poreikio užtikrinti tinkamas administracijos ir Parlamento narių veiklos sąlygas ES lygmeniu. Priėmus dabartinę dokumento redakciją nebegalima būtų užtikrinti raštų konfidencialumo, teikiant paklausimus nebūtų laikomasi piliečių teisės į privatų gyvenimą principo, kiltų abejonių dėl duomenų apsaugos, nekalbant apie nenusipėjamas pasekmes mūsų saugumui ir Europos centrinio banko finansų rinkos politikai. Be to, tai sukurtų administracijai ir Parlamento nariams su minėtu tikslu nieko bendro neturintį milžinišką biurokratijos lygį.

–Pasiūlymas dėl rezoliucijos B7–0273/2009

Louis Grech (S&D), raštu. – S&D frakcijai priklausanti Maltos delegacija balsuos už Mario Mauro, Simono Busuttilio, Manfredo Weberio pateiktą pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl subsidarumo principo gynimo redakciją. Vis dėlto delegacija mano, kad platesnis konsensusas ir daugiau balsų už šį pasiūlymą būtų stipresnis signalas Europai. Dėl to šiuo atžvilgiu būtų daug naudingiau paremti pasiūlymą atidėti balsavimą konkrečiam laikotarpiui, nes tai galėtų suteikti daugiau galimybių platesniam konsensui pasiekti.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), raštu. – (FR) Visų Europos institucijų (ir nacionalinių, ir Bendrijos institucijų) pareiga atstovauti visiems be išimties Europos piliečiams. Sekuliarizmas – vienintelis principas, kuriuo remdamosi institucijos gali suteikti galimybę visiems piliečiams naudotis viešosiomis paslaugomis, atsižvelgiant į jų įsitikinimus. Tai bendras mūsų filosofinis paveldas ir pilietinės taikos apsaugos principas, kuriuo remiantis ir sukurta ES.

Štai kodėl gyvybiškai svarbu, kad Italija laikytųsi Europos žmogaus teisių teismo sprendimo byloje S. Lautsi prieš Italiją. Kaip pažymėjo Pirmosios instancijos teismas, religinių simbolių rodymas turi būti uždraustas visuose visuomeninės paskirties pastatuose visoje ES. Atėjo laikas, kad iš valstybinių mokyklų aplinkos būtų pašalinti kryžiai, kurie ten atsidūrė B. Musolinio laikais.

Edward Scicluna (S&D), raštu. – S&D frakcijai priklausanti Maltos delegacija balsuos už Mario Mauro, Simono Busuttilio, Manfredo Weberio pateiktą pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl subsidiarumo principo gynimo redakciją. Vis dėlto delegacija mano, kad platesnis konsensusas ir daugiau balsų už šį pasiūlymą būtų stipresnis signalas Europai. Dėl to šiuo atžvilgiu būtų daug naudingiau paremti pasiūlymą atidėti balsavimą konkrečiam laikotarpiui, nes tai galėtų suteikti daugiau galimybių platesniam konsensui pasiekti.

–Pasiūlymas dėl rezoliucijos B7–0248/2009

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Baltarusijai pelnytai suteikta nepagražinta paskutinės sovietų respublikos Europoje pravarde. Nepaisant pažangos, kuri pasiekta kai kuriose šios šalies politinio, socialinio bei ekonominio gyvenimo srityse, aišku, kad nė viena iš įgyvendintų reformų dar negalėtų pateisinti šio apgailėtino apibūdinimo panaikinimo.

Baltarusijoje rinkimai nėra laisvi, nėra žodžio, susivienijimų arba demonstracijų laisvės, be to, didėja valdžios institucijų vykdomos represijos.

Kyla pavojus, kad Europos Sąjunga pasuks nuolaidžiavimo šiai diktatūrai keliu, kaip tai įvyko Kubos atveju. Manau, kad bus negerai, jei ji taip pasielgs, aiškiai nepabrėždama, kad demokratijos ir laisvės vertybės ne tik neginčijamos, bet ir yra neatskiriama bet kokių susitarimų su Baltarusija dalis. Dėl to ES turi išlaikyti ir stiprinti ryšius su Baltarusijos demokratine opozicija, kad neprarastų tikėjimo tie, kuriems Parlamentas už kovą demokratizuojant šią šalį skyrė A. Sacharovo premiją.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Europos Sąjunga negali rūpintis vien tik ją sudarančių šalių reikalais. Ji taip pat turi būti šalių, kurios susikūrė po buvusios Sovietų Sąjungos griūties, demokratizavimo varomoji jėga. Labai svarbios bet kokios priemonės, kuriomis siekiama pagerinti sąlygas šiose šalyse. Tai ir yra šios rezoliucijos, kuria raginama priimti paramos Baltarusijai priemonės, kurias turi lydėti aiškūs demokratinės reformų šioje šalyje ženklai, taip pat užtikrinta pagarba žmogaus teisėms ir teisėtumui, esmė. Baltarusijos dalyvavimas Rytų partnerystės programoje – svarbus žingsnis šia kryptimi, tačiau vis dar yra daug su laisvėmis ir garantijomis susijusių aspektų, kuriuos Baltarusijoje reikėtų gerinti.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Aš balsavau už bendrą rezoliuciją dėl Baltarusijos, nes joje tinkamai apibūdinama padėtis šioje šalyje ir atkreipiamas dėmesys tiek į teigiamus aspektus ir pažangą, tiek ir į demokratijos trūkumą daugelyje sričių. Mano požiūriu, ypač svarbu užtikrinti, kad Baltarusijos Vyriausybė kuo greičiau garantuotų teisę į saviraiškos laisvę bei susirinkimų ir asociacijų laisvę, o tai leistų opozicinėms partijoms veiksmingai vykdyti veiklą.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), raštu. – (PL) Rezoliucija dėl Baltarusijos – svarbus signalas iš Europos Sąjungos ir iš Europos. Turėtume parodyti tiek demokratinei opozicijai, tiek ir Baltarusijos valdžios institucijoms, ne tik priimdami tokias rezoliucijas, kad mes nesutinkame su žmogaus teisių pažeidimais ar su politinių partijų, nevyriausybinių organizacijų ir nepriklausomų žiniasklaidos priemonių registracijos draudimu.

Europos Parlamentas negali pritarti mirties bausmei, o Baltarusija yra vienintelė Europos šalis, kuri taiko šią bausmės rūšį. Mes negalime sušvelninti sankcijų Baltarusijai, jei nėra apčiuopiamos šalies demokratizacijos pažangos. Europos Sąjunga neturi pro pirštus stebėti šiurkščių žodžio laisvės, žmogaus ir pilietinių teisių ir nevyriausybinių organizacijų veiklos varžymų. Europos Parlamentas, kurį sudaro nariai iš 27 valstybių narių, yra demokratijos ir bendradarbiavimo pavyzdys.

Vienintelės priemonės, kurias mes galime paremti ir paremsime, yra demokratinės priemonės, nes jos – Europos Sąjungos pagrindas. Jokioms kitoms priemonėms mes nepritarime. Tikiuosi, rezoliucija dėl Baltarusijos taps vienu iš daugelio veiksmų, kurių imsime. To iš mūsų tikisi baltarusiai ir visa Europa.

Justas Vincas Paleckis (S&D), raštu. – (LT) Už rezoliuciją dėl Baltarusijos balsavau su tam tikromis abejonėmis, nes Europos Parlamente dokumentai dėl Baltarusijos priimami per dažnai ir tuo nuvertinami. Antra vertus, šia rezoliucija, išlaikant kritišką toną Minsko režimo atžvilgiu, ryškiau negu ankstesnėmis išskiriami tam tikri teigiami ES–Baltarusijos santykių poslinkiai. Tam, kad Europos Sąjungos ir jos šalių narių santykiai su Baltarusija iš esmės pagerėtų, reikia, kad Baltarusija pasuktų reformų ir demokratizacijos keliu.

Tokį posūkį palengvintų visokeriopa ryšių su šia valstybe plėtotė. Štai 39 Lietuvos miestai ir rajonai vaisingai bendradarbiauja su Baltarusijos miestais ir rajonais, keičiasi patyrimu, dalyvauja bendruose projektuose. Šiai rezoliucijai pritariau ir todėl, kad joje ES raginama daugiausia dėmesio skirti konkretiems projektams, kurie atitinka šalių partnerių interesus. Rezoliucijoje pasveikiname Baltarusiją, Ukrainą ir Lietuvą, kurios tapo pirmosiomis valstybėmis, kurios Europos Komisijai ir ES šalims pateikė trišalius projektus Rytų partnerystės programai. Tai konkrečių projektų sąrašas pasienio kontrolės, transporto, tranzito, kultūrinio ir istorinio paveldo, socialinio ir energetinio saugumo srityse.

–Pasiūlymas dėl rezoliucijos B7–0187/2009

Anne Delvaux (PPE), raštu. – (FR) Pritariu balsavimui dėl šios rezoliucijos. Šiandien, nepaisant Gomoje vykusios taikos, saugumo ir vystymosi konferencijos ir 2008 m. sausio mėn. paliaubų susitarimo sudarymo, rytinėje KDR dalyje toliau vyksta smurtinė kova, kurios pasekmė – nežmoniškas žiaurumas prieš civilius gyventojus, ypač moteris, vaikus ir senyvo amžiaus žmones. Šis seksualinis smurtas plinta vis plačiau ir šiandien jį vykdo ne tik kariaujančios šalys, bet ir civiliai asmenys. Nedelsiant turi būti imtasi visų priemonių gyventojų apsaugai užtikrinti, nes šiuo metu šalyje esančių MONUC karių skaičius nepakankamas, kad būtų galima šį smurtą visada pažaboti. Kongo valdžios institucijos neseniai išreiškė pasiryžimą sustabdyti nebaudžiamumą. Tačiau ši nulinės tolerancijos politika turi būti ne tik plataus užmojo (kiekvienas žiaurumų vykdytojas, be išimties, turės atsakyti už savo veiksmus), bet ir įgyvendinama praktiškai. Mūsų, kaip EP narių, pareiga atkreipti dėmesį į būtinybę gerbti šiuos tarptautinius įsipareigojimus, pvz., žmogaus teises ir lyčių lygybę, kad būtų išsaugotas moterų orumas ir daugybės Kongo vaikų nekaltumas.

Diogo Feio (PPE), raštu. – (PT) Nuo pat Mobutu Sese Seko kleptokratinio režimo žlugimo Kongo Demokratinę Respubliką (buvusį Belgijos Kongą ir buvusį Zairą) draskė neramumų ir ypatingai žiauraus smurto bangos, kurios jau nusinešė milijonų žmonių gyvybes.

Ypač skaudžiai ši karo rykštė, kuriai sienos neegzistuoja, kirto rytinei šalies daliai. Konfliktas buvo kur kas labiau etninis nei nacionalinis. Žiaurus smurtas vykdomas tokiu mastu, jog to neįmanoma kontroliuoti, o tarptautinė bendruomenė, ypač JT pajėgos, neparodė gebėjimo su juo kovoti, nepaisant visų civilinių ir karinių priemonių, kurių imtasi iki šiol.

Tai, kad kai kurios Afrikos šalys, atrodo, yra nebevaldomos, o centrinė jų valdžia prarado kai kurių savo teritorijos dalių kontrolę, deja, yra reiškiniai, kuriuos dar reikia panaikinti. Šie dalykai dažnai susiję su neteisėtu žaliavų naudojimu ir grobstymu, kurį vykdo maištininkų pajėgos arba reguliarioji kariuomenė ir jos vadai. Net jei šie reiškiniai susiję su Europos vykdomu dekolonizacijos procesu ir tuo, kaip buvo „nubrėžtos“ sienos, tai negali atleisti Afrikos vadovų ir sprendimus priimančių asmenų nuo atsakomybės, todėl jie turi paraginti šių šalių pilietines visuomenes imtis ryžtingų veiksmų savo pačių likimui kontroliuoti.

Sylvie Guillaume (S&D), raštu. – (FR) Balsavau už rezoliuciją, kuria smerkiamas didžiulis etninis smurtas, kuris šiuo metu vykdomas Kongo ir dėl kurio perkelta beveik 44 000 likimo valiai paliktų ir visiškai nuskurdusių žmonių. Esu ypač susirūpinusi dėl seksualinės prievartos, kuri naudojama kaip karo ginklas, problemos. Tai nusikaltimas, kurio vykdytojai neturi likti nenubausti ir su kuriuo Europos Sąjunga turi kovoti. Mes turime užtikrinti, kad Kongo armijos atstovai, kurie atsakingi už šiuos žmogaus teisių pažeidimus, iš tikrųjų būtų patraukti baudžiamojon atsakomybėn.

Nuno Melo (PPE), raštu. – (PT) Europos Sąjunga negali likti įvairių ginkluotų konfliktų, tam tikru mastu kylančių visame pasaulyje, nuošalyje. Smurtas Demokratinėje Kongo Respublikoje susijęs su jau daugelį metų besitęsiančiu konfliktu, dėl kurio žuvo, buvo perkelti arba prarado savo namus milijonai žmonių. Todėl labai svarbu paraginti visas šio konflikto šalis nutraukti karo veiksmus, kad šių regionų žmonės vėl galėtų gyventi taikos sąlygomis. Labai svarbu, kad ir toliau remtume Jungtinių Tautų misijas vietoje, kad būtų palengvintos visų gyventojų, ypač vyresnio amžiaus žmonių, moterų ir vaikų, kančios.

Willy Meyer (GUE/NGL), raštu. – (ES) Ginkluotų konfliktų regione problema gali būti išspręsta tik priėmus politinį sprendimą. Visų kaimyninių ir kitų šalių intervencija turi būti nutraukta. Siekiant užbaigti konfliktą Kongo Demokratinėje Respublikoje (KDR) reikalingas konflikto šalių derybomis priimtas diplomatinis sprendimas. Toks sprendimas turi visiškai atitikti Jungtinių Tautų chartijų ir Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos nuostatas.

Jungtinių Tautų Saugumo Taryba turėtų peržiūrėti MONUC įgaliojimus. VII skirsnyje apibrėžti įgaliojimai turėtų būti panaikinti, siekiant išvengti Kongo kariuomenės stiprinimo, taip keliant pavojų Jungtinių Tautų taikos palaikymo misijai. Mes raginame nutraukti KDR skirtą EUPOL ir EUSEC misijų darbą. Šios misijos

neigiamai prisidėjo prie smurto eskalavimo ir prie blogėjančios padėties šioje šalyje, nes jos mokė saugumo pajėgas, kurios pradėjo vykdyti nusikaltimus prieš savo gyventojus.

Turi būti įgyvendintos Jungtinių Tautų rezoliucijos, susijusios su ginklų tiekimo KDR embargu. Norime pranešti, kad kelios Europos Sąjungos valstybės narės pažeidžia šį embargą. Kitų frakcijų pateiktoje bendroje rezoliucijoje nenagrinėjami šie pagrindiniai klausimai, dėl to balsavau prieš.

Andreas Mölzer (NI), raštu. – (DE) Šis bendras pasiūlymas dėl rezoliucijos dėl smurto Kongo Demokratinėje Respublikoje atspindi sudėtingą padėtį šioje Afrikos šalyje. Nepaisant to, kad tarptautinė bendruomenė teikia daug žmogiškųjų išteklių ir didelį finansavimą, vis dar nebuvo įmanoma pasiekti taiką ir stabilumą regione. Priešingai, JT kariai kaltinami šališkumu ir pagalba toliau eskaluojant padėtį. Svarbu, kad ši problema būtų išspręsta.

Milžiniškos JT misijai, įskaitant humanitarinę pagalbą, skirtos išlaidos (daugiau kaip 7 mlrd. EUR) gali būti pateisinamos, tik jei iš tikrųjų aišku, kam tiksliai šios lėšos panaudotos. Kadangi šioje rezoliucijoje nėra konkrečiai reikalaujama, kad tai būtų išaiškinta, aš susilaikiau.

Bart Staes (Verts/ALE), raštu. – (NL) Mes negalime likti abejingi baisiems Kongo Demokratinėje Respublikoje tebevykstantiems reiškiniams: žmogžudystėms, nusikaltimams žmoniškumui, vaikų verbavimui į kareivius? bei seksualiniam smurtui prieš moteris ir mergaites. Reikia dėti daugiau pastangų siekiant nutraukti užsienio ginkluotų grupuočių veiklą KDR rytinėje dalyje. Tarptautinė bendruomenė negali tik bejėgiškai stebėti įvykių. Ji turi užtikrinti, kad būtų veiksmingai ir sąžiningai laikomasi 2009 m. kovo mėn. susitarimo dėl paliaubų. Iš dviejų naujausių JT vyriausiojo žmogaus teisių komisaro ataskaitų matyti, kad humanitarinė padėtis smarkiai blogėja.

MONUC vaidmuo itin svarbus, tačiau, siekiant efektyviau užtikrinti gyventojų saugumą, turi būti nuolat ryžtingai įgyvendinamas jos mandatas ir veiklos vykdymo taisyklės. MONUC buvimas vis dar reikalingas. Turi būti dedamos visos pastangos, kad ji galėtų visapusiškai vykdyti savo įgaliojimus, siekdama apsaugoti tuos, kuriems gresia pavojus. Taryba turi atlikti pagrindinį vaidmenį ir užtikrinti, kad Jungtinių Tautų Saugumo Taryba remtų MONUC, t. y. sustiprintų jos operacinius pajėgumus ir geriau apibrėžtų jos prioritetus (šiuo metu jų yra 41).

9. Balsavimo pataisymai ir ketinimai (žr. protokolą)

(Posėdis sustabdytas 12.40 val. ir atnaujintas 15.00 val.)

PIRMININKAVO: Rainer WIELAND

Pirmininko pavaduotojas

10. Ankstesnio posėdžio protokolo tvirtinimas

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Pone pirmininke, turiu pasiūlymą dėl darbo tvarkos. Šį rytą surengtas balsavimas dėl Europos Sąjungos ir Maroko derybų. Kadangi ką tik pateiktame, šios dienos data pažymėtame Komisijos dokumente sakoma, kad ES ir Maroko derybos dėl žemės ūkio produktų ir žuvininkystės sektorių vyksta, norėčiau sužinoti, ar Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijos pirmininkas turėjo omenyje šias derybas šį rytą, kai jis naudodamas derybas kaip argumentą pasiūlė pašalinti iš šios dienos darbotvarkės klausimą dėl Aminatou Haidar, Sacharos kovotojos, kuri buvo paskelbusi 32 dienų bado streiką ir kurios gyvybei šiuo metu gresia pavojus. Jei taip, tai šis dalykas turi būti tinkamai išaiškintas, nes tai, kas čia nutiko šį rytą, nepriimtina.

Pirmininkas. – Ačiū, ponio I. Figueiredo. Deja, aš negaliu jums nieko atsakyti, nes jau neprisimenu, ką frakcijos pirmininkas sakė šiandien vidurdienį.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Pone pirmininke, šį rytą iš darbotvarkės išbraukti du klausimai. Noriu paklausti apie rezoliuciją, dėl kurios susitarė parlamentinės frakcijos. Gal galėtumėte paaiškinti, pagal kurią Darbo tvarkos taisyklę klausimas buvo iškeltas ir tuoj pat surengtas balsavimas dėl klausimo, dėl kurio mes turėjome diskutuoti šią popietę, pašalinimo iš darbotvarkės?

Manau, kad tai svarbus klausimas ir kad šiandien posėdyje dalyvaujantys nariai turi būti apie tai tinkamai informuoti ypatingos skubos tvarka.

Pirmininkas. – Ponia I. Bilbao Barandica, tai buvo pasiūlymas pagal Darbo tvarkos taisyklių 140 straipsnį, pagal kurį leidžiama keisti darbotvarkę. Gaila, bet dabar galiu leisti kalbėti tik svarstomais klausimais. Nepradėsime šios diskusijos iš naujo. Norėčiau pabrėžti, kad iškart nutraukčiau bet kurį kalbėtoją, kuris bandys vėl pradėti diskusijas.

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Pone pirmininke, pagal Darbo tvarkos taisyklių 177 straipsnį „frakcija arba ne mažiau kaip keturiasdešimt Parlamento narių gali pateikti pasiūlymą atidėti diskusijas.“ Tai, kas įvyko šiandien ryte, įvyko labai neįprastu būdu. Faktiškai Darbo tvarkos taisyklėse apibrėžta, kad „apie ketinimą pateikti pasiūlymą atidėti diskusijas turi būti pranešta Parlamento pirmininkui ne vėliau kaip prieš dvidešimt keturias valandas, Parlamento pirmininkas nedelsdamas apie tai informuoja Parlamentą.“

Norėčiau paklausti, ar buvo laikomasi šios tvarkos, nes mūsų padėtis labai neįprasta? Tai pirmas kartas, kai, atsižvelgiant į labai rimtą padėtį, pvz., kaip ponios A. Haidar atveju, Europos Parlamentas negalėjo diskutuoti dėl rezoliucijos, dėl kurios susitarė visos parlamentinės frakcijos. Todėl norėčiau sužinoti, ar buvo laikomasi minėtos procedūros? Jei ne, rezoliucija turėtų būti svarstoma nedelsiant. Rezoliucija, dėl kurios susitarė visos parlamentinės frakcijos, turi būti grąžinta į darbotvarkę ir pateikta balsavimui..

Pirmininkas. – Ar dar kas nors nori tarti žodį dėl darbo tvarkos?

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Aš tik norėjau pasakyti, kad šiuo metu ponas M. Schulz jau atvyko į Parlamentą ir mums būtų malonu, jei jis galėtų atsakyti į klausimą, kurį posėdžio pradžioje, kol jo nebuvo, uždavė mūsų kolega narys.

(Plojimai)

Pirmininkas. – Pone C. Preda, tai buvo labai trumpas klausimas, bet jis nėra dėl darbo tvarkos.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (ES) Pone pirmininke, mes taip pat norime atkreipti dėmesį į Darbo tvarkos taisyklių 177 straipsnį. Turėdami mintyje šią taisyklę mes negalime suprasti, kaip galima pašalinti klausimą iš darbotvarkės; nebent tai būtų daroma iki atitinkamos diskusijos ar balsavimo.

Dėl to taip pat manome, kad Darbo tvarkos taisyklės taikytos netinkamai. Todėl raginame pirmininką išspręsti šį klausimą.

Pirmininkas. – Kadangi klausimai susiję su šiuo darbotvarkės klausimu, mielai jums į juos atsakysiu. Pagal Darbo tvarkos taisyklių 140 straipsnio 2 dalį darbotvarkę gali būti pakeista tam tikromis aplinkybėmis, taip pat ir „remiantis Parlamento pirmininko pasiūlymu“. Pasiūlymą dėl darbotvarkės iškėlė frakcijos pirmininkas, o Parlamento pirmininkas pritarė, kad dėl jo būtų balsuojama. Tai atitinka Darbo tvarkos taisyklių nuostatas.

Charles Tannock (ECR). – Pone pirmininke, turiu klausimą dėl darbo tvarkos, t. y. dėl mano frakcijos vardu iškeltos prašymo iki 15.00 val. atidėti balsavimą, kurį ragino surengti M. Schulz, kad mums būtų duota pakankamai laiko susipažinti su aplinkybėmis. Kad ir kaip keista, šis pasiūlymas Parlamentui nebuvo pateiktas. Pirmininkas tiesiog pateikė Parlamentui M. Schulzo pasiūlymą, tačiau nepateikė mano prašymo viską atidėti dviem ar trimis valandoms, kad galėtume nesikarščiuodami susipažinti su faktais. Aš protestuoju dėl to, kad mano pasiūlymas nebuvo pateiktas Parlamentui.

Pirmininkas. – Pone Ch. Tannock, klausimas dėl darbo tvarkos, kurį iškėlė M. Schulz, yra nuolatinis Darbo tvarkos taisyklių klausimas. Dėl to jūsų klausimas dėl darbo tvarkos buvo nereikalingas.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Pone pirmininke, norėčiau pabrėžti tai, ką pasakė ponas W. Meyer. Kalbėsiu trumpai. Daugelis narių, t. y. didelė dalis dalyvavusiųjų posėdyje šiame Parlamente, buvo labai nustebinti įvykių, susijusių su šio ryto pasiūlymu, dėl kurio visiškai netikėtai buvo surengtas balsavimas tokiu būdu, kuris nesuderinamas su galiojančių nuostatų dvasia ir jų neatitinka.

Pirmininkas. – Aš jums paaiškinau, kaip suprantu Darbo tvarkos taisykles. Dėl to pabrėžiu, kad procedūra atitinka Darbo tvarkos taisykles. Negaliu pritarti kitiems naujiems pasiūlymams dėl darbo tvarkos. Prašyčiau man atleisti. Mes turime svarstyti du svarbius klausimus. Pone J. Salafrancai, jei turite klausimų dėl darbo tvarkos, prašau kalbėti. Vis dėlto turiu jus įspėti, kad jus nutraukčiau, jei taip nėra.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Pone pirmininke, iš tiesų noriu kalbėti dėl darbo tvarkos. Šį rytą Europos Parlamento socialistų ir demokratų pažangiojo aljanso frakcijos pirmininkas paprašė pašalinti iš šios dienos darbotvarkės pasiūlymą dėl bendros rezoliucijos. Tai precedento neturintis sprendimas, todėl jis pagrįstas svariais argumentais, t. y. pabrėžta, kad ponios A. Haidar gyvybei kiltų pavojus.

Turėdama tai mintyje, taip pat atsižvelgdama ir į pono M. Schulzo išreikštą nuomonę, mano frakcija nenorėjo bloginti padėties.

Vis dėlto, mano nuomone, nėra jokios priežasties nuogąstauti, kad šio Parlamento pareiškimas galėtų kelti pavojų ponios A. Haidar gyvybei. Visų pirma negaliu suprasti, kodėl būtina imtis veiksmų pažeidžiant Darbo tvarkos taisykles.

Pone pirmininke, 177 straipsnyje aiškiai sakoma, kad informacija turėtų būti pateikta ne vėliau kaip prieš dvidešimt keturias valandas ir prieš prasidedant diskusijoms.

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Pirmininkas. – Pone I. Salafrancai, labai atsiprašau, bet nebegalime nagrinėti Parlamento narių ankstesnių šiandienos motyvų. Taip pat klausimas dėl to, kokia informacija gauta šiandien popiet, jau negali būti įtrauktas į šiandienos darbotvarkę. Todėl grįšiu prie mūsų darbotvarkės.

(Ankstesnio posėdžio protokolas patvirtintas)

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Pone pirmininke, manau, kad Darbo tvarkos taisyklių 140 straipsnis netaikomas skubos tvarka, todėl norėčiau paprašyti jūsų, kad šį klausimą išnagrinėtų Darbo tvarkos taisyklių komitetas, nes tai galėtų tapti pavoju precedentu.

Pirmininkas. – Su malonumu priimu šį pasiūlymą, tačiau jis taip pat nebuvo susijęs su klausimais dėl darbo tvarkos.

11. Plenarinių sesijų kalendorinis planas (žr. protokolą)

12. Diskusijos dėl žmogaus teisių, demokratijos ir teisinės valstybės principų pažeidimų

12.1. Uganda: prieš homoseksualus nukreipto įstatymo projektas

Pirmininkas. – Kitas darbotvarkės punktas – diskusijos dėl šešių pasiūlymų dėl rezoliucijos dėl prieš homoseksualus nukreipto Ugandos įstatymo projekto⁽¹⁾.

Michael Cashman, autorius. – Pone pirmininke, prašau Parlamento man atleisti, bet gal galėtume pereiti nuo klausimų dėl darbo tvarkos prie diskriminacijos problemos svarstymo.

Šiuo metu Ugandos parlamentui pateiktas įstatymo projektas ir kai kurie iš mūsų klausia, ką bendra tai turi su mumis? Tarptautinių įsipareigojimų, Kotonu susitarimo pažeidimai, taip pat žmogaus teisių pažeidimai negali mums nerūpėti; tai visuomet rodėme ir anksčiau.

Šiame įstatyme įtvirtintos žiaurios nuostatos. Norėčiau informuoti Parlamentą apie keletą iš jų, pvz.: kiekvienam homoseksualumu įtariamam asmeniui kyla pavojus būti įkalintam iki gyvos galvos arba tam tikromis aplinkybėmis jam gali būti skirta mirties bausmė; tėvams, nepranešusiems institucijoms apie savo lesbietę dukrą ar gėjų sūnų, būtų skirta bausmė ir galbūt treji metai kalėjimo; mokytojams, per 24 valandas nepranešusiems institucijoms apie lesbietes arba gėjus mokinius, taip pat būtų skirtos tokios pat bausmės; bet kokiam žemės savininkui, suteikusiam pastogę įtariamam homoseksualumui, grėstų septyneri metai laisvės atėmimo.

Įstatyme taip pat grasinama teisti ir bausti žmones, padedančius gėjams ar lesbietėms, pvz., kovojančius su AIDS ir ŽIV gydytojus, pilietinės visuomenės lyderius, dirbančius seksualinės ir reprodukcinės sveikatos srityse, arba sugadinti jų reputaciją. Taigi taip būtų trukdoma visuomenės sveikatos sistemai kovoti su ŽIV plitimu.

Ypač svarbu, kad Parlamento popietiniame posėdyje visi užmirštume visus savo prietarus ir stotume ginti tų, kurie daugiau grynųjų neturi. Todėl džiaugiuosi Komisijos nario K. De Guchto, atsakingo už vystymosi ir humanitarinę pagalbą, pareiškimu, taip pat Britanijos, Prancūzijos ir Švedijos Vyriausybių, taip pat prezidento B. Obamos ir JAV atstovų rūmų Užsienio reikalų komiteto pirmininko bei pirmininko pavaduotojo

⁽¹⁾ Žr. protokolą.

pareiškimais. Raginu Parlamentą teikti didelę reikšmę šiam klausimui ir paremti tuos Ugandos žmones, kurių šiuo metu niekas negirdi.

Marietje Schaake, autorius. – Pone pirmininke, praėjusių metų rugsėjį Ugandos parlamento narys pateikė Ugandos parlamentui vadinamąjį Antihomoseksualumo įstatymą. Remiantis šiuo įstatymu siūloma kriminalizuoti homoseksualumą ir bausti homoseksualus įkalinant juos iki gyvos galvos ar skiriant jiems mirties bausmę. Tai būtų taikoma ne tik šiems tariamiems nusikaltėliams, bet ir tiems, kurie nepranešė apie šiuos vadinamuosius nusikaltimus arba remia šių asmenų žmogaus teises ir dirba Ugandoje kitą su jais susijusį darbą.

Mums rūpestį kelia tai, jog taip pažeidžiama teisė į seksualinės orientacijos laisvę, taip pat žodžio laisvė, kurios yra žmogaus teisės, t. y. ne tik Europos, bet ir visuotinės vertybės.

Taip pat apskritai protestuojame prieš mirties bausmę ir norime prisijungti prie tarptautinės bendruomenės, reiškiančios rūpestį dėl NVO, kurioms gali tekti nutraukti savo veiklą Ugandoje.

Todėl mes pritariame prezidento B. Obamos ir kitų tarptautinės bendruomenės lyderių raginimui nepatvirtinti šio įstatymo projekto ir atlikti visų kriminalizuojančių homoseksualumą Ugandos įstatymų peržiūrą.

Charles Tannock, autorius. – Pone pirmininke, Uganda yra giliai krikščioniška šalis, kurioje laikomasi tradicinių vertybių. Homoseksualumas Ugandoje, kaip ir daugelyje Afrikos šalių, yra už įstatymo ribų. Mes, be abejo, turėtume labai atsargiai „skiepyti“ mūsų liberalesnes ir tolerantiškesnes vertybes kitiems, nes kartais tai gali duoti priešingų rezultatų.

Vis dėlto neturėtume bijoti pasisakyti prieš šį įžeidžiamą įstatymą, nes tai aiškiai žiaurus ir labai neproporcingas teisės aktas. Jis ne tik keltų pavojų homoseksualų saugumui ir laisvei Ugandoje, bet ir sugadintų Ugandos įvaizdį visame pasaulyje ir paverstų ją atstumtąja.

Uganda per pastaruosius du dešimtmečius daug pasiekė ir tam tikru atžvilgiu galėtų būti vertinama kaip Afrikos plėtros modelis. Kodėl Ugandos parlamentarai turėtų nuspręsti atsisakyti šio prestižo? Kodėl jie turėtų siekti, kad jų šalis būtų prilyginta žiauriam Iranui, kuriame homoseksualams reguliariai viešai vykdomos mirties bausmės?

Tikėkimės, kad mūsų bendras pasipiktinimas (šiam Parlamente ir daugelyje kitų parlamentų visame pasaulyje) šiuo žiauriu teisės aktu padės įtikinti Ugandos prezidentą jį vetuoti.

Ulrike Lunacek, autorė. – (DE) Pone pirmininke, kai kurie ankstesni kalbėtojai jau supažindino su šio įstatymo, kuris dabar pateiktas Ugandos parlamentui, detalėmis. Norėčiau papasakoti trumpą istoriją. Prieš ketverius ar penkerius metus pati lankiausi Kampaloje ir kartą vakare vienoje picerijoje, jos savininkui leidus, susitikau su lesbietėmis, gėjais ir transseksualais. Tą vakarą vienas vyriausybės ministrų pareiškė, kad ateityje tose vietose, kur susitinka lesbietės, gėjai ir transseksualai, vyks reidai. Man taip pat tą vakarą buvo šiek tiek baisu, kaip ir Ugandos lesbietėms ir gėjams. Laimei, tą kartą nieko neatsitiko, bet tai buvo Ugandoje plintančios homofobijos pradžia. Dabar siūlomas įstatymas, pagal kurį homoseksualumas ne tik laikomas nusikaltimu, kaip jau yra šiuo metu, bet ir numatoma mirties bausmė.

Tiek daug Afrikos valstybių vadovų, taip pat ir Y. Museveni, nemažai nuveikė savo šalių labui, bet dabar tuo remtis ir pareikšti, kad homoseksualumas yra neafrikietiškas reiškinys, yra tiesiog neteisinga. Homoseksualumas egzistavo visais laikais visose kultūrose visame pasaulyje visais istoriniais laikotarpiais ir egzistuos ir toliau nepaisant priimamų įstatymų. Džiaugiuosi, kad mums pavyko parengti bendrą rezoliuciją, kurią remia beveik visos frakcijos, nes svarbu išreikšti mūsų nepritariamą šiam įstatymui ir paremti Ugandos homoseksualus ir transseksualus. Negalime leisti primesti jiems neapykantą kurstančius įstatymus ir nieko nesakyti.

Mes Europos Sąjungoje privalome remti žmogaus teises visame pasaulyje ir priminti Ugandos parlamento narius, kad, pvz., Kotonu susitarime sakoma, jog visų žmonių orumas ir visų žmonių teisės turi būti gerbiamos ir ginamos. Taip pat tikiuosi, kad bus pritarta visai pasiūlytai rezoliucijai, nes svarbu, kad Ugandos organizacijos, ginančios homoseksualų ir transseksualų teises, palaikytų taip pat ir Europos Sąjunga.

Michèle Striffler, autorė. – (FR) Pone pirmininke, pone Komisijos nary, ponios ir ponai, atsakydama į klausimą „Kodėl Europos Parlamentas turėtų rūpintis šia problema?“ norėčiau pasakyti, kad prieš homoseksualus nukreipto įstatymo projektas, pateiktas Ugandos parlamentui, rodo visišką pagrindinių laisvių nepaisymą ir jokių būdu neturi būti priimtas.

Pagal galiojančius Ugandos teisės aktus homoseksualumas jau laikomas nusikaltimu. Ne vienerius metus NVO skelbia pavojų dėl vykdomos prievartos šių grupių atžvilgiu. Jeigu naujasis įstatymas 2010 m. sausio mėn. bus priimtas, jis pablogins padėtį ir homoseksualumas bus baudžiamas laisvės atėmimu iki gyvos galvos arba mirties bausme, jei homoseksualus asmuo užsikrėtęs ŽIV.

Šis įstatymas taip pat būtų didelė kliūtis kovoje su AIDS. Afrikoje galioja ir kiti prieš homoseksualus nukreipti teisės aktai. Tačiau šis yra išskirtinis, nes, kaip pasakė ponas M. Cashman, juo remiantis piliečiai būtų verčiami pranešti apie homoseksualų elgesį per 24 valandas. Homoseksualaus asmens gydytojas, tėvai ar mokytojas turėtų pranešti apie jį policijai, priešingu atveju grėstų kalėjimas.

Be to, šiuo įstatymu pripažįstama nusikaltimu teisėta nevyriausybinių organizacijų, tarptautinių donorų ir humanitarinių organizacijų, kurios siekia ginti ir skatinti žmogaus teises Ugandoje, veikla.

Kai tik šis įstatymas buvo pateiktas Vyriausybei Kampaloje, jį griežtai pasmerkė žmogaus teisių gynėjai visame pasaulyje, kelios valstybės, įskaitant Prancūziją, JAV...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

ir Komisijos narys K. De Gucht, atsakingas už vystymosi ir humanitarinę pagalbą. Uganda turi laikytis savo įsipareigojimų pagal tarptautinę humanitarinę teisę ir Kotonu susitarimą.

Jei padėtis nepasikeis, Europos Sąjunga turės skubiai pateikti protestus Ugandos valdžios institucijoms ir iš naujo apgalvoti savo santykius su Uganda.

Pirmininkas. – Ponia M. Striffler, galėjote kalbėti dar 12 sekundžių. Būtumėte galėjusi skaityti šiek tiek lėčiau, tada daugiau jūsų kolegų narių būtų klausęsi dar geresnio vertimo. Patarčiau nariams, kurie skaito savo kalbas, jas iš anksto pateikti vertėjams, nes tai padėtų pagerinti vertimo kokybę.

Filip Kaczmarek, PPE frakcijos vardu. – (PL) Pone pirmininke, kai kas mano, kad neturėtume užsiimti šiuo klausimu, nes ginant homoseksualų teises nepagrįstai išplečiamos žmogaus teisės. Tai neteisinga.

Visuotinėje žmogaus teisių deklaracijoje pripažįstama, kad kiekvienas asmuo turi teisę naudotis šiomis žmogaus teisėmis be jokių skirtumų. Diskriminacijos dėl seksualinės orientacijos draudimas nėra kažkas naujo. Problema ta, kad ne kiekvienas nori pripažinti, jog ši diskriminacijos rūšis yra žmogaus teisių pažeidimas.

Ugandoje ir kai kuriose kitose Afrikos šalyse girdėti balsų, teigiančių, kad mūsų susirūpinimas šiuo klausimu yra neokolonizmo išraiška arba kad mes kišamės į reikalus, kurie mūsų neliečia. Tai taip pat neteisinga. Mes kalbame apie visuotines, universalias teises. Tai nėra vien užgaida. Mes gerbiame Ugandos ir kitų valstybių nepriklausomumą, tačiau negalime tylėti, kai, užuot ribojus diskriminaciją, mėginama ją didinti.

Kader Arif, S&D frakcijos vardu. – (FR) Pone pirmininke, ponios ir ponai, džiaugiuosi, kad šiandien turime galimybę kalbėti apie rugsėjo 25 d. Ugandos parlamentui pateiktą prieš homoseksualus nukreiptą įstatymo projektą.

Manau, kad tokiu metu, kai matome augantį žmogaus teisių pažeidimų skaičių, turint mintyje šį prieš laisvės nukreiptą įstatymą, labai svarbu, kad Europos Parlamentas nesusiektų atskirų savo politinių frakcijų nesutarimų ir sugebėtų kuo griežčiausiai pasmerkti šį įstatymą bei pareikalauti Ugandos parlamento atmesti šį įstatymo projektą ir persvarstyti savo nacionalinės teisės aktus, kad homoseksualumas būtų dekriminalizuotas.

Kaip ką tik pažymėjo ponas M. Cashman, visos NVO pasisakė prieš šį įstatymo projektą, kurį, be to, jos laiko rimta kliūtimi kovojant su AIDS. Komisija per savo narį K. De Guchtą ir dauguma valstybių narių, prisidėdamos savo balsais prie prezidento B. Obamos pareiškimų, jau pasmerkė šią iniciatyvą.

Todėl, jei šis įstatymas būtų patvirtintas, raginu Komisiją persvarstyti mūsų santykius su Uganda. Šalis, kuri taip pažeistų ne tik tarptautinę teisę, bet ir pagrindinius Kotonu susitarimų principus, negalėtų toliau naudotis Europos Sąjungos parama.

Ponios ir ponai, baigdamas norėčiau pabrėžti, kad kiekvienas žmogus turi teisę į seksualinės orientacijos laisvę be baimės būti įkalintas ar nubaustas mirties bausme. Šis principas nediskutuotinas.

Raül Romeva i Rueda, Verts/ALE frakcijos vardu. – Pone pirmininke, būčiau pageidavęs pradėti šią diskusiją kalbėdamas apie Aminatou Haidar atvejį. Tačiau dėl mums jau žinomų priežasčių negaliu. Bet koku atveju

teisių pripažinimo Ugandoje klausimas taip pat nusipelno mūsų dėmesio, ir tai mums dar kartą primena, kad esame priversti priimti naują dokumentą, pasmerkiantį homofobiją.

Anksčiau esame priėmę keletą rezoliucijų šiuo klausimu, įskaitant mažumų apsaugą ir kovos su diskriminacija politiką. Šiandien jau priimtus dokumentus turime papildyti nauju tekstu. Vien Ugandos parlamento nario bandymui pateikti prieš homoseksualumą nukreiptą įstatymą turi būti duotas politinis atsakas.

Į pasiūlytą įstatymą įtrauktos nuostatos, pagal kurias numatoma bausti tariamai homoseksualius, biseksualius ar transseksualius asmenis juos įkalinant iki gyvos galvos ar skiriant mirties bausmę. Be to, į įstatymo projektą įtraukta nuostata, pagal kurią kiekvienam asmeniui, įskaitant heteroseksualus, gali būti skirta įkalinimo iki trejų metų bausmė, jeigu tokie asmenys per 24 valandas nepraneša apie visų pažįstamų homoseksualių, biseksualių ar transseksualių asmenų arba tokių asmenų žmogaus teises remiančių asmenų tapatybę. Tai reiškia, kad kiekvienas iš mūsų dėl šių priežasčių taip pat gali būti patrauktas į teismą.

Turime priminti Europos Sąjungai ir tarptautinėms organizacijoms, kad lytinė orientacija yra klausimas, patenkantis į asmens teisės į privatumą sritį; šią teisę garantuoja tarptautinė žmogaus teisių teisė, pagal kurią turėtų būti skatinami lygybė ir nediskriminavimas, kartu užtikrinant žodžio laisvę. Jei įstatymas būtų priimtas, prašome tarptautinių donorų, vyriausybinių ir nevyriausybinių, nutraukti savo veiklą tam tikrose srityse.

Griežtai nepritariu jokiems žingsniams, kuriais siekiama grįžti prie mirties bausmės taikymo. Jei Ugandos valdžios institucijos nepatenkintų šių reikalavimų ir įstatymas įsigaliotų bei būtų pažeidžiamos tarptautinės žmogaus teisės, turėtume paraginti Tarybą ir Komisiją persvarstyti savo santykius su Uganda. Dėl to norėčiau priminti Ugandos Vyriausybės įsipareigojimus pagal tarptautinę teisę ir pagal Kotonu susitarimą, kuriais raginama gerbti universalias teises.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Europa turi imtis veiksmų šiuo klausimu visomis turimomis priemonėmis, ypač įgyvendinant Kotonu susitarimą. Turime reikalauti nedelsiant atšaukti šį drastišką įstatymą; kitaip tai turės pasekmių ekonominiam ir politiniam bendradarbiavimui su Uganda.

Kai susipažinau su šio siūlomo teisės akto turiniu ir kai išgirdau pranešimus apie liūdnius homoseksualių asmenų likimus Ugandoje, Sudane, Irane ir Nigerijoje, iš kurių paminėti tik keli pavyzdžiai, supratau, kokios, deja, vis dar gilios homofobijos šaknys daugelyje kultūrų ir kaip šiurkščiai pažeidžiami tų šalių įsipareigojimai žmogaus teisių srityje. Vaidmuo, kurį atlieka kraštutiniai dešinieji krikščionys evangelikai JAV, mobilizuodami ir finansuodami kelias tokio pobūdžio iniciatyvas Afrikoje, yra sukrečiantis.

Europa ir jos institucijos turi dėti visas pastangas, kad minimose šalyse būtų neutralizuota ir įveikta žalinga, tamsuoliška šių netolerancijos veiksnių, kurie skatina naują neapykantos nusikaltimų bangą Afrikoje, įtaka.

Luis Yáñez-Barnuevo García (S&D). – (ES) Pone pirmininke, labai džiaugiuosi, kad Ugandos įstatymo, sukėlusio tokį mūsų pasipiktinimą, klausimu visi prašę žodžio Parlamento frakcijų nariai kalbėjo vienu balsu. Manau, tai rodo viso Parlamento vieningumą. Paprašiau žodžio tiesiog norėdamas prisidėti savo balsu prie kitų prieš balsuojant.

Palaikau poną M. Cashmaną, autorius ir kalbėjusius frakcijų atstovus. Mano motyvas yra tai, kad siekdami kovoti su netolerancija, diskriminacija, o šiuo atveju taip pat ir homofobija bei mirties bausme, turime būti labai tvirti ir raginti Komisiją bei Tarybą taip pat būti ryžtingomis. Turime nenusileisti, kol šis neteisingas įstatymas nebus atšauktas. Įstatymo priėmimas prilygtų Ugandos sugrįžimui į kolonializmo laikus.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Aš taip pat noriu pasakyti, kad esu pasipiktinęs dėl aptariamo įstatymo pateikimo. Savaiame suprantama, Europa negali pritarti tam, kad asmeniui dėl lytinės orientacijos ir dėl informacijos apie asmens lytinę orientaciją nepranešimo būtų taikomos sankcijos.

Taip pat norėčiau pabrėžti, kad mūsų diskusija vyksta tuo metu, kai svarstoma antroji Kotonu susitarimo peržiūra. Uganda yra šio susitarimo šalis, o jame labai aiškiai nurodyta, kad būtina gerbti žmogaus teises. Taip pat šią savaitę, pirmadienį, Vystymosi komitete balsavau už ponios E. Jolie pranešimą Kotonu susitarimo tema.

Manau, šiandienos diskusija, nors ji galėjo vykti anksčiau, praeitą mėnesį, rodo, kad esame tokioje padėtyje, kai, žinoma, negalime neatmesti to, kas vyksta Ugandoje.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Pone pirmininke, norėčiau prisidėti prie šios diskusijos visiems primindamas, kad kitą gegužę Kampaloje, Uganda, vyks Tarptautinio baudžiamojo teismo statuto peržiūros konferencija. Nuo šios svarbaus baudžiamojo teismo įsteigimo praėjo lygiai 10 metų, ir tikiuosi, kad Ugandos

Vyriausybė išsamiai išnagrinės savo teisės aktą siekdama užtikrinti, kad jis atitiktų tarptautinius susitarimus ir neprieštarautų nediskriminavimo principui.

Paweł Samecki, *Komisijos narys*. – Pone pirmininke, Komisija yra labai susirūpinusi dėl įstatymo, nukreipto prieš homoseksualus, projekto, kuris neseniai pateiktas Ugandos parlamentui. Jei įstatymas bus priimtas, jis iškels rimtų klausimų dėl žmogaus teisių, kurios Komisijai labai svarbios.

Komisija mano, kad bausmių dėl homoseksualumo taikymas, kaip numatoma įstatyme, prieštarautų JT žmogaus teisių konvencijoms. Uganda ratifikavo šias konvencijas. Taigi ji yra teisiškai įsipareigojusi jų laikytis nedarydama jokių skirtumų ir nediskriminuodama. Nacionaliniai teisės aktai turi būti suderinti su tarptautiniais įsipareigojimais dėl žmogaus teisių. Įstatymas taip pat prieštarautų ES remiamai 2008 m. gruodžio 18 d. JT deklaracijai dėl lytinės orientacijos ir lyties tapatybės, kurioje kalbama apie homoseksualumo dekriminalizavimą.

Komisijos narys K. De Gucht asmeniškai iškėlė šias problemas lapkričio mėn. laiške prezidentui Y. Museveniui. Jis pabrėžė, kad Komisija ir Europos Parlamentas teikia didelę reikšmę pagarbai žmogaus teisėms. Vis dėlto jis išreiškė įsitikinimą, kad prezidentui vadovaujant tokie reakcingi teisės aktai nebus priimami.

Pirmininkaujanti valstybė narė ir misijos Ugandoje vadovai taip pat kelis kartus kėlė šį klausimą Ugandos Vyriausybei per susitikimus su ministru pirmininku ir teisingumo ministru, susitikimus pagal 8 straipsnį ir susitikimuose su Ugandos žmogaus teisių komisija. Savo paskutiniame gruodžio 3 d. demarše ES pirmininkaujanti valstybė narė ir vietos trejetas susitiko su užsienio reikalų ministru, kuriam jie dar kartą išreiškė rimtą susirūpinimą, patvirtino savo paramą pagrindinėms laisvėms ir priminė, kad Uganda prisiėmusi tarptautinius įsipareigojimus. Ministras, paminėdamas tradicines vertybes ir kultūros tradicijas, kurioms pakeisti reikia laiko, ir tariamai surežisuotą kampaniją, siekiant pasinaudoti nelaimingais žmonėmis ir įtraukti juos į homoseksualumą, įrodymus, atkreipė dėmesį į ES poziciją ir įsipareigojo asmeniškai perduoti ją ministrų kabinetui ir parlamentui, kad jie galėtų priimti pagrįstą sprendimą.

Komisija tikisi, kad remiantis dabartinės ES ir Ugandos partnerystės dvasia šie, taip pat ir kitų veikėjų pateikti demaršai paskatins persvarstyti siūlomą teisės aktą, kad jis atitiktų tarptautinius nediskriminavimo dėl seksualinės orientacijos principus.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks po diskusijų.

12.2. Azerbaidžanas: saviraiškos laisvė

President. – Kitas punktas yra diskusijos dėl septynių pasiūlymų dėl rezoliucijos dėl Azerbaidžano: saviraiškos laisvė.

Fiorello Provera, *autorius*. – (IT) Pone pirmininke, ponios ir ponai, Europa pradėjo įdomios Rytų partnerystės projektą, kuriuo remiamas ir skatinamas bendradarbiavimas su šešiomis šalimis – Armėnija, Baltarusija, Gruzija, Moldova, Ukraina ir Azerbaidžanu.

Tokia veikla gerina Europos Sąjungos ir šių šalių santykius ir gali paskatinti demokratinį bei ekonominį šio regiono vystymąsi, nors ir nevienodu mastu, atsižvelgiant į kiekvienos šalies istoriją. Atsižvelgiant į šią protingą politikos strategiją, mano nuomone, netinkama rengti šias skubias diskusijas dėl dviejų jaunų tinklaraščių autorių, nuteistų po įvykių, su kuriais susijęs teismo procesas dar tęsiasi, kai pamirštami kiti iš tikrųjų tragiški atvejai, pvz., neseniai įvykęs 57 žmonių, kurie susirinko paremti prezidento rinkimų kandidatą Filipinuose, nužudymas.

Visos Parlamento frakcijos, išskyrus mūsų, remia pasiūlymą dėl rezoliucijos dėl Azerbaidžano, kuri yra šiurkšti ir nedera su partnerystės iniciatyvomis, kurias pradėjome. Esu įsitikinęs, kad dėl griežtų nuostatų, kurios išdėstytos šioje šiandien balsavimui pateiktoje rezoliucijoje, gali ne tik paaštrėti Azerbaidžano Vyriausybės santykiai su Europa, bet ir neigiamai paveikti šių dviejų jaunų žmonių bylą, pvz., dėl šios rezoliucijos jie galėtų būtų neatleisti nuo bausmės.

Šiuo atžvilgiu norėčiau priminti jums vakar per plenarinį posėdį priimtą sprendimą, kuriuo atmetėme rezoliuciją dėl Aminatou Haidar atvejo, kad nebūtų pakenkta vykstančioms diplomatinėms deryboms. Be to, manau, nedera tame pačiame posėdyje pateikti balsavimui dvi rezoliucijas, vieną dėl Baltarusijos, o kitą – dėl Azerbaidžano, kurių tonas labai skiriasi, nors šios dvi šalys priklauso tai pačiai Rytų partnerystei.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, autorė. – (PL) Kai šių metų lapkričio 11 d. Europoje buvo pažymimos Pirmojo pasaulinio karo pabaigos metinės, Azerbaidžane kelių metų laisvės atėmimo bausmė skirta keliems žurnalistams, išdrįsusiems parašyti apie šalyje plačiai paplitusią korupciją ir nedarbą. Žurnalistai oficialiai apkaltinti chuliganizmu ir terorizmu.

Pagal organizacijos „Freedom House“ vertinimą Azerbaidžanas įvardijamas kaip šalis, kuri nėra laisva. „Žurnalistai be sienų“ teigia, kad pagal žodžio laisvės padėtį Azerbaidžanas užima 146 vietą iš 175 tirtų šalių. Iš tyrimų, kuriuos atliko „Economist Intelligence Unit“, vertindama Azerbaidžaną politinių laisvių požiūriu, taip pat matyti nerimą keliančių ženklų. Atsižvelgiant į tai, Azerbaidžano valdžios institucijų atsisakymas pernai suteikti lengvatas užsienio žiniasklaidai, pvz., BBC ir Laisvosios Europos radiui, niekam neturėtų kelti nuostabos.

Manau, atėjo laikas Europos Sąjungai persvarstyti savo požiūrį į Azerbaidžaną ir, pasinaudojant Baku dalyvavimu Europos kaimynystės ir partnerystės politikoje, pradėti daryti didesnę spaudimą jo valdžios institucijoms. Be to, norėčiau prisidėti savo balsu prie mano frakcijos raginimo nedelsiant paleisti įkalintus žurnalistus ir tinkamai pertvarkyti Azerbaidžano teisę.

Marietje Schaake, autorė. – Pone pirmininke, Azerbaidžanas yra pasirašęs kelis partnerystės susitarimus su ES. Jis aktyviai dalyvauja Europos kaimynystės politikoje, taip pat Rytų partnerystės iniciatyvoje. Tai liečia ne tik prekybą. Azerbaidžanas taip pat įsipareigojo gerbti demokratiją, žmogaus teises ir teisinės valstybės principus. Tačiau dabartinis režimas šiuo metu visam tam kelia rimtą grėsmę.

Šiandien kalbame apie Eminem Milli ir Adnan Hajizade atvejį, simbolizuojantį nepriklausomos žiniasklaidos, saviraiškos laisvės ir pilietinės visuomenės suvaržymus, kurie yra gerokai didesni ir plačiau paplitę, nei vien dviejų vadinamųjų tinklaraščių autorių byla. Jie iš tiesų naudojami naujosiomis ryšio priemonėmis, kaip antai Facebook ir Twitter, savo jaunimo organizacijos darbe, bet faktas tas, kad mes net nežinome, kodėl jie įkalinti, nes juos ginantys įrodymai teismo metu nagrinėjami nebuvo ir teismo procesas neatitiko tarptautinių standartų ir iš tiesų atrodo sufabrikuotas.

Jei negalime būti tikri, kad Azerbaidžano Vyriausybė liks ištikima savo pasiryžimui siekti demokratijos, žmogaus teisių ir teisinės valstybės, kaip numatyta įvairiuose susitarimuose, kuriuos ji pati pasirašė su ES, Europa išvis negali laikyti Azerbaidžano patikimu partneriu; tas pats pasakytina ir apie prekybos santykius.

Šia rezoliucija Azerbaidžano Vyriausybė raginama vykdyti savo pažadus ir pradėti stiprinti savo patikimumą tarptautinėje bendruomenėje gerbdama savo piliečius, suteikdama jiems demokratines ir žmogaus teises bei sudarydama sąlygas laikytis teisinės valstybės principo.

Vakar šiuose Europos piliečių rūmuose įteikėme A. Sacharovo premiją ir klausėmės labai įspūdingos premijos laureato A. Kovaliovo kalbos, jis sakė, kad baimę gali įveikti tik minties laisvė, o minties laisvė gali būti išreikšta tik tada, kai iš tikrųjų yra užtikrinta saviraiškos laisvė. Kai klausomės tų žmonių, kurie paprasčiausiai kelia klausimus dėl opozicijos savo vyriausybei galimybes, mes, europiečiai, turime suprasti, kad ši galimybė ir turi būti užtikrinta, naudojantis bendradarbiavimu su Azerbaidžanu visose srityse.

Ulrike Lunacek, autorė. – (DE) Pone pirmininke, ankstesnė kalbėtoja paminėjo keletą šios rezoliucijos detalių. Priežastis parengti šią rezoliuciją, be kita, buvo 2009 m. liepos mėn. įvykęs incidentas: du jauni tinklaraščių autoriai, Eminem Milli ir Adnan Hajizade, buvo užpulti restorane, o kai po to nuvyko apie tai pranešti į policiją, buvo suimti patys.

Jie buvo patraukti baudžiamojon atsakomybėn, ir, pasak visų tarptautinių stebėtojų, įskaitant ir „Amnesty International“, teismo procesas toli gražu nebuvo objektyvus. Pvz., nebuvo parodytas vaizdo įrašas, kuris, regis, buvo nufilmuotas tame restorane ir kuriame aiškiai matyti, kas ką užpuolė ir kad užpuolikai buvo kiti asmenys, o ne šie du tinklaraščių autoriai.

Todėl aišku, kad šis teismo sprendimas neatitinka teisei valstybei būdingų kriterijų. Labai tikiuosi, kad per antrąjį teismo procesą, jei jis įvyks, bus pateikti visi įrodymai.

Džiaugiuosi, kad mums pavyko pateikti rezoliuciją, kurią remia beveik visos frakcijos. Apgailestauju, kad pono F. Provera frakcija prie mūsų neprisijungia ir vietoj to pabrėžia, kad turėtume laukti, kol reikalas išsispres savaime, ir naudotis diplomatiniais kanalais.

Pone F. Provera, manau, būtina, jog Parlamentas, kurį su Azerbaidžano parlamentu sieja partnerystė, aiškiai išreikštų savo nuomonę. Žmogaus teisės yra esminis dalykas. Ponia M. Schaake vakar kalbėjo apie A. Sacharovo premiją. Mes turime pasisakyti už minties laisvę visose pasaulio dalyse ir užtikrinti, kad ji būtų ginama.

Prezidentas I. Alijevas yra ne kartą kalbėjęs apie tai, kokios svarbios kiekvieno žurnalisto teisės ir kad jos turi būti ginamos valstybės. Mūsų uždavinys yra visiems tai priminti, ir aš labai tikiuosi, kad ateityje vėl bus priimta rezoliucija dėl Azerbaidžano parlamento bei Europos Parlamento partnerystės, nors, deja, to nepavyko padaryti prieš dvi savaites.

Joe Higgins, autorius. – Pone pirmininke, džiaugiuosi, kad atkreiptas dėmesys į pasibaisėjamą keliantį ir nuoseklų žmogaus teisių nepaisymą Azerbaidžane: nėra žiniasklaidos laisvės, dešimtys žurnalistų įkalinti, nemažai sumušta, o keletas per paskutinius kelis metus net nužudyti. Bet turime paklausti, kodėl I. Alijevo režimas vykdo tokias šiurpias represijas. Priežastis, žinoma, ta, kad bandoma dangstyti milžiniška korupcija, egzistuojančia šioje šalyje, pasižymintį režimą. Valdantysis elitas pasakiškai praturtėjo, ypač naftos ir dujų pramonėje, nors 90 proc. Azerbaidžano gyventojų gyvena didžiulio skurdo sąlygomis ir nėra gavę jokios naudos iš savo šalies gamtinių išteklių.

Vakarų vyriausybės ir daugianacionalinės korporacijos, kaip įprasta, šiuo atžvilgiu ypač veidmainiauja. Jos reguliariai derasi su režimu dėl verslo veiklos palengvinimo, ir bendrovės gauna didžiulius pelnus naudodamos gamtinius išteklius, iš tikrųjų priklausančius Azerbaidžano žmonėms. Vakarų vyriausybės turėtų būti paklaustos, kodėl jos nereikalauja, kad naftos šaltiniai būtų naudojami žmonių gyvenimui pakeisti, o ne šiam režimui palaikyti.

Europos Parlamento nariai visiškai teisingai griežtai pasmerkė tai, kad Azerbaidžane užgniaužiama teisė laisvai reikšti kitokią nuomonę ir demonstruoti, ir negaliu nepasinaudoti šia galimybe pasmerkti taip pat ir gėdingą pastarųjų dienų protestų Kopenhagoje slopinimą, vykdytą Danijos policijos, kuri suėmė beveik 1 000 visiškai taikių protestų, surakino juos ir paliko gulėti kelias valandas šaltyje.

Kai aš protestavau ir reikalavau paleisti kelis CWI (socialistų) kolegas, policijos atstovai patys man pasakė, kad tai buvo prevencinis areštas, prevencinis sulaikymas. Tai, kas taikoma Azerbaidžanui, tikrai turėtų būti taikoma ir Europos Sąjungos valstybėms narėms.

Ryszard Antoni Legutko, autorius. – (PL) Pone pirmininke, Azerbaidžane už gana švelnią ir atsargią Vyriausybės kritiką du žmonės, skyrus jiems griežtas bausmes, pateko kalėjimą. Ką tai reiškia?

Pirma, šalyje nėra patikimų teisinių institucijų ir mažai tikėtina, kad tokios institucijos bus sukurtos. Antra, Azerbaidžane egzistuoja autoritarinė sistema, kuri imasi kontroliuoti vis daugiau politinio gyvenimo sričių. Bet koks nuolaidžiavimas baudžiamas. Ką galime padaryti šioje padėtyje?

Mes iš tikrųjų turėtume įsikišti kiekvienu konkrečiu teisingumo pažeidimo atveju, kaip darome šioje diskusijoje. Tokie veiksmai gana dažnai būdavo sėkmingi. Gerokai sunkiau priversti imtis institucinių pokyčių. Iki šiol ES pastangos šioje srityje buvo nepatenkinamos, iš dalies todėl, kad vis dar esame atlaidūs vienų tironų atžvilgiu ir labai garsiai kritikuojame kitus. Organizacijos „Memorial“ atstovai tai keletą kartų minėjo šiame Parlamente.

Taip pat turime problemų iš dalies ir dėl to, kad autoritarizmo atsikratymo procesas labai sudėtingas, sunkus ir ilgas. Ši išvada labai pesimistinė, bet baigiu tokia mintimi: nepaisant visko, turime tęsti savo pastangas ir nuosekliai daryti spaudimą.

Tunne Kelam, autorius. – Pone pirmininke, šių metų pradžioje Europos Sąjunga padarė pareiškimą dėl žiniasklaidos laisvės Azerbaidžane. Deja, po to, kai susirūpinimas dėl žiniasklaidos laisvės buvo išsakytas eiliniame posėdyje su Azerbaidžano parlamento nariais, atsakomosios reakcijos nesulaukėme. Todėl Europos Parlamentas turi užimti poziciją. Tai, beje, bus paskutinė mūsų 2009 m. priimta rezoliucija.

PPE frakcija labiausiai susirūpinusi dėl pablogėjusios žiniasklaidos laisvės padėties šioje šalyje, ir džiaugiuosi, kad tas pats kelia rūpestį visoms frakcijoms. Plačiai palitusi opozicijos žurnalistų puolimo, persekiojimo ir nuteisimo praktika kelia nerimą. Raginame Azerbaidžano valdžios institucijas nedelsiant paleisti įkalintus žurnalistus. Tai taip pat liečia ir du jaunus tinklaraščių autorius.

Antroji problema yra neseniai priimtas Azerbaidžano valdžios institucijų sprendimas panaikinti kai kurių tarptautinių radijo stočių, pvz., „Laisvosios Europos radijo“, „Amerikos balso“, BBC, *World Service* ir kt., FM radijo licencijas, atimant iš šios šalies klausytojų vertingus ir nepriklausomus informacijos šaltinius. Taigi prašau kolegų pritarti rezoliucijos 7 dalies žodiniam pakeitimui: t. y. ne tik išreikšti apgailėstą padėtį, bet ir paraginti Azerbaidžano Vyriausybę atšaukti savo sprendimą ir atnaujinti minėtų radijo stočių FM licencijas.

Kaip vakar šioje salėje pasakė Sergejus Kovaliovas, informacijos įvairovė, laisvė ir nepriklausomumas turi lemiamą reikšmę stipriai pilietinei visuomenei. Tai visiškai pasakytina ir apie ES santykius su Azerbaidžanu.

Laima Liucija Andrikienė, PPE frakcijos vardu. –Pone pirmininke, Azerbaidžanas yra svarbus Europos Sąjungos partneris. Jis, be abejo, yra svarbus partneris siekiant užtikrinti Europos energetinį saugumą.

Vis dėlto, kad ir kokios svarbios būtų nafta ir dujos, jos dar ne viskas. Azerbaidžanas prisiėmė įsipareigojimus siekti demokratinės ir pliuralistinės visuomenės, kaip nustatyta Partnerystės ir bendradarbiavimo susitarime bei politikoje dėl Rytų partnerystės, kurioje Azerbaidžanas ketina visapusiškai dalyvauti. Mes turėtume teigiamai įvertinti prezidento I. Alijevo teisinga kryptimi žengtus žingsnius, pvz., 119 kalinių, įskaitant penkių žurnalistų, paleidimą 2007 m. pabaigoje.

Tačiau žiniasklaidos laisvės padėtis tik blogėja. Žinome nemažai pavyzdžių, patvirtinančių šį teiginį, pvz., tinklaraščių autorių bylą, BBC, „Laisvosios Europos radijo“ licencijų atvejus ir t. t. Neturime vengti Azerbaidžanui priminti, kad žmonės turi turėti teisę kalbėti laisvai, net jei tai būtų kritiškas nusistatymas jų vyriausybės atžvilgiu. Tai pagrindinis demokratinės visuomenės principas, ir demokratinis Azerbaidžanas turi būti toks pats svarbus tikslas, kaip...

(Pirmininkas nutraukė kalbėtoją)

Vilija Blinkevičiūtė, S&D frakcijos vardu. – (LT) Saviraiškos laisvė yra pamatinė žmogaus teisė ir demokratijos pagrindas. Azerbaidžanas ratifikavo Europos žmogaus teisių konvenciją ir įsipareigojo laikytis šios konvencijos 10 straipsnio, kuris skirtas saviraiškos ir informacijos laisvei, nuostatų. Šiuo straipsniu įtvirtinama kiekvieno individo teisė laisvai išreikšti savo nuomonę, gauti ir skleisti informaciją, netrukdomam valdžios institucijų. Azerbaidžanas taip pat įsipareigojęs nepažeisti žmogaus teisių ir nesikėsinti į individo laisves bei užtikrinti demokratijos principus savo šalyje dalyvaudamas vykdant Europos kaimynystės politiką bei Rytų partnerystės iniciatyvą. Tačiau pastaruoju metu Azerbaidžane kyla pavojus teisei į saviraiškos laisvę ir laisvę jungtis į asociacijas, o žiniasklaidos veikla ribojama. Imamasi smurto prieš žurnalistus ir pilietinės visuomenės aktyvistus. Norėčiau paraginti, kad Azerbaidžanas atsižvelgtų į Europos Parlamento pasiūlymus ir raginimus tobulinti žmogaus teisių apsaugos sistemą ir užtikrintų pagarbą žiniasklaidos laisvei.

Ryszard Czarnecki, ECR frakcijos vardu. – (PL) Pone pirmininke, Azerbaidžano klausimas vėl atsidūrė Europos Parlamento darbotvarkėje. Kalbėjome apie Azerbaidžaną per ankstesnę kadenciją, kai priėmėme tris rezoliucijas, iš jų viena buvo apie žiniasklaidos laisvę šioje šalyje. Kalbėjome ir apie Pietų Kaukazo šalis, įskaitant Azerbaidžaną.

Mes domimės Azerbaidžanu ir jaučiame šiai šaliai didelę simpatiją. Ji žingsnis po žingsnio bando rasti savo kelią, ir iš tikrųjų vis labiau artėja prie Vakarų, o ne Rytų, pasaulio. Turėtume tai vertinti. Manau, kad mes labai palankiai žiūrime į Azerbaidžaną ir jo institucijas. Tačiau šis geranoriškumas nereiškia, kad turime nutylėti tai, kas mums nepatinka. Žinoma, tokių atvejų, kai du tinklaraščių autoriai įkalinami, nes pasakė, ką galvoja apie valdžios institucijas, neturėtų būti.

Turėtume remti Azerbaidžano valdžios institucijų europietiškas tendencijas, nes šioje šalyje nuolat vyksta politinė diskusija dėl to, ar ji turėtų labiau suartėti su Europos Sąjunga, ar su Rusija. Todėl turėtume palaikyti tuos, kurie nori būti arčiau Vakarų pasaulio. Vis dėlto palaikydami juos turime kalbėti apie vertybes, kuriomis remiasi šis pasaulis; spaudos laisvė ir saviraiškos laisvė yra esminės vertybės, ir turėtume tai aiškiai pasakyti.

Azerbaidžano padėtis iš tikrųjų nėra lengva, nes Rusija bando atkurti savo politinės ir ekonominės įtakos sferą, tačiau padėdami Azerbaidžano valdžios institucijoms artėti prie ES turime kalbėti apie šalies trūkumus.

Jaroslav Paška, EFD frakcijos vardu. – (SK) Saviraiškos laisvė yra labai svarbus demokratinės visuomenės aspektas. Todėl teisinga, kad ES labai atidžiai stebi bet kokius veiksmus, kuriais siekiama įbauginti tuos, kas atvira kritikuoja valstybės pareigūnų klaidas.

Žvelgdamas iš šios perspektyvos, suprantu Europos Parlamentui tekusį iššūkį išreikšti Azerbaidžano įstaigoms rūpestį dėl policijos tyrimo, organizuoto jaunų žmonių, satyriškai pavaizdavusių matomus politinio šalies gyvenimo trūkumus, atžvilgiu, rezultatų. Sutinku, kad negalime ignoruoti aiškiai nepalankių signalų iš Azerbaidžano, ir neabejoju Azerbaidžano politinės aplinkos kritika, tačiau taip pat manau, kad trūksta Europos Parlamento aiškaus kritiško dabartinių įvykių Filipinuose, kuriuose nužudyti 57 politiniai įkaltai, įvertinimo. Mano nuomone, turėtume kalbėti apie visas problemas, jaudinančias demokratinį pasaulį.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Pone pirmininke, po pirmųjų rinkimų į Europos Parlamentą 1979 m. man teko garbė dirbti su Otto von Habsburgu, kuris dabar sunkiai serga, kuriant šią Europos Parlamento žmogaus

teisių tradiciją, įskaitant šią aktualią ir skubią diskusiją ketvirtadienio popietę. 1994 m. buvau išrinktas į Europos Parlamentą ir man teko garbė dirbti su M. Schulzu ir kitais toliau plėtojant šią žmogaus teisių tradiciją, kuria teisėtai didžiujamės. Dėl to buvau sukrėstas, kai ponas F. Provera, remdamasis M. Schulzu, kuris to nenusipelnė, pareiškė, kad nederėtų užsiimti šiuo atveju, ir beveik pakartojo Azerbaidžano režimo grasinimus šalies piliečių teisių aktyvistų atžvilgiu pasakydamas, kad jie dėl to nukentės.

Šiandien paminėta žmogaus teisių premija. Gerai prisimenu, kad mums išreiškiant paramą Andrejui Sacharovui, Vytautui Landsbergiui ir kitiems kovotojams už pilietines teises irgi buvo sakoma: prašom nesikišti; mes pasinaudosime diplomatiniais kanalais, o jūs padarysite daugiau žalos, nei naudos. Dabar žinome, kad šioms žmonėms lemiamą reikšmę turėjo tai, kad Parlamentas aiškiai išsakė savo nuomonę. Todėl, pone M. Schulzai, ponios ir ponai, tęskime šią mūsų nepriklausomumo tradiciją ir ketvirtadienio popietę. Norėčiau paprašyti frakcijų vadovų suteikti mums laisvę veikti.

Tai neturi nieko bendra su frakcijų politika. Paskutiniame posėdyje vienas narys pareiškė, kad rengiamės susitikimams su Kinija, taigi negalime apie Kiniją kalbėti. Šiandien buvo kita tema, Vakarų Sachara. Galbūt atskirais atvejais tai pateisinama, bet esu labai susirūpinęs dėl mūsų darbo žmogaus teisių srityje. Ponios ir ponai, Azerbaidžano atvejis rodo, koks svarbus šiuo atveju kitoks požiūris. Ši šalis buvo sovietinė respublika. Buvo auginamos monokultūros, vėliau šalis buvo sunaikinta ir įvestas žiaurus režimas. Dabar ji pamažu pradeda tapti demokratiškesnė. Kaip Europos Tarybos narė, ji išipareigojo laikytis žmogaus teisių, ir mes turime padėti jai toliau eiti šiuo keliu.

(Plojimai)

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Aš taip pat pritariu tam, ką anksčiau pasakė ponas B. Posselt. Kartu raginu Azerbaidžano valdžios institucijas gerbti kiekvieno piliečio teisę į žodžio laisvę ir nedelsiant panaikinti kaltinimus dviem jauniems vyrams, pateiktus remiantis suklustotais įrodymais, kaip anksčiau paminėjo ponis U. Lunacek. Manau, šių veiksmų turi būti imtasi neatidėliojant, nes spaudos laisvės padėtis šioje šalyje labai pablogėjo, kaip nurodoma ir naujausiuose Europos Tarybos ir ESBO pranešimuose.

Taip pat manau, kad Azerbaidžano Vyriausybė turėtų nedelsdama imtis šių veiksmų, nes ji privalo laikytis išipareigojimų, kylančių iš Europos kaimynystės politikos ir Rytų partnerystės.

Baigdamas noriu pasakyti, kad mane taip pat sukrėtė tai, kaip pakrypo A. Haidaro atvejis, juo labiau, kad jos patiriamos kančios galėtų būti įveiktos tinkamai bendradarbiaujant Maroko ir Ispanijos valdžios institucijoms.

Manau, mūsų rezoliucija nebūtų padariusi jokios žalos, priešingai – ji būtų buvusi labai naudinga.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Pone pirmininke, norėčiau pacituoti Azerbaidžano konstitucijos 47 straipsnį: „Kiekvienas žmogus turi teisę turėti savo įsitikinimus ir juos laisvai reikšti.“ Deja, tai tik tušti žodžiai, nes Konstitucijos nesilaikoma.

Daugiau nei penkerius metus buvau ES ir Pietų Kaukazo šalių parlamentinio bendradarbiavimo komitetų narys. Lankiausi Azerbaidžane kiekvieno jungtinio parlamentinio posėdžio metu. Viename iš dokumentų yra punktas apie žodžio laisvės principų pažeidimą ir apie tai, kaip žurnalistai ir leidėjai, dažniausiai pateikus suklustotus kaltinimus, atsiduria kalėjime, taip pat kad jie sirgdami negauna medicinos pagalbos. Mums žinomas žurnalisto, kuris mirė, nes nebuvo suteikta medicinos pagalba, atvejis.

Turėjau galimybę apsilankyti Azerbaidžano kalėjimuose. Ten galiojantys standartai labai skiriasi nuo tų, prie kurių esame pripratę Europoje. Todėl gerai, kad tebesakome, jog Azerbaidžane turi būti laikomasi konstitucinių principų.

Paweł Samecki, Komisijos narys. – Pone pirmininke, Azerbaidžanas yra svarbus Europos Sąjungai kaip energijos gamintojas ir tranzito šalis, taip pat kaip šalis, prisidedanti prie regioninio stabilumo Pietų Kaukaze. Azerbaidžanas yra viena iš šešių Rytų partnerystėje dalyvaujančių šalių, ir mums labai svarbi pagarba bendroms vertybėms, kuriomis grindžiami šie santykiai.

Partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimas galiojo 10 metų. Tačiau Azerbaidžanas išreiškė pageidavimą kurti glaudesnius santykius su Europos Sąjunga ir sudaryti asociacijos susitarimą, kuris jį pakeistų.

Remiantis rugsėjo mėn. priimtu ES valstybių narių užsienio reikalų ministrų sprendimu pradėti rengti tokių susitarimų su Pietų Kaukazo šalimis sudarymui šiuo metu vyksta diskusijos dėl derybų nurodymų, įskaitant skirtų Azerbaidžanui.

Pagal Tarybos sprendimą derybų su visomis Pietų Kaukazo šalimis pradžia priklausys nuo to, ar padaryta pakankama pažanga vykdant būtinas politines sąlygas, būtent dėl teisinės valstybės ir pagarbos žmogaus teisėms, rinkos ekonomikos principų, taip pat tvaraus vystymosi ir gero valdymo.

Kiekvienais metais rengiame išsamų ir gerai apgalvotą įvertinimą, apibūdinantį kiekvienoje šalyje partnerėje pasiektą pažangą įgyvendinant jų veiksmų planus pagal Europos kaimynystės politiką. Ką tik pradėjome 2009 m. ataskaitos parengiamuosius darbus.

Neužbėgdamas už akių mūsų pranešimui norėčiau pateikti kelias pastabas, ypač dėl padėties, susijusios su pagrindinėmis laisvėmis ir žmogaus teisėmis. Mūsų 2008 m. ataskaitoje teigėme, kad „Azerbaidžane skatinant ekonomikos vystymąsi padaryta didelė pažanga, bet pagarbos žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms, demokratijos ir teisinės valstybės principui srityse ir toliau nuveikta per mažai.“

Nuo tada mes, deja, matėme kai kurių neigiamų pokyčių, įskaitant Konstitucijos pakeitimus, kuriais panaikinami valstybės vadovo įgaliojimų trukmės apribojimai, taip pat dviejų tiklaraščių autorių suėmimą ir vėlesnį nuteisimą.

Neigiami pokyčiai, be toliau blogėjančios žiniasklaidos laisvės padėties, taip pat apima ir besitęsiantį žmogaus teisių gynėjų, opozicijos aktyvistų ir žurnalistų baudžiamąjį persekiojimą.

Europos Sąjunga, naudodamasi įvairiais kontaktais, visais valdžios lygmenimis išitraukė į šių klausimų sprendimą ir darys tai toliau. Kartu Komisija telkia įvairias priemones, kad padėtų Azerbaidžanui įvykdyti naujojo susitarimo uždavinius.

Mes teikiame paramą pagal EKPP priemonę. Teikiame tikslingą paramą pagal bendrąją institucijų kūrimo programą. Tai bus svarbūs elementai, susiję su teisinės valstybės ir teismų nepriklausomumo principais.

Azerbaidžanas taip pat naudosis parama pagal Europos demokratijos ir žmogaus teisių iniciatyvą.

Galiausiai, pagal dabartinį partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimą siūlome įsteigti pakomitetą, kuris užsiimtų teisingumo, laisvės ir saugumo bei žmogaus teisių ir demokratijos klausimais. Tai bus svarbus papildomas keitimosi žiniomis forumas.

Pirmininkas. – Diskusijos baigtos.

Balsavimas vyks po diskusijų.

13. Balsuoti skirtas laikas

Pirmininkas. – Kitas darbotvarkės punktas – balsuoti skirtas laikas.

13.1. Uganda: prieš homoseksualus nukreipto įstatymo projektas (balsavimas)

13.2. Azerbaidžanas: saviraiškos laisvė (balsavimas)

- Prieš balsavimą dėl 7 dalies:

Laima Liucija Andrikiienė, PPE frakcijos vardu. – Pone pirmininke, PPE frakcijos vardu siūlau šį 7 dalies žodinių pakeitimą: žodžiai „apgailėstauja dėl Azerbaidžano valdžios institucijų sprendimo“ turėtų būti pakeisti žodžiais „primygtinai ragina Azerbaidžano valdžios institucijas“. Tekstas turėtų skambėti taip: „primygtinai ragina Azerbaidžano valdžios institucijas pratęsti keleto tarptautinių transliuotojų, būtent BBC World Service, Voice of America ir Radio Free Europe / Radio Liberty, FM radijo licencijas“ ir t. t.

(Žodinis pakeitimas patvirtintas)

14. Balsavimo pataisymai ir ketinimai (žr. protokolą)

15. Prašymas atšaukti Parlamento nario imunitetą (žr. protokolą)

16. Įgaliojimų tikrinimas (žr. protokolą)

17. Komitetų ir delegacijų sudėtis (žr. protokolą)

18. Įgyvendinimo priemonės (Darbo tvarkos taisyklių 88 straipsnis) (žr. protokolą)

19. Sprendimai dėl kai kurių dokumentų (žr. protokolą)

20. Į registrą įrašyti rašytiniai pareiškimai (Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnis) (žr. protokolą)

21. Posėdžio metu priimtų tekstų perdavimas (žr. protokolą)

22. Kitų posėdžių kalendorinis planas (žr. protokolą)

23. Sesijos atidėjimas

Pirmininkas. – Ponios ir ponai, baigiame paskutinį šių metų posėdį. Džiaugiuosi, kad nauji nariai per pastaruosius kelis mėnesius taip puikiai įsitraukė į darbą. Linkiu visiems linksmų Kalėdų ir sėkmingai pradėti 2010-uosius metus. Tikiuosi, kad pasibaigus šioms (2010) metams visi galės pasakyti, kad tai buvo sėkmingi metai.

Skelbiu Europos Parlamento sesiją atidėta.

(Posėdis baigtas 16.10 val.)

PRIEDAS (Atsakymai raštu)

KLAUSIMAI KOMISIJAI

Klausimas Nr. 20, kurį pateikė Nikolaos Chountis (H-0432/09)

Tema: Nacionalinės strateginių priemonių programos peržiūra siekiant ją pritaikyti prie krizės sąlygų

Dėl pasaulinės krizės atsirado naujų poreikių ir naujų prioritetų biudžeto politikos ir valstybių narių augimo politikos planavimo srityse.

Taigi nemažai valstybių narių turi iš naujo suplanuoti programas ir veiksmus, taip pat Nacionalinių strateginių priemonių programų (angl. NSFR) finansavimo sistemą.

Ar Komisija galėtų atsakyti į toliau pateikiamus klausimus?

Kokius pasiūlymus ji svarsto, kad valstybėms narėms, pageidaujančioms atnaujinti bendrai su Europos Sąjunga finansuojamas programas, būtų lengviau tai padaryti? Ar ji ketina keisti Nacionalinės strateginių priemonių programos finansinį planą, kad būtų sumažinta valstybių narių, kurių dauguma dėl krizės susiduria su itin dideliais biudžeto sunkumais, našta?

Atsakymas

Siekdama reaguoti į ekonomikos krizę, 2008 m. lapkričio mėn. Komisija priėmė pasaulinę strategiją⁽²⁾, kurioje pakartoja, kad įgyvendinant atkuriamuosius veiksmus svarbu daugiausia dėmesio skirti iš anksto nustatytiems prioritetams, skatinantiems augimą ir padedantiems siekti su darbu susijusių tikslų. Šie tikslai, kuriais siekiama investuoti į žmones, verslą, tyrimus ir infrastruktūrą, daugiausia yra bendri sanglaudos politikos ir pagal ją parengtų atskirų valstybių narių plėtros programų prioritetams.

Todėl, siekiant svarbiausio tikslo – paspartinti šių programų įgyvendinimą, pagreitinti paramos gavėjų finansavimą ir supaprastinti taisyklių taikymo tvarką – sanglaudos politikos atsakas į naujus per krizę susiformavusius poreikius ir prioritetus pagrįstas dviem ramsčiais.

Pirma, padaryta struktūrinių fondų teisinės sistemos pakeitimų, kad būtų galima paspartinti investicijas ir supaprastinti įgyvendinimą. Dėl šių pakeitimų 2009 m. daugiau nei 6 mlrd. EUR papildomų išankstinių išmokų buvo galima skirti valstybėms narėms ir taip daug prisidėti mažinant krizės nulemtus biudžeto apribojimus. Be to, šiais pakeitimais labai supaprastintos taikomos taisyklės, sudarytos palankesnės sąlygos pasinaudoti struktūriniais fondais ir suteiktos galimybės naujoms tikslinėms investicijoms. Šiuo metu rengiami papildomi Komisijos pasiūlymai dar supaprastinti taisykles atsižvelgiant į krizės poveikį ir valstybių narių finansinius poreikius. Siekiama, kad jie būtų priimti 2010 m. pradžioje.

Antra, Komisija pradėjo rengti teisinės galios neturinčius teisės aktų pasiūlymus ir rekomendacijas valstybėms narėms paspartinti įgyvendinimą. Savybės, būdingos struktūriniams fondams taikomai teisinei sistemai, sudaro sąlygas pritaikyti plėtros (veiksmų) programas arba oficialiai jas pakeisti siekiant atspindėti pasikeitusias aplinkybes ir reaguoti į jas.

Tokiomis aplinkybėmis Komisija paragino valstybes nares išnagrinėti, kokius prioritetus ir tikslus būtų galima keisti, kad daugiausia išlaidų būtų susiję su Europos ekonomikos atkūrimo strategijoje nurodytomis augimo sritimis. Strateginis požiūris ir platus esamų programų mastas jau dabar pasižymi ypač lanksčiomis galimybėmis keisti veiksmų programas (VP), kad būtų galima patenkinti konkrečius poreikius. Iš struktūrinių fondų finansuojamose valstybių narių veiksmų programose daugiausia dėmesio jau skiriama atnaujinatajai Europos Sąjungos Lisabonos ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo strategijoje nurodytoms prioritetinėms sritims – žmonėms, verslui, moksliniams tyrimams ir inovacijoms, ekologiškesnei ekonomikai. Užuoat išnykę finansų krizės metu, tikslai, kuriems pasiekti ir yra skirti šie prioritetai, dabar tapo dar svarbesni. Išlaikydamos strateginį požiūrį į sutartus prioritetus, po dabartinės krizės valstybės narės turės daugiau galimybių tapti dar stipresnėmis.

Pagal sanglaudos politiką valdžios institucijoms ir vietos bei regioninėms atkūrimo strategijoms galima suteikti reikšmingą paramą ir pastovų finansavimą. Iš esmės programos valdytojai gali nustatyti santykinį išlaidų apmokėjimo ir įgyvendinimo tempą, atsižvelgdami į skirtingus prioritetus ir paramos gavėjų kategorijas

(2) Europos ekonomikos atkūrimo planas, COM (2008) 800 galutinis.

arba pakeisti šias programas papildomomis priemonėmis, pritaikytomis patenkinti būtiniausius poreikius. Reikėtų visiškai pasinaudoti teisinės sistemos lankstumu siekiant užtikrinti, kad būtų sutelkti visi sanglaudos politikos ištekliai, skirti valstybėms narėms ir regioninėms atkūrimo pastangoms remti.

Be to, dabartinės ekonomikos sąlygos galėtų būti pagrindu keisti veiksmų programas. Komisija kartu su valstybėmis narėmis nagrinėja ankstyvus veiksmų programų pokyčius, reikalingus siekiant patenkinti naujus poreikius, supaprastinti veiksmų ir paspartinti nustatytų prioritetų įgyvendinimą. Tokiu atveju galiojančiuose teisės aktuose reikalaujama oficialiai peržiūrėti programą pagal Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 33 straipsnį. Todėl, remiantis šia nuostata, dėl bet kokio veiksmų programos teksto arba Komisijos sprendimo dėl VP pakeitimo reikia oficialaus keičiančio sprendimo, kuris išgaliotų jį priėmus. Tačiau kaip pakeitimas yra susijęs su naujomis išlaidomis, jis taikomas atgaline data nuo tos dienos, kai Komisijai pateikiamas prašymas peržiūrėti veiksmų programą.

Be to, pagal šiuo metu galiojančio Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 48 straipsnį, prieš keičiant veiksmų programą, privalu atlikti vertinimą, kurio metu bus gauta įrodymų, kad reikia peržiūrėti veiksmų programą. Tačiau dėl šios nuostatos Komisija pateikė pasiūlymą iš dalies pakeisti Reglamentą (EB) Nr. 1083/2006. Siūlomame 48 straipsnio pakeitime paaiškinta, kad vietoj vertinimo pakaktų kitų informacijos šaltinių veiksmų programos peržiūrai pagrįsti. Dėl peržiūros reglamente nustatytas trijų mėnesių terminas, per kurį Komisija turi priimti sprendimą.

Galiausiai dėl to, kad pagal Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 33 straipsnio 3 dalį peržiūrint veiksmų programas nereikia peržiūrėti Komisijos sprendimo dėl nacionalinių strateginių krypčių plano (angl. NSRF), nėra poreikio ir keisti šias strategijas.

Tačiau pagal Reglamento (EB) Nr. 1083/2006 29 straipsnio nuostatas visi esminiai strategijos, kurios laikosi valstybė narė, pakeitimai įtraukiami į jų strategines ataskaitas.

*
* *

Klausimas Nr. 21, kurį pateikė Georgios Papanikolaou (H-0429/09)

Tema: Lisabonos sutartis ir ES komunikacijos politika

Pagal Lisabonos sutartį iš esmės pasikeis ne tik ES struktūra ir jos veiklos metodai, bet ir ES piliečių gyvenimas. Neabejotinai sudėtinga užduotis užtikrinti, kad piliečiai būtų tinkamai informuojami. Nesunku suprasti šio klausimo svarbą, atsižvelgiant į tai, kad dažnai manoma, jog piliečiams teikiama nepakankamai informacijos apie Europos reikalus. Taigi neturėdami tinkamos informacijos ES piliečiai nesusipažįsta su naujosios Sutarties nuostatomis ir ne visiškai supranta, kokių pasekmių ji turės jų kasdieniam gyvenimui.

Prašoma Komisijos paaiškinti, ar, atsižvelgiant į komunikacijos politiką, ES piliečius pavyko pakankamai gerai įtraukti į būsimus ES struktūros pakeitimus? Be to, ar ji mano, kad ES piliečiai turi pakankamai informacijos šiuo klausimu ir ar turima tai patvirtinančių duomenų? Jei ne, ar reikia kitų šios srities priemonių ir kokio pobūdžio priemonės reikėtų numatyti?

Atsakymas

Komisija pritariam gerbiamam Parlamento nariui dėl didelio Lisabonos sutarties poveikio. Siekdama pateikti aiškią faktinę informaciją apie naująją Sutartį, interneto svetainėje EUROPA⁽³⁾ Komisija pateikė klausimus ir atsakymus bei suvestinę naujosios Sutarties redakciją. Be to, Komisija parengė naujosios Sutarties santrauką piliečiams pavadinimu „Lisabonos sutarties vadovas piliečiams“, kurioje paprastai, remiantis faktais išdėstyta, kas pasikeitė priėmus Lisabonos sutartį. Vadovas paskelbtas visomis 23 oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis ir jį galima gauti visose valstybėse narėse. Dar daugiau, EUROPE DIRECT ryšių centras kasdien atsako į piliečių klausimus, susijusius su Lisabonos sutarties poveikiu ir kaip piliečiai gali įsitraukti į procesą. Pavyzdžiui, nuo Lisabonos sutarties pasirašymo 2007 m. gruodžio mėn. atsakyta į 2814 su šia Sutartimi susijusių piliečių klausimų.

Išgaliojus Lisabonos sutarčiai, daugiausia dėmesio šiuo metu skiriame siekiui, kad ji būtų naudinga piliečiams. Tai yra vienas iš 2010 m. institucijų komunikacijos prioritetų, kurį aptarė ir dėl kurio iš esmės susitarė Institucijų informacijos grupė (2009 m. lapkričio 24 d.). Be minėtosios informacinės medžiagos, Komisija rengia ir naują įvairialypės terpės produktų paketą, įskaitant modulinę garso ir vaizdo dokumentiką, didaktinę

(3) http://europa.eu/lisbon_treaty/index_en.htm.

medžiagą mokytojams ir besimokantiesiems, taip pat informacijos skleidėjams skirtą priemonių komplektą ir susijusią naują žiniasklaidos kampaniją. Be to, siekiant atspindėti dėl Lisabonos sutarties atsiradusius pokyčius, bus atnaujinti ir pagrindiniai ES informavimo priemonės, susijusios su ES veikla ir politikos kryptimis.

Komisija toliau deda pastangas, kad piliečių dalyvavimas įgyvendinant Sutartį būtų veiksmingas. Viena iš konkrečių galimybių – tai viešojo konsultacija dėl piliečių iniciatyvos, pagal kurią milijonas piliečių galės paraginti Komisiją pateikti tam tikrą politikos pasiūlymą. Šiuo metu piliečiai gali pareikšti savo nuomonę, kaip piliečių iniciatyva turėtų veikti praktiškai. Komisija atsižvelgs į šiuos pasiūlymus, teikdama pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai priimti reglamentą dėl piliečių iniciatyvos.

*
* *

Klausimas Nr. 22, kurį pateikė Gay Mitchell (H-0437/09)

Tema: Piliečių informavimas apie Europos Komisijos paramą

Rinkėjai dažnai klausia, ar Europos Komisija gali skirti finansinę ar logistinę paramą jiems ar projektui, kuriame jie dalyvauja. Komisijos tinklavietėje pateikiama daug piliečiams naudingos informacijos, tačiau sunku rasti tikslios informacijos apie tai, kada Komisija gali suteikti piliečiams minėtąją paramą, o kada ne.

Kokių veiksmų galėtų imtis Komisija siekdama pagerinti Europos žmonių informavimą minėtojoje srityje? Ar esama galimybių sukurti tinklavietę ir paskirti darbuotojus, kurie atsakinėtų į šias užklausas ir padėtų kuo paprastesniu ir nesudėtingu būdu kreiptis dėl Komisijos paramos?

Atsakymas

Europos Sąjunga skiria finansavimą ir dotacijas įvairiems projektams ir programoms. Klausimai ir atsakymai, kaip prašyti suteikti dotaciją, taip pat informacija apie finansavimo galimybes Europos Sąjungoje viešai skelbiami svetainėje EUROPA

http://europa.eu/policies-activities/funding-grants/index_en.htm .

ES piliečiai gali prašyti suteikti dotaciją pagal oficialią tvarką, o pagalbos dėl šios tvarkos jie gali kreiptis į Komisijos atstovybę savo šalyje. Informacija apie šiuo metu teikiamas dotacijas taip pat skelbiama Komisijos atstovybių valstybėse narėse svetainėse

*
* *

Klausimas Nr. 23, kurį pateikė Hans-Peter Martin (H-0456/09)

Tema: Informacinės kampanijos ir viešinimo veikla

Komisijos narė Margot Wallström netrukus pasitrauks iš pareigų. Atsižvelgiant į įvairią Komisijos narės patirtį, jos prašoma pateikti vertinimą šiais klausimais:

Nedaryti kokių klaidų Komisijos narė patartų savo įpėdinei ar įpėdiniui?

Kokiose srityse, jos manymu, per ateinančius metus reikia daugiausia nuveikti?

Kokioje srityje ji šiandien būtų dariusi ką nors kitaip? Ar Lisabonos kampanija Airijoje – tai jos didžiausia sėkmė?

Atsakymas

Atsakymus į klausimus gerbiamas Parlamento narys gali rasti naujausiame leidinyje „Piliečių įtraukimas. Penkeri metai einat už institucijų ryšius ir komunikacijos strategiją atsakingo Komisijos nario pareigas“ (angl. „Engaging citizens - Five years as European Commissioner for Institutional Relations and Communication Strategy“), kurioje pateikiama tokia veiksmų santrauka: atidžiau išklausyti piliečių nuomonę ir atkreipti dėmesį į jų susirūpinimą, išsamiau paaiškinti, kaip priimti sprendimai ir iniciatyvos veikia jų kasdienį gyvenimą, ir veikti vietos lygmeniu bei palaikyti glaudesnius ryšius su žmonėmis kreipiantis į juos jiems artimoje aplinkoje.

http://ec.europa.eu/commission_barroso/wallstrom/pdf/engaging-citizens_en.pdf

*
* *

Klausimas Nr. 24, kurį pateikė Bernd Posselt (H-0426/09)

Tema: Energetinė priklausomybė nuo Rusijos

Kaip Komisija vertina ES pastangas mažinti Sąjungos energetinę priklausomybę nuo Rusijos ir kokios yra konkrečios perspektyvos artimiausiu metu?

Atsakymas

Dujų krizė, kilusi 2009 m. sausio mėn. nutraukus tiekimą iš Rusijos per Ukrainą, apskritai parodė Europos Sąjungos, ypač kai kurių valstybių narių, pažeidžiamumo mastą energetinio saugumo ir priklausomybės nuo išorinių energijos tiekimo šaltinių atžvilgiu. Nuo tada padaryta pažanga plėtojant energetikos infrastruktūras ir jungiant energetikos tinklus, taip pat rengiant krizės valdymo priemones. Komisija paragino susijusius subjektus skubiai įgyvendinti kitus būtinus veiksmus.

2009 m. lapkričio 16 d. Europos Sąjunga ir Rusija pasirašė memorandumą dėl išankstinio išpėjimo mechanizmo energetikos sektoriuje, pagal kurį numatomas išankstinis galimo pavojaus ir problemų, susijusių su gamtinių dujų, naftos ir elektros tiekimu ir paklausa, vertinimas, prevencija ir greitas reagavimas nepaprastosios padėties atveju arba jai gresiant. Todėl išankstinio išpėjimo mechanizmu turėtų būti siekiama, kad nepasikartotų 2009 m. sausio mėn. krizė, vykdant prevencinę veiklą ir bandant rasti išeitį iš nepaprastosios padėties. Vykdant šią veiklą galėtų dalyvauti ir trečiosios šalys. Be to, Komisija mano, kad labai svarbu ES ir Rusijos santykius energetikos srityje pagrįsti skaidria ir prognozuojama teisine dvišale sistema, todėl tvirtas nuostatas šiuo atžvilgiu ji siekia įtraukti į naująjį susitarimą, dėl kurio dar deramasi.

Komisija toliau labai atidžiai stebi Rusijos ir Ukrainos santykių dėl dujų mokėjimų raidą. Dėl infrastruktūros Komisija atkreipia dėmesį į padarytą tam tikrą pažangą įgyvendinant bendrą deklaraciją, priimtą 2009 m. kovo mėn. tarptautinėje investuotojų konferencijoje dėl Ukrainos dujų tranzito sistemos modernizavimo. Komisija surengė kelis susitikimus su Ukrainos valdžios institucijomis, o tarptautinės finansų įstaigos šiuo metu išsamiai nagrinėja prioritetinius projektus, nurodytus Ukrainos dujų tranzito sistemos pagrindiniame plane. Tuo pačiu metu Komisija glaudžiai bendradarbiauja su Ukrainos valdžios institucijomis siekdama užtikrinti, kad būtų atliktos bendroje deklaracijoje pabrėžtos būtinios reformos, kad tarptautinėms finansų įstaigoms būtų suteikta galimybė teikti reikiamą finansinę paramą.

Infrastruktūros srityje pastaraisiais mėnesiais įvyko svarbių pokyčių:

2009 m. birželio mėn. Komisija ir 8 Baltijos jūros regiono valstybės narės pasirašė Susitarimo memorandumą dėl Baltijos energijos rinkos ir jungčių plano (angl. BEMIP), kuris yra svarbus žingsnis gerinant Baltijos jūros regiono jungtis kitomis ES valstybėmis narėmis;

2009 m. liepos mėn. pasirašytas tarpvyriausybinių susitarimas dėl „Nabucco“ dujotiekio, kuris yra svarbus žingsnis siekiant įvairesnių dujų tiekimo šaltinių iš Kaspijos regiono pietinių dujų koridorių;

Toliau įgyvendinamas reglamentas dėl ekonomikos gaivinimo, teikiant Bendrijos finansinę paramą energetikos srities projektams, programos sukūrimo; pagal kurią konkretiems dujų ir elektros tinklų jungčių, jūros vėjo energijos, anglies dioksido surinkimo ir saugojimo sektorių projektams numatyta skirti beveik 4 mlrd. EUR. Komisija tikisi, kad iki 2010 m. pabaigos ji galės pasirašyti pirmuosius susitarimus dėl dotacijų.

Pažanga padaryta ir Viduržemio jūros regiono dujų ir elektros tinklų jungčių srityje siekiant 2010 m. imtis konkrečių iniciatyvų.

2009 m. liepos mėn. Komisija pateikė reglamento dėl dujų tiekimo saugumo pasiūlymą, kuriame siekiama nustatyti veiksmingą teisinę sistemą krizinėms situacijoms. Šį pasiūlymą paskutiniame susitikime svarstė Energetikos taryba, o Komisija tikisi pasiekti politinį susitarimą dėl šio pasiūlymo Ispanijai pradėjus pirmininkauti Europos Sąjungai.

Europos Sąjunga stiprina santykius su svarbiausiais partneriais energetikos srityje. Pvz., neseniai ministrų lygmeniu įsteigta ES ir JAV energetikos taryba, o iki šių metų pabaigos Komisija tikisi su Iraku pasirašyti susitarimo memorandumą dėl energijos, į kurį turėtų būti įtraukti svarbūs infrastruktūros elementai.

Akivaizdu, kad energetinis saugumas ir toliau bus prioritetinė darbotvarkės sritis ir vienas didžiausių iššūkių kitai Komisijai.

*
* *

Klausimas Nr. 25, kurį pateikė Marian Harkin (H-0428/09)

Tema: Planiniai ES atsinaujinančiosios energijos rodikliai

Europos teisės aktai dėl atsinaujinančiųjų šaltinių energijos naudojimo yra svarbi ES nustatyta priemonė siekiant užtikrinti, kad valstybės narės imtųsi veiksmų ir parengtų nuoseklią atsinaujinančiųjų šaltinių energijos naudojimo politikos programą. Tačiau pastarosios Komisijos parengtos pažangos ataskaitos rodo, kad kai kurioms valstybėms narėms sudėtinga pasiekti 5,75 % atsinaujinančiųjų šaltinių energijos dalies rodiklį transporto sektoriuje iki 2010 m. Ar Komisija galėtų pakomentuoti, kokių priemonių ji imasi, kad padidintų tausiojo biokuro gamybą ES? Konkrečiai kalbant, kokių veiksmų Komisija imsis siekdama užtikrinti, kad tokios šalys kaip Airija, kurios šiuo metu atsilieka siekdamos 5,75 % rodiklio, imtųsi naujų iniciatyvų ir paskatintų biokuro gamybą, kuri būtų ekonomiškai patraukli smulkiąjam verslui ir žemės ūkio sektoriui?

Atsakymas

Komisija gali patvirtinti, kad nepanašu, jog 5,75 proc. rodomasis planinis atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalies rodiklis transporto sektoriuje, nustatytas Direktyvoje 2003/30/EB dėl skatinimo naudoti biokurą ir kitą atsinaujinantį kurą transporte, bus pasiektas ES lygmeniu nepaisant to, kad Europos Sąjungoje sunaudojamo biokuro kiekis sparčiai didėja ir kad 2008 m. šis rodiklis siekė maždaug 3,3 proc., palyginti su 0,5 proc. 2003 m. Tačiau šiuo metu galiojančiais teisės aktais Europos Komisijai nesuteikiama veiksmingų priemonių užtikrinti, kad valstybės narės pasiektų savo tikslus. Nuo 2005 m. Komisija pradėjo 62 pažeidimo nagrinėjimo procedūras prieš valstybes nares dėl direktyvos reikalavimų nesilaikymo, tačiau daugelis jų pradėtos dėl įpareigojimo teikti ataskaitas ir nustatyti nacionalinius tikslus atsižvelgiant į direktyvoje nustatytas rekomenduojamas vertes nevykdymo.

Tai viena iš priežasčių, dėl kurių Komisija pateikė pasiūlymą Tarybai ir Parlamentui priimti naują direktyvą dėl skatinimo naudoti atsinaujinančiuosius energijos išteklius, kuria nustatomas teisiškai privalomas planinis atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalies ir atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalies rodiklis transporto sektoriuje. Taigi šioje naujojoje Direktyvoje 2009/28/EB nustatoma tvirtesnė teisinė sistema, skirta skatinti naudoti atsinaujinančiuosius energijos išteklius transporto sektoriuje, rodomąjį planinį rodiklį keičiant privalomuoju planiniu rodikliu, plečiant jo taikymo sritį nuo biodegalų iki visų atsinaujinančiųjų energijos išteklių, įskaitant elektrą, ir iki 2020 m. didinant planinį rodiklį iki 10 proc.

Be to, direktyvoje nustatyti tvarumo kriterijai biodegalams. Jų būtina laikytis, kad biodegalai būtų įskaičiuoti į privalomą planinį rodiklį ir kad būtų galima taikyti paramos priemonės. Tvarumo kriterijai yra susiję su mažiausiu privalomu išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio sumažinimu, kurį galima pasiekti naudojant biodegalus; didelės biologinės įvairovės žemės apsauga; miškų naikinimo prevencija ir t. t.

Komisija žino, kad daugelis valstybių narių atsilieka siekdamos 5,75 proc. planinio rodiklio. Tačiau valstybės narės privalo imtis būtinų iniciatyvų, skirtų skatinti gaminti arba naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją. Valstybės narės yra suinteresuotos nacionaliniu lygmeniu taikyti tinkamas paramos priemonės siekiant pasiruošti iki 2020 m. pasiekti 10 proc. planinį atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalies rodiklį transporto sektoriuje.

Naująją direktyvą dėl atsinaujinančiųjų išteklių energijos valstybės narės turės perkelti į nacionalinę teisę iki 2010 m. gruodžio mėn. Tačiau jau iki kitų metų birželio 30 d. valstybės narės turės pateikti Komisijai nacionalinius atsinaujinančiųjų išteklių energijos veiksmų planus, kuriuose turės išsamiai paaiškinti, kaip jos ketina siekti savo tikslų, įskaitant 10 proc. planinį atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalies rodiklį transporto sektoriuje. Komisija įvertins šiuos planus ir imsis atitinkamų veiksmų, taip pat gali pradėti pažeidimų nagrinėjimo procedūras prieš tas valstybes nares, kurios nepateiks planų remiantis direktyvoje nustatytais reikalavimais.

*
* *

Klausimas Nr. 26, kurį pateikė Silvia-Adriana Țicău (H-0441/09)**Tema: Kaip įgyvendinama energetikos ir klimato kaitos teisės aktų paketas ir jame numatytos priemonės**

2008 m. priimtame energetikos ir klimato kaitos teisės aktų pakete numatoma, kad iki 2020 m. valstybės narės privalo 20 proc. sumažinti išmetamų teršalų kiekį; jei bus sudarytas susitarimas, kuris turėtų būti priimtas pasibaigus galioti Kioto protokolui, šis skaičius sieks 30 proc. Iki 2020 m. 20 proc. sunaudojamos energijos turi būti iš atsinaujinančių energijos šaltinių. Norint pasiekti minėtuosius tikslus būtina sumažinti išmetamų teršalų kiekį ne tik stipraus energetinio intensyvumo pramonės sektoriuose, bet ir tokiose srityse kaip transportas ar statybos sektorius. Energetikos ir klimato kaitos teisės aktų pakete numatyti tikslai apima Europos įmonių modernizavimą ir energijos naudojimo efektyvumo didinimą transporto ir statybos sektoriuose, taip pat anglies dioksido geologinį saugojimą.

Ar galėtų Komisija nurodyti, kaip įgyvendinama energetikos ir klimato kaitos teisės aktų paketas ir jame numatytos priemonės ir ar neveluojama palyginti su nustatytu tvarkaraščiu?

Atsakymas

Atsinaujinančiųjų išteklių energijos direktyva⁽⁴⁾, kuri yra energetikos ir klimato kaitos teisės aktų paketo dalis, į nacionalinę teisę turi būti perkelta iki 2010 m. gruodžio 5 d. Pagal 4 straipsnį reikalaujama, kad kiekviena valstybė narė patvirtintų nacionalinį atsinaujinančiųjų išteklių energijos veiksmų planą ir jį Komisijai pateiktų ne vėliau kaip 2010 m. birželio 30 d. Kaip numatyta direktyvos 4 straipsnio 1 dalyje ir VI priede, šie nacionaliniai atsinaujinančiųjų išteklių energijos veiksmų planai turi būti rengiami laikantis 2009 m. birželio 30 d. Komisijos patvirtintu modeliu. Siekiant padėti valstybėms narėms parengti nacionalinius atsinaujinančiųjų išteklių energijos veiksmų planus, direktyvoje taip pat reikalaujama, kad kiekviena valstybė narė ne vėliau kaip iki 2009 m. gruodžio 31 d. paskelbtų ir Komisijai pateiktų dokumentą, kuriame nurodytų, kaip jos ketina taikyti direktyvoje numatytus bendradarbiavimo mechanizmus. Komisija nenumato nuo šių terminų nukrypti leidžiančios nuostatos. Be to, rengiamos kelios biodegalų tvarumo schemos įgyvendinimo priemonės.

Persvarstytoje Prekybos apyvartiniais taršos leidimais direktyvoje⁽⁵⁾ numatyta priimti daug įgyvendinimo priemonių, kurių daugelis priimamos laikantis reguliavimo procedūros su tikrinimu. Komisija ėmėsi įgyvendinimo veiksmų iš karto po to, kai tik 2008 m. gruodžio mėn. buvo priimtas energetikos ir klimato kaitos teisės aktų paketas. Pirmoji priemonė, būtent sprendimas dėl sektorių arba jų pošių, kuriems būdinga didelė anglies dioksido nutekėjimo rizika, sąrašo bus priimta pagal numatytą grafiką laiku iki 2009 m. gruodžio mėn. pabaigos. Rengiamasi priimti kitus Komisijai pavestus sprendimus.

Sprendime dėl pastangų pasidalijimo⁽⁶⁾ numatyta priimti keturias įgyvendinimo priemones, kurios visos priimamos pagal reguliavimo procedūrą su tikrinimu. Komisija ėmėsi įgyvendinimo veiksmų iš karto po to, kai tik 2008 m. gruodžio mėn. buvo priimtas energetikos ir klimato kaitos teisės aktų paketas, taip pat vyksta parengiamieji darbai.

Direktyvoje dėl anglies dioksido geologinio saugojimo⁽⁷⁾ nenumatyta jokių įgyvendinimo priemonių, tačiau Komisija raginama parengti gaires trimis klausimais. Gairės yra rengiamos.

(4) Direktyva 2009/28/EB dėl skatinimo naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją, OL L 140, 2009 6 5, p 16.

(5) Direktyva 2009/29/EB, iš dalies keičianti Direktyvą 2003/87/EB, siekiant patobulinti ir išplėsti Bendrijos šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemą, OL L 140, 2009 6 5.

(6) Sprendimas Nr. 406/2009/EB dėl valstybių narių pastangų mažinti jų šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas, Bendrijai siekiant įvykdyti įsipareigojimus iki 2020 m. sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisijas, OL L 140, 2009 6 5.

(7) Direktyva 2009/31/EB dėl anglies dioksido geologinio saugojimo, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 85/337/EEB, direktyvas 2000/60/EB, 2001/80/EB, 2004/35/EB, 2006/12/EB, 2008/1/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 1013/2006, OL L 140, 2009 6 5.

Dėl energetikos ir klimato kaitos teisės aktų pakete nustatyto efektyvaus energijos vartojimo tikslo, Pastatų energinio naudingumo direktyva⁽⁸⁾, Energetinių paslaugų direktyva⁽⁹⁾, Termofikacijos direktyva⁽¹⁰⁾ ir Ekologinio projektavimo direktyvos⁽¹¹⁾ bei Energijos ženklavimo direktyvos⁽¹²⁾ įgyvendinimo priemonės jau įgyvendintos arba yra įgyvendinamos. Visose šiose direktyvose reikalaujama, kad pagal nustatytus perkėlimo terminus valstybės narės paskelbtų atitinkamus teisės aktus ir praneštų apie juos Komisijai. Komisija nenumato nuo šių terminų nukrypti leidžiančios nuostatos. Be to, įgyvendinant integruotą energetikos ir klimato kaitos politiką „20-20-20“⁽¹³⁾ parengtoje Antrojoje strateginėje energetikos apžvalgoje⁽¹⁴⁾ pateiktos kelios naujos Komisijos iniciatyvos, susijusios su energijos vartojimo efektyvumu, pvz., pasiūlymas priimti naujas Energijos ženklavimo ir Pastatų energinio naudingumo direktyvų redakcijas ir padangų ženklavimo pasiūlymas. Pasiūlymas priimti naują Pastatų energinio naudingumo direktyvos redakciją parengtas per vienus metus nuo paskelbimo 2006 m. Efektyvaus energijos vartojimo veiksmų plane⁽¹⁵⁾ siekiant užtikrinti, kad energetikos ir klimato kaitos teisės aktų paketo tikslas būtų pasiektas laiku. Naujausi politiniai susitarimai priimti naujas dviejų direktyvų redakcijas ir priimtas reglamentas dėl padangų ženklavimo yra tikras laimėjimas ir tuo parodoma tvirta politinė valia vykdant plataus užmojo energijos vartojimo efektyvumo politiką.

*
* *

Klausimas Nr. 27, kurį pateikė Brian Crowley (H-0464/09)

Tema: Atsinaujinančių išteklių energija

Kokių iniciatyvų Komisija imasi atsinaujinančių išteklių energijos srityje siekiant, kad būtų pasiekti Europos klimato kaitos tikslai, ir kad pažangesnioje ir ekologiškesnėje ekonomikoje būtų sukurta daugiau darbo vietų?

Atsakymas

Valstybės narės Direktyvą dėl skatinimo naudoti atsinaujinančių išteklių energiją⁽¹⁶⁾, kuri yra 2009 m. priimto energetikos ir klimato kaitos teisės aktų paketo dalis, į nacionalinę teisę turi perkelti iki 2010 m. gruodžio 5 d. Priėmus šią direktyvą, daugiausia dėmesio šiuo metu skiriama tam, kad ją visiškai ir tinkamai įgyvendintų valstybės narės visiškai ir tinkamai jos įgyvendinimas valstybėse narėse. Tuo tikslu šios direktyvos 4 straipsnio 1 dalyje reikalaujama, kad kiekviena valstybė narė nacionalinę atsinaujinančių išteklių energijos veiksmų planą Komisijai pateiktų ne vėliau kaip 2010 m. birželio 30 d. 2009 m. birželio 30 d. Komisija priėmė privalomą modelį⁽¹⁷⁾, kurio valstybės narės privalo laikytis rengdamos savo planus. Kai nacionaliniai veiksmų planai bus pateikti, Komisija juos įvertins ir patikrins, ar jie atitinka nacionalinius ir šioje direktyvoje nustatytus Europos tikslus.

Siekiant remti energetikos technologijų pažangą, būtiną siekiant 2020 m. tikslų ir telkiant bendras Europos pastangas, tame pačiame energetikos ir klimato kaitos teisės aktų pakete raginta įgyvendinti Strateginį

(8) Direktyva 2002/91/EB dėl pastatų energinio naudingumo, OL L 1, 2003 1 4.

(9) Direktyva 2006/32/EB dėl energijos galutinio vartojimo efektyvumo ir energetinių paslaugų, OL L 114, 2006 4 27.

(10) Direktyva 2004/8/EB dėl termofikacijos skatinimo, remiantis naudingosios šilumos paklausa vidaus energetikos rinkoje, OL L 52, 2004 2 21.

(11) Direktyva 2009/125/EB, nustatanti ekologinio projektavimo reikalavimų su energija susijusiems gaminiais nustatymo sistemą, OL L 285, 2009 10 31.

(12) Direktyva 92/75/EEB dėl buitinių prietaisų energijos ir kitų išteklių sunaudojimo parodymo ženklinant gaminį bei pateikiant standartinę informaciją apie gaminį, OL L 297, 1992 10 13, p. 16–19.

(13) Komisijos komunikatas „Europos energetikos politika“, COM (2007) 1 galutinis, paskelbtas 2007 1 10.

(14) Komisijos komunikatas „Antroji strateginė energetikos apžvalga. ES energijos tiekimo užtikrinimo ir solidarumo veiksmų planas“, SEC (2008) 2870, SEC (2008) 2871, SEC (2008) 2872 ir COM (2008) 0781 galutinis, paskelbtas 2008 11 13.

(15) Komisijos komunikatas „Efektyvaus energijos vartojimo veiksmų planas: išnaudoti potencialą“, SEC (2006) 1173, SEC (2006) 1174, SEC (2006) 1175 ir COM (2006) 0545 galutinis, paskelbtas 2006 10 19.

(16) Direktyva 2009/28/EB, OL L 140, 2009 6 5, 16 p.

(17) 2009 m. birželio 30 d. Komisijos sprendimas dėl nacionalinių atsinaujinančių išteklių energijos veiksmų planų modelio nustatymo pagal Direktyvą 2009/28/EB (pranešta dokumentu Nr. C (2009) 5174), OL L 182, 2009 7 15.

energetikos technologijų (SET) planą⁽¹⁸⁾. Vienas svarbiausių šia priemone pasiektų laimėjimų – kartu su pramonės atstovais ir valstybėmis narėmis parengtos Europos pramonės iniciatyvos dėl mažai anglies dioksido į aplinką išskiriančių technologijų (įskaitant vėjo energiją, saulės energiją, bioenergią ir pažangų elektros energijos tinklą), o laikotarpiui iki 2020 m. skirtuose technologijų planuose nurodyti tikslai, veiksmai, reikalingi ištekliai, tikslus grafikas. Šios iniciatyvos bus pradėtos 2010 m. ir jomis bus pradėta praktiškai įgyvendinti SET planą. Pasiūlyme dėl „Investavimo į mažai anglies dioksido į aplinką išskiriančių technologijų kūrimo“⁽¹⁹⁾ Komisijos pateiktu skaičiavimu, per artimiausius 10 metų energijos technologijų tyrimams reikės 50 mlrd. EUR papildomų investicijų. Tai reiškia, kad metinės investicijos Europos Sąjungoje didės beveik tris kartus nuo 3 mlrd. EUR iki 8 mlrd. EUR.

Mokslinių tyrimų temos, finansuojamos pagal Septintąją bendrąją programą (2007–2013 m.), kurios bendras biudžetas yra 2 350 mln. EUR, prioritetai derinami su pagal SET planą parengtų pramonės iniciatyvų tikslais ir planais.

Programa „Pažangi energetika Europai“⁽²⁰⁾ remiamas tvarios energijos naudojimas, o daugiausia dėmesio skiriama siekiant pašalinti rinkoms kliūtis ir sukurti palankesnę verslo aplinką atsinaujinančiųjų išteklių energijos rinkoms. Programoje numatyti įvairūs veiksmai, įskaitant skatinimo ir informacijos sklaidimo projektus. Šioje programoje numatytas Merų paktas – tai plataus užmojo Europos Komisijos iniciatyva, skirta sutelkti vietos valdžios institucijas ir piliečius imtis veiksmų kovojant su visuotiniu atšilimu.

Be to, Komisija norėtų atkreipti gerbiamo Parlamento nario dėmesį į ankstesnį savo atsakymą į klausimą Nr. H-0208/09⁽²¹⁾ dėl su aplinkosauga susijusių darbo vietų.

*
* *

Klausimas Nr. 28, kurį pateikė Pat the Cope Gallagher (H-0465/09)

Tema: Jungtinės Karalystės perdavimo mokesčių poveikis Airijai

Jungtinės Karalystės perdavimo mokesčių taikymo tvarka iškreipia prekybą energija, ypač tarp Jungtinės Karalystės ir Airijos. Vadovaujantis šia mokesčių taikymo metodologija trukdoma didinti Airijos atsinaujinančios energijos šaltinių potencialą; dėl to gali būti dažniau išjungiami nebrangūs atsinaujinančios energijos generatoriai, o taip padidėtų priklausomybė nuo vartotojų finansuojamų palaikymo mechanizmų.

Ar Komisija sutinka, kad dėl Jungtinės Karalystės perdavimo mokesčių taikymo metodologijos labai iškreipiama Airijos ir Jungtinės Karalystės prekyba? Ar, Komisijos nuomone, Jungtinės Karalystės perdavimo mokesčių taikymo metodologija atitinka Elektros energijos reglamento (EB) Nr. 714/2009⁽²²⁾ nuostatas? Kokių konkrečių priemonių gali imtis Komisija, siekdama panaikinti šias prekybos kliūtis?

Atsakymas

Reglamentas (EB) Nr. 714/2009 priimtas kaip trečiojo energetikos paketo dalis ir bus taikomas nuo 2010 m. kovo 3 d. Iki tol toliau taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1228/2003⁽²³⁾. Tačiau su šiuo klausimu susiję du reglamentai iš esmės nesiskiria.

Kiekvienas tinklo vartotojas turi mokėti tam perdavimo sistemos operatoriui (PSO), prie kurio sistemos jis yra prijungtas. Mokesčiai yra iš anksto tvirtinami nacionalinių reguliavimo institucijų ir atitinka perdavimo sistemų eksploatavimo išlaidas. Neleidžiama taikyti didesnio (arba mažesnio) mokesčio vartotojams, importuojantiems arba eksportuojantiems elektros energiją, negu vartotojams, perkantiems elektros energiją iš valstybėje narėje įsikūrusių gamintojų.

⁽¹⁸⁾ Europos strateginis energetikos technologijų planas „Ateities, kurioje taikomos mažai anglies dvideginio išmetančios technologijos, kūrimas“, COM (2007) 723.

⁽¹⁹⁾ COM (2009) 519 galutinis.

⁽²⁰⁾ 2006 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1639/2006/EB dėl Konkurencingumo ir inovacijų bendrosios programos steigimo (2007–2013 m.).

⁽²¹⁾ Pateiktas <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>.

⁽²²⁾ OL L 211, 2009 8 14, p. 15.

⁽²³⁾ 2003 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1228/2003 dėl prieigos prie tarpvalstybinių elektros energijos mainų tinklo sąlygų, OL L 176, 2003 7 15.

Valstybėje narėje galima nustatyti tinklo mokesčius, siekiant paskatinti gamintojus nustatyti, kur visame perdavimo tinkle patiriamos išlaidos yra mažesnės. Tokios vadinamosios kainos skirtingose vietovėse konkrečiai leidžiamos Elektros energijos reglamente. Jungtinė Karalystė (JK) taiko tokią sistemą. Komisija neturi pagrindo manyti, kad tokie mokesčiai neatspindi išlaidų.

Reglamente (EB) Nr. 1228/2003 (ir (EB) 714/2009) taip pat numatyta nustatyti perdavimo sistemos operatorių tarpusavio kompensavimo (angl. ITC) mechanizmą dėl išlaidų, patirtų priimant tarpvalstybinius elektros energijos srautus. Visus ITC mokėjimus vieni kitiems moka PSO, o tada jie įskaičiuojami į sistemos vartotojams valstybėje narėje taikomus perdavimo tarifus.

Iki šiol ITC mechanizmas taikytas savanoriškai. Komisija ketina pateikti pasiūlymus dėl privalomų perdavimo sistemos operatorių tarpusavio kompensavimo mechanizmo gairių, kurias ketinama priimti taikant komitologijos procedūrą. Pasiūlymuose taip pat bus pateiktos elektros energijos gamintojams taikomų perdavimo mokesčių suderinimo gairės. Šios gairės bus pagrįstos 2005 m. Europos elektros energijos ir dujų reguliavimo grupės parengtu gairių projektu.

*
* *

Klausimas Nr. 29, kurį pateikė Cristina Gutiérrez-Cortines (H-0430/09):

Tema: Skundo dėl vandens tiekimo iš Senacho užtvankos į Taibiljos upės kanalų tinklą sistemos pagrindų projekto nagrinėjimo nutraukimas

Norėtume sužinoti, kokių teisiniu pagrindu ir kriterijais remdamasi Europos Komisija nusprendė nebenagrinėti skundo (SG/CDC(2008)A/822), kuriame Isidoro Ruizas Gabaldónas aukščiausiųjų Segūros upės ir šiaurinės Segūros Vegos regiono vandens naudotojų tarybų vardu skundžiasi dėl vandens tiekimo iš Senacho užtvankos į Taibiljos upės kanalų tinklą sistemos pagrindų projekto. Skundą pasirašė Siesos, Blanko, Abarano savivaldybės, vandens naudotojų bendrijos ir daugiau nei 11 000 piliečių.

Kaip išdėstyta minėtame dokumente, užkasus upę, ji ir jos pakrantės būtų tiesiog sunaikintos, vandens masė labai sumažėtų ir būtų pažeista Direktyvą 2000/60/EB⁽²⁴⁾. Projekte nenumatyta jokių kitų alternatyvų, neatliktas išsamus poveikio aplinkai tyrimas ir nepateikta jokių priemonių, kurias taikant būtų atlyginami projekto padariniai. Kvietimas teikti pasiūlymus paskelbtas nenumačius, kaip bus sprendžiamos problemos. Be to, įgyvendinus projektą, išnyktų tokie saugomi gyvūnai kaip ūdros (Lutra lutra).

Atsakymas

Šio projekto tikslas – užtikrinti vandens tiekimą daugiau nei 700 000 gyventojų (vasaros sezono metu šis skaičius gali padidėti ir viršyti milijoną) Ispanijos Mursijos regione. Dabartinė vandens tiekimo sistema dėl didelių sulfatų ir magnio kiekių neatitinka kai kurių Geriamojo vandens direktyvos⁽²⁵⁾ reikalavimų. Projektas, bendrai finansuojamas ES iš sanglaudos fondų, pakeitė ankstesnį projektą („Conexión Embalse de la Fuensanta-río Taibilla“), kurio atsisakyta dėl jo didelio poveikio aplinkai.

2005 m. dėl šio projekto Komisija gavo skundą, kuriame keliama klausimai dėl galimo EB aplinkos teisės aktų, ypač poveikio aplinkai vertinimo⁽²⁶⁾ ir gamtos apsaugos⁽²⁷⁾⁽²⁸⁾ direktyvų, pažeidimo. Šis skundas baigtas nagrinėti 2005 m. spalio mėn., nes atlikus išsamų bylos tyrimą joks ES aplinkos teisės aktų pažeidimas nenustatytas.

2008 sausio 8 d. naujas skundas (kito pateikėjo) pateiktas Komisijai ir įregistruotas projekte „EU Pilot“. Bylai taikytas išsamus vertinimas, o Ispanijos valdžios institucijos ir Komisijos tarnybos keitėsi informacija apie projektą.

⁽²⁴⁾ OL L 327, 2000 12 22, p. 1.

⁽²⁵⁾ Tarybos direktyva 98/83/EB dėl žmoniems vartoti skirto vandens kokybės, OL L 330, 1998 12 5.

⁽²⁶⁾ 1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyva 85/337/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo, su pakeitimais; OL L 175, 1985 7 5.

⁽²⁷⁾ 1979 m. balandžio 2 d. Tarybos direktyva 79/409/EEB dėl laukinių paukščių apsaugos, OL L 103, 1979 4 25.

⁽²⁸⁾ 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos, OL L 206, 1992 7 22.

2009 m. birželio 29 d. laiške (ir papildomame 2009 m. spalio 13 d. patvirtinančiame laiške) Komisijos tarnybos pranešė skundo pateikėjui savo išvadas, kuriose atmesta pažeidimo galimybė.

Apibendrinant, bylos nagrinėjimas baigtas remiantis šiomis priežastimis:

Daugelis iškeltų klausimų buvo susiję su galimais nacionalinių procedūrų pažeidimais, į kurias Komisija neturi įgaliojimų įsikišti.

Tuo metu buvo atliekamas projekto poveikio aplinkai vertinimas, kurį vykdė kompetentinga aplinkos apsaugos institucija. Pagrindinėje vertinimo dalyje užsimenama, inter alia, apie nagrinėtas alternatyvas ir gamtos bei vandens telkinių apsaugos klausimus.

Kadangi pirmiau minėta procedūra yra tinkamiausia priemonė galimam poveikiui aplinkai nustatyti, o projektas nebuvo patvirtintas, jokio ES aplinkos teisės aktų pažeidimo nustatyti nepavyko.

Nors konkurso paskelbimas dar neužbaigus poveikio aplinkai vertinimo procedūros ir nėra geriausias pavyzdys, PAV direktyvoje nėra konkretaus reikalavimo šiuo klausimu. Vienintelis šia direktyva nustatytas įpareigojimas – neišduoti projektui leidimo neužbaigus vertinimo procedūros.

*
* *

Klausimas Nr. 30, kurį pateikė Frank Vanhecke (H-0433/09)

Tema: Turkija ir Sudanas

Pranešama, kad Sudano prezidentas Omar al-Bashir dalyvavo Islamo konferencijos organizacijos posėdyje, kuris prasidėjo 2009 m. lapkričio 9 d. Stambule. Tarptautinis baudžiamasis teismas, pateikęs Darfūre padarytų karo nusikaltimų ir nusikaltimų žmogiškumui kaltinimus, išdavė tarptautinį arešto orderį suimti O. al-Bashirą.

JT Saugumo Taryba, kurios nenuolatinė narė 2009–2011 m. yra Turkija, savo Rezoliucijoje Nr. 1593 ragino valstybes bendradarbiauti su Tarptautiniu baudžiamuoju teismu. Priešingai negu ES valstybės narės, Turkija nepasirašė sutarties su Tarptautiniu baudžiamuoju teismu.

Tuo atveju, jeigu Omar al-Bashir viešėjo Stambule, tačiau nebuvo areštuotas, kaip Komisija vertintų Turkijos politiką šiuo klausimu, atsižvelgiant į ES bendros užsienio politikos tikslus žmogaus teisių srityje? Kokį poveikį tai darys deryboms dėl narystės?

Atsakymas

Sudano prezidentas Omar Al-Bashir neatvyko į Turkiją dalyvauti Islamo konferencijos Ekonominio ir komercinio bendradarbiavimo nuolatinio komiteto posėdyje.

*
* *

Klausimas Nr. 31, kurį pateikė Seán Kelly (H-0435/09)

Tema: Prekių ženklų direktyva (2008/95/EB) ir bendrovės "Google" skelbimų sistema "AdWords"

Neseniai savo Europos Teisingumo Teismui pateiktoje išvadoje dėl bylų, kurios susijusios su bendrovės „Google“ skelbimų sistema „AdWords“, generalinis advokatas Pólares Pessoa Maduro pritarė tam, kad vienai bendrovei būtų leista įsigyti skelbimų sistemą „AdWords“, kurios prekių ženklas priklauso kitai bendrovei, vadovaujantis prekių ženklų direktyvos (2008/95/EB⁽²⁹⁾) 5 straipsniu.

Prekių ženklas labai svarbus ginant intelektinės nuosavybės teises. Bendrovei gali prireikti daugelio metų, kad ji užsitarnautų gerą vardą, kuriuo grindžiamas prekių ženklas. Tai galioja tiek mažosioms ir vidutinėms įmonėms, tiek didesnėms įmonėms. Akivaizdžiai neteisinga, kad viena įmonė įsigyja kitos įmonės prekių ženklą.

Taigi, ar galėtų Komisija teigti, kad ji pasirengusi pateikti pasiūlymą siekiant iš dalies atnaujinti prekių ženklų direktyvą, jei atėjus laikui ETT priims bendrovei „Google“ palankų sprendimą?

⁽²⁹⁾ OL L 299, 2008.11.8, p. 25.

Atsakymas

Komisija supranta prekių ženklo suteiktų teisių apsaugos ir 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/95/EB valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti, kuria pakeičiama 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmoji Tarybos direktyva 89/104/EEB⁽³⁰⁾, 5 straipsnio skirtingų aiškinimų svarbą. 2009 m. rugsėjo 22 d. generalinis advokatas Poiares Maduro pateikė išvadą dėl sujungtų bylų C-236/08, C-237/08 ir C-238/08, kurios visos susijusios su bendrove „Google“. Tol kol Europos Teisingumo Teismas nėra priėmęs sprendimo šiose bylose, būtų per anksti Komisijai svarstyti, kokių priemonių imtis, kad direktyva būtų iš dalies pakeista.

*
* *

Klausimas Nr. 32, kurį pateikė Eleni Theocharous (H-0438/09)

Tema: Kultūros paveldo nykimas

Šiaurinės okupuotos Kipro dalies kultūros paveldo nykimo klausimas yra labai svarbus visai Europai. Gera vertinama tai, kad 2 milijonai eurų iš 259 milijonų eurų, numatytų pagalbai okupuotoms teritorijoms, skirta Bekestano bažnyčiai Panagia Odigitria. Kadangi okupuotoje Kipro dalyje yra daug stačiatikių ir kitų krikščionių bažnyčių, taip pat kitų paminklų, kurie, jei nebus nedelsiant restauruoti, sugrius ir bus prarasti visiems laikams, ar Komisija galėtų pasakyti, ar ji ketina skirti daugiau asignavimų iš 259 milijonų eurų sumos ir pagreitinoti šią procedūrą, nes būtina išsaugoti Europos ir pasaulio kultūros paveldą?

Atsakymas

Komisija visiškai sutinka su gerbiama Parlamento nare dėl viso kultūros paveldo Kipre išsaugojimo svarbos. ES lėšos šiam tikslui, visų pirma pagrindiniams projektams siena apjuostoje Nikosijos miesto dalyje, skiriamos nuo 2001 m. pagal abiejų bendruomenių Nikosijos generalinio plano programą. Už du pagrindinius projektus, Ömeriye Baths ir Bedestan pastatų restauravimo darbus, įteiktas apdovanojimas „Europa Nostra“. Kiti ES remiami projektai įgyvendinti siena apjuostame Famagusta mieste.

Be to, Parlamento prašymu, 2010 m. planuojama atlikti kultūros paveldo tyrimą, kurio vertė – 800 000 EUR. Atliekant šį tyrimą, inter alia, bus pateiktas išsamus kiekvieno kultūros požiūriu vertingo paminklo aprašas (papildytas nuotraukomis ir eskizais), duomenys apie patirtą žalą ir remonto darbų, kurie būtini siekiant išsaugoti pradinę susijusių kultūros paminklų būklę, sąrašas. Atliktu tyrimu bus remiamasi toliau skirstant ES lėšas restauravimo projektams.

*
* *

Klausimas Nr. 33, kurį pateikė Ernst Strasser (H-0439/09)

Tema: Ar dėl Europos Sąjungos plėtros į rytus daugėja ekonominių nusikaltimų

Pagal paskutinius kasmetinio tyrimo „Top Manager Index“ (TMI), kurį kartu atlieka konsultacijų kompanija „AT Kearney“ ir Vienos ekonomikos ir verslo administravimo universitetas, rezultatus 88 % apklaustų Austrijos įmonių mano, kad yra didelė tikimybė, jog dėl Europos Sąjungos plėtros į rytus ekonominių nusikaltimų vis daugės.

Nuo 2003 m. įmonių, kurios mano, kad yra toks pavojus, procentas nesikeičia (2008 m. – 87 %).

Ar minėta Austrijos įmonių nuomonė atitinka Komisijos nuomonę ar turimą informaciją apie šį reiškinį? Jei taip, ar Komisija parengs pasiūlymą kaip kovoti su šiuo reiškiniu ir kaip pašalinti pagrindines jo priežastis?

Atsakymas

Komisija neturi informacijos, kuri patvirtintų arba paneigtų Austrijos įmonių vadovų nuomonę, pareikštą atliekant gerbiamo Parlamento nario minėtą tyrimą. Komisija neturi informacijos apie šiame tyrime panaudotą nuomonės tyrimo metodiką.

Europolo organizuoto nusikalstamumo grėsmių vertinimo (angl. OCTA) ataskaitoje ir kituose teisėsaugos šaltiniuose pabrėžiama, kad Rytų Europoje intensyvėja organizuotų nusikalstamų grupuočių veikla, įskaitant

⁽³⁰⁾ OL L 40, 1989 2 11.

ekonominius nusikaltimus. Tačiau turimų negausių statistinių duomenų nepakanka, kad būtų galima nustatyti kokią nors Europos Sąjungos plėtros ir didėjančio ekonominių nusikaltimų skaičiaus sąsają. Tame pačiame tyrime, kuriuo remiasi gerbiamas Parlamento narys, nurodoma, kad Austrijos įmonių vadovų nuomonė nesikeičia nuo 2003 m. (t. y. nuo tada, kai Rytų Europos valstybės dar nebuvo įstojusios į Europos Sąjungą).

Komisija jau dabar aktyviai siekia užkirsti kelią ekonominiams ir finansiniams nusikaltimams Europos Sąjungoje ir su jais kovoti, o Stokholmo programoje, kurioje bus nustatyti Europos Sąjungos prioritetai artimiausiems penkeriems metams, pasiūlė toliau stiprinti dabartinius veiksmus. Svarbiausiais numatytais veiksmais siekiama pasiūlyti baudžiamąsias priemones, susijusias su klastojimu intelektualės nuosavybės teisių srityje, išplėsti galimybes konfiskuoti nusikalstamu būdu įgytą turtą iš dalies keičiant dabartinę teisinę sistemą ir tobulinant priemones, skirtas nusikalstamu būdu įgytam turtui surasti, vykdyti veiksmingesnę korupcijos prevenciją ir kovoti su ja bei stiprinti valstybių narių gebėjimus vykdyti finansinius tyrimus.

Dėl trečiųjų šalių, teisėsaugos institucijų gebėjimų stiprinimas yra svarbi plėtros procese dalyvaujančių šalių pasirengimo narystei darbų dalis. Organizuotos nusikalstamos grupuotės pasinaudojo nepakankamais šių šalių valstybinių institucijų gebėjimais kovoti su nusikalstama veikla, kontroliuoti sienas ir bendradarbiauti su kolegomis kitose regiono ir ES valstybėse. Pietryčių Europos regiono organizuoto nusikalstamumo grėsmių vertinimą atliko Pietryčių Europos bendradarbiavimo iniciatyvos (SECI) regioninis centras kovai su tarptautiniu nusikalstamumu bendradarbiaudamas su Europolu. Kai kurios šalys su Europolu sudarė bendradarbiavimo susitarimus, o kitoms šalims tokie susitarimai yra rengiami. Komisija, skirdama finansinę paramą, ir regionų, ir nacionalinių lygmeniu remia plėtros procese dalyvaujančių šalių teisėsaugos institucijų gebėjimų stiprinimą, kad kova su organizuotu nusikalstamumu būtų veiksmingesnė.

*
* *

Klausimas Nr. 34, kurį pateikė Jürgen Klute (H-0442/09)

Tema: Laikinas Europos Komisijos bendradarbiavimo su Nikaragva nutraukimas

Nors Nikaragva yra viena iš vargingiausių pasaulio šalių, dėl įtariamų pažeidimų vietos valdžios rinkimuose Europos Komisija nusprendė sustabdyti 60 mln. eurų mokėjimą 2008–2009 m. laikotarpiu. Šias lėšas buvo numatyta skirti švietimo ir sveikatos programoms, gamybos įvairovei didinti ir kitiems vystymosi tikslams. Todėl ši Komisijos taikoma priemonė – sunki bausmė vargingiausioms Nikaragvos gyventojų grupėms.

Pastaruoju metu Komisija buvo pasirengusi nutraukti šią sankciją ir išmokėti 10 mln. eurų, tačiau Nikaragvos aukščiausiajam teismui priėmus sprendimą dėl prezidento ir merų perrinkimo, nusprendė ir toliau taikyti sankcijas Nikaragvai.

Kodėl Komisija ėmėsi tokių priemonių prieš Nikaragvą ir nesiėmė tokių pačių veiksmų prieš Kolumbijos ar Kosta Rikos, kur priimti panašūs sprendimai, vyriausybės?

Ar Komisija ketina panaikinti Nikaragvai ir jos demokratiškai išrinktai vyriausybei taikomas sankcijas?

Ar Komisija įvertino, kokią poveikį taikomos priemonės turės vargingiausioms Nikaragvos gyventojų grupėms?

Atsakymas

Komisija jau daug metų aktyviai dirbo su Nikaragva. Nėra jokių išankstinių sąlygų dėl EB vystomojo bendradarbiavimo. Tačiau demokratijos, teisinės valstybės ir gero valdymo principų laikymasis yra svarbiausios sąlygos, įtraukiamos į visus finansavimo susitarimus, pasirašomus su šios valstybės valdžios institucijomis.

Po nesąžiningai vykusių 2008 m. lapkričio mėn. savivaldybių rinkimų Komisija, pasikonsultavusi su Taryba, nusprendė, kad biudžeto parama nėra tinkamas vystomojo bendradarbiavimo su Nikaragva būdas.

Nuo tada Komisija palaiko dialogą su Nikaragva rinkimų ir valdymo klausimais, o tai paskatino iš dalies atnaujinti biudžeto paramą švietimui.

Komisija tęs šį labai svarbų dialogą ir tikisi skirti tolesnes išmokas, kai tik bus įgyvendintos būtinos sąlygos.

Komisija glaudžiai koordinuoja savo ryšius su ES valstybėmis narėmis ir kitais paramos teikėjais ir tinkamai atsižvelgė į 2008 m. gruodžio 18 d. ir visai neseniai, 2009 m. lapkričio 26 d., Europos Parlamento priimtas rezoliucijas.

Komisija yra įsipareigojusi išlaikyti bendrą pagalbos Nikaragai lygį, prireikus perorientuodama bendradarbiavimo programas.

Galiausiai verta paminėti, kad visi kiti pagalbos teikimo būdai, išskyrus biudžeto paramą, išlaikyti, o bendradarbiavimas, įskaitant naujų projektų ir pagalbos šaliai laikotarpio vidurio ataskaitos patvirtinimą, 2009 m. vyko įprastomis sąlygomis.

*
* *

Klausimas Nr. 35, kurį pateikė Anna Hedh (H-0443/09)

Tema: Alkoholio reklama

Praėjusį pavasarį pateikta ataskaita „Rinkodaros pranešimų poveikis alkoholinių gėrimų vartojimo, ypač tarp jaunimo, mastui ir pobūdžiui“, kurią Alkoholio ir sveikatos forumo pavedimu parengė mokslinė grupė.

Ataskaitoje pažymima, kad, remiantis dvylika iš trylikos išnagrinėtų tyrimų, galima daryti išvadą, jog alkoholio reklama skatina jaunimą vartoti alkoholį, o alkoholį jau vartojančius jaunuolius – vartoti jo dar daugiau. Remiantis šiais tyrimais taip pat galima teigti, kad reklamos poveikio jaunimui mastas tiesiogiai susijęs su tuo, kad jaunimas vartoja daugiau alkoholio. Be to, Komisijos parengtoje ataskaitoje pažymima, kad savireguliacija alkoholio reklamos srityje, už kurią pasisako alkoholio pramonės atstovai, neduoda ypač gerų rezultatų. Veiksmingesnis griežtas reguliavimas.

Šiuo metu galiojančios taisyklės, kuriomis remiantis alkoholio reklama negali būti tiesiogiai orientuota į jaunimą, praktiškai neturi jokio poveikio. Geriausias būdas sumažinti jaunimo piktnaudžiavimą alkoholiu – visiškai uždrausti alkoholio reklamą. Tai pažymima ir tyrime, kuris paskelbtas moksliniame žurnale „The Lancet“.

Ar Komisija, atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, ketina svarstyti galimybę uždrausti alkoholio reklamą, kaip tai buvo padaryta su tabako gaminių reklama įvertinus jų poveikį sveikatai?

Atsakymas

Gerbiama Parlamento narė kelia svarbų ir aktualų klausimą.

Šiuo metu Tarybai pirmininkaujanti Švedija daug nuveikė su alkoholiu susijusius klausimus siekdama išlaikyti prioritetinę Europos darbotvarkės sritimi. Šį mėnesį priimtose Tarybos išvadose ir valstybės narės, ir Komisija raginamos labiau stengtis siekiant apsaugoti vaikus nuo reklamos ir rinkodaros įtakos.

Kaip nustatyta pirmojoje ES alkoholio strategijoje, geresnį alkoholinių gėrimų reglamentavimą Komisija remia dviem pagrindiniais būdais. Pirma, taikoma Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva⁽³¹⁾, kurioje nustatyti alkoholinių gėrimų reklamai skirtų komercinių audiovizualinių pranešimų, teikiamų transliuojant televizijos programas arba teikiant užsakomąsias audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas, būtiniausių standartų sistema. Joje nustatyta, kad alkoholinių gėrimų reklamai skirti komerciniai audiovizualiniai pranešimai negali būti konkrečiai skirti nepilnamečiams ir kad televizijos reklamose negali būti vaizduojami nepilnamečiai, vartojantys šiuos gėrimus.

Antra, remiamasi dviem naujomis struktūromis, įsteigtomis siekiant remti ES alkoholio strategijos įgyvendinimą. Pirmoji tokia struktūra – Nacionalinės alkoholio politikos ir veiksmų komitetas, kuriame valstybės narės gali bendrai aptarti nacionaliniu lygmeniu taikomus metodus ir juos palyginti.

Antroji – Europos alkoholio ir sveikatos forumas, kuris sutelkia įvairius visai visuomenei atstovaujančius suinteresuotuosius subjektus, prisidedančius plėtojant savanoriškus alkoholio daromos žalos mažinimo metodus. Šiame forume atstovaujama visoms alkoholio vertės grandinės dalims (ne tik gamintojams, bet ir mažmenininkams bei viešbučių ir viešojo maitinimo sektoriui).

Šiame forume alkoholio reklamos klausimas yra labai svarbus, todėl sukurta speciali darbo grupė „Ryšiai su rinka“, kurios užduotis – nagrinėti įvairius klausimus ir remti bendro susitarimo siekį.

⁽³¹⁾ 2007 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/65/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu (Tekstas svarbus EEB), OL L 332, 2007 12 18.

Artimiausiais metais bus svarbu išsamiai apsvarstyti šias priemones ir įvertinti, ar jų visų pakanka siekiant apsaugoti vaikus ir jaunimą. Visų pirma įvertinant, ar dabartinės teisinės sistemos ES ir nacionaliniais lygmenimis kartu su savanoriška suinteresuotųjų subjektų veikla yra veiksminga, ar šį „mišinį“ reikia suderinti iš naujo. Tik tada bus galima svarstyti, ar būtina imtis griežtesnių veiksmų ES lygmeniu dėl alkoholio reklamos.

Tačiau Komisija mano, kad šiuo metu svarbu toliau siekti tikslų, nustatytų priimant ES alkoholio strategiją ir kuriai plačiai pritariama.

*
* *

Klausimas Nr. 36, kurį pateikė Jim Higgins (H-0444/09)

Tema: Durpių kasimas ir energijos iš iškastinio kuro gamyba

Ar Komisija, atsižvelgdama į Buveinių direktyvos 6 straipsnio 3 ir 4 dalis (Planų ir projektų, kuriuos įgyvendinant daromas didelis poveikis į „Natura 2000“ sąrašą įtrauktoms teritorijoms, vertinimas), būtų pasirengusi svarstyti, ar leisti toliau kasti durpes Airijos aukštapelkėse, nes dabartinis leidimas kasti ten durpes baigia galioti 2010 m. gruodžio 31 d.?

Ar Komisija, atsižvelgdama į pernelyg didelę iškastinio kuro, kurį deginant išmetamas anglies dioksidas ir nuo kurio Airijos ekonomika yra beveik visiškai priklausoma, kainą, būtų pasiruošusi svarstyti galimybę pratęsti išlygos taikymą dar vienam ribotos trukmės laikotarpiui, visų pirma, dėl to, kad valstybinei įmonei „Bord na Móna“ neuždrausta kasti durpių ir kad dviem didelėms elektrinėms, kuriose deginamos durpės, centrinėje Airijos dalyje neuždrausta naudoti durpių elektros energijos gamybai, be to, tam gautas ir ES pritarimas?

Atsakymas

Tarybos direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos⁽³²⁾ valstybės narės teisiškai įpareigotos saugoti Bendrijos svarbos natūralių buveinių tipus, įskaitant aukštapelkes, plokščiąsias pelkes, kurių aktyvios formos yra ypatingos svarbos pagal šią direktyvą. Šio tikslo iš esmės turi būti siekiama steigiant, saugant ir tvarkant specialias saugomas teritorijas. Airija pirmiausia atsakinga už tokių buveinių tipų apsaugą.

Atitinkamos Airijos valdžios institucijos turi imtis būtinų apsaugos priemonių. Bet kokie planai ar projektai, kurie gali daryti neigiamą poveikį „Natura 2000“ teritorijai, gali būti įgyvendinami tik, jei jis visiškai atitinka Buveinių direktyvos 6 straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytas sąlygas. Reikalaujama tinkamai įvertinti planą ar projektą, kuriam prašoma leidimo, atsižvelgiant į teritorijos apsaugos tikslus. Jei nustatoma, kad jis neigiamai paveiks teritorijos vientisumą, šis planas ar projektas gali būti įgyvendintas neatsižvelgiant į visuomenės interesus tik, jei nėra kitų alternatyvių sprendimų ir jei teritorijai padaryta žala visiškai atlyginama kompensacinėmis priemonėmis. Kadangi aktyvios aukštapelkės ir plokščiosios pelkės yra prioritetiniai buveinių tipai, reikės ir oficialios Komisijos nuomonės įpareigojančių priežasčių neatsižvelgti į visuomenės interesus atžvilgiu.

Į „Natura 2000“ patenka tik dalis Airijos durpynų. Be to, Airija saugo kai kuriuos durpynus kaip gamtos paveldą pagal nacionalinius teisės aktus. Vis dėlto yra didelių durpynų, kurie nėra priskirti šioms teritorijoms ir kuriuose vykdomai durpių gavybai netaikomos apsaugos priemonės, taikomos tokioms teritorijoms. Kiek Komisijai žinoma, įmonė „Bord na Mona“ neišgauna durpių „Natura 2000“ arba kitose saugomose teritorijose, todėl jų tolesnis eksploatavimas elektrinių, kuriose deginamos durpės, reikmėms negali būti nesugebėjimo imtis veiksmų, kad būtų apsaugotos įsteigtos teritorijos, priežastis.

Paskutinis Airijos valdžios institucijų paskelbtas apsaugos būklės vertinimas kelia itin didelį nerimą, ypač aktyvių aukštapelkių atžvilgiu. Nepaliestos aukštapelkės Airijoje šiuo metu ypač retos, o per paskutiniuosius dešimt metų šalyje jų sumažėjo daugiau nei 35 proc.⁽³³⁾ Manoma, kad buveinių hidrologinių sąlygų blogėjimas tokiu tempu, koks yra šiuo metu ir kurį lėmė durpių kasyba, miškininkystė ir deginimas, gali kelti didelę grėsmę buveinių gyvybingumui daugelyje vietovių.

⁽³²⁾ OL L 206, 1992 7 22.

⁽³³⁾ <http://www.npws.ie/en/PublicationsLiterature/HabitatsDirectiveReport07/>.

Atsakyme į klausimą raštu Nr. E-3449/08⁽³⁴⁾ gerbiamaam Parlamento nariui Komisija jau išdėstė savo poziciją, kad reikia nedelsiant imtis veiksmingų tvarkymo ir apsaugos priemonių „Natura 2000“ tinklui priskiriamų Airijos durpynų atžvilgiu, įskaitant durpių kasybos uždraudimą, kai tai nesuderinama su teritorijų apsauga.

Komisija nori paaiškinti gerbiamaam Parlamento nariui, kad minėtuju laikotarpiu Komisija nėra patvirtinusi jokio „leidimo“ tęsti žalingą durpių gavybą „Natura 2000“ teritorijose.

*
* *

Klausimas Nr. 37, kurį pateikė François Alfonsi (H-0446/09)

Tema: Tarptautinės jūrų organizacijos Bonifačo sąsiaurio statuso „naudojamas tarptautinei laivybai“ perklasifikavimas

Gamtinės kilmės Bonifačo sąsiauris tarp Korsikos ir Sardinijos yra jūrų laivybai pavojinga zona.

Nuo 1993 m. Prancūzija ir Italija draudžia per jį plaukti su jų vėliavomis plaukiojantiems laivams, gabenantiems toksiškus ar aplinką teršiančius produktus. Taigi šiuo metu laivų srautas per jį nedidelis ir jo vaidmuo ekonomiškai menkas. Bet užtektų tik vieno nelaimingo atsitikimo, jei čia nuskęstų pavojingą krovinių gabenantis kitos šalies, nei Prancūzija ar Italija, laivas, kaip, pavyzdžiui, „Erika“ (su Maltos vėliava) ar „Prestige“ (su Bahamų vėliava).

Bonifačo sąsiauris priklauso „tarptautinei laivybai naudojamiems sąsiauriams“, ir jame galioja laisvo tranzito nekeliant kliūčių prekybiniam laivams taisyklė. Todėl išlieka potencialiai labai didelio pavojaus padėtis, bet negaunama jokios tikros ekonominės naudos. Toks statusas yra piktnaudžiaujamo pobūdžio ir prieštarauja didelės jūrų apsaugos zonos – Korsikos ir Sardinijos tarptautinio jūrų parko, projektui.

Ar Komisija gali prisijungti prie Prancūzijos ir Italijos pradėtų veiksmų siekiant, kad Tarptautinė jūrų organizacija perklasifikuotų Bonifačo sąsiaurio statusą?

Atsakymas

Komisijai nepranešta apie jokią Prancūzijos ir Italijos iniciatyvą Tarptautinėje jūrų organizacijoje (TJO), kuria siekiama perklasifikuoti Bonifačo sąsiaurio statusą „naudojamas tarptautinei laivybai“. Neturėdama išsamios informacijos apie abiejų valstybių narių numatytus veiksmus, Komisija negali priimti pozicijos šiuo klausimu.

Tačiau Komisija nori pabrėžti, kad tarptautinei laivybai naudojamų sąsiaurių charakteristika ir tokioms teritorijoms taikomas režimas kyla iš Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos (JTJK).

Atsižvelgdama į gerbiamo Parlamento nario išreikštą susirūpinimą dėl avarijų jūroje ir laivų keliamos taršos prevencijos, Komisija nori pabrėžti dideles pastangas, kurias paskutiniuosius dešimt metų jūros saugumo srityje deda Europos Sąjunga, įskaitant trijų saugios laivybos priemonių paketų patvirtinimą, o paskutiniame pakete, kuriam 2009 m. balandžio mėn. pritarė Europos Parlamentas ir Taryba, buvo aštuonios teisėkūros priemonės. Priėmus šį acquis, Europos Sąjunga neabejotinai sustiprino savo gebėjimus kovoti su nustatytų standartų neatitinkančiais laivais, užtikrinti laivybos saugumą ir užkirsti kelią laivų keliamai taršai Europos vandenyse.

*
* *

Klausimas Nr. 38, kurį pateikė Gesine Meissner (H-0448/09)

Tema: ES ir Venesuelos prekybos susitarimas

Naujojo Venesuelos visuomeninės nuosavybės įstatymo projektas sudarytų vyriausybei sąlygas priverstinai, tik išmokėjus kompensaciją, pasisavinti turtą, kurio gamybinė veikla neatitinka nacionalinių interesų ir socialinio gamybos modelio.

Ar Komisija mano, kad šio įstatymo taikymas galėtų trukdyti ES ir Venesuelos santykiams? Jei ne, kodėl?

⁽³⁴⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home.jsp?language=fr>.

Klausimas Nr. 39, kurį pateikė José Manuel García-Margallo y Marfil (H-0452/09)**Tema: ES ir Venesuelos prekybos susitarimas**

Ar Komisija išanalizavo Venesuelos įstatymo dėl visuomeninės nuosavybės projekto nuostatas, kad nustatytų, ar jos atitinka laisvos ir sąžiningos prekybos principus, kuriais turės būti grindžiamas bet kuris būsimas ES ir Venesuelos prekybos susitarimas? Jei ne, kodėl?

Bendras atsakymas

ES nėra sudariusi jokio prekybos susitarimo su Venesuela ir šiuo metu toks susitarimas nesiūlomas. Kadangi šis įstatymo projektas dar nepriimtas ir neįgyvendintas, Komisija neturi galimybės išnagrinėti pasiūlyto Venesuelos įstatymo suderinamumą su kokiais nors konkrečiais arba pasiūlytais teisiniais įsipareigojimais, susijusiais su ES, arba tiksliai įvertinti jo poveikį ES ir Venesuelos santykiams.

Tačiau Komisija stebės ir atidžiai išanalizuos šio įstatymo poveikį ES ekonominiams interesams Venesueloje, kai tik jis įsigalios, ir, jeigu jis įsigalios, praneš Venesuelos valdžios institucijoms apie bet kokią susirūpinimą dėl galimo neigiamo poveikio.

*
* *

Klausimas Nr. 40, kurį pateikė Liam Aylward (H-0450/09)**Tema: Pasaulinis aprūpinimas maistu**

Kiekvienais metais nuo bado ir dėl skurdo pasekmių miršta daugiau nei 40 mln. žmonių, tarp jų – vienas vaikas kas šešias sekundes. Naujausiame JT aprūpinimo maistu ir žemės ūkio aukščiausiojo lygio susitikime buvo pareikšta, kad pasaulyje badaujančių žmonių skaičius šiuo metu viršija vieną milijardą. Be to, pasaulinė maisto krizė yra viena iš didžiausių grėsmių taikai ir saugumui pasaulyje.

Kokių veiksmų gali imtis Komisija, kad pasauliniu mastu būtų sprendžiama bado ir nepakankamo aprūpinimo maistu problema?

Kokių veiksmų gali imtis Komisija, kad būtų užtikrinta, jog vykdant ES politiką, ypač žemės ūkio ir vystymosi politiką, nebūtų prisidedama prie dar didesnio bado ir maisto produktų trūkumo pasaulyje?

Atsakymas

Gerbiamas Parlamento narys gali vadovautis Komisijos atsakymais į klausimus Nr.°P-5506/09⁽³⁵⁾, kurį pateikė Enrique Guerrero Salom, ir Nr.°H-0416/09, kurį pateikė Mairead McGuinness⁽³⁶⁾.

*
* *

Klausimas Nr. 41, kurį pateikė Ryszard Czarnecki (H-0454/09)**Tema: Tarptautinio valiutos fondo pranešimas**

Norėčiau, kad Komisija išreikštų savo nuomonę dėl TVF parengto pranešimo (angl. Global Financial Stability Report). TVF subtiliai pažymi, nepateikiant konkrečių pavadinimų, kad italų bankai negali visiškai konsoliduoti nuostolių, kuriuos patyrė savo užsienio filialuose ir skyriuose. TVF savo pastabas grindžia tuo, kad finansinių institucijų, veikiančių ne Europos Sąjungoje, nuostoliai yra žymiai didesni nei bankų, veikiančių euro zonoje. TVF pastebi, kad kuo mažesnis sąskaitų konsolidavimo lygis, tuo mažesnis ir pateikiamų nuostolių indeksas.

Tik vienas italų bankas vykdė plėtrą į užsienį ir todėl TVF išreikštos pastabos galėtų būti taikomos tik tam vieninteliui bankui. Tačiau ar toks pranešimas nekelia grėsmės finansų sistemos stabilumui, jei jis jau suneramina TVF prezidentą? Unicredit skyriai, veikiantys Ukrainoje, Rumunijoje, Bulgarijoje ir buvusiose Tarybų Sąjungos šalyse, turi sunkumų su likvidumu. Pavyzdžiui, lenkų bankas Pekao S.A. rėmė Unicredit Ukraina pastaruosius kelis trimestrus, suteikdamas grynųjų pinigų paramą, kuri siekė maždaug kelias dešimtis milijonų eurų. Tačiau, priešingai nei kiti šio regiono bankai, Pekao S.A. neima jokių rezervų dėl šios savo investicijos Ukrainoje. Norėčiau paklausti Komisijos ar jai yra priimtinos tokios buhalterijos priemonės ir

(35) <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home.jsp>.

(36) 2009 m. lapkričio 24 d. atsakymas raštu.

tokia „kūrybinė buhalterija“? Ar jos gali užtikrinti bankų sistemos likvidumą vidutinėje ir ilgalaikėje perspektyvoje? Kokį tai gali turėti finansinį poveikį Lenkijos, Rumunijos, Bulgarijos ir buvusių Tarybų Sąjungos šalių finansų sistemai?

Atsakymas

Dėl susirūpinimo, susijusio su netinkamos apskaitos procedūros taikymu kai kuriuose Italijos bankuose, būtina atkreipti dėmesį, kad nuo 2005 m. Italijos bankai, kaip ir visi kiti į sąrašą įtraukti Europos bankai, konsoliduotas finansines ataskaitas rengia vadovaudamiesi Tarptautiniais finansinės atskaitomybės standartais (TFAS), kuriuos priėmė Europos Sąjunga pagal Reglamentą (EB) Nr. 1606/2002.

Pagal TFAS reikalaujama, kad bankai konsoliduotų visas dukterines įmones, nepriklausomai nuo to, kur jos įsteigtos ir kad būtų atmesti grupės vidaus sandoriai. Be to, pagal Direktyvą 2006/43/EB įgaliotas išorės auditorius turi atlikti finansinių ataskaitų auditą.

Pagal 2008 m. audito patikrintą konsoliduotą finansinę ataskaitą bankas Unicredit taikė ES priimtus TFAS, todėl jis konsolidavo visas dukterines įmones, įskaitant ir tas, kurios veikia Rumunijoje, Ukrainoje ir Bulgarijoje. Tai reiškia, kad kredito nuostoliai, pateikti Ukrainoje, Rumunijoje ir Bulgarijoje veikiančių banko Unicredit dukterinių įmonių finansinėse ataskaitose, pateikti ir Unicredit Group konsoliduotose finansinėse ataskaitose.

Taigi Komisija neturi jokių ypatingų pastabų dėl Unicredit Group taikomų apskaitos taisyklių ir (arba) procedūrų.

Kalbant būtent apie iškeltą problemą, verta paminėti, kad TVF parengtame pranešime, kuriame teigiama, kad „Italija, Nyderlandai ir Ispanija nepraneša apie nei apie užsienio filialų, nei apie dukterinių įmonių užsienyje nuostolius“ aprašoma, atrodo, statistikos duomenų aprėptis, kurią TVF naudoja šio pranešimo reikmėms.

*
* *

Klausimas Nr. 42, kurį pateikė Kathleen Van Brempt (H-0457/09)

Tema: Pigių žaislų saugumas

Kokybės kontrolės organizacijos TÜV neseniai atliktame tyrime nurodoma, kad du iš trijų pigių žaislų, kuriuos organizacija patikrino, neatitinka šiuolaikinių kokybės reikalavimų. Trečdalyje žaislų rasta netgi uždraustų plastifikatorių (ftalatų). Atsižvelgus į tai, kad atliktas būtent pigių žaislų tyrimas, ši problema įgauna ir svarbią socialinę prasmę.

Ar Komisija susipažinusi su šiomis problemomis? Kaip Komisija rengiasi įgyvendinti griežtesnės naujos direktyvos dėl žaislų nuostatas, jeigu, atrodo, pastangos įgyvendinti ankstesnę direktyvą buvo bergždžios? Ir kokių veiksmų rengiasi imtis Komisija siekdama užtikrinti, kad kiekvienas vaikas augtų žaisdamas su saugiais žaislais?

Atsakymas

Komisija žino apie gerbiamos Parlamento narės paminėtą pranešimą spaudai, taip pat žino ir apie nurodytus reikalavimų neatitinkančius žaislus, ypač apie neatitikimo atvejus dėl per didelio ftalatų kiekio, cheminių medžiagų ir smulkių detalių, tačiau Vokietijos Vyriausybė dar nėra oficialiai informavusi Komisijos.

Pagal šiuo metu galiojančią arba naująją Žaislų saugos direktyvą tais atvejais, kai į rinką pateikti žaislai gali būti pavojingi vaikų sveikatai, valstybės narės yra įpareigtos imtis visų būtinų priemonių, siekdama apriboti arba uždrausti tiekti rinkai gaminį arba siekdama, kad gaminys būtų pašalintas iš rinkos. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie šias priemones visų pirma pagal skubaus keitimosi informacija sistemą RAPEX, o kai kuriais atvejais ir pagal vadinamąsias apsaugos straipsnio procedūras. Pranešama visoms valstybėms narėms, o jos yra įpareigtos priimti atitinkamas tolesnes priemones dėl tų pačių žaislų.

Komisija norėtų pabrėžti, kad vaikų sauga jau yra svarbiausias šiuo metu galiojančios Žaislų saugos direktyvos 88/378/EEB aspektas, kurioje nustatyti būtiniausi saugos reikalavimai žaislams, kuriuos ketinama pateikti į rinką. Šie reikalavimai sugriežtinti naujojoje Žaislų saugos direktyvoje, kuri įsigalios nuo 2011 m. sausio mėn. Šios naujos taisyklės – vienos griežčiausių pasaulyje. Jos parengtos atlikus kelis tyrimus, išsamų poveikio vertinimą ir plačias viešąsias konsultacijas, taip pat pasibaigus teisėkūros proceso metu Europos Parlamente ir Taryboje vykusioms įtemptoms diskusijoms. Naujoje Žaislų saugos direktyvoje taip pat nurodyta, kad turi būti laikomasi kitų Bendrijos teisės aktų, pvz., bendros gaminių saugos ir pavojingų preparatų, medžiagų ir

mišinių klasifikavimo, pakavimo ir ženklavimo taisyklių. Todėl žaislai turi atitikti REACH reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 ir, visų pirma, jo XVII priedą, kuriuo apribojamas ftalatų naudojimas žaisluose ir vaikų priežiūros prekėse. Iki 2010 m. sausio mėn. Europos cheminių medžiagų agentūra (ECHA) pateiks pranešimą dėl dabartinių ftalatų apribojimų apžvalgos.

Vykdydamos rinkos priežiūrą valstybės narės jau skiria daug dėmesio žaislams, o Komisija bendrai finansuoja tokią veiklą, kai ją koordinuoja kelios šalys. Komisija džiaugiasi galėdama pranešti gerbiamai Parlamento narei, kad, pvz., 2009 m. rinkos priežiūros institucijos pradėjo vykdyti bendruosius veiksmus, skirtus patikrinti į ES rinką pateiktus žaislus daugiausia dėmesio skiriant smulkioms detalėms, magnetams ir sunkiesiems metalams. Šiuos bendruosius veiksmus, bendrai finansuojamus pagal Komisijos vartotojų politikos veiksmus, numatyta baigti vykdyti 2010 m. viduryje.

Be to, naująją direktyvą bus sugriežtinta ir rinkos priežiūra. Tai pirmoji sektorinė direktyva, kurią ketinama įtraukti ir suderinti su bendruoju gaminių pateikimo į ES rinką pagrindu, vadinamuoju „prekių paketu“ (2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 765/2008, nustatantis su gaminių prekyba susijusius akreditavimo ir rinkos priežiūros reikalavimus ir panaikinant Reglamentą (EEB) Nr. 339/93 ir 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 768/2008/EB dėl bendrosios gaminių pardavimo sistemos ir panaikinant Sprendimą 93/465/EEB). Sugriežtintos rinkos priežiūros ir kontrolės prie išorės sienų taisyklės, nustatytos naujajame horizontalaus pobūdžio Reglamente (EB) Nr. 765/2008, taikomos žaislų rinkos priežiūrai.

Komisija taip pat ragina sugriežtinti patikras gamybos linijoje, taip pat su žaislų sektoriaus atstovais pradėtos rengti gairės tėvams ir kitiems asmenims, perkantiems žaislus vaikams.

*
* *

Klausimas Nr. 43, kurį pateikė Proinsias De Rossa (H-0459/09)

Tema: „SR Technics“ darbuotojai ir Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas

Ar Komisija gali nurodyti, ar gavo Airijos valdžios institucijų paraišką dėl Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo paramos, skirtos buvusiems „SR Technics“ darbuotojams Dubline, ir jeigu taip, patikslinti, kas šiuo metu yra daroma su šia paraiška?

Atsakymas

Airijos paraiška, kuria siekiama padėti buvusiems „SR Technics“ darbuotojams Dubline Komisijai buvo pateikta 2009 m. spalio 9 d. Paraiška grindžiama Reglamento (EB) Nr. 1927/2006 (toliau – EPGPF reglamentas)⁽³⁷⁾, 2 straipsnio a punktu, kuriame nustatoma sąlyga, kad valstybėje narėje esančioje įmonėje per keturis mėnesius turi būti atleista bent 500 darbuotojų, įskaitant darbuotojus, kuriuos atleido jos tiekėjai ir tolesnės gamybos grandies įmonės.

Paraiška susijusi su 910 įmonės darbuotojų atleidimu, iš kurių 800 atleisti per nurodytą keturių mėnesių laikotarpį, o vėliau atleista dar 110 darbuotojų. Airijos institucijos planuoja padėti 838 darbuotojams, pasitelkdamos aktyvias darbo rinkos priemones, įskaitant orientavimą, mokymą ir pagalbą pradėdant dirbti savarankiškai.

Komisijos tarnybos dabar paraišką nagrinėja ir Airijos institucijų paprašė papildomos informacijos apie tam tikrus aspektus. Gavusi informaciją, kurios prašė, Komisija nuspręs, ar patvirtinti paraišką ir ar rekomenduoti ją biudžeto valdymo institucijai, kad būtų padarytas finansinis įnašas.

Kol kas Komisija dar nebaigė vertinimo ir todėl dar negali komentuoti paraiškos nagrinėjimo rezultatų.

*
* *

⁽³⁷⁾ 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1927/2006, įsteigiantis Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą, OL L 406, 2006 12 30.

Klausimas Nr. 44, kurį pateikė Ádám Kósa (H-0460/09)**Tema: Su kalba ir su gestų kalba susijusios teisės**

Iki šiol gestų kalba pripažįstama pagal devynių Europos Sąjungos valstybių narių įstatymus arba konstituciją, o nuo 2009 m. lapkričio 9 d. ji pripažįstama taip pat ir Vengrijoje. Europos Parlamentas nuo 1988 m. iki 1998 m. du kartus sprendė gestų kalbos padėties klausimą rezoliucijose, tačiau konkretūs rezultatai iki šiol yra menki.

2007 m. aukšto lygio grupės dėl daugiakalbystės ekspertų komitetas pateikė daug pasiūlymų dėl daugiakalbystės. Ekspertų komitetas pabrėžė, kad daugiakalbystė apima taip pat ir gestų kalbas.

2009 m. lapkričio 26 d. Bendrųjų reikalų ir išorės santykių taryboje buvo pasiektas susitarimas dėl JT konvencijos dėl neįgaliųjų teisių ratifikavimo. Konvencijos 30 straipsnyje teigiama, kad neįgalieji, kaip ir kiti asmenys, turi teisę į jų konkretaus kultūrinio ir kalbinio tapatumo, įskaitant gestų kalbą ir kurčiųjų kultūrą, pripažinimą ir rėmimą.

Kokių priemonių ketina imtis Europos Komisija, atsižvelgdama į 2000 m. Flensburgo rekomendacijas, kuriose taip pat pateikiama nuoroda į gestų kalbas, kad gestų kalbos būtų pripažintos ir tinkamai vartojamos ES institucijose?

Atsakymas

Komisija žino Europos mažumų reikalų centro (angl. ECMI) surengtoje tarptautinėje konferencijoje 2000 m. birželio 22–25 d. priimtas Flensburgo rekomendacijas dėl regioninių ar mažumų kalbų politikos priemonių įgyvendinimo, kuriose prašoma deramai pripažinti gestų kalbas. Remdamosi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 165 straipsniu, valstybės narės privalo nacionaliniu ir regioniniu lygmeniu įgyvendinti konkrečias kalbos politikos priemones ir tai analogiškai taikoma gestų kalbų pripažinimui.

Vis dėlto jeigu vartoti gestų kalbas tampa reikalinga siekiant sudaryti kurtiesiems galimybes įsidarbinti, pereiti į aukštesnes pareigas arba mokytis, tada gali būti, kad šis klausimas patenka į 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvos 2000/78/EB, nustatančios vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus⁽³⁸⁾, taikymo sritį.

Be to, Komisija 2008 m. liepos 2 d. pateikė direktyvos pasiūlymą (COM (2008) 426 galutinis), kuriame, vertinant iš plačios perspektyvos, siekiama įgyvendinti vienodo požiūrio principą ne vien darbe. Numatyti diskriminavimo pagrindai yra religija ir įsitikinimai, negalia, amžius ir lytinė orientacija, t. y. tie (kartu su lytimi ir rase, jau reglamentuojamomis anksčiau priimtų ES direktyvų), kurie išvardijami Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 19 straipsnyje.

Komisija taip pat plėtoja politiką, kuria siekia skatinti mokytis kalbų ir skatinti kalbų įvairovę, visiškai apimančią visas ES kalbas, taigi ir gestų kalbas. Savo įgyvendinamomis finansavimo programomis Komisija bendrai finansuoja projektus ir sistemas, skirtas kalbų mokymuisi ir kalbų įvairovei skatinti. 2008 m. paskelbtame kvietime teikti pasiūlymus pagal 2007–2013 m. mokymosi visą gyvenimą programą pirmenybė teikiama projektams ir sistemoms, kuriomis siekiama skatinti specialių poreikių turinčių žmonių kalbas. 2009 m. paskelbtame kvietime teikti pasiūlymus vienas iš prioritetų vėl buvo „atrinkti specialių poreikių turinčių žmonių mokymo kalbų gerąją patirtį, ja keistis ir remtis“⁽³⁹⁾. 2008 m. atrinkti ir vykdomi trys gestų kalbų projektai.

Be to, Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad visos valstybės narės ir Europos bendrija 2007 m. kovo 30 d. savo kompetencijos srityse pasirašė Jungtinių Tautų (JT) konvenciją dėl neįgaliųjų teisių. Įvairiuose straipsniuose (9, 21, 24 ir 30) nurodomos šalių narių pareigos imtis deramų priemonių, susijusių su gestų kalbomis, teikti pagalbą, patvirtinti jų vartojimą ir mokymąsi, šiam mokymuisi sudaryti geresnes sąlygas. 21 straipsnyje konkrečiai nurodoma, kad viena iš šių priemonių yra pripažinti ir skatinti gestų kalbų vartojimą.

Galiausiai Komisija primena, kad Europos institucijų kalbų vartojimo tvarka reglamentuojama Tarybos reglamente Nr. 1/1958⁽⁴⁰⁾. Reglamento 1 straipsnyje išvardijamos kalbos, kurios yra institucijų oficialios ir darbo kalbos. Šio straipsnio priėmimui ir pataisoms turi vienbalsiai pritarti Taryba ir norint jį iš dalies pakeisti

⁽³⁸⁾ OL L 303, 2000 12 2.

⁽³⁹⁾ http://ec.europa.eu/education/llp/doc/call09/prior_en.pdf.

⁽⁴⁰⁾ OL 17, 1958 1 6.

Komisijos pasiūlymo nereikalaujama. Norint įtraukti bet kokias konkrečias nuostatas, susijusias su gestų kalbomis, būtų taikoma minėta procedūra. O dėl pačios Komisijos praktikos tai Komisijoje atliekamas vertimas į keletą gestų kalbų, Komisija taip pat finansuoja projektą, pagal kurį vertėjai mokomi gestų kalbų.

*
* *

Klausimas Nr. 45, kurį pateikė Charalampos Angourakis (H-0461/09)

Tema: Socialinio saugumo sistemų griovimas

ES ir valstybių narių vyriausybės, pasinaudodamos ideologiniu terorizmu dėl išorės skolos ir valstybės deficito ir dingstimi, kad pavojus, jog socialinio saugumo sistemos žlugs dėl senėjančių gyventojų ir nepalankių demografinių pokyčių, sujungia savo galias su kapitalo atstovų pajėgomis siekdamos pradėti stipriai mažinti darbuotojų teises. Pensijos ir sveikatos apsaugos bei nedarbingumo išmokos mažinamos ir pensinis amžius didinamas. Būdingas pavyzdys yra Graikija, kurioje Komisijai, Graikijos socialistų judėjimo (PASOK) ir Naujosios demokratijos partijų vyriausybėms ir Europos Bendrijų Teisingumo Teismui (ETT) veikiant išvien, moterų, dirbančių valstybės sektoriuje, pensinis amžius prailgintas 5–17 metų ir keliamas klausimas dėl valstybinio ir visuomeninio socialinio saugumo sistemos pobūdžio.

Ar Komisija galėtų atsakyti į toliau pateikiamą klausimą? Ar ji ketina tęsti tą pačią socialinio saugumo sistemų griovimo politiką, neatsižvelgdama į katastrofiškas pasekmes, kurias tai turės darbuotojams?

Atsakymas

Komisija žino, kad reikia užtikrinti tinkamą socialinę apsaugą. Ji pažymi, kad pagal Sutartį dėl ES veikimo socialinė apsauga priklauso valstybių narių kompetencijai. Esant tokiai padėčiai Komisija, taikydama atvirą koordinavimo metodą (AKM), bendradarbiauja su valstybėmis narėmis socialinės apsaugos ir socialinės įtraukties klausimais. Bendruose pensijų srities AKM tiksluose, dėl kurių susitarė valstybės narės, daug dėmesio skiriama trimis svarbiausiems aspektams: pirma, senatvės pensijos turėtų būti pakankamos, antra, senatvės pensijų sistemos turėtų būti finansiškai tvarios. Trečia, pensijų sistemos turėtų būti pritaikytos modernios visuomenės reikmėms. Svarbiausias taikant socialinės srities AKM atliekamo darbo bruožas yra tai, kad Komisija ir Taryba bendrai analizuoja ir vertina nacionalines socialinės apsaugos ir socialinės įtraukties strategijas ir skelbia bendras ataskaitas.

2009 m. bendroje ataskaitoje daugiausia dėmesio skiriama profesiniam gyvenimui – svarbiam veiksniumi užtikrinant, kad senėjant mūsų visuomenei senatvės pensijos liktų tvarios ir kad finansiniai iššūkiai nevirstų socialiniais iššūkiais – skatinti. Joje pabrėžiama, kad ilgalaikis pensijų pakankamumas priklauso nuo nuolatinių pastangų pasiekti Lisabonos tikslą – kad nepaisant nuosmukio dirbtų 50 proc. pagyvenusių darbuotojų. Joje taip pat pabrėžiama, jog svarbu kontroliuoti, kad į pensijų sistemas būtų įtraukti pažeidžiami darbuotojai⁽⁴¹⁾.

Be to, Komisija ir valstybės narės bendrai vertina ilgalaikes ekonomines ir biudžeto problemas, kurias senėjant visuomenei kelia pensijų sistemos. 2009 m. Senėjimo ataskaitoje ir Tvarumo ataskaitoje paskelbta atnaujinta šio vertinimo informacija⁽⁴²⁾. Senėjimo ataskaitoje teigiama, kad dėl demografinių pokyčių valstybių narių išlaidos valstybinėms pensijoms nuo 10,1 proc. BVP 2007 m. padidės iki 18,8 proc. 2060 m. Nepaisant to, ataskaitoje teigiama, kad valstybėse narėse įgyvendinus reformas ir prognozuojant užimtumo didėjimą 2060 m. valstybių išlaidos bus tik 12,5 proc. BVP. Todėl pailginus profesinio gyvenimo trukmę galima užtikrinti, kad pensijų sistemos būtų pakankamos ir tvarios.

O dėl gerbiamo nario minimos padėties, susidariusios Europos Teisingumo Teismui 2009 m. kovo 26 d. priėmus sprendimą byloje Komisija prieš Graikiją, tai Komisija pažymi, kad Teismas priėmė Graikijai nepalankų sprendimą, nes ji neįvykdė EB sutarties 141 straipsnyje (Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 157 straipsnyje), kuriame nustatomas vienodo užmokesčio vyrų ir moterims principas, nurodytų pareigų. Šiuo atveju Teismas pažymėjo, kad pensija, mokama pagal Graikijos kodeksą, atitinka Teismo praktikoje nustatytus kriterijus ir todėl gali būti laikoma Sutartyje nurodytu užmokesčiu.

⁽⁴¹⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=757&langId=en>.

⁽⁴²⁾ http://ec.europa.eu/economy_finance/thematic_articles/article14761_en.htm. Senėjimo ataskaita ir Tvarumo ataskaita yra dokumentai, atitinkamai papildantys COM (2009) 180 ir COM (2009) 545, ir abu juos Komisijos Ekonomikos ir finansų generalinis direktoratas skelbia leidinyje European Economy, atitinkamai Nr. 2/2009 ir 9/2009.

Teismo sprendimas susijęs tik su vyrų ir moterų išėjimo į pensiją amžiaus skirtumų klausimu.

*
* *

Klausimas Nr. 46, kurį pateikė Georgios Toussas (H-0467/09)

Tema: Subsidijos ūkiams

Graikijoje vykstantis žemės ūkio sklypų ribų perkėlimas į skaitmeninį formatą, kurį buvo numatyta užbaigti 2008 m., vis dar tęsiasi ir dėl techninių priežasčių vargu ar bus baigtas iki šių metų pabaigos ir dėl to gresia pavojus, kad ūkininkai negaus subsidijų, kurias jie turi teisę gauti. Atsižvelgiant į nuolatinį, dabar jau antrus metus iš eilės besitęsiantį, beveik visų augalinės ir gyvulinės kilmės produktų kainų mažėjimą, derliaus, kuriam išauginti jau skirta laiko, pinigų ir įdėta darbo, dalis lieka neparduota ir paliekama pūti laukuose ir tuo pačiu metu daugelis ūkininkų už savo produkciją (persikus, vyną, grūdus ir kt.), kurią jie pardavė prekybininkams ir kooperatyvams, negavo rinkos kainos, o tai lemia, kad subsidijos dabar sudaro beveik pusę ūkininkų pajamų. Šiuo metu, kai kyla pavojus, kad subsidijos nebus išmokėtos, ūkininkai, ypač sunkiai besiverčiantys mažų ir vidutinio dydžio ūkių savininkai, kurie turi daug skolų ir kurių finansinė padėtis yra beviltiška, atsidūrė ant išlikimo ribos.

Ar Komisija, neatsižvelgdama į tai, ar žemės ūkio sklypų ribų perkėlimas į skaitmeninį formatą užbaigtas ar ne, nedelsiant išmokės visas subsidijas, kurias ūkininkai turi teisę gauti, siekiant jų nesužlugdyti ir suteikti jiems galimybę tęsti ūkininkavimo veiklą?

Atsakymas

Pirmiausia Komisija norėtų atkreipti gerbiamo nario dėmesį, kad bendrosios žemės ūkio politikos finansus valstybės narės ir Komisija valdo bendrai, vadovaudamasi Reglamentu (EB) Nr. 1290/2005⁽⁴³⁾.

Išmokas ūkininkams moka konkrečių valstybių narių akredituotos mokėjimo agentūros. Tada šias lėšas valstybės narės kompensuoja Komisija.

Graikijoje galutinė data 2009 m. subsidijų paraiškoms pateikti buvo 2009 m. gegužės 15 d. (kurią, nors ir sumokant baudas, galima pratęsti iki 2009 m. birželio 9 d.). Graikijos sistemoje skaitmeniniu formatu nurodytos sklypų ribos yra ūkininkų paraiškų dalis (kartu su tekstine informacija), tad ši data yra ir galutinė data sklypų riboms į skaitmeninį formatą perkelti.

Pareiga atlikti šį perkėlimą buvo suteikta ūkininkams kartu su ūkininkų sąjungomis. Vis dėlto dėl problemų ūkininkų sąjungose šis perkėlimo procesas labai vėlavo. Pažymėtina, kad šiam darbui atlikti būtinas ūkininkų dalyvavimas.

Remiantis tiesioginių išmokų teisės aktais ir dėl akivaizdžių patikimo valdymo sumetimų kontrolė turi būti atlikta anksčiau, negu mokėjimo agentūros perveda išmokas. Kad tai būtų galima atlikti, reikia, kad visų žemės sklypų ribos būtų perkeltos į skaitmeninį formatą.

Nuo Graikijos institucijų priklauso, ar jos paspartins perkėlimo procesą ir jį baigs, kad būtų galima kuo greičiau sumokėti ūkininkams.

*
* *

Klausimas Nr. 47, kurį pateikė Iliana Malinova Iotova (H-0468/09)

Tema: Prieš Bulgariją pradėta pažeidimo procedūra dėl netinkamo su atliekomis susijusių ES teisės aktų įgyvendinimo Sofijoje (Bulgarija)

Komisija padarė išvadą, kad nebuvo imtasi jokių tinkamų bei skubių priemonių siekiant išspręsti ne vienerius metus trunkančią atliekų problemą Sofijoje (Bulgarija). Tuo pat metu Bulgarijos vyriausybė ir sostinės savivaldybė teigia, kad jie ėmėsi įvairių priemonių, apie kurias buvo pranešta ir Komisijai.

Kokiais argumentais remdamasi Komisija nusprendė pradėti pažeidimo procedūrą prieš Bulgariją?

⁽⁴³⁾ 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo, OL L 209, 2005 8 11.

Ar Komisija turi informacijos apie priemones, kurių ėmėsi Bulgarija siekdama išspręsti atliekų problemą Sofijoje?

Ar Bulgarija pateikė įtikinamų įrodymų Komisijai?

Ar iš Bulgarijos ekspertų gauta duomenų ir ar į juos buvo atsižvelgta?

Kokius įsipareigojimus prisiėmė Komisija po pokalbio su Bulgarijos ministru pirmininku Bojko Borisowu apie Bulgarijos planus išspręsti atliekų problemą?

Kada Komisija tikisi gauti iš Bulgarijos apčiuopiamų rezultatų?

Atsakymas

Komisija nusprendė paduoti Bulgariją į Teismą už Direktyvos dėl atliekų⁽⁴⁴⁾ (Pagrindų direktyvos dėl atliekų) 5 straipsnio, kuriuo valstybės narės įpareigojamos sukurti integruotą ir pakankamą atliekų šalinimo įrenginių sistemą, nesilaikymą.

Baigiantis dviejų mėnesių laikotarpiui, per kurį reikia atsakyti į 2008 m. gruodžio 1 d. nusiųstą motyvuotą nuomonę, pažeidimas buvo daromas ir toliau – tai, be kitų dalykų, parodo keli šimtai tonų namų ūkių atliekų iš Sofijos, supakuotų ir laikomų Bendrijos teisės aktams prieštaraujančiomis sąlygomis, nes Suhodol sąvartyno pajėgumai jau seko, o kiti esami įrenginiai nebuvo pajėgūs priimti susidarancias atliekas.

Komisija atsižvelgė į visą Bulgarijos pateiktą informaciją, susijusią su atliekų būkle aplink Sofiją, ir remdamasi ta informacija padarė išvadą, kad nors šalinant supakuotas atliekas ir imantis reikiamų veiksmų integruotai Sofijos atliekų tvarkymo sistemai, vadinamajam „Sofijos atliekų projektui“, sukurti padaryta tam tikra pažanga, pakankamos ir tvarios atliekų šalinimo infrastruktūros problema vis tiek neišspręsta.

Komisija palankiai vertina veiksmus, kurių Bulgarija ėmėsi atliekų šalinimo infrastruktūrai sukurti – viliamasi ir tikimasi, kad ši infrastruktūra Bulgarijos sostinei Sofijai bus ilgalaikis tvarus sprendimas. Kadangi terminas reikiamai infrastruktūrai sukurti jau baigėsi, Komisija tikisi, kad Bulgarija ją sukurs per kuo trumpesnę laiką ir užtikrins, kad naujieji įrenginiai visapusiškai atitiktų visus aktualius Bendrijos teisės aktus, pirmiausia reikalavimą naudoti geriausias turimas technologijas, kaip numatyta Direktyvos dėl atliekų 5 straipsnyje. Komisija taip pat linkusi paminėti, kad skubiai reikia naujos atliekų infrastruktūros už Sofijos ribų esančiai teritorijai.

*
* *

Klausimas Nr. 48, kurį pateikė Ivo Belet (H-0469/09)

Tema: Elektra varomų automobilių ateitis

Vienas iš būsimos Komisijos įpareigojimų – toliau dėti daug pastangų siekiant sukurti ekonomiką, kurioje būtų išmetama mažai CO₂ dujų, būtent siekti anglies dioksido, išmetamo tiekiant elektros energiją ir transporto sektoriuje, apribojimo ir skatinti ekologiškų elektra varomų automobilių naudojimą.

Kokias priemones numatė Komisija siekdama įgyvendinti šiuos tikslus?

Ar Komisija numatė iniciatyvas, kurias taikant būtų greičiau pradedami naudoti elektra varomi automobiliai?

Kokias iniciatyvas planuoja Komisija siekdama, kad nedelsiant būtų sukurtas elektra varomų automobilių pakrovimo stotelių tinklas?

Komisijos nuomone, koks būtų elektra varomų automobilių baterijų vaidmuo norint išsaugoti elektros energijos pasiūlos ir paklausos pusiausvyrą?

Komisijos nuomone, ar šiuo atveju Europos investicijų bankas galėtų atlikti tam tikrą vaidmenį?

Atsakymas

ES privalo parengti viziją, pagal kurią iki 2050 m. būtų sukurta anglies junginių beveik neišmetanti energetikos sistema.

⁽⁴⁴⁾ Direktyva 2006/12/EB, OL L 114, 2006 4 27.

Mažai anglies dioksido į aplinką išskiriančios arba jų visai neišskiriančios elektros energijos gamybos technologijos, ekologiškos transporto priemonių technologijos, ekologiškai našus pastatų šildymas ir vėsinimas turi būti kiekvienos anglies teršalų mažinimo darbotvarkės prioritetai. Todėl per praėjusius keletą metų Komisija ne kartą pateikė įvairiausių iniciatyvų, skirtų atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimui didinti, energijos vartojimo efektyvumo standartams nustatyti, tvaraus iškastinio kuro naudojimo technologijoms ir naujoms atsinaujinančiųjų išteklių ir energijos vartojimo efektyvumo didinimo technologijoms skatinti. Būtent 2007 ir 2008 m. gruodžio mėn. Komisijos patvirtintose strateginėse energetikos apžvalgose išsamiai išdėstytos visos patvirtintos ir artimoje ateityje planuojamos patvirtinti priemonės.

2009 m. birželio mėn. paskelbtame komunikate „Tvari transporto ateitis“ Komisija įvardija transporto srities iššūkius, priemones ir prioritetus iki 2050 m. Kitais metais Komisija paskelbs Baltąją knygą dėl transporto politikos, kurioje bus pateiktos kitą dešimtmetį transporto srityje tvirtintinos priemonės. Naujojoje baltojoje knygoje daugiausia bus aptariamas judumas ir anglies junginių kiekio mažinimas siekiant skatinti ekonomikos augimą, socialinę pažangą ir pažangą įgyvendinant tvarią transporto sistemą. Šioje srityje didelį vaidmenį turėtų atlikti elektra varomų automobilių pramonė, tačiau turėtų būti ieškoma ir alternatyvių sprendimų.

Komisija daugelį metų rėmė alternatyvių transporto priemonių kūrimą ir kuro technologijų plėtrą. Biokuro, gamtinių dujų, vandenilio ir elektra varomų transporto priemonių projektai buvo gausiai finansuojami pagal Mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros pagrindų programą. 2008 m. parengta bendra kuro elementų ir vandenilio technologijų iniciatyva, kuriai skirta 470 mln. EUR Bendrijos lėšų. Nustatyti biokuro ir atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimo variklių kuro rinkoje tiksliniai rodikliai, rengiami biokuro tvarumo kriterijai ir sudarytos galimybės alternatyviam kurui taikyti palankias mokesčių sąlygas. 2009 m. kovo mėn. priimtoje Ekologiškų transporto priemonių direktyvoje bus reikalaujama, kad perkant transporto priemones viešojo transporto paslaugoms teikti būtų atsižvelgiama į energijos sunaudojimą, CO₂ ir kitų teršalų išmetimą. Taip bus skatinama rinkai tiekti ekologiškas, ekonomiškai energiją naudojančias transporto priemones. Priimti teisės aktai, kuriais naujų lengvųjų automobilių išmetamo CO₂ kiekis vidutiniškai mažinamas iki 130 gramų vienam kilometrui (šis tikslinis mažinimo rodiklis laipsniškai pradedamas taikyti 2012–2015 m.), o vėliau – iki 95 g/km 2020 m. (Reglamentas (EB) Nr. 443/2009), panašių teisės aktų pasiūlyta ir lengviesiems krovininiams automobiliams reglamentuoti (COM (2009) 593).

2. 2008 m. lapkričio mėn. priimtame ekonomikos gaivinimo plane numatyta trijų rūšių viešojo ir privačiojo partnerystė (angl. PPP). Viena iš šių rūšių – Ekologiškų automobilių iniciatyva. Ekologiškų automobilių iniciatyva (iš viso 5 mlrd. EUR – 1 mlrd. EUR moksliniams tyrimams ir taikomajai veiklai pagal Septintąją bendrąją programą ir 4 mlrd. EUR EIB paskolų) bus remiama naujų ir tvarių rūšių kelių transporto plėtra. Pirmenybė bus teikiama kelių transporto priemonių elektrifikacijai (elektra varomiems automobiliams). Europos Komisija teiks finansavimą moksliniams tyrimams ir taikomajai veiklai, standartizacijai ir tiekimo rinkai sąlygoms gerinti – 2010 m. bus skirta 108 mln. EUR.

Komisija ne tik imasi šių veiksmų pramonei remti, bet ir pradeda tyrimą siekdama nustatyti galimo plataus elektra varomų automobilių ir iš išorės šaltinių pakraunamais akumuliatoriais varomų hibridinių automobilių paplitimo rinkoje poveikį aplinkai ir kitokį jų poveikį.

Komisija 2010 m. taip pat pasiūlys suderintus elektra varomų automobilių, įskaitant vien elektra varomus ir hibridinius automobilius, tipo patvirtinimo reikalavimus. Pasiūlyme bus nustatyti konkretūs elektrinės saugos reikalavimai, taikytini Europos bendrijos transporto priemonių tipo patvirtinimo sistemoje – tai bus reglamentuojama UNECE reglamente 100.

Be to, Europos Komisija ketina įgalinti Europos standartizacijos įstaigas parengti naujus arba persvarstyti esamus standartus, kad būtų užtikrintas elektra varomuose automobiliuose naudojamų akumuliatorių pakrovimo sistemų suderinamumas. Taigi vartotojai galės tais pačiais krovikliais naudotis įvairiems automobiliams ir neturės kiekvieną kartą nusipirkę naują automobilį ar naują akumuliatorių pirkti naujo kroviklio. Be to, tada vartotojai galės lengvai pakrauti automobilius keliaudami iš vienos valstybės į kitą ar savo pačių valstybėje narėje. Taip pat bus paprasčiau pakrauti automobilius viešose stotelėse ir lengviau plėtoti pakrovimo stotelių infrastruktūros tinklą. Galiausiai tai įtikins valstybes nares nesiimti pavienių veiksmų, nes sprendimai gali dubliuotis.

Priėmus suderintas taisykles bus galima taikyti paprastą, nesudėtingą ir pigų tipo patvirtinimo procesą ir tai Europos Sąjungoje skatins greitai į rinką pateikti mažai anglies junginių išmetančias transporto priemones. Sukūrus tokią supaprastintą elektra varomų automobilių klausimų sprendimo sistemą savo ruožtu padidės Europos pramonės konkurencingumas ir bus greičiau atsakoma daug anglies junginių išmetančių kelių transporto priemonių.

3. Pakrovimo stotelių infrastruktūros tinklų klausimas svarstomas pagal Ekologiškų automobilių iniciatyvą. Didelis Europos elektra varomų automobilių projektas, kuriam kvietimas teikti pasiūlymus galioja iki 2010 m. sausio 14 d., apims transporto priemones, infrastruktūrą ir bendrų kodeksų, standartų ir reglamentavimo nuostatų rengimą. Būsimoje Ekologiškų automobilių iniciatyvos kvietimuose numatyta atlikti tolesnius mokslinius tyrimus ir vykdyti taikomąją veiklą, skirtą rezultatų optimizavimui ir išlaidoms sumažinti, taip pat taikomųjų pažangiųjų tinklų sprendimams šiuo tikslu parengti (siekiama optimizuoti tinklo apkrovą, remti įvairius verslo modelius, mokėjimo sistemas ir t. t.).

4. Galimybė elektra varomuose automobiliuose esančius akumulatorius naudoti energijai, kuri vėliau būtų pateikta į elektros tinklą, kaupti, tiriami įgyvendinant neseniai atrinktus projektus, kuriuos Komisija jau finansuoja pagal Mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros pagrindų programą. Pagal Ekologiškų automobilių iniciatyvą svarstomi tolesni elektra varomų automobilių akumuliatorių vaidmens derinant elektros tiekimą ir paklausą moksliniai tyrimai ir demonstravimo veikla – atliekant šiuos tyrimus bus naudojamos dabartinių projektų rezultatai.

5. Svarbi finansavimo dalis bus teikiama pagal Ekologiškų automobilių iniciatyvą pasitelkiant Europos investicijų banko (EIB) paskolų sistemas. Įgyvendinamos dvi priemonės:

Rizikos pasidalijimo finansavimo priemonė (angl. RSFF); ir

Europos ekologiško transporto priemonė (angl. ECTF); ši priemonė konkrečiai skirta ekologiškiems moksliniams tyrimams, taikomajai veiklai ir transporto pramonės inovacijoms remti.

RSFF yra naujoviška sistema, kuria siekiama pagerinti skolinimo rizikingesnėms investicijoms mokslinių tyrimų, taikomosios veiklos ir inovacijų srityje sąlygas, o ECTF yra 2008 m. rudenį parengto antikrizinio paketo dalis, konkrečiai skirta mažesnės transporto taršos moksliniams tyrimams. Pagal ECTF priemonę Ekologiškų automobilių iniciatyvai skirta 4 mlrd. EUR.

*
* *

Klausimas Nr. 49, kurį pateikė Mairead McGuinness (H-0471/09)

Tema: Sunkvežimių tikrinimai Kalė uoste

Į Jungtinę Karalystę per Kalė uostą važiuojantys vežėjai kurį laiką patyrė problemų dėl to, kad Prancūzijos ir Jungtinės karalystės valdžios institucijos ieškodamos neteisėtai įvažiuojančių asmenų tikrino jų transporto priemones. Atrodo, kad Jungtinės Karalystės valdžios institucijos taiko griežtesnę į jos teritoriją įvažiuojančių transporto priemonių tikrinimo tvarką, nei Prancūzijos. Vežėjams taikomos vietoje mokamos baudos, kai Prancūzijos valdžios institucijų neaptikti neteisėtai įvažiuojantys asmenys aptinkami privalomų Jungtinės Karalystės sienų apsaugos agentūros patikrinimų metu.

Ar Komisija pakomentuoti šią esamą padėtį? Ar Komisija mano, kad tikrinimai, kuriuos atlieka Prancūzijos valdžios institucijos (pagal Šengeno sienų kontrolės tvarką) ir Jungtinės Karalystės sienų apsaugos agentūra, turėtų būti vienodesni? Ar Komisija mano, kad yra sąžininga vežėjus laikyti atsakingais už tikrinimo proceso klaidas?

Atsakymas

Komisija žino sunkią padėtį aplink Kalė uostą, kad ten yra trečiųjų šalių piliečių, bandančių nelegaliai patekti į Jungtinę Karalystę. Komisija taip pat žino Prancūzijos valdžios institucijų atliekamų patikrų ir išvykstančių transporto priemonių tikrinimo lygį. Šį lygį galima laikyti aukštu, ypač atsižvelgiant į techninę įrangą.

Jungtinės Karalystės valdžios institucijos atlieka patikras Prancūzijos teritorijoje, remdamosi dvišaliu Prancūzijos ir Jungtinės Karalystės susitarimu. Komisija negali pareikšti nuomonės nei dėl pasienio patikrų, kurias Jungtinė Karalystė atlieka savo teritorijoje, nei dėl Prancūzijoje Jungtinės Karalystės atliekamų patikrų, nes Jungtinei Karalystei atitinkamos Šengeno *acquis* nuostatos netaikomos.

Asmenų aptikimo lygis skiriasi nebūtinai dėl skirtingų procedūrų ar įrangos, jis gali skirtis ir dėl kitų priežasčių, pvz., šios įrangos techninių apribojimų arba jos naudojimo: ji gali būti naudojama atsitiktiniu principu, taip pat remiantis žvalgybos arba rizikos analizės duomenimis. Komisijos supratimu, vežėjai neverčiami atsakyti už patikrų proceso klaidas; sankcijos vežėjams susijusios su rūpestingumu, kurio iš jų reikalauja Jungtinės Karalystės valdžios institucijos, vadovaudamosi savo vidaus teisės aktais, kuriais reglamentuojama vežėjo

atsakomybė už jo žinioje esančias transporto priemones (pvz., stovėjimo vietos pasirinkimas arba transporto priemonių užsandarinimas).

*

* *